

ΙΩΒΗΛΑΊΑ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

1 Και συνέβηκε κατά το πρώτο έτος της εξόδου των γιων Ισραήλ από την Αίγυπτο, τον τρίτο μήνα, τη δέκατη έκτη ημέρα του μήνα, [2450 Anno Mundi], ότι ο Θεός μίλησε στον Μωυσή, λέγοντας: Ανέβα σε μένα στο όρος, και θα σου δώσω δύο πέτρινες πλάκες του νόμου και της εντολής, που έγραψα, για να τους διδάξεις.
2 Και ανέβη ο Μωυσής στο όρος του Θεού, και η δόξα του Κυρίου έμεινε στο όρος Σινά, και νεφέλη το επισκίασε έξι ημέρες.
3 Και κάλεσε τον Μωυσή την έβδομη ημέρα από το μέσον της νεφέλης· και η όψη της δόξας του Κυρίου ήταν σαν φλεγόμενη φωτιά στην κορυφή του όρους.
4 Και ο Μωυσής ήταν στο όρος σαράντα ημέρες και σαράντα νύχτες, και ο Θεός τον δίδαξε την προηγούμενη και τη μεταγενέστερη ιστορία της κατανομής όλων των ημερών του νόμου και της μαρτυρίας.
5 Και είπε: «Κλίνε την καρδιά σου σε κάθε λόγο που θα σου πω σε τούτο το όρος, και γράψε τους σε βιβλίο, για να δουν οι γενεές τους ότι δεν τους εγκατέλειψα για όλα τα κακά που έπραξαν, παραβιάζοντας τη διαθήκη που στήνω ανάμεσα σε μένα και σε σένα για τις γενεές τους σήμερα στο όρος Σινά».
6 Και έτσι θα συμβεί όταν όλα αυτά συμβούν πάνω τους, ότι θα αναγνωρίσουν ότι είμαι πιο δίκαιος από αυτούς σε όλες τις κρίσεις τους και σε όλες τις πράξεις τους, και θα αναγνωρίσουν ότι ήμουν πραγματικά μαζί τους.
7 Και γράψε για τον εαυτό σου όλα αυτά τα λόγια που σου αναγγέλλω σήμερα· επειδή, γνωρίζω την ανυπακοή τους και την σκληροτράχηλό τους, πριν τους φέρω στη γη, για την οποία ορκίστηκα στους πατέρες τους, στον Αβραάμ και στον Ισαάκ και στον Ιακώβ, λέγοντας: Στο σπέρμα σου θα δώσω γη που ρέει γάλα και μέλι.
8 Και θα φάνε και θα χορτάσουν, και θα στραφούν σε ξένους θεούς, σε (θεούς) που δεν μπορούν να τους ελευθερώσουν από καμία από τις θλίψεις τους· και αυτή η μαρτυρία θα ακουστεί ως μαρτυρία εναντίον τους· επειδή, θα ξεχάσουν όλες τις εντολές μου, όλα όσα τους προστάζω, και θα περπατήσουν πίσω από τα έθνη, και πίσω από την ακαθαρσία τους, και πίσω από την ντροπή τους, και θα λατρεύουν τους θεούς τους, και αυτοί θα αποδειχθούν σε αυτούς σκάνδαλο και θλίψη και θλίψη και παγίδα.
9 Και πολλοί θα χαθούν και θα πιαστούν αιχμάλωτοι, και θα πέσουν στα χέρια του εχθρού, επειδή εγκατέλειψαν τα διατάγματά μου και τις εντολές μου, και τις γιορτές της διαθήκης μου, και τα σάββατά μου, και τον άγιο τόπο μου, τον οποίο αγίασα για τον εαυτό μου ανάμεσά τους, και τη σκηνή μου, και το αγιαστήριό μου, το οποίο αγίασα για τον εαυτό μου στο μέσο της γης, για να βάλω το όνομά μου επάνω της, και να κατοικήσει (εκεί).
10 Και θα φτιάξουν για τον εαυτό τους ψηλούς τόπους και άλση και γλυπτά είδωλα, και θα λατρεύουν ο καθένας το δικό του (γλυπτό είδωλο), ώστε να πλανηθούν, και θα θυσιάσουν τα παιδιά τους σε δαίμονες, και σε όλα τα έργα της πλάνης των καρδιών τους.
11 Και θα στείλω μάρτυρες σε αυτούς, για να καταθέσω εναντίον τους, αλλά δεν θα ακούσουν, και θα σκοτώσουν και τους μάρτυρες, και θα καταδιώξουν εκείνους που ζητούν τον νόμο, και θα καταργήσουν και θα αλλάξουν τα πάντα, ώστε να εργάζονται το κακό μπροστά στα μάτια μου.
12 Και θα κρύψω το πρόσωπό μου από αυτούς, και θα τους παραδώσω σε χέρια εθνών για αιχμαλωσία, και για λεία, και για καταβρόχθιση, και θα τους απομακρύνω από το μέσο της γης, και θα τους διασκορπίσω ανάμεσα στα έθνη.
13 Και θα ξεχάσουν όλο τον νόμο μου και όλες τις εντολές μου και όλες τις κρίσεις μου, και θα παραστρατήσουν ως προς τις νεομηνίες, και τα σάββατα, και τις γιορτές, και τα ιωβηλαία, και τα διατάγματα.
14 Και μετά από αυτό θα επιστρέψουν σε μένα από τα έθνη με όλη τους την καρδιά και με όλη τους την ψυχή και με όλη τους τη δύναμη· και θα τους συγκεντρώσω από όλα τα έθνη, και θα με ζητήσουν, ώστε να βρεθώ από αυτούς, όταν με ζητήσουν με όλη τους την καρδιά και με όλη τους την ψυχή.
15 Και θα τους αποκαλύψω άφθονη ειρήνη με δικαιοσύνη, και θα αφαιρέσω από αυτούς το φυτό της ευθύτητας, με όλη μου την καρδιά και με όλη μου την ψυχή, και θα είναι για ευλογία και όχι για κατάρα, και θα είναι η κεφαλή και όχι η ουρά.
16 Και θα οικοδομήσω το αγιαστήριό μου ανάμεσά τους, και θα κατοικήσω μαζί τους, και θα είμαι Θεός τους, και αυτοί θα είναι λαός μου με αλήθεια και δικαιοσύνη.
17 Και δεν θα τους εγκαταλείψω ούτε θα τους απογοητεύσω· επειδή, εγώ είμαι ο Κύριος ο Θεός τους.
18 Και ο Μωυσής έπεσε με το πρόσωπο στη γη και προσευχήθηκε, λέγοντας: «Κύριε, Θεέ μου, μην εγκαταλείψεις τον λαό σου και την κληρονομιά σου, ώστε να περιπλανηθούν στην πλάνη της καρδιάς τους, και μην τους παραδώσεις στα χέρια των εχθρών τους, των εθνών, για να μην τους κυριαρχήσουν και τους κάνουν να αμαρτήσουν εναντίον σου».
19 Κύριε, ας υψωθεί το έλεός σου επάνω στον λαό σου, και ας δημιουργήσει μέσα τους πνεύμα ευθύ· και ας μην κυριαρχεί πάνω τους το πνεύμα του Βελιάρ, για να τους κατηγορεί ενώπιόν σου, και να τους παγιδεύει από όλα τα μονοπάτια της δικαιοσύνης, ώστε να αφανιστούν από μπροστά σου.
20 ἀλλὰ αὐτοὶ ἐστιν λαὸς σου καὶ κληρονομία σου, τὰ ὁποῖα ἐλευθέρωσες ἐν τῇ δυνάμεῳ σου τῶν χειρῶν τῶν Αἰγυπτίων· κτίσε ἐν αὐτοῖς καρδίαν καθαρὰν καὶ πνεῦμα ἅγιον, καὶ μὴ παγιδευθῶσιν εἰς τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν ἀπὸ νῦν ἕως τοῦ αἰώνος.
21 Και ο Κύριος είπε στον Μωυσή: «Γνωρίζω την αντιπάθειά τους και τις σκέψεις τους και την σκληροτράχηλό τους· και δεν θα υπακούσουν μέχρι να ομολογήσουν την αμαρτία τους και την αμαρτία των πατέρων τους».
22 Και μετά από αυτό θα επιστρέψουν σε μένα με κάθε ευθύτητα και με όλη την καρδιά τους και με όλη την ψυχή τους, και θα περιτέμνω την ακροβυστία της καρδιάς τους και την ακροβυστία της καρδιάς του σπέρματός τους, και θα δημιουργήσω μέσα τους ένα άγιο πνεύμα, και θα τους καθαρίσω, ώστε να μην απομακρυνθούν από μένα από εκείνη την ημέρα μέχρι τον αιώνα.
23 Και οι ψυχές τους θα προσκολληθούν σε μένα και σε όλες τις εντολές μου, και θα τηρήσουν τις εντολές μου, και εγώ θα είμαι ο Πατέρας τους και αυτοί θα είναι παιδιά μου.
24 Και όλοι αυτοί θα ονομαστούν παιδιά του ζωντανού Θεού, και κάθε άγγελος και κάθε πνεύμα θα γνωρίσει,

μάλιστα, θα γνωρίσουν ότι αυτά είναι τα παιδιά μου, και ότι εγώ είμαι ο Πατέρας τους με ευθύτητα και δικαιοσύνη, και ότι τους αγαπώ.
25 Και γράψε για τον εαυτό σου όλα αυτά τα λόγια που εγώ σου αναγγέλλω σε τούτο το βουνό, τα πρώτα και τα τελευταία, τα οποία θα γίνουν σε όλες τις διαιρέσεις των ημερών στον νόμο και στη μαρτυρία και στις εβδομάδες και στα ιωβηλαία σε όλη την αιωνιότητα, μέχρι να κατέβω και να κατοικήσω μαζί τους σε όλη την αιωνιότητα.
26 Και είπε στον άγγελο της παρουσίας: Γράψε για τον Μωυσή από την αρχή της κτίσης μέχρι να οικοδομηθεί το αγιαστήριό μου ανάμεσά τους για πάντα.
27 Και ο Κύριος θα φανερωθεί στα μάτια όλων, και όλοι θα γνωρίσουν ότι εγώ είμαι ο Θεός του Ισραήλ και ο Πατέρας όλων των γιων του Ιακώβ, και ο Βασιλιάς στο όρος Σιών για πάντα. Και η Σιών και η Ιερουσαλήμ θα είναι άγιες.
28 Και ο άγγελος της παρουσίας, που πήγαινε μπροστά από το στρατόπεδο του Ισραήλ, πήρε τις πλάκες των διαιρέσεων των ετών - από την εποχή της δημιουργίας - του νόμου και της μαρτυρίας των εβδομάδων των ιωβηλαίων, σύμφωνα με τα μεμονωμένα έτη, σύμφωνα με τον αριθμό των ιωβηλαίων [σύμφωνα με τα μεμονωμένα έτη], από την ημέρα της [νέας] δημιουργίας, όταν οι ουρανοί και η γη θα ανανεωθούν και όλη η δημιουργία τους σύμφωνα με τις δυνάμεις του ουρανού, και σύμφωνα με όλη τη δημιουργία της γης, μέχρις ότου το αγιαστήριο του Κυρίου γίνει στην Ιερουσαλήμ στο όρος Σιών, και όλοι οι φωστήρες ανανεωθούν για θεραπεία και για ειρήνη και για ευλογία για όλους τους εκλεκτούς του Ισραήλ, και έτσι να είναι από εκείνη την ημέρα και μέχρι όλες τις ημέρες της γης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2

1 Και ο άγγελος της παρουσίας μίλησε στον Μωυσή σύμφωνα με τον λόγο του Κυρίου, λέγοντας: Γράψε την πλήρη ιστορία της δημιουργίας, πώς σε έξι ημέρες ο Κύριος ο Θεός τελείωσε όλα τα έργα του και όλα όσα δημιούργησε, και τήρησε το Σάββατο την έβδομη ημέρα και το αγίασε για όλους τους αιώνες, και το όρισε ως σημείο για όλα τα έργα του.
2 Διότι την πρώτη ημέρα δημιούργησε τους ουρανούς που είναι από πάνω και τη γη και τα νερά και όλα τα πνεύματα που υπηρετούν ενώπιόν του - τους αγγέλους της παρουσίας, και τους αγγέλους του αγιασμού, και τους αγγέλους [του πνεύματος της φωτιάς και των αγγέλων] του πνεύματος των ανέμων, και τους αγγέλους του πνεύματος των νεφελών, και του σκότους, και του χιονιού και του χαλαζιού και της πάχνης, και τους αγγέλους των φωνών και της βροντής και της αστραπής, και τους αγγέλους των πνευμάτων του κρύου και της ζέστης, και του χειμώνα και της άνοιξης και του φθινοπώρου και του καλοκαιριού και όλων των πνευμάτων των πλασμάτων του που είναι στους ουρανούς και στη γη, (Δημιούργησε) τις αβύσσους και το σκοτάδι, το βράδυ <και τη νύχτα>, και το φως, την αυγή και την ημέρα, τα οποία έχει ετοιμάσει στη γνώση της καρδιάς του.
3 Και τότε είδαμε τα έργα Του, και Τον δοξάσαμε, και δοξάσαμε μπροστά Του για όλα τα έργα Του· επειδή, επτά μεγάλα έργα δημιούργησε την πρώτη ημέρα.
4 Και τη δεύτερη ημέρα δημιούργησε το στερέωμα στο μέσο των υδάτων, και τα νερά διαιρέθηκαν εκείνη την ημέρα - τα μισά από αυτά ανέβηκαν πάνω και τα μισά από αυτά κατέβηκαν κάτω από το στερέωμα (που ήταν) στο μέσο πάνω από το πρόσωπο ολόκληρης της γης. Και αυτό ήταν το μόνο έργο που δημιούργησε (ο Θεός) τη δεύτερη ημέρα.
5 Και την τρίτη ημέρα πρόσταξε τα νερά να περάσουν από το πρόσωπο ολόκληρης της γης σε ένα μέρος, και να φανεί η ξηρά.
6 Και τα νερά έκαναν όπως τα πρόσταξε, και αποσύρθηκαν από το πρόσωπο της γης σε ένα μέρος έξω από αυτό το στερέωμα, και φάνηκε η ξηρά.
7 Και εκείνη την ημέρα δημιούργησε γι' αυτούς όλες τις θάλασσες κατά τις ξεχωριστές τους συγκεντρώσεις, και όλα τα ποτάμια, και τις συγκεντρώσεις των νερών στα βουνά και σε όλη τη γη, και όλες τις λίμνες, και όλη τη δροσιά της γης, και τον σπόρο που σπέρνεται, και όλα τα βλαστάρια, και τα καρποφόρα δέντρα, και τα δέντρα του δάσους, και τον κήπο της Εδέμ, στην Εδέμ, και όλα τα φυτά κατά το είδος τους.
8 Αυτά τα τέσσερα μεγάλα έργα δημιούργησε ο Θεός την τρίτη ημέρα. Και την τέταρτη ημέρα δημιούργησε τον ήλιο και τη σελήνη και τα αστέρια, και τα έβαλε στο στερέωμα του ουρανού, για να φωτίζουν όλη τη γη, και να εξουσιάζουν την ημέρα και τη νύχτα, και να χωρίζουν το φως από το σκοτάδι.
9 Και ο Θεός όρισε τον ήλιο να είναι μεγάλο σημάδι πάνω στη γη για ημέρες και για σάββατα και για μήνες και για γιορτές και για χρόνια και για σάββατα ετών και για ιωβηλαία και για όλες τις εποχές των ετών.
10 Και διαχωρίζει το φως από το σκοτάδι [και] για ευημερία, ώστε όλα τα πράγματα που βλασταίνουν και αναπτύσσονται στη γη να ευημερούν.
11 Αυτά τα τρία είδη τα δημιούργησε την τέταρτη ημέρα. Και την πέμπτη ημέρα δημιούργησε μεγάλα θαλάσσια τέρατα στα βάθη των νερών, επειδή αυτά ήταν τα πρώτα πλάσματα από σάρκα που δημιουργήθηκαν από τα χέρια του, τα ψάρια και όλα όσα κινούνται στα νερά, και όλα όσα πετούν, τα πουλιά και όλα τα είδη τους.
12 Και ο ήλιος ανέτειλε πάνω τους για να τους ευημερήσει, και πάνω από όλα όσα υπήρχαν στη γη, και από όλα τα φυτά που βλασταίνουν από τη γη, και από όλα τα καρποφόρα δέντρα, και από κάθε σάρκα.
13 Αυτά τα τρία είδη δημιούργησε την πέμπτη ημέρα. Και την έκτη ημέρα δημιούργησε όλα τα ζώα της γης, και όλα τα κτήνη, και όλα τα κινούμενα ζώα πάνω στη γη.
14 Και μετά από όλα αυτά δημιούργησε τον άνθρωπο, έναν άνδρα και μια γυναίκα, τους δημιούργησε, και του έδωσε εξουσία πάνω σε όλα όσα υπάρχουν στη γη, και στις θάλασσες, και πάνω σε όλα τα πετούμενα, και πάνω στα θηρία, και πάνω στα κτήνη, και πάνω σε όλα όσα κινούνται στη γη, και πάνω σε ολόκληρη τη γη, και πάνω σε όλα αυτά του έδωσε εξουσία.
15 Και αυτά τα τέσσερα είδη τα δημιούργησε την έκτη ημέρα. Και συνολικά έγιναν είκοσι δύο είδη.
16 Και τελείωσε όλο το έργο του την έκτη ημέρα - όλα όσα υπάρχουν στους ουρανούς και στη γη, και στις θάλασσες και στις αβύσσους, και στο φως και στο σκοτάδι, και σε όλα.

17 Και μας έδωσε ένα μεγάλο σημάδι, την ημέρα του Σαββάτου, ώστε να εργαζόμαστε έξι ημέρες, αλλά να τηρούμε το Σάββατο την έβδομη ημέρα από κάθε εργασία.
18 Και όλοι οι άγγελοι της παρουσίας, και όλοι οι άγγελοι του αγιασμού, αυτές οι δύο μεγάλες τάξεις - μας έχει προστάξει να τηρούμε το Σάββατο μαζί Του στον ουρανό και στη γη.
19 Και μας είπε: «Ιδού, εγώ θα ξεχωρίσω για τον εαυτό μου έναν λαό από όλους τους λαούς, και αυτοί θα τηρούν την ημέρα του Σαββάτου, και θα τους αγιάσω για τον εαυτό μου ως λαό μου, και θα τους ευλογήσω· καθώς αγίασα την ημέρα του Σαββάτου και την αγιάζω για τον εαυτό μου, έτσι θα τους ευλογήσω, και θα είναι λαός μου, και εγώ θα είμαι Θεός τους».
20 καὶ ἐξελέξα τὸ σπέρμα τοῦ Ἰακώβ ἀπὸ πάντων ὅσων ἔχω ἰδῇ, καὶ ἐγγράψα αὐτὸν ὡς πρωτότοκον υἱὸν μου, καὶ ἁγιάσας αὐτὸν πρὸς ἐμαυτόν εἰς τοὺς αἰῶνας τοῦ αἰώνος· καὶ διδάξω αὐτοὺς τὴν ἡμέραν τοῦ Σαββάτου, ἵνα φυλάξω αὐτὴν τὴν ἡμέραν ἀπὸ πάσης ἐργασίας.
21 Και έτσι δημιούργησε εκεί ένα σημάδι σύμφωνα με το οποίο έπρεπε να τηρούν το Σάββατο μαζί μας την έβδομη ημέρα, για να τρώνε και να πίνουν, και να ευλογούν Αυτόν που δημιούργησε τα πάντα όπως ευλόγησε και αγίασε για τον εαυτό Του έναν ξεχωριστό λαό πάνω από όλους τους λαούς, και να τηρούν το Σάββατο μαζί μας.
22 Και έκανε τις εντολές Του να ανέβουν σαν ευωδιά ευπρόσδεκτη μπροστά Του όλες τις ημέρες...
23 Υπήρχαν είκοσι δύο κεφαλές της ανθρωπότητας από τον Αδάμ μέχρι τον Ιακώβ, και γίνονταν είκοσι δύο είδη έργων μέχρι την έβδομη ημέρα· αυτό είναι ευλογημένο και άγιο· και το πρώτο είναι επίσης ευλογημένο και άγιο· και αυτό χρησιμεύει μαζί με εκείνο για αγιασμό και ευλογία.
24 Και σε αυτόν (στον Ιακώβ και στους απογόνους του) δόθηκε να είναι πάντα οι ευλογημένοι και άγιοι της πρώτης μαρτυρίας και του νόμου, όπως ακριβώς είχε αγιάσει και ευλογήσει την ημέρα του Σαββάτου την έβδομη ημέρα.
25 Δημιούργησε τον ουρανό και τη γη και όλα όσα δημιούργησε σε έξι ημέρες, και αγίασε την έβδομη ημέρα ο Θεός για όλα τα έργα Του· γι' αυτό πρόσταξε γι' αυτήν ότι όποιος κάνει οποιαδήποτε εργασία πάνω σε αυτήν θα πεθάνει, και ότι όποιος τη βεβηλώσει θα πεθάνει οπωσδήποτε.
26 Διατί διατάσσεις τους υιούς Ισραήλ να τηρούν την ημέραν ταύτην, δια να την αγιάζουν και να μην κάνουν εν αυτή ουδεμίαν εργασίαν και να μην την μολύνουν, διότι είναι αγιωτέρα πάσας τας άλλας ημέρας.
27 Και όποιος το βεβηλώσει θα πεθάνει οπωσδήποτε· και όποιος κάνει οποιαδήποτε εργασία σε αυτό θα πεθάνει οπωσδήποτε αιώνια, για να τηρούν οι γιοι Ισραήλ αυτή την ημέρα σε όλες τις γενεές τους, και να μην ξεριζώνονται από τη γη· επειδή, είναι ημέρα άγια και ευλογημένη.
28 Και καθένας που την τηρεί και τηρεί το Σάββατο από κάθε έργο του, θα είναι άγιος και ευλογημένος σε όλες τις ημέρες όπως εμείς.
29 Διακήρυξε και πες στους γιους Ισραήλ τον νόμο αυτής της ημέρας, ώστε να τηρούν το Σάββατο και να μην το εγκαταλείπουν εξαιτίας της πλάνης της καρδιάς τους· και ότι δεν επιτρέπεται να κάνουν εκεί καμία εργασία που είναι απρεπής, να κάνουν εκεί την ευχαρίστησή τους, και να μην ετοιμάζουν εκεί τίποτα για φαγητό ή ποτό, και (ότι δεν επιτρέπεται) να αντλούν νερό ή να φέρνουν μέσα ή να βγάζουν από τις πύλες τους οποιοδήποτε φορτίο, το οποίο δεν είχαν ετοιμάσει για τον εαυτό τους την έκτη ημέρα στις κατοικίες τους.
30 Και δεν θα φέρουν ούτε θα βγάλουν από σπίτι σε σπίτι εκείνη την ημέρα· επειδή, η ημέρα αυτή είναι πιο άγια και ευλογημένη από οποιαδήποτε ιωβηλαία ημέρα των ιωβηλαίων· σε αυτή τη μέρα τηρήσαμε το Σάββατο στους ουρανούς, πριν γνωστοποιηθεί σε οποιονδήποτε σάρκα να τηρεί το Σάββατο σε αυτήν στη γη.
31 Και ο Δημιουργός των πάντων το ευλόγησε, αλλά δεν αγίασε όλους τους λαούς και τα έθνη για να τηρούν το Σάββατο, αλλά μόνο τον Ισραήλ· μόνο αυτούς επέτρεψε να τρώνε και να πίνουν και να τηρούν το Σάββατο επάνω στη γη.
32 Και ο Δημιουργός των πάντων ευλόγησε αυτή την ημέρα, την οποία είχε δημιουργήσει για ευλογία και αγιότητα και δόξα πάνω από όλες τις ημέρες.
33 Αυτός ο νόμος και η μαρτυρία δόθηκε στους γιους Ισραήλ ως νόμος αιώνιος στις γενεές τους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3

1 Και τις έξι ημέρες της δεύτερης εβδομάδας φέραμε στον Αδάμ, σύμφωνα με τον λόγο του Θεού, όλα τα ζώα, και όλα τα κτήνη, και όλα τα πτηνά, και όλα όσα κινούνται στη γη, και όλα όσα κινούνται στο νερό, κατά το είδος τους, και κατά τους τύπους τους: τα ζώα την πρώτη ημέρα, τα κτήνη τη δεύτερη ημέρα, τα πτηνά την τρίτη ημέρα, και όλα όσα κινούνται στη γη την τέταρτη ημέρα, και όλα όσα κινούνται στο νερό την πέμπτη ημέρα.
2 Και ο Αδάμ τους ονόμασε όλους με τα ονόματά τους, και όπως τους ονόμασε, έτσι και το όνομά τους.
3 Και κατά τις πέντε αυτές ημέρες ο Αδάμ είδε όλα αυτά, αρσενικό και θηλυκό, κατά κάθε είδος που υπήρχε στη γη, αλλά ήταν μόνος και δεν βρήκε βοηθό κατάλληλο για αυτόν.
4 Και ο Κύριος είπε σε εμάς: Δεν είναι καλό να είναι ο άνθρωπος μόνος· ας φτιάξουμε βοηθό όμοιο με αυτόν.
5 Και Κύριος ο Θεός μας τον έπεσε σε βαθύ ύπνο, και κοιμήθηκε. Και πήρε για τη γυναίκα ένα πλευρό από τα πλευρά του, και αυτό το πλευρό ήταν η προέλευση της γυναίκας από τα πλευρά του. Και έχτισε τη σάρκα στη θέση της, και έχτισε τη γυναίκα.
6 Και ξύπνησε τον Αδάμ από τον ύπνο του, και αφού ξύπνησε, σηκώθηκε την έκτη ημέρα, και την έφερε κοντά του, και την γνώρισε, και της είπε: «Αυτό είναι τώρα οστό από τα οστά μου και σάρκα από τη σάρκα μου· θα ονομαστεί γυναίκα μου, επειδή ελήφθη από τον άνδρα της».
7 Γι' αυτό, ο άνδρας και η γυναίκα θα είναι ένα, και γι' αυτό ο άνθρωπος θα αφήσει τον πατέρα του και τη μητέρα του και θα προσκολληθεί στη γυναίκα του, και θα είναι μία σάρκα.
8 Εν τη πρώτη εβδομάδα εποίησεν ο Αδάμ, και η πλευρά η γυναίκα αυτού· εν τη δευτέρα εβδομάδα επέδειξεν αυτήν εις αυτόν· και δια τούτο εδόθη η εντολή να μένουν εν τη μολύνσι αυτών, εις τον άνδρα επτά ημέρας, και εις την θήλυ δύο φορές επτά ημέρας.
9 Και αφού ο Αδάμ συμπλήρωσε σαράντα ημέρες στη γη όπου είχε δημιουργηθεί, τον φέραμε στον κήπο της Εδέμ για να τον καλλιεργήσει και να τον φυλάξει, αλλά τη

γυναίκα του την ογδοηκοστή ημέρα την έφεραν μέσα, και μετά από αυτό μπήκε στον κήπο της Εδέμ.
10 Και γι' αυτόν τον λόγο είναι γραμμένη η εντολή στις ουράνιες πλάκες σχετικά με αυτήν που γεννάει: «Εάν γεννήσει αρσενικό, θα παραμείνει στην ακαθαρσία της επτά ημέρες σύμφωνα με την πρώτη εβδομάδα των ημερών, και τριάντα τρεις ημέρες θα παραμείνει στο αίμα του καθαρισμού της, και δεν θα αγγίξει τίποτα άγιο, ούτε θα εισέλθει στο αγιαστήριο, μέχρι να συμπληρώσει αυτές τις ημέρες που (επιβάλλονται) στην περίπτωση αρσενικού παιδιού».
11 Αλλά στην περίπτωση ενός κοριτσιού, θα παραμείνει στην ακαθαρσία της δύο εβδομάδες ημερών, σύμφωνα με τις πρώτες δύο εβδομάδες, και εξήντα έξι ημέρες στο αίμα του καθαρισμού της, και όλες αυτές θα είναι ογδόντα ημέρες.
12 Και αφού συμπληρώθηκαν αυτές οι ογδόντα ημέρες, την φέραμε στον κήπο της Εδέμ, επειδή είναι αγιότερος από όλη τη γη, και κάθε δέντρο που φυτεύεται σε αυτόν είναι άγιο.
13 Γι' αυτό, τέθηκε σε ισχύ ο νόμος για εκείνη που γεννάει αρσενικό ή θηλυκό παιδί, σύμφωνα με τον οποίο δεν πρέπει να αγγίζει κανένα άγιο πράγμα ούτε να εισέρχεται στο αγιαστήριο, μέχρι να συμπληρωθούν αυτές οι ημέρες για το αρσενικό ή το θηλυκό παιδί.
14 Αυτός είναι ο νόμος και η μαρτυρία που γράφτηκε για τον Ισραήλ, για να τον τηρούν όλες τις ημέρες.
15 Και την πρώτη εβδομάδα του πρώτου ιωβηλαίου, [1-7 π.μ.] ο Αδάμ και η γυναίκα του ήταν στον κήπο της Εδέμ για επτά χρόνια καλλιεργώντας και διατηρώντας τον, και του δώσαμε δουλειά και του δώσαμε οδηγίες να κάνει ό,τι είναι κατάλληλο για καλλιέργεια.
16 Και οργώθηκε (τον κήπο), και ήταν γυμνός και δεν το ήξερε, και δεν ντράπηκε, και προστάτευσε τον κήπο από τα πουλιά και τα ζώα και τα κτήνη, και μάζεψε τους καρπούς του, και έφαγε, και έβαλε στην άκρη το υπόλοιπο για τον εαυτό του και για τη γυναίκα του [και έβαλε στην άκρη ό,τι φυλασσόταν].
17 Και μετά τη συμπλήρωση των επτά ετών, τα οποία είχε συμπληρώσει εκεί, ακριβώς επτά χρόνια, [8 π.μ.] και τον δεύτερο μήνα, τη δέκατη έβδομη ημέρα (του μήνα), ήρθε το φίδι και πλησίασε τη γυναίκα, και το φίδι είπε στη γυναίκα: «Σας πρόσταξε ο Θεός, λέγοντας: Δεν θα φάτε από κάθε δέντρο του κήπου;»
18 Και είπε προς αυτό: Από όλους τους καρπούς των δέντρων του παραδείσου, ο Θεός είπε σε εμάς: Φάτε· από τον καρπό όμως του δέντρου που είναι στο μέσο του παραδείσου, ο Θεός είπε σε εμάς: Δεν θα φάτε απ' αυτό ούτε θα τον αγγίξετε, για να μην πεθάνετε.
19 Και το φίδι είπε στη γυναίκα: «Δεν θα πεθάνετε βεβαίως· ξέρει ο Θεός ότι την ημέρα που θα φάτε απ' αυτό, θα ανοιχτούν τα μάτια σας, και θα είστε σαν θεοί, και θα γνωρίζετε το καλό και το κακό».
20 Και η γυναίκα είδε το δέντρο ότι ήταν ωραίο και ευχάριστο στο μάτι, και ότι ο καρπός του ήταν καλός για βρώση, και πήρε από αυτό και έφαγε.
21 Και αφού πρώτα σκέπασε την ντροπή της με φύλλα συκιάς, έδωσε από αυτά στον Αδάμ και έφαγε, και ανοίχτηκαν τα μάτια του, και είδε ότι ήταν γυμνός.
22 Και πήρε φύλλα συκιάς και τα έραψε μεταξύ τους, και έφτιαξε μια ποδιά για τον εαυτό του, και κάλυψε την ντροπή του.
23 Και ο Θεός καταράστηκε το φίδι, και θύμωσε μαζί του για πάντα...
24 καὶ ὀργίσθη ἐπὶ τῆς γυναῖκας, ὅτι ἤκουσε τῆς φωνῆς τοῦ φιδιοῦ καὶ ἔφαγε· καὶ εἶπεν αὐτῇ· Πληθύνω σὲ πολλήν τὴν λύπην σου καὶ τὰς ὀδύνας σου· ἐν λύπῳ θέλεις γεννήσει τέκνα, καὶ ἡ ἐπιστροφή σου πρὸς τὸν ἄνδρα σου, καὶ αὐτὸς θὰ σε βασιλεύσει.
25 Και στον Αδάμ είπε επίσης: Επειδή άκουσες τη φωνή της γυναίκας σου, και έφαγες από το δέντρο, από το οποίο σε πρόσταξα να μην φας απ' αυτό, καταραμένη να είναι η γη εξαιτίας σου· αγκάθια και τριβόλια θα σου βγάλει· και θα τρως το ψωμί σου με τον ιδρώτα του προσώπου σου, μέχρι να επιστρέψεις στη γη από την οποία πάρθηκες· επειδή, γη είσαι, και στη γη θα επιστρέψεις.
26 Και έκανε γι' αυτούς δερμάτινους χιτώνες, και τους έντυσε, και τους έστειλε έξω από τον κήπο της Εδέμ.
27 Και την ημέρα εκείνη, κατά την οποία ο Αδάμ βγήκε από τον Παράδεισο, πρόσφερε ως γλυκιά οσμή μια προσφορά, λιβάνι, γάλβανο και στακτίτη, και μυρωδικά το πρωί με την ανατολή του ηλίου από την ημέρα που κάλυψε την ντροπή του.
28 Και κατά την ημέραν εκείνην έκλεισε το στόμα όλων των θηρίων και των βοοειδών και των πτηνών και όσων περπατούν και όσων κινούνται, ώστε δεν μπορούσαν πλέον να μιλήσουν· επειδή, όλοι μιλούσαν μεταξύ τους με ένα χείλος και με μία γλώσσα.
29 Και έστειλε από τον κήπο της Εδέμ κάθε σάρκα που ήταν στον κήπο της Εδέμ, και διασκορπίστηκε κάθε σάρκα κατά το είδος της, και κατά τους τύπους της στους τόπους που είχαν δημιουργηθεί γι' αυτήν.
30 Και μόνο στον Αδάμ έδωσε (τα μέσα) για να καλύψει την ντροπή του, από όλα τα ζώα και τα κτήνη.
31 Γι’ αυτόν τον λόγο, στις ουράνιες πλάκες αναφέρεται ότι όλοι όσοι γνωρίζουν την κρίση του νόμου πρέπει να καλύπτουν την ντροπή τους και να μην αποκαλύπτονται όπως αποκαλύπτονται τα έθνη.
32 Και τη νέα σελήνη του τέταρτου μήνα, ο Αδάμ και η σύζυγός του βγήκαν από τον Κήπο της Εδέμ και κατοίκησαν στη γη Έλντα, στη γη της δημιουργίας τους.
33 Και ο Αδάμ ονόμασε τη γυναίκα του Εύα.
34 Και δεν απέκτησαν γιο μέχρι την πρώτη ιωβηλαίο, [8 π.μ.] και μετά από αυτό τη γνώρισε.
35 Και καλλιεργούσε τη γη όπως του είχαν δώσει οδηγίες στον Κήπο της Εδέμ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4

1 Και την τρίτη εβδομάδα του δεύτερου ιωβηλαίου [64-70 π.μ.] γέννησε τον Κάιν, και την τέταρτη [71-77 π.μ.] γέννησε τον Άβελ, και την πέμπτη [78-84 π.μ.] γέννησε την κόρη της Αουάν.
2 Και κατά το πρώτο (έτος) του τρίτου ιωβηλαίου [99-105 π.μ.], ο Κάιν σκότωσε τον Άβελ επειδή (ο Θεός) δέχτηκε τη θυσία του Άβελ και δεν δέχτηκε την προσφορά του Κάιν.
3 Και τον σκότωσε στο χωράφι· και το αίμα του κραύγαζε από τη γη μέχρι τον ουρανό, παραπονούμενοι επειδή τον σκότωσε.

4 Και ο Κύριος έλεγξε τον Κάιν εξαιτίας του Άβελ, επειδή τον θανάτωσε, και τον έκανε φυγά στη γη εξαιτίας του αίματος του αδελφού του, και τον καταράστηκε επάνω στη γη.
5 Και γι' αυτό είναι γραμμένο στις ουράνιες πλάκες: «Καταραμένος όποιος χτυπήσει τον πλησίον του δόλια· και ας πουν όλοι όσοι είδαν και άκουσαν: Έτσι ας γίνει· και ο άνθρωπος που είδε και δεν το ανήγγειλε, ας είναι καταραμένος όπως και ο άλλος».
6 Και γι' αυτόν τον λόγο, όταν ερχόμαστε ενώπιον του Κυρίου του Θεού μας, αναγγέλλουμε όλη την αμαρτία που διαπράττεται στον ουρανό και στη γη, και στο φως και στο σκοτάδι, και παντού.
7 Και ο Αδάμ και η γυναίκα του πένθησαν για τον Άβελ τέσσερις εβδομάδες ετών, [99-127 π.μ.] και στο τέταρτο έτος της πέμπτης εβδομάδας [130 π.μ.] χάρηκαν, και ο Αδάμ γνώρισε ξανά τη γυναίκα του, και αυτή του γέννησε γιο, και τον ονόμασε Σηθ· επειδή, είπε: Ο Θεός μας ανέστησε δεύτερο σπέρμα στη γη αντί του Άβελ· επειδή, τον σκότωσε ο Κάιν.
8 Και την έκτη εβδομάδα [134-40 π.μ.] γέννησε την κόρη του Αζούρα.
9 Και ο Κάιν πήρε την αδελφή του, την Αβάν, για γυναίκα του, και αυτή του γέννησε τον Ενώχ στο τέλος της τέταρτης ιωβηλαίας. [190-196 π.μ.] Και κατά το πρώτο έτος της πρώτης εβδομάδας της πέμπτης ιωβηλαίας, [197 π.μ.] χτίστηκαν σπίτια στη γη, και ο Κάιν έχτισε μια πόλη, και ονόμασε το όνομά της από το όνομα του γιου του, Ενώχ.
10 Και ο Αδάμ γνώρισε την Εύα τη γυναίκα του, και αυτή γέννησε ακόμη εννέα γιους.
11 Και την πέμπτη εβδομάδα του πέμπτου ιωβηλαίου [225-31 π.μ.] ο Σηθ πήρε την Αζούρα την αδελφή του για γυναίκα του, και το τέταρτο (έτος της έκτης εβδομάδας) [235 π.μ.] του γέννησε τον Ενώς.
12 Και άρχισε να επικαλείται το όνομα του Κυρίου στη γη.
13 Και κατά την έβδομη ιωβηλαίο, την τρίτη εβδομάδα [309-15 π.μ.], ο Ενώς πήρε τη Νωάμ, την αδελφή του, για γυναίκα του, και αυτή του γέννησε έναν γιο κατά το τρίτο έτος της πέμπτης εβδομάδας, και ονόμασε το όνομά του Κενάν.
14 Και στο τέλος της όγδοης ιωβηλαίας [325, 386-3992 π.μ.] ο Κενάν πήρε τη Μουαλελέθ, την αδελφή του, για σύζυγό του, και αυτή του γέννησε έναν γιο στην ένατη ιωβηλαία, την πρώτη εβδομάδα του τρίτου έτους αυτής της εβδομάδας, [395 π.μ.] και τον ονόμασε Μααλαλήλ.
15 Και τη δεύτερη εβδομάδα της δέκατης ιωβηλαίας [449-55 π.μ.] ο Μααλαλήλ πήρε για γυναίκα του τη Δείνα, την κόρη του Βαρακιήλ, κόρης του αδελφού του πατέρα του, και αυτή του γέννησε έναν γιο την τρίτη εβδομάδα του έκτου έτους, [461 π.μ.] και τον ονόμασε Ιάρεδ, επειδή στις ημέρες του κατέβηκαν οι άγγελοι του Κυρίου στη γη, αυτοί που ονομάζονται Παρατηρητές, για να διδάξουν τα παιδιά των ανθρώπων, και να κάνουν κρίση και ευθύτητα στη γη.
16 Και κατά την ενδέκατη ιωβηλαία [512-18 π.μ.] ο Ιάρεδ πήρε για τον εαυτό του μια γυναίκα, και το όνομά της ήταν Μπαρακά, κόρη του Ρασουτζάλ, κόρης του αδελφού του πατέρα του, κατά την τέταρτη εβδομάδα αυτής της ιωβηλαίας, [522 π.μ.] και του γέννησε έναν γιο την πέμπτη εβδομάδα, κατά το τέταρτο έτος της ιωβηλαίας, και ονόμασε το όνομά του Ενώχ.
17 Και ήταν ο πρώτος ανάμεσα στους ανθρώπους που γεννήθηκαν στη γη, που έμαθε γραφή και γνώση και σοφία, και που κατέγραψε τα σημάδια του ουρανού κατά τη σειρά των μηνών τους σε ένα βιβλίο, για να γνωρίζουν οι άνθρωποι τις εποχές των ετών κατά τη σειρά των μηνών τους.
18 Και αυτός ήταν ο πρώτος που έγραψε μαρτυρία και μαρτύρησε στους γιους των ανθρώπων ανάμεσα στις γενεές της γης, και απαριθμούσε τις εβδομάδες των ιωβηλαίων, και τους έκανε γνωστές τις ημέρες των ετών, και έθεσε σε τάξη τους μήνες και απαριθμούσε τα Σάββατα των ετών όπως τα κάναμε γνωστά σε αυτόν.
19 Και είδε σε όραμα του ύπνου του τι ήταν και τι θα είναι, όπως θα συμβεί στα παιδιά των ανθρώπων σε όλες τις γενεές τους μέχρι την ημέρα της κρίσης· είδε και κατάλαβε τα πάντα, και έγραψε τη μαρτυρία του, και τοποθέτησε τη μαρτυρία στη γη για όλα τα παιδιά των ανθρώπων και για τις γενεές τους.
20 Και κατά την δωδέκατη ιωβηλαία, [582-88] την έβδομη εβδομάδα αυτής, πήρε για τον εαυτό του μια γυναίκα, και το όνομά της ήταν Έδνα, κόρη του Δανήλ, κόρης του αδελφού του πατέρα του, και κατά τον έκτο χρόνο, αυτήν την εβδομάδα [587 π.μ.], του γέννησε έναν γιο και τον ονόμασε Μαθουσάλα.
21 Και ήταν επιπλέον με τους αγγέλους του Θεού αυτές τις έξι ιωβηλαίες ετών, και του έδειξαν όλα όσα υπάρχουν στη γη και στους ουρανούς, την κυριαρχία του ήλιου, και κατέγραψε τα πάντα.
22 Και κατέθεσε μαρτυρία στους Παρατηρητές, οι οποίοι είχαν αμαρτήσει με τις κόρες των ανθρώπων· επειδή, αυτές είχαν αρχίσει να ενώνονται, ώστε να μολύνονται, με τις κόρες των ανθρώπων, και ο Ενώχ κατέθεσε μαρτυρία εναντίον όλων.
23 Και πάρθηκε ανάμεσα από τα παιδιά των ανθρώπων, και τον οδηγήσαμε στον Κήπο της Εδέμ με μεγαλοπρέπεια και τιμή, και ιδού εκεί γράφει την καταδίκη και την κρίση του κόσμου, και όλη την ανομία των παιδιών των ανθρώπων.
24 Και εξαιτίας αυτού (ο Θεός) έφερε τα νερά του κατακλυσμού σε όλη τη γη της Εδέμ· επειδή, εκεί τέθηκε ως σημείο και για να μαρτυρήσει εναντίον όλων των παιδιών των ανθρώπων, για να διηγηθεί όλα τα έργα των γενεών μέχρι την ημέρα της καταδίκης.
25 Και έκαψε το θυμίαμα του αγιαστηρίου, αρώματα ευπρόσδεκτα ενώπιον του Κυρίου στο Όρος.
26 Διότι ο Κύριος έχει τέσσερα μέρη στη γη, τον Κήπο της Εδέμ και το Όρος της Ανατολής, και αυτό το βουνό στο οποίο βρίσκεσαι σήμερα, το Όρος Σινά και το Όρος Σιών (το οποίο) θα αγιαστεί στη νέα δημιουργία για τον αγιασμό της γης· μέσω αυτού η γη θα αγιαστεί από κάθε ενοχή και ακαθαρσία σε όλες τις γενιές του κόσμου.
27 Και κατά την δέκατη τέταρτη ιωβηλαίο [652 π.μ.] ο Μαθουσάλα πήρε για γυναίκα του Έδνα, κόρη του Αζριάλ, κόρη του αδελφού του πατέρα του, την τρίτη εβδομάδα, τον πρώτο χρόνο αυτής της εβδομάδας, [701-7 π.μ.] και γέννησε έναν γιο και τον ονόμασε Λάμεχ.
28 Και κατά την δέκατη πέμπτη ιωβηλαίο, την τρίτη εβδομάδα, ο Λάμεχ πήρε για τον εαυτό του μια γυναίκα, και το όνομά της ήταν Βετενώς, κόρη του Βαρακείλ, κόρης του αδελφού του πατέρα του. Και κατά την εβδομάδα αυτή γέννησε σε αυτόν έναν γιο, και ο Λάμεχ αποκάλεσε το

όνομά του Νώε, λέγοντας: Αυτός θα με παρηγορήσει για τον κόπο μου και για όλο το έργο μου, και για τη γη που ο Κύριος καταράστηκε.
29 Και στο τέλος του δέκατου ένατου ιωβηλαίου, την έβδομη εβδομάδα του έκτου έτους [930 π.μ.], ο Αδάμ πέθανε, και όλοι οι γιοι του τον έθαψαν στη γη της δημιουργίας του, και ήταν ο πρώτος που θάφτηκε στη γη.
30 Και έλειπαν εβδομήντα χρόνια από χίλια χρόνια· επειδή, τα χίλια χρόνια είναι σαν μία ημέρα στη μαρτυρία των ουρανών· γι' αυτό και γράφτηκε για το δέντρο της γνώσης: «Την ημέρα που θα φας απ' αυτό, θα πεθάνεις». Γι' αυτό δεν συμπλήρωσε τα χρόνια αυτής της ημέρας· επειδή, πέθανε κατά τη διάρκειά της.
31 Στο τέλος αυτού του ιωβηλαίου, ο Κάιν θανατώθηκε μετά από αυτόν, κατά το ίδιο έτος· επειδή, το σπίτι του έπεσε πάνω του, και πέθανε στο μέσο του σπιτιού του, και θανατώθηκε από τις πέτρες του· επειδή, με πέτρα είχε θανατώσει τον Άβελ, και με πέτρα θανατώθηκε με δίκαιη κρίση.
32 Γι' αυτόν τον λόγο ήταν γραμμένο στις ουράνιες πλάκες: Με το όργανο με το οποίο κάποιος σκοτώνει τον πλησίον του, με αυτό θα θανατωθεί· με τον τρόπο που τον τραυμάτισε, έτσι θα του φερθούν.
33 Και κατά την εικοστή πέμπτη [1205 π.μ.] ιωβηλαίο ο Νώε πήρε για τον εαυτό του μια γυναίκα, και το όνομά της ήταν Εμζάρα, κόρη του Ρακέελ, κόρης του αδελφού του πατέρα του, κατά τον πρώτο χρόνο, την πέμπτη εβδομάδα [1207 π.μ.]· και κατά τον τρίτο χρόνο του γέννησε τον Σημ, κατά τον πέμπτο χρόνο του [1209 π.μ.] του γέννησε τον Χαμ, και κατά τον πρώτο χρόνο, την έκτη εβδομάδα [1212 π.μ.] του γέννησε τον Ιάφεθ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5

1 Και όταν οι γιοι των ανθρώπων άρχισαν να πληθύνονται πάνω στο πρόσωπο της γης και γεννήθηκαν σε αυτούς κόρες, οι άγγελοι του Θεού τους είδαν σε ένα συγκεκριμένο έτος αυτής της ιωβηλαίας, ότι ήταν όμορφοι στην όψη· και πήραν για τον εαυτό τους γυναίκες από όλες όσες διάλεξαν, και γέννησαν σε αυτούς γιους και έγιναν γίγαντες.
2 Και η ανομία αυξήθηκε στη γη και κάθε σάρκα διέφθειρε τον δρόμο της, όπως οι άνθρωποι και τα κτήνη και τα θηρία και τα πουλιά και όλα όσα περπατούν στη γη - όλοι διέφθειραν τους τρόπους τους και τις τάξεις τους, και άρχισαν να καταβροχθίζουν ο ένας τον άλλον, και η ανομία αυξήθηκε στη γη και κάθε φαντασία ή σκέψη όλων των ανθρώπων ήταν συνεχώς κακή.
3 Και ο Θεός είδε τη γη, και ιδού, ήταν διεφθαρμένη, και κάθε σάρκα είχε διαφθείρει τα όργανά της, και όλοι όσοι ήταν πάνω στη γη είχαν πράξει κάθε είδους κακό μπροστά στα μάτια του.
4 Και είπε ότι θα κατέστρεφε τον άνθρωπο και κάθε σάρκα πάνω στο πρόσωπο της γης, την οποία είχε δημιουργήσει.
5 Ο Νώε όμως βρήκε χάρη μπροστά στον Κύριο.
6 Και εναντίον των αγγέλων που είχε στείλει στη γη, θύμωσε υπερβολικά, και έδωσε εντολή να τους ξεριζώσουμε από όλη την κυριαρχία τους, και μας πρόσταξε να τους δέσουμε στα βάθη της γης, και ιδού, είναι δεμένοι ανάμεσά τους, και (κρατούνται) χωριστά.
7 Και εναντίον των γιων τους βγήκε εντολή από μπροστά από το πρόσωπό Του να παταχθούν με σπαθί και να απομακρυνθούν από κάτω από τον ουρανό.
8 Και είπε: «Το πνεύμα μου δεν θα μένει πάντα πάνω στον άνθρωπο· επειδή, κι αυτός είναι σάρκα, και οι ημέρες του θα είναι εκατόν είκοσι χρόνια».
9 Και έστειλε το σπαθί Του ανάμεσά τους για να σκοτώσει ο καθένας τον πλησίον του, και άρχισαν να σκοτώνουν ο ένας τον άλλον μέχρι που όλοι έπεσαν από σπαθί και εξαλείφθηκαν από τη γη.
10 Και οι πατέρες τους ήταν μάρτυρες (της καταστροφής τους), και μετά από αυτό ήταν δεμένοι στα βάθη της γης για πάντα, μέχρι την ημέρα της μεγάλης καταδίκης, όταν εκτελεστεί κρίση σε όλους εκείνους που διέφθειραν τους δρόμους τους και τα έργα τους ενώπιον του Κυρίου.
11 Και εξολόθρευσε όλους από τους τόπους τους, και δεν έμεινε ούτε ένας από αυτούς, που να μην έκρινε σύμφωνα με όλη την ανομία τους.
12 Και έκανε για όλα τα έργα του μια νέα και δίκαιη φύση, ώστε να μην αμαρτάνουν σε ολόκληρη τη φύση τους για πάντα, αλλά να είναι όλοι δίκαιοι ο καθένας κατά το είδος του για πάντα.
13 Και η κρίση όλων είναι καθορισμένη και γραμμένη στις ουράνιες πλάκες με δικαιοσύνη - δηλαδή (η κρίση) όλων όσων παρεκκλίνουν από το μονοπάτι που έχει καθοριστεί για να περπατήσουν· και αν δεν περπατήσουν σε αυτό, η κρίση είναι γραμμένη για κάθε πλάσμα και για κάθε είδος.
14 Και δεν υπάρχει τίποτα στον ουρανό ούτε στη γη ούτε στο φως ούτε στο σκοτάδι ούτε στον Άδη ούτε στα βάθη ούτε στον τόπο του σκότους, που δεν κρίνεται· και όλες οι κρίσεις τους είναι καθορισμένες και γραμμένες και χαραγμένες.
15 Σε σχέση με όλους θα κρίνει, τον μεγάλο σύμφωνα με το μεγαλείο του, και τον μικρό σύμφωνα με τη μικρότητά του, και τον καθένα σύμφωνα με τον δρόμο του.
16 Και δεν είναι αυτός που θα κρίνει το πρόσωπο (κανενός), ούτε είναι αυτός που θα λάβει δώρα, αν πει ότι θα εκτελέσει κρίση σε κάθε έναν· αν κάποιος έδινε όλα όσα υπάρχουν στη γη, δεν θα κρίνει τα δώρα ή το πρόσωπο (κανενός), ούτε θα δεχτεί τίποτα από τα χέρια του, γιατί είναι δίκαιος κριτής.
17 Και για τα παιδιά Ισραήλ έχει γραφτεί και οριστεί: Αν επιστρέψουν σε αυτόν με δικαιοσύνη, θα συγχωρήσει όλες τις παραβάσεις τους και θα συγχωρήσει όλες τις αμαρτίες τους.
18 Είναι γραμμένο και ορισμένο ότι θα δείξει έλεος σε όλους όσους μετανοούν από κάθε ενοχή τους μία φορά το χρόνο.
19 Και όσο για όλους εκείνους που διέφθειραν τους δρόμους τους και τις σκέψεις τους πριν από τον κατακλυσμό, κανένας άνθρωπος δεν έγινε δεκτός παρά μόνο ο Νώε· επειδή, η ατομικότητά του έγινε δεκτή για χάρη των γιων του, τους οποίους (ο Θεός) έσωσε από τα νερά του κατακλυσμού εξαιτίας του· επειδή, η καρδιά του ήταν δίκαιη σε όλους τους δρόμους του, σύμφωνα με την εντολή που είχε δοθεί γι' αυτόν, και δεν είχε απομακρυνθεί από τίποτα που είχε οριστεί γι' αυτόν.
20 Και ο Κύριος είπε ότι θα κατέστρεφε όλα όσα υπήρχαν στη γη, από ανθρώπους μέχρι κτήνη, από θηρία μέχρι πτηνά του ουρανού και από όσα κινούνταν στη γη. Και

πρόσταξε τον Νώε να κατασκευάσει για τον εαυτό του μια κιβωτό, για να σωθεί από τα νερά του κατακλυσμού.
21 Και ο Νώε κατασκεύασε την κιβωτό από κάθε άποψη, όπως τον πρόσταξε, στην εικοστή έβδομη ιωβηλαία των ετών, την πέμπτη εβδομάδα του πέμπτου έτους (τη νέα σελήνη του πρώτου μήνα). [1307 π.μ.]
22 Και εισήλθε στο έκτο (έτος) αυτού, [1308 π.μ.] τον δεύτερο μήνα, στη νέα σελήνη του δεύτερου μήνα, μέχρι τον δέκατο έκτο· και εισήλθε, και όλα όσα του φέραμε, στην κιβωτό, και ο Κύριος την έκλεισε από έξω το δέκατο έβδομο βράδυ.
23 Και άνοιξε Κύριος επτά πύλες του ουρανού, και τα στόμια των πηγών της μεγάλης αβύσσου, επτά στόμια σε αριθμό.
24 Και οι πύλες του χειμάρρου άρχισαν να ρίχνουν νερό από τον ουρανό σαράντα ημέρες και σαράντα νύχτες, και οι πηγές της αβύσσου έβγαζαν νερό, μέχρι που ολόκληρη η οικουμένη γέμισε νερό.
25 Και τα νερά πληθύνθηκαν επάνω στη γη· δεκαπέντε πήχες ανέβηκαν τα νερά πάνω από όλα τα ψηλά βουνά· και η κιβωτός υψώθηκε πάνω από τη γη, και κινήθηκε επάνω στο πρόσωπο των νερών.
26 Και το νερό δέσποζε επάνω στο πρόσωπο της γης πέντε μήνες, εκατόν πενήντα ημέρες.
27 Και η κιβωτός πήγε και στάθηκε στην κορυφή του Λούμπαρ, ενός από τα βουνά του Αραράτ.
28 Και (στη νέα σελήνη) τον τέταρτο μήνα έκλεισαν οι πηγές της μεγάλης αβύσσου και φράχθηκαν οι πύλες του ουρανού· και στη νέα σελήνη του έβδομου μήνα άνοιξαν όλα τα στόμια των αβύσσων της γης, και το νερό άρχισε να κατεβαίνει στα βάθη από κάτω.
29 Και στη νέα σελήνη του δέκατου μήνα φάνηκαν οι κορυφές των βουνών, και στη νέα σελήνη του πρώτου μήνα φάνηκε η γη.
30 Και τα νερά εξαφανίστηκαν από πάνω από τη γη την πέμπτη εβδομάδα του έβδομου έτους [1309 π.μ.], και τη δέκατη έβδομη ημέρα του δεύτερου μήνα η γη ήταν ξηρή.
31 Και την εικοστή έβδομη ημέρα αυτής άνοιξε την κιβωτό, και έστειλε έξω από αυτήν θηρία, και κτήνη, και πτηνά, και κάθε κινούμενο πράγμα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 6

1 Και τη νέα σελήνη του τρίτου μήνα βγήκε από την κιβωτό και έχτισε ένα θυσιαστήριο σε εκείνο το βουνό.
2 Και έκανε εξιλέωση για τη γη· και πήρε ένα κατσίκι, και έκανε εξιλέωση με το αίμα του για όλη την αμαρτία της γης· επειδή, όλα όσα υπήρχαν πάνω της είχαν καταστραφεί, εκτός από εκείνους που ήταν στην κιβωτό μαζί με τον Νώε.
3 Και έβαλε το λίπος του στο θυσιαστήριο· και πήρε ένα βόδι, και ένα κατσίκι, και ένα πρόβατο, και κατσίκια, και αλάτι, και μια τρυγόνα, και το νεογνό μιας περιστεράς· και έβαλε ολοκαύτωμα στο θυσιαστήριο, και έχυσε πάνω του μια προσφορά αναμεμειγμένη με λάδι, και ράντισε κρασί και έριξε λιβάνι πάνω σε όλα, και έκανε να αναδυθεί μια ευωδιά, ευπρόσδεκτη ενώπιον του Κυρίου.
4 Και ο Κύριος μύρισε την ευωδία, και έκανε διαθήκη μαζί του, ότι δεν θα γίνει πλέον κατακλυσμός για να καταστρέψει τη γη· ότι δεν θα σταματήσει ποτέ η σπορά και ο θερισμός σε όλες τις ημέρες της γης· το κρύο και η ζέστη, το καλοκαίρι και ο χειμώνας, η ημέρα και η νύχτα δεν θα αλλάξουν την τάξη τους, ούτε θα σταματήσουν για πάντα.
5 «Και εσείς, αυξάνεστε και πληθυνθείτε επάνω στη γη, και πληθυνθείτε επάνω σε αυτήν, και να είστε ευλογία επάνω σε αυτήν. Τον φόβο σας και τον τρόμο σας θα εμπνεύσω σε όλα όσα υπάρχουν στη γη και στη θάλασσα.
6 Και ιδού, σας έδωσα όλα τα ζώα, και όλα τα φτερωτά, και όλα τα κινούμενα πάνω στη γη, και τα ψάρια στα νερά, και όλα τα πράγματα για τροφή· όπως τα πράσινα χόρτα, σας έδωσα όλα τα πράγματα για να τρώτε.
7 Κρέας όμως, μαζί με την ψυχή του, μαζί με το αίμα, δεν θα φάτε· επειδή, η ψυχή κάθε σάρκας είναι στο αίμα, για να μην ζητηθεί το αίμα της ζωής σας. Από το χέρι κάθε ανθρώπου, από το χέρι κάθε ζώου θα ζητήσω το αίμα του ανθρώπου.
8 Όποιος χύσει αίμα ανθρώπου από άνθρωπο, το αίμα του θα χυθεί· επειδή, κατ' εικόνα Θεού δημιούργησε τον άνθρωπο.
9 Και εσείς αυξάνεστε και πληθυνθείτε επάνω στη γη.
10 Και ορκίστηκε ο Νώε και οι γιοι του ότι δεν θα φάνε αίμα από οποιαδήποτε σάρκα· και έκανε διαθήκη ενώπιον Κυρίου του Θεού αιώνια σε όλες τις γενεές της γης, αυτόν τον μήνα.
11 Γι' αυτό, σου είπε ότι θα κάνεις διαθήκη με τους γιους Ισραήλ αυτόν τον μήνα στο βουνό με όρκο, και θα τους ραντίσεις με αίμα, εξαιτίας όλων των λόγων της διαθήκης, την οποία ο Κύριος έκανε μαζί τους για πάντα.
12 Και αυτή η μαρτυρία γράφτηκε για εσάς, για να τη τηρείτε συνεχώς, ώστε να μην τρώτε σε καμία ημέρα αίμα θηρίων ή πτηνών ή βοοειδών, όλες τις ημέρες της γης· και ο άνθρωπος που θα φάει αίμα θηρίων ή βοοειδών ή πτηνών, όλες τις ημέρες της γης, αυτός και το σπέρμα του θα ξεριζωθούν από τη γη.
13 Και πρόσταξε τους γιους Ισραήλ να μην τρώνε αίμα, για να είναι τα ονόματά τους και το σπέρμα τους ενώπιον του Κυρίου του Θεού μας παντοτινά.
14 Και αυτός ο νόμος δεν έχει όρια ημερών, επειδή είναι αιώνιος. Θα τον τηρούν σε όλες τις γενεές τους, για να συνεχίσουν να δεούνται για εσάς με αίμα μπροστά στο θυσιαστήριο· κάθε μέρα και πρωί και βράδυ θα ζητούν συγχώρεση για εσάς αιώνια ενώπιον του Κυρίου, για να τον τηρούν και να μην ξεριζώνονται.
15 Και έδωσε στον Νώε και στους γιους του σημάδι ότι δεν θα ξαναγίνει κατακλυσμός στη γη.
16 Έβαλε το τόξο του στο σύννεφο για σημείο της αιώνιας διαθήκης, ότι δεν θα ξαναγίνει κατακλυσμός στη γη για να την καταστρέψει όλες τις ημέρες της γης.
17 Γι' αυτόν τον λόγο είναι καθορισμένο και γραμμένο στις ουράνιες πλάκες, να γιορτάζουν την εορτή των εβδομάδων αυτόν τον μήνα μία φορά το χρόνο, για να ανανεώνουν τη διαθήκη κάθε χρόνο.
18 Και όλη αυτή η γιορτή γιορτάστηκε στον ουρανό από την ημέρα της δημιουργίας μέχρι τις ημέρες του Νώε - είκοσι έξι ιωβηλάτια και πέντε εβδομάδες ετών [1309-1659 π.μ.]· και ο Νώε και οι γιοι του την τηρούσαν για επτά ιωβηλάτια και μία εβδομάδα ετών, μέχρι την ημέρα του θανάτου του Νώε, και από την ημέρα του θανάτου του Νώε οι γιοι του την κατάργησαν μέχρι τις ημέρες του Αβραάμ, και τρώνε αίμα.

19 ἀλλὰ ὁ Ἀβραάμ τὸ ἐτηροῦσε, καὶ ὁ Ἰσαάκ καὶ ὁ Ἰακώβ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ τὸ ἐτηροῦσαν ἕως τῶν ἡμερῶν σου· καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ σου οἱ υἱοὶ Ἰσραήλ τὸ
20 Και πρόσταξε τους γιους Ισραήλ να τηρούν αυτή την εορτή σε όλες τις γενεές τους, ως εντολή σε αυτούς· μία ημέρα του έτους, σε αυτόν τον μήνα, θα γιορτάζουν την εορτή.
21 Διότι εορτή εβδομάδων και εορτή των απαρχών· η εορτή αυτή είναι διπλή και διπλής φύσεως· κατά τα γραμμένα και χαραγμένα περί αυτής, εορτάζετέ την.
22 Διότι έγραψα στο βιβλίο του πρώτου νόμου, σε αυτό που έγραψα για σένα, ότι πρέπει να το γιορτάζεις στην εποχή του, μία ημέρα το χρόνο, και σου εξήγησα τις θυσίες του, ώστε οι γιοι Ισραήλ να τις θυμούνται και να τις γιορτάζουν σε όλες τις γενιές τους αυτόν τον μήνα, μία ημέρα κάθε χρόνο.
23 Και στη νέα σελήνη του πρώτου μήνα, και στη νέα σελήνη του τέταρτου μήνα, και στη νέα σελήνη του έβδομου μήνα, και στη νέα σελήνη του δέκατου μήνα είναι οι ημέρες μνήμης, και οι ημέρες των εποχών στις τέσσερις υποδιαιρέσεις του έτους. Αυτές είναι γραμμένες και καθορισμένες ως μαρτυρία για πάντα.
24 καὶ ὁ Νὰε ἡτοίμασεν αὐτὰ πρὸς ἑαυτὸν ὡς ἑορτὰς τῶν γενεῶν τῶν αἰώνων, ὥστε ἔχουσιν αὐτῷ ἕνεκεν αὐτῷ.
25 Και τη νέα σελήνη του πρώτου μήνα του δόθηκε η εντολή να φτιάξει για τον εαυτό του μια κιβωτό, και εκείνη την ημέρα η γη στέγνωσε και άνοιξε (την κιβωτό) και είδε τη γη.
26 Και στη νέα σελήνη του τέταρτου μήνα έκλεισαν τα στόμια των βαθών της αβύσσου που ήταν από κάτω. Και στη νέα σελήνη του έβδομου μήνα άνοιξαν όλα τα στόμια των αβύσσων της γης, και τα νερά άρχισαν να κατεβαίνουν μέσα τους.
27 Και κατά τη νέα σελήνη του δέκατου μήνα φάνηκαν οι κορυφές των βουνών, και ο Νώε χάρηκε.
28 Και γι' αυτό τα όρισε για τον εαυτό του ως εορτές σε αιώνια μνήμη, και έτσι είναι θεσμοθετημένα.
29 Και τα έβαλαν πάνω στις ουράνιες πλάκες, η καθεμία είχε δεκατρείς εβδομάδες· από τη μία στην άλλη (περνούσε) το μνημόσυνό τους, από την πρώτη στη δεύτερη, και από τη δεύτερη στην τρίτη, και από την τρίτη στην τέταρτη.
30 Και όλες οι ημέρες της εντολής θα είναι δύο και πενήντα εβδομάδες ημερών, και (αυτές θα κάνουν) ολόκληρο το έτος πλήρες. Έτσι είναι χαραγμένη και καθορισμένη στις ουράνιες πλάκες.
31 Και δεν υπάρχει παραμέληση (αυτής της εντολής) ούτε για ένα μόνο έτος ούτε από έτος σε έτος.
32 Και πρόσταξε τους γιους Ισραήλ να τηρούν τα έτη σύμφωνα με αυτόν τον υπολογισμό, τριακόσιες εξήντα τέσσερις ημέρες, και (αυτές) θα αποτελούν ένα πλήρες έτος, και δεν θα διαταράσσουν τον χρόνο του από τις ημέρες του και από τις γιορτές του· επειδή, όλα θα πέφτουν σε αυτούς σύμφωνα με τη μαρτυρία τους, και δεν θα παραλείψουν καμία ημέρα ούτε θα διαταράξουν καμία γιορτή.
33 Αν όμως τα παραμελήσουν και δεν τα τηρήσουν σύμφωνα με την εντολή Του, τότε θα διαταράξουν όλες τις εποχές τους και τα χρόνια θα εκτοπιστούν από αυτήν (την τάξη), [και θα διαταράξουν τις εποχές και τα χρόνια θα εκτοπιστούν] και θα παραμελήσουν τα διατάγματά τους.
34 Και όλοι οι γιοι Ισραήλ θα ξεχάσουν και δεν θα βρουν την πορεία των ετών, και θα ξεχάσουν τις νέες σελήνες, και τις εποχές, και τα σάββατα, και θα σφάλουν ως προς όλη την τάξη των ετών.
35 Διότι γνωρίζω, και από τώρα και στο εξής θα σου το αναγγείλω, και δεν είναι δική μου επινόηση· επειδή, το βιβλίο είναι γραμμένο ενώπιόν μου, και στις ουράνιες πλάκες έχει οριστεί η κατανομή των ημερών, για να μην ξεχάσουν τις γιορτές της διαθήκης και περπατήσουν σύμφωνα με τις γιορτές των εθνών σύμφωνα με την πλάνη τους και την άγνοιά τους.
36 Διότι θα υπάρχουν εκείνοι που σίγουρα θα κάνουν παρατηρήσεις για τη σελήνη - πώς διαταράσσει τις εποχές και έρχεται από χρόνο σε χρόνο δέκα ημέρες νωρίτερα.
37 Γι' αυτόν τον λόγο θα έρθουν πάνω τους χρόνια που θα διαταράξουν (την τάξη) και θα κάνουν μια βδελυρή (ημέρα) ημέρα μαρτυρίας, και μια ακάθαρτη ημέρα ημέρα γιορτής, και θα συγχέουν όλες τις ημέρες, την άγια με την ακάθαρτη, και την ακάθαρτη ημέρα με την άγια· επειδή, θα σφάλουν ως προς τους μήνες και τα σάββατα και τις γιορτές και τα ιωβηλαία.
38 Γι' αυτόν τον λόγο σου δίνω εντολή και μαρτυρία για να τους μαρτυρήσεις· επειδή, μετά τον θάνατό σου, τα παιδιά σου θα τους ενοχλούν, ώστε να μην κάνουν το έτος τριακόσιες εξήντα τέσσερις μόνο ημέρες, και γι' αυτόν τον λόγο θα κάνουν λάθος ως προς τις νέες σελήνες και τις εποχές και τα σάββατα και τις γιορτές, και θα τρώνε κάθε είδους αίμα με κάθε είδους σάρκα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 7

1 Και την έβδομη εβδομάδα του πρώτου έτους [1317 π.μ.], σε αυτό το ιωβηλαίο, ο Νώε φύτεψε αμπέλια στο βουνό όπου είχε σταθεί η κιβωτός, που ονομαζόταν Λούμπαρ, ένα από τα βουνά Αραράτ, και παρήγαγαν καρπούς το τέταρτο έτος, [1320 π.μ.] και φύλαξε τους καρπούς τους και τους συνέλεξε φέτος τον έβδομο μήνα.
2 Και έφτιαξε κρασί από αυτό και το έβαλε σε ένα δοχείο, και το φύλαξε μέχρι το πέμπτο έτος, [1321 π.μ.] μέχρι την πρώτη ημέρα, τη νέα σελήνη του πρώτου μήνα.
3 Και γιόρτασε με χαρά την ημέρα αυτής της γιορτής και έκανε ολοκαύτωμα στον Κύριο, ένα νεαρό βόδι και ένα κριάρι, και επτά πρόβατα, κάθε ένα ενός έτους, και ένα κατσίκι, για να κάνει εξιλέωση με αυτόν τον τρόπο για τον εαυτό του και τους γιους του.
4 Και ετοίμασε πρώτα το κατσικάκι, και έβαλε λίγο από το αίμα του πάνω στο κρέας που ήταν πάνω στο θυσιαστήριο που είχε φτιάξει· και όλο το λίπος το έβαλε πάνω στο θυσιαστήριο, όπου έκανε το ολοκαύτωμα, και το βόδι και το κριάρι και το πρόβατο, και έβαλε όλο το κρέας τους πάνω στο θυσιαστήριο.
5 Και έβαλε πάνω του όλες τις προσφορές τους ανακατεμένες με λάδι, και μετά ράντισε κρασί στη φωτιά που είχε κάνει προηγουμένως στο θυσιαστήριο, και έβαλε θυμίαμα στο θυσιαστήριο και έκανε να ανέβει μια ευωδία ευπρόσδεκτη ενώπιον Κυρίου του Θεού του.
6 Και χάρηκε και ήπιε από αυτό το κρασί, αυτός και τα παιδιά του με χαρά.
7 Και έγινε βράδυ, και μπήκε στη σκηνή του, και μεθυσμένος ξάπλωσε και κοιμήθηκε, και ξάπλωσε στη σκηνή του καθώς κοιμόταν.

8 Και είδε ο Χαμ τον Νώε τον πατέρα του γυμνό, και βγήκε έξω και το ανήγγειλε στους δύο αδελφούς του έξω.
9 Και ο Σημ πήρε το ένδυμά του και σηκώθηκε, αυτός και ο Ιάφεθ, και έβαλαν το ένδυμα στους ώμους τους και πήγαν προς τα πίσω και κάλυψαν την ντροπή του πατέρα τους, και τα πρόσωπά τους ήταν προς τα πίσω.
10 Και ξύπνησεν ο Νώε εκ του ύπνου αυτού, και γνώρισε πάντα όσα έκαμε εις αυτόν ο υιός αυτού ο νεώτερος· και καταράστηκε τον υιόν αυτού, λέγων· Επικατάρατος ο Χαναάν· δούλος έσται εις τους αδελφούς αυτού.
11 Και ευλόγησε τον Σημ, και είπε: Ευλογημένος Κύριος ο Θεός του Σημ, και ο Χαναάν θα είναι δούλος του.
12 Ο Θεός θα πλατύνει τον Ιάφεθ, και ο Θεός θα κατοικήσει στην κατοικία του Σημ, και ο Χαναάν θα είναι δούλος του.
13 Και ο Χαμ γνώρισε ότι ο πατέρας του είχε καταραστεί τον νεότερο γιο του, και δυσαρεστήθηκε που είχε καταραστεί τον γιο του· και έφυγε από τον πατέρα του, αυτός και οι γιοι του μαζί του, ο Χους και ο Μισραΐμ και ο Φουθ και ο Χαναάν.
14 Και έχτισε για τον εαυτό του μια πόλη, και ονόμασε το όνομά της από το όνομα της γυναίκας του, Νεελαταμαούκ.
15 Και ο Ιάφεθ το είδε αυτό και ζήλεψε τον αδελφό του· και αυτός έχτισε για τον εαυτό του μια πόλη, και την ονόμασε από το όνομα της γυναίκας του Αδατανή.
16 Και ο Σημ κατώκησε με τον Νώε, τον πατέρα του, και έχτισε μια πόλη κοντά στον πατέρα του, στο βουνό, και ονόμασε κι αυτός το όνομά της από το όνομα της γυναίκας του, Σεδεκετελεβάβ.
17 Και ιδού, αυτές οι τρεις πόλεις είναι κοντά στο όρος Λούμπαρ· η Σεδεκετελέβαμπ απέναντι από το όρος από τα ανατολικά· και η Ναελταμαούκ από τα νότια· οι Αδατανέζες από τα δυτικά.
18 Και αυτοί είναι οι γιοι του Σημ: ο Ελάμ, και ο Ασσούρ, και ο Αρφαξάδ - αυτός (ο γιος) γεννήθηκε δύο χρόνια μετά τον κατακλυσμό - και ο Λουδ, και ο Αράμ.
19 Οι γιοι του Ιάφεθ: Γόμερ, Μαγώγ, Μαδαΐ, Ιαυάν, Θουβάλ, Μεσέχ, και Θειράς. Αυτοί είναι οι γιοι του Νώε.
20 Και κατά την εικοστή όγδοη ιωβηλαίο [1324-1372 π.μ.] ο Νώε άρχισε να επιβάλλει στους γιους των γιων του τις διατάξεις και τις εντολές, και όλες τις κρίσεις που γνώριζε, και προέτρεψε τους γιους του να τηρούν τη δικαιοσύνη, και να καλύπτουν την ντροπή της σάρκας τους, και να ευλογούν τον Δημιουργό τους, και να τιμούν τον πατέρα και τη μητέρα, και να αγαπούν τον πλησίον τους, και να φυλάνε τις ψυχές τους από πορνεία και ακαθαρσία και κάθε ανομία.
21 Διότι εξαιτίας αυτών των τριών πραγμάτων έγινε ο κατακλυσμός στη γη, δηλαδή εξαιτίας της πορνείας, κατά την οποία οι Φύλακες, παραβιάζοντας τον νόμο των διαταγμάτων τους, πόρνευσαν πίσω από τις θυγατέρες των ανθρώπων, και πήραν για τον εαυτό τους γυναίκες από όλες όσες διάλεξαν· και έκαναν την αρχή της ακαθαρσίας.
22 Και απέκτησαν γιους τους Ναφιδίμ, και ήταν όλοι ανόμοιοι, και καταβρόχθιζαν ο ένας τον άλλον· και οι Γίγαντες σκότωσαν τους Ναφίλ, και οι Ναφίλ σκότωσαν τους Ελτζό, και τους Ελτζό ανθρώπους, και έναν άνθρωπο άλλον.
23 Και κάθε ένας πούλησε τον εαυτό του για να εργάζεται ανομία και να χύνει πολύ αίμα, και η γη γέμισε ανομία.
24 Και μετά ταύτα αμάρτησαν εναντίον των θηρίων και των πτηνών, και εναντίον πάντων των κινουμένων και περιπατούντων επί της γης· και πολύ αίμα χύθηκε επί της γης, και κάθε φαντασία και επιθυμία των ανθρώπων φανταζόταν συνεχώς ματαιότητα και κακό.
25 Και ο Κύριος εξάλειψε τα πάντα από προσώπου γης· εξαιτίας της ανομίας των πράξεών τους, και εξαιτίας του αίματος που είχαν χύσει στο μέσο της γης, κατέστρεψε τα πάντα.
26 «Και μείναμε, εγώ και εσείς, οι γιοι μου, και όλοι όσοι μπήκαν μαζί μας στην κιβωτό, και ιδού, βλέπω τα έργα σας μπροστά μου ότι δεν περπατάτε με δικαιοσύνη· επειδή, σε δρόμο καταστροφής αρχίσατε να περπατάτε, και χωρίζεστε ο ένας από τον άλλον, και φθονείτε ο ένας τον άλλον, και (έτσι συμβαίνει) να μην είστε σε αρμονία, γιοι μου, ο καθένας με τον αδελφό του.
27 Διότι βλέπω, και ιδού, οι δαίμονες άρχισαν τις αποπλανήσεις τους εναντίον σας και εναντίον των παιδιών σας και τώρα φοβάμαι για λογαριασμό σας, ότι μετά τον θάνατό μου θα χύσετε αίμα ανθρώπων στη γη, και ότι κι εσείς θα καταστραφείτε από προσώπου γης.
28 Διότι όποιος χύσει αίμα ανθρώπου και όποιος φάει αίμα οποιασδήποτε σάρκας, όλοι θα εξολοθρευτούν από τη γη.
29 Και δεν θα μείνει άνθρωπος που τρώει αίμα ή που χύνει αίμα ανθρώπου στη γη, ούτε θα μείνει σ' αυτόν σπέρμα ή απόγονος που ζει κάτω από τον ουρανό· επειδή, στον Άδη θα πάνε, και στον τόπο της καταδίκης θα κατέβουν, και στο σκοτάδι της αβύσσου όλοι θα μεταφερθούν με βίαιο θάνατο.
30 Δεν θα φανεί επάνω σας αίμα από όλο το αίμα, όλες τις ημέρες που θα σκοτώνετε θηρία ή βοοειδή ή οτιδήποτε πετά πάνω στη γη, και θα κάνετε καλό έργο στις ψυχές σας, καλύπτοντας ό,τι έχει χυθεί πάνω στο πρόσωπο της γης.
31 Και μη είσθε όμοιοι με αυτόν που τρώει με αίμα, αλλά φυλάξτε τον εαυτό σας, μήπως κανείς φάει αίμα μπροστά σας· καλύψτε το αίμα, γιατί έτσι μου έχει δοθεί εντολή να μαρτυρήσω σε εσάς και στα παιδιά σας, μαζί με κάθε σάρκα.
32 Και μην αφήσετε την ψυχή να φαγωθεί μαζί με τη σάρκα, για να μην ζητηθεί το αίμα σας, που είναι η ζωή σας, από κανέναν άνθρωπο που θα το χύσει στη γη.
33 Διότι η γη δεν θα είναι καθαρή από το αίμα που χύθηκε πάνω της· διότι (μόνο) μέσω του αίματος εκείνου που το έχυσε θα καθαριστεί η γη σε όλες τις γενεές της.
34 Και τώρα, παιδιά μου, ακούστε· εργαστείτε κρίση και δικαιοσύνη για να φυτέψετε με δικαιοσύνη επάνω στο πρόσωπο ολόκληρης της γης, και να υψωθεί η δόξα σας ενώπιον του Θεού μου, που με έσωσε από τα νερά του κατακλυσμού.
35 Και ιδού, θα πάτε και θα χτίσετε πόλεις, και θα φυτέψετε μέσα σε αυτές όλα τα φυτά που είναι πάνω στη γη, και επιπλέον όλα τα καρποφόρα δέντρα.
36 Τρία χρόνια δεν θα συλλέγεται ο καρπός από κάθε τι που τρώγεται· και τον τέταρτο χρόνο ο καρπός του θα θεωρείται άγιος, ευπρόσδεκτος ενώπιον του Υψίστου Θεού, που δημιούργησε τον ουρανό και τη γη και τα πάντα. Ας προσφέρουν άφθονα τα πρώτα του κρασιού και του λαδιού ως πρώτα καρπούς στο θυσιαστήριο του Κυρίου, που τα δέχεται· και ό,τι περισσέψει ας τρώνε οι δούλοι του οίκου του Κυρίου μπροστά στο θυσιαστήριο που τα δέχεται.

37 Και στον πέμπτο χρόνο κάντε την απελευθέρωση, ώστε να την απελευθερώσετε με δικαιοσύνη και ευθύτητα, και θα είστε δίκαιοι, και όλα όσα φυτεύετε θα ευημερήσουν.
38 Διότι ούτως προσέταξε ο Ενώχ, ο πατέρας του πατέρα σου, στον Μαθουσάλα, τον γιο του, και ο Μαθουσάλας, τον γιο του, τον Λάμεχ· και ο Λάμεχ μου πρόσταξε όλα όσα οι πατέρες του τού πρόσταξαν.
39 Και εγώ θα σας δώσω εντολή, γιοι μου, καθώς ο Ενώχ πρόσταξε τον γιο του στις πρώτες ιωβηλαίες· ενώ ζούσε ακόμα, ο έβδομος στη γενιά του, πρόσταξε και μαρτύρησε στον γιο του και στους γιους του γιου του μέχρι την ημέρα του θανάτου του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 8

1 Κατά την εικοστή ένατη ιωβηλαίο, την πρώτη εβδομάδα, [1373 π.μ.] στην αρχή της, ο Αρφαξάδ πήρε για τον εαυτό του μια γυναίκα, το όνομά της ήταν Ρασουέα, κόρη της Σουσάν, κόρης του Ελάμ, και του γέννησε έναν γιο κατά το τρίτο έτος, αυτήν την εβδομάδα, [1375 π.μ.], και ονόμασε το όνομά του Καϊνάμ.
2 Και ο γιος μεγάλωσε, και ο πατέρας του τον δίδαξε γραφή, και πήγε να αναζητήσει για τον εαυτό του ένα μέρος όπου θα μπορούσε να καταλάβει για τον εαυτό του μια πόλη.
3 Και βρήκε μια γραφή που οι προηγούμενες (γενιές) είχαν σκαλίσει στον βράχο, και διάβασε τι υπήρχε πάνω σε αυτήν, και την μετέγραψε και αμάρτησε εξαιτίας της· γιατί περιείχε τη διδασκαλία των Παρατηρητών σύμφωνα με την οποία συνήθιζαν να παρατηρούν τους οιωνούς του ήλιου και της σελήνης και των αστεριών σε όλα τα σημάδια του ουρανού.
4 Και το έγραψε και δεν είπε τίποτα σχετικά με αυτό· επειδή, φοβόταν να μιλήσει στον Νώε γι' αυτό, μήπως θυμώσει μαζί του εξαιτίας του.
5 Και στην τριακοστή ιωβηλαίο, [1429 π.μ.] τη δεύτερη εβδομάδα, κατά το πρώτο έτος αυτής, πήρε για τον εαυτό του μια γυναίκα, και το όνομά της ήταν Μελκά, κόρη του Μαδαΐ, γιου του Ιάφεθ, και κατά το τέταρτο έτος [1432 π.μ.] γέννησε έναν γιο, και ονόμασε το όνομά του Σηλά· επειδή, είπε: «Αληθινά έχω σταλεί».
6 [Και κατά το τέταρτο έτος γεννήθηκε], και ο Σηλά μεγάλωσε και πήρε για τον εαυτό του μια γυναίκα, και το όνομά της ήταν Μουάκ, κόρη του Κεσέδ, αδελφού του πατέρα του, στην τριακοστή πρώτη ιωβηλαίο, την πέμπτη εβδομάδα, το πρώτο έτος [1499 π.μ.] αυτού.
7 Και του γέννησε έναν γιο κατά το πέμπτο έτος [1503 π.μ.], και τον ονόμασε Έβερ· και πήρε για τον εαυτό του μια γυναίκα, και το όνομά της ήταν Αζουράδ, κόρη του Νεβρώδ, κατά την τριακοστή δεύτερη ιωβηλαίο, την έβδομη εβδομάδα, το τρίτο έτος. [1564 π.μ.]
8 Και κατά το έκτο έτος [1567 π.μ.], γέννησε σε αυτόν γιο, και τον ονόμασε Φαλέγ· επειδή, κατά τις ημέρες που γεννήθηκε, οι γιοι του Νώε άρχισαν να μοιράζονται τη γη μεταξύ τους· γι' αυτό και τον ονόμασε Φαλέγ.
9 Και το μοιράστηκαν κρυφά μεταξύ τους και το ανήγγειλαν στον Νώε.
10 Και συνέβη στην αρχή του τριακοστού τρίτου ιωβηλαίου [1569 π.μ.] να διαιρέσουν τη γη σε τρία μέρη, για τον Σημ και τον Χαμ και τον Ιάφεθ, σύμφωνα με την κληρονομιά του καθενός, κατά το πρώτο έτος την πρώτη εβδομάδα, όταν ένας από εμάς που είχαμε σταλεί, ήταν μαζί τους.
11 Και κάλεσε τους γιους του, και πλησίασαν κοντά του, αυτοί και τα παιδιά τους, και μοίρασε τη γη σε κλήρους, τους οποίους οι τρεις γιοι του θα έπαιρναν στην κατοχή τους. Και άπλωσαν τα χέρια τους και πήραν το γράμμα από την αγκαλιά του Νώε, του πατέρα τους.
12 Και έγινε δεκτό ότι ο Σημ είχε κλήρο, το μέσο της γης, που θα έπαιρνε ως κληρονομιά για τον εαυτό του και για τους γιους του στις γενεές της αιωνιότητας, από το μέσο της οροσειράς Ράφα, από τις εκβολές του ποταμού Τινά, και το μερίδιό του πηγαίνει προς τα δυτικά μέσα από το μέσο αυτού του ποταμού, και εκτείνεται μέχρι να φτάσει στο νερό των αβύσσων, από τις οποίες αυτός ο ποταμός εκβάλλει και χύνει τα νερά του στη θάλασσα Μεάτ, και αυτός ο ποταμός εκβάλλει στη μεγάλη θάλασσα. Και όλα όσα είναι προς τον βορρά είναι του Ιάφεθ, και όλα όσα είναι προς τον νότο ανήκουν στον Σημ.
13 Και εκτείνεται μέχρι να φτάσει στο Καράσο: αυτό βρίσκεται στον κόρφο της γλώσσας που κοιτάζει προς το νότο.
14 Και το μερίδιό του εκτείνεται κατά μήκος της μεγάλης θάλασσας, και εκτείνεται σε ευθεία γραμμή μέχρι να φτάσει στη δύση της γλώσσας που βλέπει προς τον νότο· επειδή, αυτή η θάλασσα ονομάζεται γλώσσα της Αιγυπτιακής Θάλασσας.
15 Και στρέφεται από εδώ προς τα νότια, προς τις εκβολές της μεγάλης θάλασσας στην ακτή των νερών της, και εκτείνεται δυτικά μέχρι την Άφρα, και εκτείνεται μέχρι να φτάσει στα νερά του ποταμού Γιών, και νότια των νερών του Γιών, μέχρι τις όχθες αυτού του ποταμού.
16 Και εκτείνεται προς τα ανατολικά, μέχρι να φτάσει στον Κήπο της Εδέμ, στα νότια αυτού, [προς τα νότια] και από τα ανατολικά ολόκληρης της γης της Εδέμ και ολόκληρης της ανατολής, στρέφεται προς τα ανατολικά και προχωρά μέχρι να φτάσει στα ανατολικά του βουνού που ονομάζεται Ράφα, και κατεβαίνει στην όχθη των εκβολών του ποταμού Τίνα.
17 Αυτό το μερίδιο βγήκε με κλήρο για τον Σημ και τους γιους του, για να το κληρονομήσουν για πάντα στις γενεές του για πάντα.
18 Και ο Νώε χάρηκε που δόθηκε αυτή η μερίδα στον Σημ και στους γιους του, και θυμήθηκε όλα όσα είχε πει με το στόμα του προφητευτικά· επειδή, είχε πει: Ευλογημένος Κύριος ο Θεός του Σημ, και ας κατοικεί Κύριος στην κατοικία του Σημ.
19 Και γνώριζε ότι ο Κήπος της Εδέμ είναι τα άγια των αγίων, και η κατοικία του Κυρίου, και το Όρος Σινά το κέντρο της ερήμου, και το Όρος Σιών - το κέντρο του ομφαλού της γης· αυτά τα τρία δημιουργήθηκαν ως άγιοι τόποι ο ένας απέναντι στον άλλον.
20 Και ευλόγησε τον Θεό των θεών, που έβαλε τον λόγο του Κυρίου στο στόμα του, και τον Κύριο στον αιώνα.
21 Και ήξερε ότι μια ευλογημένη μερίδα και μια ευλογία είχε έρθει στον Σημ και στους γιους του σε γενεές αιώνων - ολόκληρη η γη της Εδέμ και ολόκληρη η γη της Ερυθράς Θάλασσας, και ολόκληρη η γη της ανατολής και της Ινδίας, και στην Ερυθρά Θάλασσα και τα βουνά της, και ολόκληρη η γη της Βασάν, και ολόκληρη η γη του Λιβάνου και τα νησιά του Καφτούρ, και όλα τα βουνά του Σανίρ και της Αμάνα, και τα βουνά της Ασσούρ στα

βόρεια, και ολόκληρη η γη του Ελάμ, της Ασσούρ και της Βαβέλ, και της Σουζάν και της Μαεδάι, και όλα τα βουνά του Αραράτ, και όλη η περιοχή πέρα από τη θάλασσα, η οποία είναι πέρα από τα βουνά της Ασσούρ προς τα βόρεια, μια ευλογημένη και ευρύχωρη γη, και όλα όσα υπάρχουν σε αυτήν είναι πολύ καλά.
22 Και για τον Χαμ προήλθε το δεύτερο τμήμα, πέρα από τη Γιών προς τα νότια, στα δεξιά του Κήπου, και εκτείνεται προς τα νότια και εκτείνεται σε όλα τα βουνά της φωτιάς, και εκτείνεται προς τα δυτικά μέχρι τη θάλασσα του Ατέλ και εκτείνεται προς τα δυτικά μέχρι να φτάσει στη θάλασσα του Μαούκ - αυτή (τη θάλασσα) στην οποία κατεβαίνει οτιδήποτε δεν καταστρέφεται.
23 Και προχωρά προς βορρά μέχρι τα όρια του Γαδίρ, και προχωρά μέχρι την ακτή των νερών της θάλασσας μέχρι τα νερά της μεγάλης θάλασσας μέχρι να πλησιάσει τον ποταμό Γιών, και προχωρά κατά μήκος του ποταμού Γιών μέχρι να φτάσει στα δεξιά του Κήπου της Εδέμ.
24 Και αυτή είναι η γη που δόθηκε στον Χαμ ως μερίδα που θα κατείχε για πάντα, για τον εαυτό του και τους γιους του, στις γενεές τους, για πάντα.
25 Και ο Ιάφεθ προχωρούσε το τρίτο μέρος πέρα από τον ποταμό Τινά, βόρεια της εκβολής των νερών του, και εκτεινόταν βορειοανατολικά σε ολόκληρη την περιοχή του Γωγ και σε όλη τη χώρα ανατολικά της.
26 Και εκτείνεται βόρεια προς βορρά, και εκτείνεται μέχρι τα βουνά του Κελτ προς βορρά, και προς τη θάλασσα του Μαούκ, και προχωρά ανατολικά του Γαδίρ μέχρι την περιοχή των υδάτων της θάλασσας.
27 Και εκτείνεται μέχρι να πλησιάσει δυτικά της Φάρα και επιστρέφει προς την Αφεράγκ, και εκτείνεται ανατολικά μέχρι τα νερά της θάλασσας του Μεάτ.
28 Και εκτείνεται στην περιοχή του ποταμού Τίνα προς βορειοανατολική κατεύθυνση μέχρι να πλησιάσει τα όρια των υδάτων του προς το όρος Ράφα, και στρέφεται προς τα βόρεια.
29 Αὐτή εἶναι ἡ γῆ ἡ ἡ ἔλαβε τὸν Ἰάφεθ καὶ τὰ υἱὰ αὐτοῦ ὡς μερίδιον τῆς κληρονομίας αὐτοῦ, τὸ ὁποῖον ἔλαβε ἔδρα διὰ τὸν ἑαυτόν καὶ τὰ υἱὰ αὐτοῦ, ἐπὶ τὰς γενεὰς αἰώνα· πέντε μεγάλα νησιά καὶ μεγάλη γῆ ἐν βορρά.
30 Αλλά είναι κρύο, και η γη του Χαμ είναι ζεστή, και η γη του Σημ δεν είναι ούτε ζεστή ούτε κρύα, αλλά είναι μείγμα κρύου και ζέστης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 9

1 Και ο Χαμ μοίρασε στους γιους του, και το πρώτο μέρος προχωρούσε για τον Χους προς τα ανατολικά, και προς τα δυτικά του για τον Μισραΐμ, και προς τα δυτικά του για την Πουθ, και προς τα δυτικά του [και προς τα δυτικά της] κατά μήκος της θάλασσας για τη Χαναάν.
2 Και ο Σημ επίσης μοίρασε στους γιους του, και το πρώτο μέρος προήλθε για τον Χαμ και τους γιους του, ανατολικά του ποταμού Τίγρη μέχρι να πλησιάσει στην ανατολή, ολόκληρη η γη της Ινδίας, και στην Ερυθρά Θάλασσα κατά τις ακτές της, και τα νερά της Δαιδάν, και όλα τα βουνά Μεβρί και Ελά, και όλη η γη της Σουζάν και όλα όσα βρίσκονται στην πλευρά του Φαρνάκ μέχρι την Ερυθρά Θάλασσα και τον ποταμό Τινά.
3 Και για την Ασσυρία προήλθε το δεύτερο μέρος, ολόκληρη η γη της Ασσυρίας και της Νινευή και της Σεναάρ και μέχρι τα σύνορα της Ινδίας, και ανεβαίνει και περιβάλλει τον ποταμό.
4 Και για τον Αρφαξάδ βγήκε το τρίτο μέρος, ολόκληρη η γη της περιοχής των Χαλδαίων ανατολικά του Ευφράτη, που συνορεύει με την Ερυθρά Θάλασσα, και όλα τα νερά της ερήμου κοντά στη γλώσσα της θάλασσας που βλέπει προς την Αίγυπτο, ολόκληρη η γη του Λιβάνου και του Σανίρ και της Αμάνα μέχρι τα όρια του Ευφράτη.
5 Και για τον Αράμ προερχόταν το τέταρτο μέρος, ολόκληρη η γη της Μεσοποταμίας, ανάμεσα στον Τίγρη και τον Ευφράτη, βόρεια των Χαλδαίων, μέχρι τα όρια των βουνών της Ασσυρίας και τη γη της Αράρα.
6 Και προχώρησε για τον Λουδ το πέμπτο μέρος, τα βουνά της Ασσυρίας και όλα τα σχετικά με αυτά μέχρι να φτάσει στη Μεγάλη Θάλασσα, και μέχρι να φτάσει ανατολικά της Ασσυρίας, του αδελφού του.
7 Και ο Ιάφεθ μοίρασε επίσης τη γη της κληρονομιάς του στους γιους του.
8 Και το πρώτο μέρος προχωρούσε προς Γόμερ προς ανατολάς από τη βόρεια πλευρά μέχρι τον ποταμό Τινά· και προς βορρά προχωρούσαν προς Μαγώγ όλα τα εσωτερικά μέρη του βορρά μέχρι να φτάσει στη θάλασσα του Μεάτ.
9 Και ο Μαδαΐ εξῆλθε ως μερίδα αυτού, την οποίαν ήθελεν κληρονομήσει από δυσμάς των δύο αδελφών αυτού προς τα νησιά, και προς τα παράλια των νησιών.
10 Και για την Ιαυάν προήλθε το τέταρτο μέρος κάθε νησί και τα νησιά που βρίσκονται προς τα όρια της Λουδ.
11 Και για τον Θουβάλ προήλθε το πέμπτο τμήμα στη μέση της γλώσσας, που πλησιάζει προς τα όρια του τμήματος του Λουδ προς τη δεύτερη γλώσσα, στην περιοχή πέρα από τη δεύτερη γλώσσα προς την τρίτη γλώσσα.
12 Και για τον Μεσέχ προχώρησε το έκτο μέρος, ολόκληρη η περιοχή πέρα από την τρίτη γλώσσα μέχρι να πλησιάσει ανατολικά του Γαδίρ.
13 Και για τον Τιρά προήλθε το έβδομο τμήμα, τέσσερα μεγάλα νησιά στη μέση της θάλασσας, που φτάνουν μέχρι το τμήμα του Χαμ [και τα νησιά του Καματούρι δόθηκαν με κλήρο στους γιους του Αρφαξάδ ως κληρονομιά του].
14 Και έτσι οι γιοι του Νώε μοίρασαν στους γιους τους ενώπιον του Νώε του πατέρα τους, και τους έδεσε όλους με όρκο, καταράζοντας όποιον ζητούσε να αρπάξει το μερίδιο που δεν του είχε περιέλθει με κλήρο.
15 Και όλοι είπαν: «Ας γίνει έτσι, ας γίνει» για τους εαυτούς τους και για τους γιους τους, για πάντα, στις γενεές τους, μέχρι την ημέρα της κρίσης, κατά την οποία ο Κύριος ο Θεός θα τους κρίνει με μάχαιρα και με φωτιά, για όλη την ακάθαρτη ανομία των σφαλμάτων τους, με την οποία γέμισαν τη γη με παραβάσεις και ακαθαρσίες και πορνεία και αμαρτία.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 10

1 Και την τρίτη εβδομάδα αυτού του ιωβηλαίου, οι ακάθαρτοι δαίμονες άρχισαν να παραπλανούν τα παιδιά των γιων του Νώε, και να τα κάνουν να σφάλουν και να τα καταστρέφουν.
2 Και ήρθαν οι γιοι του Νώε στον Νώε, τον πατέρα τους, και του είπαν για τα δαιμόνια που παρέσυραν και τύφλωναν και σκότωναν τους γιους των γιων του.

3 Και προσευχήθηκε ενώπιον Κυρίου του Θεού του, και είπε: «Θεέ των πνευμάτων κάθε σάρκας, που έδειξες έλεος σε μένα· και έσωσες εμένα και τους γιους μου από τα νερά του κατακλυσμού· και δεν με έκανες να χαθώ όπως έκανες με τους γιους της απώλειας· επειδή, μεγάλη ήταν η χάρις σου σε μένα, και μεγάλο ήταν το έλεός σου στην ψυχή μου· ας υψωθεί η χάρις σου πάνω στους γιους μου· και ας μην κυριαρχούν πάνω τους πνεύματα πονηρών, για να μην τους εξολοθρεύσουν από τη γη».
4 Εσύ όμως ευλόγησε εμένα και τους γιους μου, για να αυξηθούμε και να πληθυνθούμε και να γεμίσουμε τη γη.
5 Και εσύ ξέρεις πώς ενήργησαν οι Φύλακες Σου, οι πατέρες αυτών των πνευμάτων, στην εποχή μου· και όσον αφορά αυτά τα πνεύματα που ζουν, φυλακίσε τα και κράτησέ τα σφιχτά στον τόπο της καταδίκης, και ας μην φέρουν καταστροφή στους γιους του δούλου σου, του Θεού μου· επειδή, αυτά είναι κακοήθη και δημιουργημένα για να καταστρέφουν.
6 καὶ μὴ ἐξουσιάζουν τὰ πνεύματα τῶν ζῶν· γὰρ μόνος ἐσύ δύναται νὰ ἐξουσιάζῃς ἐπὶ αὐτῶν· καὶ μὴ ἐξουσιάζουν ἐπὶ τὰ υἱὰ τῶν δικαίων ἀπὸ νῦν καὶ εἰς τὸν αἰῶνα.
7 Και ο Κύριος ο Θεός μας μάς πρόσταξε να δέσουμε όλους.
8 Και ο αρχηγός των πνευμάτων, ο Μαστεμά, ήρθε και είπε: «Κύριε, Δημιουργέ, ας μείνουν μερικοί από αυτούς ενώπιόν μου, και ας ακούσουν τη φωνή μου, και ας κάνουν όλα όσα θα τους πω· επειδή, αν μερικοί από αυτούς δεν μου αφεθούν, δεν θα μπορέσω να εκτελέσω τη δύναμη του θελήματός μου πάνω στους γιους των ανθρώπων· επειδή, αυτοί είναι για διαφθορά και για να παραπλανούν ενώπιον της κρίσης μου, επειδή μεγάλη είναι η ανομία των γιων των ανθρώπων».
9 Και είπε: «Το δέκατο αυτών ας μείνει ενώπιόν του, και τα εννέα ας κατέβουν στον τόπο της καταδίκης».
10 Και σε έναν από εμάς πρόσταξε να διδάξουμε στον Νώε όλα τα φάρμακά τους· επειδή, γνώριζε ότι δεν θα περπατούσαν με ευθύτητα ούτε θα αγωνίζονταν με δικαιοσύνη.
11 Και πράξαμε σύμφωνα με όλα τα λόγια Του: όλους τους κακοήθεις κακούς τους δέσαμε στον τόπο της καταδίκης και το ένα δέκατο από αυτούς το αφήσαμε για να υποταχθούν στον Σατανά στη γη.
12 Και εξηγήσαμε στον Νώε όλα τα φάρμακα για τις ασθένειές τους, μαζί με τις αποπλανήσεις τους, πώς θα μπορούσε να τους θεραπεύσει με βότανα της γης.
13 Και ο Νώε έγραψε τα πάντα σε ένα βιβλίο, όπως τον διδάξαμε για κάθε είδους φάρμακο. Έτσι τα πονηρά πνεύματα εμποδίστηκαν να βλάψουν τους γιους του Νώε.
14 Και έδωσε όλα όσα είχε γράψει στον Σημ, τον μεγαλύτερο γιο του· επειδή, τον αγαπούσε υπερβολικά περισσότερο από όλους τους γιους του.
15 Και ο Νώε κοιμήθηκε μαζί με τους πατέρες του, και θάφτηκε στο όρος Λούβαρ στη γη Αραράτ.
16 Εννιακόσια πενήντα χρόνια συμπλήρωσε στη ζωή του, δεκαεννέα ιωβηλαία και δύο εβδομάδες και πέντε χρόνια. [1659 π.μ.]
17 Και στη ζωή του στη γη ξεπέρασε τα παιδιά των ανθρώπων εκτός από τον Ενώχ λόγω της δικαιοσύνης, με την οποία ήταν τέλειος. Διότι το αξίωμα του Ενώχ ορίστηκε για μαρτυρία στις γενεές του κόσμου, ώστε να αφηγείται όλα τα έργα από γενιά σε γενιά, μέχρι την ημέρα της κρίσης.
18 Και στην τριακοστή τρίτη ιωβηλαία, στον πρώτο χρόνο, στη δεύτερη εβδομάδα, ο Φαλέγ πήρε για τον εαυτό του μια γυναίκα, που ονομαζόταν Λομνά, κόρη του Σιναάρ, και αυτή του γέννησε έναν γιο τον τέταρτο χρόνο αυτής της εβδομάδας, και ονόμασε το όνομά του Ραγαύ· επειδή, είπε: Δες, οι γιοι των ανθρώπων έγιναν κακοί, επειδή είχαν την πονηρή πρόθεση να χτίσουν για τον εαυτό τους μια πόλη και έναν πύργο στη γη Σενaάρ.
19 Διότι έφυγαν από τη γη Αραράτ προς ανατολάς, προς τη Σεναάρ· επειδή, στις ημέρες του έχτισαν την πόλη και τον πύργο, λέγοντας: «Πηγαίνετε, ας αναληφθούμε με αυτόν τον τρόπο στον ουρανό».
20 Και άρχισαν να χτίζουν, και την τέταρτη εβδομάδα έφτιαξαν πλίθες με φωτιά, και οι πλίθες τους χρησίμευσαν για πέτρα, και ο πηλός με τον οποίο τις συνέδεσαν ήταν άσφαλτος που βγαίνει από τη θάλασσα, και από τις πηγές των νερών στη γη Σεναάρ.
21 Και το έχτισαν: σαράντα τρία χρόνια [1645-1688 π.μ.] το έχτιζαν· το πλάτος του ήταν 203 τούβλα, και το ύψος (ενός τούβλου) ήταν το ένα τρίτο του ενός· το ύψος του έφτανε τους 5433 πήχεις και 2 φοίνικες, και (το μήκος του ενός τοίχου ήταν) δεκατρία στάδια (και του άλλου τριάντα στάδια).
22 Και Κύριος ο Θεός μας είπε προς ημάς· Ιδού, είναι ένας λαός, και (αυτό) άρχισαν να κάνουν, και τώρα τίποτα δεν θα τους εμποδίσει. Πηγαίνετε, ας κατέβουμε και ας συγχύσουμε τη γλώσσα τους, ώστε να μην καταλαβαίνουν ο ένας την ομιλία του άλλου, και να διασκορπιστούν σε πόλεις και έθνη, και ο ένας σκοπός δεν θα μείνει πλέον μαζί τους μέχρι την ημέρα της κρίσης.
23 Και κατέβηκε ο Κύριος, και κατεβήκαμε μαζί του για να δούμε την πόλη και τον πύργο που είχαν χτίσει τα παιδιά των ανθρώπων.
24 Και σύγχυσε τη γλώσσα τους, και δεν καταλάβαιναν πλέον ο ένας την ομιλία του άλλου, και έπαυσαν τότε να χτίζουν την πόλη και τον πύργο.
25 Γι' αυτόν τον λόγο ολόκληρη η γη Σινναάρ ονομάζεται Βαβέλ, επειδή εκεί ο Κύριος σύγχυσε όλες τις γλώσσες των ανθρώπων, και από εκεί διασκορπίστηκαν στις πόλεις τους, κάθε ένας σύμφωνα με τη γλώσσα του και το έθνος του.
26 Και ο Κύριος έστειλε έναν δυνατό άνεμο ενάντια στον πύργο και τον κατέστρεψε στη γη· και ιδού, ήταν ανάμεσα στην Ασσυρία και τη Βαβυλώνα, στη γη Σεναάρ· και ονόμασαν το όνομά του «Καταστροφή».
27 Την τέταρτη εβδομάδα του πρώτου έτους [1688 π.μ.] στην αρχή αυτού, στην τριακοστή τέταρτη ιωβηλαία, διασκορπίστηκαν από τη γη Σεναάρ.
28 Και ο Χαμ και οι γιοι του πήγαν στη γη που επρόκειτο να καταλάβει, την οποία απέκτησε ως μερίδιό του στη γη του νότου.
29 Και ο Χαναάν είδε τη γη του Λιβάνου μέχρι τον ποταμό της Αιγύπτου ότι ήταν πολύ καλή· και δεν εισήλθε στη γη της κληρονομιάς του προς τα δυτικά (δηλαδή προς τη θάλασσα)· και κατοίκησε στη γη του Λιβάνου, ανατολικά και δυτικά από τα όρια του Ιορδάνη και από τα όρια της θάλασσας.
30 Και ο Χαμ, ο πατέρας του, και ο Χους και ο Μισραΐμ, οι αδελφοί του, του είπαν: «Κατοικήθηκες σε γη που δεν

είναι δική σου, και που δεν μας δόθηκε με κλήρο· μην κάνεις έτσι· επειδή, αν κάνεις έτσι, εσύ και οι γιοι σου θα πέσετε στη γη και θα καταραθείτε από ανταρσία· επειδή, με ανταρσία εγκατασταθήκατε, και με ανταρσία θα πέσουν τα παιδιά σας, και θα ξεριζωθείτε για πάντα».
31 Μη κατοικείς στην κατοικία του Σημ· επειδή, στον Σημ και στους γιους του ήρθε με κλήρο.
32 Επικατάρατος είσαι, και επικατάρατος έσται υπέρ πάντας τους υιούς του Νώε, δια την κατάραν, την οποίαν ορκίσαμε ενώπιον του αγίου κριτού, και ενώπιον του Νώε του πατρός ημών.
33 Αλλ' αυτός δεν τους εισάκουσε, και κατώκησε στη γη του Λιβάνου από την Αιμάθ μέχρι την είσοδο της Αιγύπτου, αυτός και οι γιοι του μέχρι την ημέρα αυτή.
34 Και γι' αυτόν τον λόγο η γη εκείνη ονομάζεται Χαναάν.
35 Και ο Ιάφεθ και οι γιοι του πήγαν προς τη θάλασσα και κατοίκησαν στη γη της μερίδας τους· και ο Μαδαΐ είδε τη γη της θάλασσας, και δεν του άρεσε· και ζήτησε ένα (μερίδιο) από τον Χαμ και τον Ασσούρ και τον Αρφαξάδ, τον αδελφό της γυναίκας του, και κατοίκησε στη γη της Μηδίας, κοντά στον αδελφό της γυναίκας του μέχρι σήμερα.
36 Και ονόμασε την κατοικία του, και την κατοικία των γιων του, Μηδία, από το όνομα του πατέρα τους, Μαδαΐ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 11

1 Και στην τριακοστή πέμπτη ιωβηλαία, την τρίτη εβδομάδα, κατά το πρώτο έτος [1681 π.μ.], ο Ραγαύ πήρε για τον εαυτό του μια γυναίκα, και το όνομά της ήταν 'Ορά, κόρη του 'Ουρ, γιου του Κεσέδ, και του γέννησε έναν γιο, και ονόμασε το όνομά του Σερώ, κατά το έβδομο έτος αυτής της εβδομάδας σε αυτήν την ιωβηλαία. [1687 π.μ.]
2 Και οι γιοι του Νώε άρχισαν να πολεμούν ο ένας τον άλλον, να παίρνουν αιχμαλώτους και να σκοτώνουν ο ένας τον άλλον, και να χύνουν αίμα ανθρώπων στη γη, και να τρώνε αίμα, και να χτίζουν ισχυρές πόλεις, και τείχη, και πύργους, και άτομα (άρχισαν) να υπερυψώνονται πάνω από το έθνος, και να ιδρύουν τις αρχές βασιλείων, και να πηγαίνουν σε πόλεμο λαό εναντίον λαού, και έθνος εναντίον έθνους, και πόλη εναντίον πόλης, και όλοι (άρχισαν) να κάνουν κακό, και να αποκτούν όπλα, και να διδάσκουν στους γιους τους πόλεμο, και άρχισαν να καταλαμβάνουν πόλεις, και να πουλάνε δούλους και γυναίκες.
3 Και ο Ούρ, ο γιος του Κέσεντ, έχτισε την πόλη Άρα των Χαλδαίων και την ονόμασε έτσι από το δικό του όνομα και από το όνομα του πατέρα του. Και έφτιαξαν για τον εαυτό τους χυτά είδωλα και λάτρευαν ο καθένας το είδωλο, το χυτό είδωλο που είχαν φτιάξει για τον εαυτό τους, και άρχισαν να φτιάχνουν γλυπτά είδωλα και ακάθαρτα ομοίωμα, και κακοήθη πνεύματα τους βοήθησαν και τους αποπλάνησαν να διαπράξουν παράβαση και ακαθαρσία.
4 Και ο πρίγκιπας Μαστεμά κατέβαλε κάθε δυνατή προσπάθεια για να κάνει όλα αυτά, και έστειλε άλλα πνεύματα, αυτά που είχαν τεθεί υπό την εξουσία του, για να κάνουν κάθε είδους αδικία και αμαρτία, και κάθε είδους παράβαση, για να διαφθείρουν και να καταστρέψουν, και να χύσουν αίμα πάνω στη γη.
5 Γι' αυτόν τον λόγο ονόμασε το όνομα του Σερώ, Σερούγκ, επειδή καθένας που επέστρεφε σε κάθε είδους αμαρτία και παράβαση.
6 Και μεγάλωσε και κατοίκησε στην Ουρ των Χαλδαίων, κοντά στον πατέρα της μητέρας της γυναίκας του, και λάτρευε είδωλα, και πήρε για τον εαυτό του μια γυναίκα στην τριακοστή έκτη ιωβηλαίο, την πέμπτη εβδομάδα, στο πρώτο έτος αυτής, [1744 π.μ.] και το όνομά της ήταν Μέλκα, κόρη του Καμπέρ, κόρης του αδελφού του πατέρα του.
7 Και γέννησε σ' αυτόν τον Ναχώρ, κατά τον πρώτο χρόνο αυτής της εβδομάδας, και μεγάλωσε και κατοίκησε στην Ουρ των Χαλδαίων, και ο πατέρας του τον δίδαξε τις έρευνες των Χαλδαίων να μαντεύει και να προμηνύει, σύμφωνα με τα σημάδια του ουρανού.
8 Και στην τριακοστή έβδομη ιωβηλαίο, την έκτη εβδομάδα, κατά το πρώτο έτος αυτής, [1800 π.μ.] πήρε για τον εαυτό του μια σύζυγο, και το όνομά της ήταν «Ιγιάσκα, κόρη του Νέσταγκ των Χαλδαίων».
9 Και γέννησε σε αυτόν τον Θάρα τον έβδομο χρόνο αυτής της εβδομάδας. [1806 π.μ.]
10 Και ο πρίγκιπας Μαστεμά έστειλε κοράκια και πουλιά να καταβροχθίσουν τον σπόρο που είχε σπαρθεί στη γη, για να καταστρέψουν τη γη και να στερήσουν από τα παιδιά των ανθρώπων τους κόπους τους. Πριν προλάβουν να οργώσουν τον σπόρο, τα κοράκια τον μάζεψαν από την επιφάνεια της γης.
11 Και γι' αυτόν τον λόγο ονόμασε το όνομά του Θάρα, επειδή τα κοράκια και τα πουλιά τους εξαθλίωσαν και καταβρόχθισαν το σπέρμα τους.
12 Και τα χρόνια άρχισαν να γίνονται άγονα, εξαιτίας των πτηνών, και καταβρόχθιζαν όλους τους καρπούς των δέντρων από τα δέντρα. Μόνο με μεγάλη προσπάθεια μπορούσαν να διαφυλάξουν λίγο από όλους τους καρπούς της γης στις μέρες τους.
13 Και σε αυτή την τριακοστή ένατη ιωβηλαίο, τη δεύτερη εβδομάδα του πρώτου έτους, [1870 π.μ.] ο Θάρα πήρε για τον εαυτό του μια γυναίκα, και το όνομά της ήταν Έδνα, κόρη του Άβραμ, κόρης της αδελφής του πατέρα του. Και το έβδομο έτος αυτής της εβδομάδας [1876 π.μ.] του γέννησε έναν γιο, και ονόμασε το όνομά του Άβραμ, από το όνομα του πατέρα της μητέρας του.
14 διότι είχε πεθάνει πριν η θυγατέρα του συλλάβει γιο.
15 Και το παιδί άρχισε να καταλαβαίνει τα σφάλματα της γης που όλα πλανήθηκαν πίσω από γλυπτά είδωλα και μετά από ακαθαρσία, και ο πατέρας του το δίδαξε γραφή, και ήταν δύο εβδομάδων ετών, [1890 π.μ.] και χωρίστηκε από τον πατέρα του, για να μην μπορεί να λατρεύει είδωλα μαζί του.
16 Και άρχισε να προσεύχεται στον Δημιουργό των πάντων για να τον σώσει από τα σφάλματα των παιδιών των ανθρώπων, και να μην πέσει η μερίδα του σε σφάλματα που ακολουθούν ακαθαρσία και αισχρότητα.
17 Και ήρθε ο καιρός της σποράς στη γη, και όλοι μαζί βγήκαν έξω για να προστατεύσουν το σπέρμα τους από τα κοράκια. Και ο Άβραμ βγήκε έξω μαζί με όσους πήγαιναν. Και το παιδί ήταν ένα παιδί δεκατεσσάρων ετών.
18 Και ένα σύννεφο από κοράκια ήρθε για να καταβροχθίσει το σπόρο· και ο Άβραμ έτρεξε να τους συναντήσει πριν καθίσουν στη γη, και φώναξε προς αυτούς πριν καθίσουν στη γη για να καταβροχθίσουν το σπόρο,

και είπε: Μην κατεβαίνετε· επιστρέψτε στον τόπο από όπου ήρθατε. Και αυτοί γύρισαν πίσω.
19 Και έκανε τα σύννεφα των κορακιών να γυρίσουν πίσω εκείνη την ημέρα εβδομήντα φορές· και από όλα τα κοράκια σε όλη τη γη όπου ήταν ο Άβραμ δεν εγκαταστάθηκε εκεί ούτε ένα.
20Και όλοι όσοι ήταν μαζί του σε όλη τη γη τον είδαν να φωνάζει, και όλα τα κοράκια να επιστρέφουν, και το όνομά του έγινε μεγάλο σε όλη τη γη των Χαλδαίων.
21 Και φέτος ήρθαν σε αυτόν όλοι όσοι ήθελαν να σπείρουν, και πήγε μαζί τους μέχρι που τελείωσε ο καιρός της σποράς. Και έσπειραν τη γη τους, και εκείνο το έτος έφεραν αρκετό σιτάρι στο σπίτι, και έφαγαν και χόρτασαν.
22 Και κατά το πρώτο έτος της πέμπτης εβδομάδας [1891 π.μ.] ο Άβραμ δίδαξε εκείνους που κατασκεύαζαν εργαλεία για βόδια, τους τεχνίτες από ξύλο, και έφτιαξαν ένα σκεύος πάνω από το έδαφος, στραμμένο προς το πλαίσιο του αρότρου, για να βάζουν τον σπόρο πάνω του, και ο σπόρος έπεφτε από αυτό στο μερίδιο του αρότρου, και κρυβόταν στη γη, και δεν φοβόντουσαν πλέον τα κοράκια.
23 Και κατά αυτόν τον τρόπο κατασκεύασαν (σκεύη) πάνω από το έδαφος σε όλα τα πλαίσια των αρότρων, και έσπειραν και όργωσαν όλη τη γη, όπως τους πρόσταξε ο Άβραμ, και δεν φοβόντουσαν πλέον τα πουλιά.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 12

1 Και την έκτη εβδομάδα, στο έβδομο έτος αυτού, [1904 π.μ.] είπε ο Άβραμ στον Θάρα τον πατέρα του, λέγοντας: Πατέρα!
2 Και είπε: «Ιδού, ιδού εγώ, γιε μου». Και είπε:
«Τι βοήθεια και κέρδος έχουμε από αυτά τα είδωλα που λατρεύεις,
Και μπροστά στο οποίο υποκλίνεσαι;
3 Διότι δεν υπάρχει πνεύμα μέσα τους,
Διότι είναι άλαλες μορφές και πλάνη της καρδιάς.
Μην τους λατρεύεις:
4 Λατρέψτε τον Θεό του ουρανού,
Ποιος κάνει τη βροχή και τη δροσιά να πέφτουν στη γη
Και κάνει τα πάντα πάνω στη γη,
Και δημιούργησε τα πάντα με τον λόγο Του,
Και κάθε ζωή προέρχεται από μπροστά στο πρόσωπό Του.
5 Γιατί λατρεύετε πράγματα που δεν έχουν πνεύμα μέσα τους;
Διότι είναι έργο (ανθρώπινων) χεριών,
Και στους ώμους σας θα τους βαστάζετε,
Και δεν έχετε καμία βοήθεια από αυτούς,
Αλλά αποτελούν μεγάλη ντροπή για όσους τα φτιάχνουν,
Και μια πλάνη της καρδιάς για εκείνους που τους λατρεύουν:
Μην τους λατρεύεις.
6 Και ο πατέρας του τού είπε: Κι εγώ το ξέρω, γιε μου· αλλά τι να κάνω με έναν λαό που με έκανε να υπηρετώ μπροστά του;
7 Και αν τους πω την αλήθεια, θα με θανατώσουν· επειδή, η ψυχή τους προσκολλάται σε αυτούς για να τους λατρεύει και να τους τιμά.
8 Σώπασε, γιε μου, για να μην σε σκοτώσουν. Και αυτά τα λόγια είπε στους δύο αδελφούς του, και θύμωσαν μαζί του και σιώπησε.
9 Και κατά την τεσσαρακοστή ιωβηλαίο, κατά τη δεύτερη εβδομάδα, κατά το έβδομο έτος αυτής, [1925 π.μ.] ο Άβραμ πήρε για τον εαυτό του μια γυναίκα, και το όνομά της ήταν Σάρα, κόρη του πατέρα του, και έγινε γυναίκα του.
10 Και ο Αράν, ο αδελφός του, πήρε για τον εαυτό του μια γυναίκα το τρίτο έτος της τρίτης εβδομάδας, [1928 π.μ.] και αυτή του γέννησε έναν γιο το έβδομο έτος αυτής της εβδομάδας, [1932 π.μ.] και ονόμασε το όνομά του Λωτ.
11 Και ο Ναχώρ, ο αδελφός του, πήρε για τον εαυτό του μια γυναίκα.
12 Και στο εξηκοστό έτος της ζωής του Άβραμ, δηλαδή, στην τέταρτη εβδομάδα, στο τέταρτο έτος αυτού, [1936 π.μ.] ο Άβραμ σηκώθηκε τη νύχτα και έκαψε το είδωλο του οίκου, και έκαψε όλα όσα υπήρχαν στο σπίτι, και κανείς δεν το έμαθε.
13 Και σηκώθηκαν τη νύχτα και ζητούσαν να σώσουν τους θεούς τους από το μέσο της φωτιάς.
14 Και ο Χαρράν έσπευσε να τους σώσει, αλλά η φωτιά άναψε πάνω του, και κάηκε στη φωτιά, και πέθανε στην Ουρ των Χαλδαίων μπροστά στον Θάρα του πατέρα του, και τον έθαψαν στην Ουρ των Χαλδαίων.
15 Και ο Θάρα εξήλθε από την Ουρ των Χαλδαίων, αυτός και οι γιοι του, για να πάει στη γη του Λιβάνου και στη γη Χαναάν· και κατοίκησε στη γη Χαρράν· και ο Άβραμ κατοίκησε μαζί με τον Θάρα, τον πατέρα του, στη Χαρράν, δύο εβδομάδες ετών.
16 Και την έκτη εβδομάδα, στο πέμπτο έτος αυτού, [1951 π.μ.] ο Άβραμ κάθισε όλη τη νύχτα στη νέα σελήνη του έβδομου μήνα για να παρατηρήσει τα αστέρια από το βράδυ μέχρι το πρωί, προκειμένου να δει ποιος θα ήταν ο χαρακτήρας του έτους σε σχέση με τις βροχές, και ήταν μόνος καθώς καθόταν και παρατηρούσε.
17 Και ένας λόγος ήρθε στην καρδιά του και είπε: Όλα τα σημάδια των αστεριών, και τα σημάδια της σελήνης και του ήλιου είναι όλα στο χέρι του Κυρίου. Γιατί να τα αναζητήσω;
18 Αν θέλει, βρέχει πρωί και βράδυ.
Και αν το επιθυμεί, το παρακρατεί,
Και όλα είναι στο χέρι του.
19 Και προσευχήθηκε εκείνη τη νύχτα και είπε:
«Θεέ μου, Θεέ Ύψιστε, εσύ είσαι ο μόνος Θεός μου,
Και Εσένα και την κυριαρχία Σου έχω επιλέξει.
Και Εσύ δημιούργησες τα πάντα,
Και όλα όσα είναι έργο των χεριών σου.
20 Λύτρωσέ με από τα χέρια των πονηρών πνευμάτων που κυριαρχούν στις σκέψεις των ανθρώπινων καρδιών,
Και ας μην με αποπλανήσουν από Σένα, Θεέ μου.
Και στερέωσε εμένα και το σπέρμα μου για πάντα
Για να μην ξεστρατίσουμε από τώρα και στο εξής και για πάντα.
21 Και είπε: Να επιστρέψω στην Ουρ των Χαλδαίων, που ζητούν το πρόσωπό μου, για να επιστρέψω σε αυτούς; Να μείνω εδώ σε τούτο τον τόπο; Να ευοδωθεί η ορθή οδός ενώπιόν σου στα χέρια του δούλου σου, ώστε να την εκπληρώσει και να μην περπατήσω στην απάτη της καρδιάς μου, Θεέ μου.
22 Και αφού τελείωσε να μιλάει και να προσεύχεται, και ιδού, λόγος Κυρίου στάλθηκε σε αυτόν μέσω εμού, λέγοντας: «Ανέβα από τη χώρα σου, και από τη συγγένειά σου, και από το σπίτι του πατέρα σου, σε μια γη που θα

σου δείξω, και θα σε κάνω ένα μεγάλο και πολυάριθμο έθνος».
23 Και θα σε ευλογήσω
Και θα κάνω το όνομά σου μεγάλο,
Και θα είσαι ευλογημένος στη γη,
Και σε Σένα θα ευλογηθούν όλες οι φυλές της γης,
Και θα ευλογήσω αυτούς που σε ευλογούν,
Και κατάρα αυτούς που σε καταριούνται.
24 καὶ ἐγὼ ἐἰσόμην Θεὸς σοι καὶ ὁ υἱὸς σου ... σπέρματίς σου· μὴ φοβᾶσαι· ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἐπὶ πᾶσας τὰς γενεὰς τῆς γῆς, ἐγὼ Θεὸς σου.
25 Και είπε Κύριος ο Θεός: Άνοιξε το στόμα του και τα αυτιά του, για να ακούσει και να μιλήσει με το στόμα του, με τη γλώσσα που αποκαλύφθηκε· επειδή, είχε σταματήσει από τα στόματα όλων των γιων των ανθρώπων από την ημέρα της καταστροφής (της Βαβέλ).
26 Και άνοιξα το στόμα του, και τα αυτιά του, και τα χείλη του, και άρχισα να μιλάω μαζί του στα Εβραϊκά, στη γλώσσα της κτίσης.
27 Και πήρε τα βιβλία των πατέρων του, και αυτά ήταν γραμμένα στα Εβραϊκά, και τα μετέγραψε, και άρχισε από τότε να τα μελετά, και του έκανα γνωστό αυτό που δεν μπορούσε (να καταλάβει), και τα μελέτησε κατά τη διάρκεια των έξι βροχερών μηνών.
28 Και συνέβηκε κατά το έβδομο έτος της έκτης εβδομάδας [1953 π.μ.] να μιλήσει στον πατέρα του και να τον πληροφόρησε ότι θα έφευγε από τη Χαρράν για να πάει στη γη Χαναάν για να τη δει και να επιστρέψει σε αυτόν.
29 Και ο Θάρα ο πατέρας του τού είπε: Πήγαινε εν ειρήνη·
Είθε ο αιώνιος Θεός να κάνει τον δρόμο σου ίσιο.
Και ο Κύριος [να είναι) μαζί σου και] να σε φυλάει από κάθε κακό,
και να σου χαρίσει χάρη, έλεος και εύνοια ενώπιον εκείνων που σε βλέπουν,
Και είθε κανένα από τα παιδιά των ανθρώπων να μην έχει εξουσία πάνω σου για να σε βλάψει.
Πήγαινε εν ειρήνη.
30 καὶ ἂν ἴδης γῆν ἠρέατην εἰς τὰ ὀφθαλμὰ σου διὰ νὰ κατοικῇς, τότε σήκω καὶ πάρε με πρὸς σεῖν καὶ τὸν Λωτ μετὰ σεῖν, τὸν υἱὸν τοῦ Ἀράν τὸν ἀδελφόν σου, ὡς υἱόν σου· Κύριος μετ
31 καὶ Ναχώρ ὁ ἀδελφός σου ἀναχθήτω μετὰ μοι ἕως ἐπιστρέψεις εἰρηνῶς, καὶ ἐλθὰ μετὰ σοῦ πάντες ὁμιλῶμεν μετὰ σοῦ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 13

1 ΚΑΙ ο Άβραμ έφυγε από τη Χαρράν και πήρε τη Σάρα, τη γυναίκα του, και τον Λωτ, τον γιο του αδελφού του, τον Χαρράν, στη γη Χαναάν. Και ήρθε στην Ασσυρία, και πήγε στη Συχέμ, και κατοίκησε κοντά σε μια ψηλή βελανιδιά.
2 Και είδε, και να, η γη ήταν πολύ ωραία από την είσοδο της Αιμάθ μέχρι την ψηλή βελανιδιά.
3 Και ο Κύριος είπε προς αυτόν: Σε σένα και στο σπέρμα σου θα δώσω αυτή τη γη.
4 Και έχτισε εκεί ένα θυσιαστήριο, και πρόσφερε πάνω σε αυτό ολοκαύτωμα στον Κύριο, που του είχε εμφανιστεί.
5 Και από εκείθεν έφυγε για το βουνό... Βαιθήλ στα δυτικά και Γαι στα ανατολικά, και εκεί έστησε τη σκηνή του.
6 Και είδε, και ιδού, η γη ήταν πολύ πλατιά και καλή, και όλα φύτρωναν επάνω της· αμπέλια και σύκα και ροδιές, βελανιδιές και ιλέξες, και τρεμιθιά και ελαιόδεντρα, και κέδροι και κυπαρίσσια και χουρμάδες, και όλα τα δέντρα του αγρού· και υπήρχε νερό στα βουνά.
7 Και ευλόγησε τον Κύριο, που τον έβγαλε από την Ουρ των Χαλδαίων και τον έφερε σε αυτή τη γη.
8 Και συνέβηκε κατά τον πρώτο χρόνο, την έβδομη εβδομάδα, τη νέα σελήνη του πρώτου μήνα, 1954 π.μ.] ότι έχτισε ένα θυσιαστήριο σε αυτό το βουνό, και επικαλέστηκε το όνομα του Κυρίου: «Εσύ, ο αιώνιος Θεός, είσαι ο Θεός μου».
9 Και πρόσφερε ολοκαύτωμα στον Κύριο πάνω στο θυσιαστήριο, για να είναι μαζί του και να μην τον εγκαταλείπει όλες τις ημέρες της ζωής του.
10 Και έφυγε από εκεί και πήγε προς τον νότο, και ήρθε στη Χεβρών, και η Χεβρών χτίστηκε εκείνη την εποχή, και κατοίκησε εκεί δύο χρόνια, και πήγε (από εκεί) στη γη του νότου, στη Βεαλώθ, και υπήρξε πείνα στη γη.
11 Και ο Άβραμ πήγε στην Αίγυπτο το τρίτο έτος της εβδομάδας, και κατοίκησε στην Αίγυπτο πέντε χρόνια πριν χωριστεί από αυτόν η γυναίκα του.
12 Εκείνη την εποχή, λοιπόν, χτίστηκε η Τάναις στην Αίγυπτο, επτά χρόνια μετά τη Χεβρών.
13 Και όταν ο Φαραώ έπιασε τη Σάρα, τη γυναίκα του Άβραμ, ο Κύριος επάταξε τον Φαραώ και τον οίκο του με μεγάλες συμφορές εξαιτίας της Σάρας, της γυναίκας του Άβραμ.
14 Και ο Άβραμ ήταν πολύ ένδοξος σε μεγάλο βαθμό, χάρη στην περιουσία του σε πρόβατα και βόδια, και γαϊδούρια, και άλογα, και καμήλες, και δούλους, και δούλες, και σε ασήμι και χρυσάφι σε υπερβολικό βαθμό. Και ο Λωτ, ο γιος του αδελφού του, ήταν πλούσιος.
15 Και ο Φαραώ έδωσε πίσω τη Σάρα, τη γυναίκα του Άβραμ, και τον έστειλε έξω από τη γη της Αιγύπτου. Και πήγε στον τόπο όπου είχε στήσει τη σκηνή του αρχικά, στον τόπο του θυσιαστηρίου, με τη Γαι στα ανατολικά και τη Βαιθήλ στα δυτικά, και ευλόγησε τον Κύριο τον Θεό του, που τον επανέφερε πίσω με ειρήνη.
16 Και συνέβηκε κατά την τεσσαρακοστή πρώτη ιωβηλαίο, κατά το τρίτο έτος της πρώτης εβδομάδας, [1963 π.μ.], ότι επέστρεψε σε αυτόν τον τόπο και πρόσφερε εκεί ολοκαύτωμα, και επικαλέστηκε το όνομα του Κυρίου, και είπε: «Εσύ, ο ύψιστος Θεός, είσαι ο Θεός μου στους αιώνες των αιώνων».
17 Και κατά το τέταρτο έτος αυτής της εβδομάδας [1964 π.μ.] ο Λωτ αποχωρίστηκε από αυτόν, και ο Λωτ κατοίκησε στα Σόδομα, και οι άνδρες των Σοδόμων ήταν υπερβολικά αμαρτωλοί.
18 Και λυπήθηκε στην καρδιά του ότι ο γιος του αδελφού του είχε χωριστεί από αυτόν· επειδή, δεν είχε παιδιά.
19 Εν τω ενιαυτώ, καθ' ην ο Λωτ αιχμαλωτίσθη, είπε Κύριος προς Άβραμ, αφότου ο Λωτ εχώρησε απ' αυτού, εν τω τετάρτω ενιαυτώ, εβδομάδος ταύτης· Σήκω τα μάτια σου από του τόπου όπου κατοικείς, προς βορράν και προς νότον, και προς δυσμάς και προς ανατολάς.
20 Διότι πάσαν την γην, την οποίαν βλέπεις, εις σε δώσω και εις το σπέρμα σου, εις τον αιώνα, και θέλω κάμει το σπέρμα σου ως την άμμον της θαλάσσης· και αν τις αριθμήσει κανείς το χώμα της γης, το σπέρμα σου δεν θέλει αριθμηθεί.

21 Σήκω, περπάτησε (διαμέσου της γης) κατά το μήκος της και κατά το πλάτος της, και δες την ολόκληρη· επειδή, στο σπέρμα σου θα τη δώσω. Και ο Άβραμ πήγε στη Χεβρών, και κατοίκησε εκεί.
22 Και εν τούτω ήρθαν ο Χοδολλογομόρ, ο βασιλιάς του Ελάμ, και ο Αμραφέλ, ο βασιλιάς της Σεναάρ, και ο Αριώχ, ο βασιλιάς της Σελλασάρ, και ο Θεργάλ, ο βασιλιάς των εθνών, και θανάτωσαν τον βασιλιά των Γομόρρων, και ο βασιλιάς των Σοδόμων έφυγε, και πολλοί έπεσαν από τραύματα στην κοιλάδα Σιδδίμ, κοντά στην Αλμυρή Θάλασσα.
23 Και αιχμαλώτισαν τα Σόδομα, τον Αδάμ και τη Σεβωείμ· και αιχμαλώτισαν και τον Λωτ, τον γιο του αδελφού του Άβραμ, και όλα τα υπάρχοντά του· και πήγαν στη Δαν.
24 Και κάποιος που είχε δραπετεύσει ήρθε και είπε στον Άβραμ ότι ο γιος του αδελφού του είχε αιχμαλωτιστεί και (ο Άβραμ) όπλισε τους υπηρέτες του σπιτιού του...
25... για τον Άβραμ και για τους απογόνους του, το δέκατο των πρωτογεννημάτων στον Κύριο· και ο Κύριος το όρισε ως αιώνιο διάταγμα, ώστε να το δώσουν στους ιερείς που υπηρετούσαν ενώπιόν του, για να το κατέχουν για πάντα.
26 Και σε αυτόν τον νόμο δεν υπάρχει όριο ημερών· επειδή, όρισε για γενεές αιώνιες, να δίνουν στον Κύριο το δέκατο από όλα, από το σπόρο και από το κρασί και από το λάδι και από τα βόδια και από τα πρόβατα.
27 Και το έδωσε στους ιερείς του για να φάνε και να πιουν με χαρά μπροστά του.
28 Και ο βασιλιάς των Σοδόμων ήρθε προς αυτόν και προσκύνησε μπροστά του, και είπε: Κύριέ μας Άβραμ, δώσε μας τις ψυχές που έσωσες, αλλά τα λάφυρα ας είναι δικά σου.
29 Και ο Άβραμ είπε σ' αυτόν: Υψώνω τας χείρας μου προς τον Ύψιστο Θεό, ότι από κλωστή μέχρι κορδόνι παπουτσιού δεν θα πάρω τίποτα από το δικό σου, για να μην πεις: Εγώ έκανα τον Άβραμ πλούσιο· εκτός από ό,τι έφαγαν οι νέοι, και το μερίδιο των ανδρών που ήρθαν μαζί μου, του Ανήρ, του Εσχόλ, και του Μαμβρή· αυτοί θα πάρουν το μερίδιό τους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 14

1 ΜΕΤΑ ΤΑ ΠΡΑΓΜΑΤΑ ΑΥΤΑ, ΤΟ ΤΕΤΑΡΤΟ ΕΤΟΣ ΑΥΤΗΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ, ΤΗ ΝΕΑ ΜΗΝΑ ΤΟΥ ΤΡΙΤΟΥ, ΕΝΥΔΡΙΣΘΗΚΕ Λόγος Κυρίου εις Άβραμ, λέγων· Μη φοβάσαι, Άβραμ· εγώ είμαι ο υπερασπιστής σου, και η ανταμοιβή σου θα είναι υπερβολικά μεγάλη.
2 καὶ εἶπεν· Κύριε, Κύριε, τί θέλεις μοι δώσει, ὅτι ἀπὸ τῆς γενομένης ἀπὸ τῆς ἀποχωρῶν ἀπὸ τῆς γῆς μου, καὶ υἱὸς τοῦ Μασὴκ, υἱὸς τῆς θείας μου, ἐστιν ὁ Δαμασὴκ Ἐλιέζερ· αὐτὸς κληρονομήσῃ μου, καὶ οὐκ ἔδωκας μοι σπέρμα;
3 Και του είπε: «Αυτός (ο άνθρωπος) δεν θα είναι κληρονόμος σου, αλλά αυτός που θα βγει από τα σπλάχνα σου· αυτός θα είναι κληρονόμος σου».
4 Και τον έφερε έξω, και του είπε: Κοίταξε προς τον ουρανό και μέτρησε τα αστέρια, αν μπορείς να τα αριθμήσεις.
5 Και κοίταξε προς τον ουρανό, και είδε τα αστέρια. Και του είπε: Έτσι θα είναι το σπέρμα σου.
6 Και πίστεψε στον Κύριο, και του λογαριάστηκε σε δικαιοσύνη.
7 Και είπε προς αυτόν: Εγώ είμαι ο Κύριος, που σε έβγαλα από την Ουρ των Χαλδαίων, για να σου δώσω τη γη των Χαναναίων για να την κληρονομήσεις για πάντα· και θα είμαι Θεός σε σένα και στο σπέρμα σου μετά από σένα.
8 Και είπε: Κύριε, Κύριε, από πού θα γνωρίσω ότι θα το κληρονομήσω;
9 Και είπε προς αυτόν· Πάρε μοι δάμαλιν τριών ετών και κατσίκα τριών ετών και πρόβατο τριών ετών και τρυγόνι και περιστέρι.
10 Και πήρε όλους αυτούς στα μέσα του μήνα και κατοίκησε στη βελανιδιά Μαμβρή, που είναι κοντά στη Χεβρών.
11 Και έχτισε εκεί ένα θυσιαστήριο, και θυσίασε όλους αυτούς· και έχυσε το αίμα τους πάνω στο θυσιαστήριο, και τα χώρισε στη μέση, και τα έβαλε το ένα απέναντι από το άλλο· τα πτηνά όμως δεν τα χώρισε.
12 Και έπεσαν όρνια πάνω στα κομμάτια, και ο Άβραμ τα έδιωξε, και δεν άφησε τα όρνια να τα αγγίξουν.
13 Και όταν έδυσε ο ήλιος, έπεσε έκσταση στον Άβραμ· και ιδού, τρόμος μεγάλου σκότους έπεσε πάνω του· και ειπώθηκε στον Άβραμ: «Να ξέρεις σίγουρα ότι το σπέρμα σου θα είναι ξένος σε γη που δεν είναι δική τους· και θα τους φέρουν σε δουλεία και θα τους ταλαιπωρήσουν τετρακόσια χρόνια».
14 Και το έθνος στο οποίο θα είναι δούλοι θα το κρίνω εγώ, και μετά από αυτό θα βγουν από εκεί με πολλά υπάρχοντα.
15 καὶ ἀπελθῇς πρὸς τοὺς πατέρες σου ἐν εἰρήνῃ καὶ ἐταφῇ ἐν καλῷ γηρατείᾳ.
16 Αλλά στην τέταρτη γενιά θα επιστρέψουν εδώ· επειδή, η ανομία των Αμορραίων δεν έχει ολοκληρωθεί ακόμα.
17 Και ξύπνησε από τον ύπνο του, και σηκώθηκε, και ο ήλιος είχε δύσει· και υπήρχε μια φλόγα, και να, ένα καμίνι κάπνιζε, και μια φλόγα φωτιάς πέρασε ανάμεσα από τα κομμάτια.
18 Και κατά την ημέρα εκείνη ο Κύριος έκανε διαθήκη στον Άβραμ, λέγοντας: Στο σπέρμα σου θα δώσω αυτή τη γη, από τον ποταμό τής Αιγύπτου μέχρι τον μεγάλο ποταμό, τον ποταμό Ευφράτη, τους Κεναίους, τους Κενεζαίους, τους Καδμωναίους, τους Φερεζαίους, και τους Ρεφαείμ, τους Φακωραίους, και τους Ευαίους, και τους Αμορραίους, και τους Χαναναίους, και τους Γεργεσαίους, και τους Ιεβουσαίους.
19 Και η ημέρα πέρασε, και ο Άβραμ πρόσφερε τα κομμάτια, και τα πουλιά, και τις προσφορές τους από καρπούς, και τις σπονδές τους, και η φωτιά τα κατέφαγε.
20 Και εκείνη την ημέρα συνήψαμε διαθήκη με τον Άβραμ, όπως είχαμε συνήψει διαθήκη με τον Νώε αυτόν τον μήνα· και ο Άβραμ ανανέωσε την εορτή και το θεσμό για τον εαυτό του για πάντα.
21 Και ο Άβραμ χάρηκε, και έκανε γνωστά όλα αυτά στη Σάρα, τη γυναίκα του· και πίστεψε ότι θα είχε σπέρμα, αλλά δεν γέννησε.
22 καὶ ἐνεβεβαίωσεν ἡ Σάρα τὸν ἄνδρα αὐτῆς Ἄβραμ καὶ εἶπεν αὐτῷ· Πῆγα πρὸς Ἄγαρ τὴν ἀιγύπτιαν δούλην μου, ἴσως σοι σπέρμα ἐξ αὐτῆς.
23 Και ο Άβραμ άκουσε τη φωνή της Σάρας, της γυναίκας του, και της είπε: «Κάνε έτσι». Και η Σάρα πήρε την Άγαρ, την Αιγύπτια, και την έδωσε στον Άβραμ, τον άντρα της, για να γίνει γυναίκα του.

24 Και εισήλθε προς αυτήν, και συνέλαβε και γέννησε προς αυτόν γιο, και ονόμασε το όνομά του Ισμαήλ, κατά το πέμπτο έτος αυτής της εβδομάδας [1965 π.μ.]· και αυτό ήταν το ογδοηκοστό έκτο έτος της ζωής του Άβραμ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 15

1 Και κατά το πέμπτο έτος της τέταρτης εβδομάδας αυτού του ιωβηλαίου, [1979 π.μ.] τον τρίτο μήνα, στη μέση του μήνα, ο Άβραμ γιόρτασε τη γιορτή των πρώτων καρπών της συγκομιδής των σιτηρών.
2 Και πρόσφερε νέες προσφορές στο θυσιαστήριο, τα πρωτογεννήματα των καρπών, στον Κύριο, μια δάμαλη και μια κατσίκα και ένα πρόβατο στο θυσιαστήριο ως ολοκαύτωμα στον Κύριο· τις προσφορές τους από καρπούς και τις σπονδές τους πρόσφερε στο θυσιαστήριο μαζί με λιβάνι.
3 Και ο Κύριος φάνηκε στον Άβραμ, και του είπε: Εγώ είμαι ο Θεός ο Παντοδύναμος· επιδοκιμάσου ενώπιόν μου και γίνε τέλειος.
4 Και θα κάνω τη διαθήκη μου ανάμεσα σε μένα και σε σένα, και θα σε πληθύνω υπερβολικά.
5 Και ο Άβραμ έπεσε με το πρόσωπό του στη γη, και ο Θεός μίλησε μαζί του και είπε:
6 «Ιδού, το διάταγμά μου είναι μαζί σου,
Και θα είσαι ο πατέρας πολλών εθνών.
7 Ούτε το όνομά σου θα ονομαστεί πλέον Άβραμ,
Το όνομά σου όμως από τώρα και στο εξής, για πάντα, θα είναι Αβραάμ.
Διότι πατέρα πολλών εθνών σε έκανα.
8 Και θα σε κάνω πολύ μεγάλο,
Και θα σε μετατρέψω σε έθνη,
Και βασιλιάδες θα βγουν από σένα.
9 Και θα στήσω τη διαθήκη μου ανάμεσα σε μένα και σε σένα, και στο σπέρμα σου μετά από σένα, σε όλες τις γενεές τους, σε αιώνια διαθήκη, για να είμαι Θεός σε σένα, και στο σπέρμα σου μετά από σένα.
10 <Και θα δώσω σε σένα και στο σπέρμα σου μετά από σένα> τη γη όπου ήσουν πάροικος, τη γη Χαναάν, για να την κληρονομήσεις για πάντα, και θα είμαι Θεός τους.
11 Και είπε Κύριος προς τον Αβραάμ: Εσύ, λοιπόν, τήρησε τη διαθήκη μου, εσύ και το σπέρμα σου μετά εσένα· και περιτέμνετε κάθε αρσενικό ανάμεσά σας, και περιτέμνετε τις ακροβυστίες σας· και αυτό θα είναι σημείο αιώνιας διαθήκης μεταξύ εμού και σας.
12 Και το παιδί την όγδοη ημέρα θα περιτέμνετε, κάθε αρσενικό σε όλες τις γενεές σας, όποιον γεννηθεί στο σπίτι ή όποιον έχετε αγοράσει με χρήματα από οποιονδήποτε ξένο, τον οποίο έχετε αποκτήσει, ο οποίος δεν είναι από το σπέρμα σας.
13 Όποιος γεννηθεί στο σπίτι σου, οπωσδήποτε θα περιτέμνεται· και όσοι αγόρασες με χρήματα θα περιτέμνονται· και η διαθήκη μου θα είναι στη σάρκα σας ως αιώνιος νόμος.
14 Και ο απερίτμητος αρσενικός, που δεν περιτέμνεται στη σάρκα της ακροβυστίας του την όγδοη ημέρα, η ψυχή αυτή θα εξολοθρευτεί από τον λαό της, επειδή παραβίασε τη διαθήκη μου.
15 Και είπε ο Θεός στον Αβραάμ: «Τη Σάρα, τη γυναίκα σου, δεν θα καλείται πλέον το όνομά της Σάρα, αλλά το όνομά της θα είναι Σάρρα».
16 καὶ εὐλογήσω αὐτὴν καὶ δώσω σοι υἱὸν ἐκ αὐτῆς καὶ εὐλογήσω αὐτὴν καὶ ἔσται ἔθνος καὶ βασιλεῖς ἐθνῶν προέλθουσιν ἐξ αὐτοῦ.
17 Και έπεσε ο Αβραάμ επί το πρόσωπον αυτού, και ευφράνθη, και είπε εν τη καρδία αυτού· θέλει γεννηθή υιός εις εκατόν ετών, και θέλει γεννήσει Σάρρα ενενήκοντα ετών;
18 Και ο Αβραάμ είπε στον Θεό: «Είθε ο Ισμαήλ να ζήσει ενώπιόν σου!»
19 Και είπε ο Θεός: «Ναι, και η Σάρρα θα σου γεννήσει γιο, και θα καλέσεις το όνομά του Ισαάκ· και θα στήσω τη διαθήκη μου προς αυτόν, αιώνια διαθήκη, και για το σπέρμα του μετά αυτόν».
20 Και για τον Ισμαήλ σε άκουσα· και ιδού, θα τον ευλογήσω, και θα τον μεγαλύνω, και θα τον πληθύνω υπερβολικά· και θα γεννήσει δώδεκα άρχοντες, και θα τον κάνω μεγάλο έθνος.
21 ἀλλὰ τὴν διαθήκην μου θὰ στήσω πρὸς τὸν Ἰσαάκ, τὸν ὁποῖον σοι γενέσθαι ἡ Σάρρα, κατὰ ταῦτας τὰς ἡμέρας, τὸν ἑπομένον ἔτος.
22 Και έπαυσε να μιλάει μαζί του, και ο Θεός ανέβηκε από τον Αβραάμ.
23 Και ο Αβραάμ έκανε όπως του είπε ο Θεός· και πήρε τον Ισμαήλ τον γιο του, και όλους όσους γεννήθηκαν στο σπίτι του, και όσους αγόρασε με τα χρήματα του, κάθε αρσενικό στο σπίτι του, και περιέμεινε τη σάρκα της ακροβυστίας τους.
24 Και την ίδια ημέρα περιτμήθηκε ο Αβραάμ, και όλοι οι άνδρες του σπιτιού του, <και όσοι γεννήθηκαν στο σπίτι>, και όλοι όσοι αγόρασε με χρήματα από τα παιδιά του ξένου, περιτμήθηκαν μαζί του.
25 Ο νόμος αυτός είναι για όλες τις γενεές στον αιώνα, και δεν υπάρχει περιτομή των ημερών, ούτε παράλειψη μιας ημέρας από τις οκτώ ημέρες· επειδή, είναι αιώνιος νόμος, καθορισμένος και γραμμένος στις ουράνιες πλάκες.
26 Και κάθε ένας που γεννιέται, του οποίου η σάρκα της ακροβυστίας δεν περιτέμνεται την όγδοη ημέρα, δεν ανήκει στα παιδιά της διαθήκης που έκανε ο Κύριος με τον Αβραάμ, αλλά στα παιδιά της καταστροφής· ούτε υπάρχει, επιπλέον, κανένα σημάδι πάνω του ότι είναι του Κυρίου, αλλά (είναι προορισμένος) να καταστραφεί και να θανατωθεί από τη γη, και να ξεριζωθεί από τη γη, επειδή παραβίασε τη διαθήκη του Κυρίου του Θεού μας.
27 Διότι όλοι οι άγγελοι της παρουσίας και όλοι οι άγγελοι του αγιασμού έχουν δημιουργηθεί έτσι από την ημέρα της δημιουργίας τους, και ενώπιον των αγγέλων της παρουσίας και των αγγέλων του αγιασμού έχει αγιάσει τον Ισραήλ, ώστε να είναι μαζί Του και με τους αγίους αγγέλους Του.
28 Και πρόσταξε τους γιους Ισραήλ και ας τηρούν το σημείο αυτής της διαθήκης στις γενεές τους ως αιώνιο νόμο, και δεν θα ξεριζωθούν από τη γη.
29 Διότι η εντολή έχει οριστεί για διαθήκη, ώστε να τη φυλάσσεται αιώνια ανάμεσα σε όλους τους γιους Ισραήλ.
30 Ο Κύριος δεν έκανε τον Ισμαήλ και τους γιους του και τους αδελφούς του και τον Ησαύ να τον πλησιάσουν, και δεν τους εξέλεξε επειδή είναι παιδιά του Αβραάμ, αλλά επειδή τους γνώριζε, αλλά εξέλεξε τον Ισραήλ για να είναι λαός Του.
31 Και το αγίασε, και το συνέλεξε από όλα τα παιδιά των ανθρώπων· επειδή, υπάρχουν πολλά έθνη και πολλοί λαοί,

και όλοι είναι δικοί Του· και πάνω σε όλα έβαλε πνεύματα στην εξουσία για να τα απομακρύνουν από Αυτόν.
32 Αλλά επάνω στον Ισραήλ δεν διόρισε κανέναν άγγελο ή πνεύμα, γιατί αυτός είναι ο μόνος άρχοντάς τους, και θα τους φυλάξει και θα τους ζητήσει από το χέρι των αγγέλων Του και των πνευμάτων Του, και από το χέρι όλων των δυνάμεών Του, ώστε να τους φυλάξει και να τους ευλογήσει, και να είναι δικοί Του και Αυτός να είναι δικός τους από τώρα και στο εξής για πάντα.
33 Και τώρα σου αναγγέλλω ότι τα παιδιά του Ισραήλ δεν θα τηρήσουν αυτή τη διάταξη, και δεν θα περιτέμνουν τους γιους τους σύμφωνα με όλο αυτόν τον νόμο· επειδή, στη σάρκα της περιτομής τους θα παραλείψουν αυτή την περιτομή των γιων τους, και όλοι αυτοί, οι γιοι του Βελιάρ, θα αφήσουν τους γιους τους απερίτμητους όπως γεννήθηκαν.
34 Και μεγάλη οργή θα υπάρξει από τον Κύριο εναντίον των γιων Ισραήλ, επειδή εγκατέλειψαν τη διαθήκη Του και παρέκκλιναν από τον λόγο Του, και παρόργισαν και βλασφήμησαν, εφόσον δεν τηρούν το διάταγμα αυτού του νόμου· επειδή, φέρθηκαν στα μέλη τους όπως στα έθνη, ώστε να εκτοπιστούν και να ξεριζωθούν από τη γη. Και δεν θα υπάρξει πλέον άφεση αμαρτιών ούτε συγχώρεση σε αυτούς [ώστε να υπάρξει συγχώρεση και συγχώρεση] για όλη την αμαρτία αυτού του αιώνιου σφάλματος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 16

1 Και κατά τη νέα σελήνη του τέταρτου μήνα εμφανιστήκαμε στον Αβραάμ, στη βελανιδιά της Μαμβρή, και μιλήσαμε μαζί του, και του αναγγείλαμε ότι ένας γιο θα του έδινε η Σάρρα, η γυναίκα του.
2 Και η Σάρρα γέλασε, επειδή άκουσε ότι είχαμε μιλήσει αυτά τα λόγια στον Αβραάμ, και την νουθετήσαμε, και φοβήθηκε, και αρνήθηκε ότι είχε γέλασε εξαιτίας των λόγων.
3 Και της είπαμε το όνομα του γιου της, όπως το όνομά του είναι γραμμένο στις ουράνιες πλάκες (δηλαδή) Ισαάκ,
4 Και (ότι) όταν επιστρέψουμε σε αυτήν σε ορισμένο χρόνο, θα έχει συλλάβει έναν γιο.
5 Και κατά τον μήνα αυτόν ο Κύριος εκτέλεσε τις κρίσεις του στα Σόδομα και στα Γόμορρα και στη Ζεβωίμ και σε όλη την περιοχή του Ιορδάνη, και τους έκαψε με φωτιά και θειάφι, και τους κατέστρεψε μέχρι την ημέρα αυτή, όπως ακριβώς σας έχω δηλώσει όλα τα έργα τους, ότι είναι πονηροί και αμαρτωλοί σε μεγάλο βαθμό, και ότι μολύνονται και πορνεύουν στη σάρκα τους, και εργάζονται ακαθαρσία στη γη.
6 Και, κατά παρόμοιο τρόπο, ο Θεός θα εκτελέσει κρίση στους τόπους όπου έχουν πράξει σύμφωνα με την ακαθαρσία των Σοδομιτών, όπως η κρίση των Σοδόμων.
7 Τον δε Λωτ σώσαμε· διότι ο Θεός ενθυμήθηκε τον Αβραάμ και τον απέστειλε έξω από το μέσον της καταστροφής.
8 Και αυτός και οι κόρες του έπραξαν αμαρτία στη γη, τέτοια που δεν είχε γίνει στη γη από τις ημέρες του Αδάμ μέχρι την εποχή του· επειδή, ο άνθρωπος κοιμήθηκε με τις κόρες του.
9 Και ιδού, προστάχθηκε και χαράχθηκε πάνω στις ουράνιες πλάκες για όλο το σπέρμα του, να τους αφαιρέσει και να τους ξεριζώσει, και να εκτελέσει κρίση εναντίον τους όπως η κρίση των Σοδόμων, και να μην αφήσει κανένα σπέρμα του ανθρώπου στη γη κατά την ημέρα της καταδίκης.
10 Και εν τω μηνι τούτω ο Αβραάμ εξήλθεν εκ Χεβρών και εξήλθεν και κατώκησεν μεταξύ Κάδης και Σουρ εν ταις ορεισι Γεράρων.
11 Και στα μέσα του πέμπτου μήνα μετακόμισε από εκεί και κατοίκησε κοντά στο Πηγάδι του Όρκου.
12 Και στα μέσα του έκτου μήνα ο Κύριος επισκέφθηκε τη Σάρρα και έκανε σε αυτήν όπως της είχε πει, και συνέλαβε.
13 Και γέννησε γιο τον τρίτο μήνα· και στα μέσα του μήνα, κατά την εποχή που ο Κύριος είχε μιλήσει στον Αβραάμ, κατά την εορτή των πρώτων καρπών του θερισμού, γεννήθηκε ο Ισαάκ.
14 καὶ Ἀβραὰμ περιέτεμε τὸν υἱὸν αὐτοῦ τῇ ὀγδόῳ ἡμέρᾳ· αὐτὸς πρῶτος περιτέμνετο κατὰ τὴν διαθήκην τὴν ἡμερὴν ἡμέραν.
15 Και κατά το έκτο έτος της τέταρτης εβδομάδας ήρθαμε στον Αβραάμ, στο Πηγάδι του Όρκου, και εμφανιστήκαμε σε αυτόν [όπως είχαμε πει στη Σάρρα ότι έπρεπε να επιστρέψουμε σε αυτήν, και θα είχε συλλάβει έναν γιο.
16 Και επιστρέψαμε τον έβδομο μήνα, και βρήκαμε τη Σάρρα έγκυο μπροστά μας] και τον ευλογήσαμε, και του αναγγείλαμε όλα τα πράγματα που είχαν αποφασιστεί γι' αυτόν, ότι δεν θα πεθάνει μέχρι να γεννήσει άλλους έξι γιους, και να τους δει πριν πεθάνει· αλλά (για να) στον Ισαάκ να κληθεί το όνομά του και το σπέρμα του·
17 Και (ώστε) όλο το σπέρμα των γιων του να είναι έθνη, και να λογίζεται μεταξύ των εθνών· αλλά από τους γιους του Ισαάκ ένας να γίνει άγιο σπέρμα, και να μην λογίζεται μεταξύ των εθνών.
18 Διότι αυτός θα γινόταν μερίδα του Υψίστου, και όλο το σπέρμα του θα περιερχόταν στην κατοχή του Θεού, ώστε να είναι στον Κύριο λαός για κατοχή (Του) πάνω από όλα τα έθνη και να γίνει βασιλεία και ιερείς και άγιο έθνος.
19 Και φύγαμε, και αναγγείλαμε στη Σάρρα όλα όσα της είχαμε πει, και χάρηκαν και οι δύο με υπερβολική χαρά.
20 Και έχτισε εκεί θυσιαστήριο στον Κύριο, που τον είχε ελευθερώσει και τον έκανε να ευφραίνεται στη γη της παροικίας του· και γιόρτασε γιορτή χαράς αυτόν τον μήνα επτά ημέρες, κοντά στο θυσιαστήριο που είχε χτίσει στο Πηγάδι του Όρκου.
21 Και έχτισε σκηνές για τον εαυτό του και για τους δούλους του κατά τη διάρκεια αυτής της γιορτής, και ήταν ο πρώτος που γιόρτασε τη γιορτή των σκηνών στη γη.
22 Και κατά τη διάρκεια αυτών των επτά ημερών έφερνε κάθε μέρα στο θυσιαστήριο ολοκαύτωμα στον Κύριο, δύο βόδια, δύο κριάρια, επτά πρόβατα, έναν τράγο, για προσφορά περί αμαρτίας, για να κάνει εξιλέωση για τον εαυτό του και για το σπέρμα του.
23 καὶ εἰς εὐχαριστίαν προσέφερεν ἑπτὰ κριοὺς, ἑπτὰ ἔριπα, ἑπτὰ πρόβατα καὶ ἑπτὰ τράγα, καὶ τὰς προσφορὰς αὐτῶν τῶν καρπῶν καὶ τὰς σπονδὰς αὐτῶν καὶ ἔκαυσεν ὅλον τὸν λίπος αὐτοῦ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, ἡ ὑπόκριτος θυσία τῷ Κυρίῳ εἰς ὀσμὴν εὐωδίας.
24 Και πρωί και βράδυ έκαιγε ευώδη υλικά, λιβάνι και γάλβανο, και στακτίτη, και νάρδο, και σμύρνα, και μπαχαρικά, και μπαχαρικά· και τα επτά αυτά τα πρόσφερε, θρυμματισμένα, αναμεμειγμένα σε ίσα μέρη (και) αγνά.
25 Και γιόρτασε αυτή τη γιορτή επτά ημέρες, ευφραινόμενος με όλη του την καρδιά και με όλη του την

ψυχή, αυτός και όλοι όσοι ήταν στο σπίτι του, και δεν υπήρχε κανένας ξένος μαζί του ούτε κάποιος απερίτμητος.
26 Και ευλόγησε τον Δημιουργό του, που τον είχε δημιουργήσει στη γενιά του, επειδή τον είχε δημιουργήσει σύμφωνα με την ευδοκία Του· επειδή γνώριζε και νόμιζε ότι από αυτόν θα προέκυπτε το φυτό της δικαιοσύνης για τις αιώνιες γενεές, και από αυτόν ένα άγιο σπέρμα, ώστε να γίνει όμοιο με Εκείνον που είχε δημιουργήσει τα πάντα.
27 Και ευλόγησε και ευφράνθηκε, και ονόμασε την εορτή αυτή εορτή του Κυρίου, χαρά ευπρόσδεκτη στον Ύψιστο Θεό.
28 Και ευλογήσαμε αυτόν στον αιώνα, και όλο το σπέρμα του μετά από αυτόν σε όλες τις γενεές της γης, επειδή γιόρτασε αυτή την εορτή στον καιρό της, σύμφωνα με τη μαρτυρία των ουράνιων πλακών.
29 Γι' αυτόν τον λόγο, είναι γραμμένο στις ουράνιες πλάκες για τον Ισραήλ, να γιορτάζουν την εορτή της σκηνοπηγίας επτά ημέρες με χαρά, τον έβδομο μήνα, ευπρόσδεκτη ενώπιον του Κυρίου, νομοθέτημα αιώνιο στις γενεές τους, κάθε χρόνο.
30 Και σε αυτό δεν υπάρχει όριο ημερών· επειδή, είναι καθορισμένο για τον Ισραήλ για πάντα να το γιορτάζουν και να κατοικούν σε σκηνές, και να βάζουν στεφάνια στα κεφάλια τους, και να παίρνουν φυλλώδη κλαδιά και ιτιές από το ρυάκι.
31 Και ο Αβραάμ πήρε κλαδιά φοινίκων και καρπούς από καλά δέντρα, και κάθε μέρα περιφερόμενος γύρω από το θυσιαστήριο με τα κλαδιά επτά φορές το πρωί, δοξολογούσε και ευχαριστούσε τον Θεό του για όλα με χαρά.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 17

1 Και κατά τον πρώτο χρόνο της πέμπτης εβδομάδας, ο Ισαάκ απογαλακτίστηκε σε αυτή την ιωβηλαία, [1982 π.μ.] και ο Αβραάμ έκανε ένα μεγάλο συμπόσιο τον τρίτο μήνα, την ημέρα που απογαλακτίστηκε ο γιος του, ο Ισαάκ.
2 Και ο Ισμαήλ, ο γιος της Άγαρ της Αιγύπτιας, ήταν ενώπιον του Αβραάμ, του πατέρα του, στη θέση του. Και ο Αβραάμ χάρηκε και ευλόγησε τον Θεό, επειδή είδε τους γιους του και δεν πέθανε άτεκνος.
3 Και θυμήθηκε τα λόγια που του είχε πει την ημέρα που ο Λωτ είχε χωρίσει από αυτόν, και χάρηκε επειδή ο Κύριος του έδωσε σπέρμα πάνω στη γη για να κληρονομήσει τη γη, και ευλόγησε με όλο του το στόμα τον Δημιουργό των πάντων.
4 Και η Σάρρα είδε τον Ισμαήλ να παίζει και να χόρευε, και τον Αβραάμ να χαίρεται με μεγάλη χαρά, και ζήλεψε τον Ισμαήλ και είπε στον Αβραάμ: Διώξε αυτή τη δούλη και τον γιο της· επειδή, ο γιος αυτής της δούλης δεν θα κληρονομήσει μαζί με τον γιο μου, τον Ισαάκ.
5 Και φάνηκε οδυνηρό στα μάτια του Αβραάμ το πράγμα, εξαιτίας της δούλης του και εξαιτίας του γιου του, να τους διώξει από κοντά του.
6 Και είπε ο Θεός στον Αβραάμ: Ας μην είναι θλιβερό στα μάτια σου, εξαιτίας του παιδιού και εξαιτίας της δούλης· σε όλα όσα σου είπε η Σάρρα, άκουσε τα λόγια της και κάνε τα· επειδή, στον Ισαάκ θα κληθεί το όνομά σου και το σπέρμα σου.
7 ἀλλὰ τὸν υἱὸν τῆς δούλης ταύτης ἐγὼ ποιήσω αὐτὸν ἔθνος μέγα, ὅτι ἐκ τοῦ σπέρματός σου ἐστιν.
8 Και ο Αβραάμ σηκώθηκε ενωρίς το πρωί, και πήρε ψωμί και ένα ασκί νερό, και τα έβαλε στους ώμους της Άγαρ και του παιδιού, και την έστειλε να φύγει.
9 Και αναχώρησε και περιπλανήθηκε στην έρημο Βηρσαβεέ, και το νερό στο ασκί τελείωσε, και το παιδί δίψασε, και δεν μπορούσε να προχωρήσει, και έπεσε.
10 Και η μητέρα του τον πήρε και τον έριξε κάτω από μια ελιά, και πήγε και κάθισε απέναντί του, σε απόσταση βολής τόξου· επειδή, είπε: «Ας μην δω τον θάνατο του παιδιού μου». Και καθώς καθόταν, έκλαιγε.
11 Και άγγελος Θεού, ένας από τους αγίους, της είπε: «Γιατί κλαις, Άγαρ; Σήκω, πάρε το παιδί και κράτα το στην χείρα σου· επειδή, ο Θεός άκουσε τη φωνή σου και είδε το παιδί».
12 Και άνοιξε τα μάτια της, και είδε ένα πηγάδι νερού· και πήγε και γέμισε το ασκί της με νερό, και έδωσε στο παιδί της να πιει· και σηκώθηκε και πήγε προς την έρημο Φαράν.
13 Και το παιδί μεγάλωσε και έγινε τοξότης, και ο Θεός ήταν μαζί του, και η μητέρα του πήρε γι' αυτό γυναίκα από τις θυγατέρες της Αιγύπτου.
14 Και γέννησε σ' αυτόν γιο, και αποκάλεσε το όνομά του Νεβαϊώθ· επειδή, είπε: Ο Κύριος ήταν κοντά μου όταν τον επικαλέστηκα.
15 Και συνέβηκε την έβδομη εβδομάδα, κατά το πρώτο έτος αυτού, [2003 π.μ.] στον πρώτο μήνα αυτού του ιωβηλαίου, στις δωδέκατες αυτού του μήνα, υπήρξαν φωνές στον ουρανό σχετικά με τον Αβραάμ, ότι ήταν πιστός σε όλα όσα του είπε, και ότι αγαπούσε τον Κύριο, και ότι σε κάθε θλίψη ήταν πιστός.
16 Και ο πρίγκιπας Μαστεμά ήρθε και είπε ενώπιον του Θεού: «Ιδού, ο Αβραάμ αγαπά τον Ισαάκ τον γιο του, και τον ευχαριστεί περισσότερο από όλα τα άλλα πράγματα· πρόσταξέ τον να τον προσφέρει ως ολοκαύτωμα στο θυσιαστήριο· και θα δεις αν θα κάνει αυτή την εντολή, και θα μάθεις αν είναι πιστός σε όλα όσα τον δοκιμάζεις».
17 Και ο Κύριος γνώριζε ότι ο Αβραάμ ήταν πιστός σε όλες τις θλίψεις του· επειδή, τον είχε δοκιμάσει στη χώρα του και με πείνα, και τον είχε δοκιμάσει με τον πλούτο των βασιλιάδων, και τον είχε δοκιμάσει ξανά μέσω της γυναίκας του, όταν αυτή αποσχίστηκε (από αυτόν), και με περιτομή· και τον είχε δοκιμάσει μέσω του Ισμαήλ και της Άγαρ, της δούλης του, όταν τους απέλυσε.
18 Και σε όλα όσα τον δοκίμασε, βρέθηκε πιστός, και η ψυχή του δεν ήταν ανυπόμονη, ούτε άργησε να ενεργήσει· επειδή, ήταν πιστός και αγαπούσε τον Κύριο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 18

1 Και ο Θεός είπε σ' αυτόν: Αβραάμ, Αβραάμ. Και είπε: Ιδού, είμαι εγώ.
2 Και είπε: Πάρε τον αγαπημένο σου γιο, που αγαπάς, τον Ισαάκ, και πήγαινε στην ορεινή γη, και πρόσφερέ τον σε ένα από τα βουνά, που εγώ θα σου υποδείξω.
3 Και σηκώθηκε ενωρίς το πρωί, και σαμάρωσε το γαϊδούρι του, και πήρε μαζί του τους δύο νέους του, και τον Ισαάκ τον γιο του, και έσπασε τα ξύλα του ολοκαυτώματος, και πήγε στον τόπο την τρίτη ημέρα, και είδε τον τόπο από μακριά.
4 Και έφτασε σε ένα πηγάδι με νερό, και είπε στους νέους του: Μείνετε εδώ με το γαϊδούρι, και εγώ και το παιδί θα

πάμε (εκεί), και αφού προσκυνήσουμε θα επιστρέψουμε σε εσάς.
5 Και πήρε τα ξύλα του ολοκαυτώματος και τα έβαλε επάνω στον Ισαάκ τον γιο του· και πήρε στο χέρι του τη φωτιά και το μαχαίρι, και πήγαν και οι δύο μαζί σε εκείνο τον τόπο.
6 Και ο Ισαάκ είπε στον πατέρα του: Πατέρα· και είπε: Ιδού, γιε μου· και του είπε: Δες, η φωτιά, και το μαχαίρι, και τα ξύλα· αλλά, πού είναι το πρόβατο για την ολοκαύτωση, πατέρα;
7 Και είπε: Ο Θεός θα προνοήσει για τον εαυτό του ένα πρόβατο για ολοκαύτωμα, γιε μου. Και πλησίασε στον τόπο του όρους του Θεού.
8 Και έχτισε ένα θυσιαστήριο, και έβαλε τα ξύλα στο θυσιαστήριο, και έδεσε τον Ισαάκ τον γιο του, και τον έβαλε πάνω στα ξύλα που ήταν πάνω στο θυσιαστήριο, και άπλωσε το χέρι του για να πάρει το μαχαίρι για να σφάξει τον Ισαάκ τον γιο του.
9 Και στάθηκα μπροστά του, και μπροστά στον άρχοντα Μαστεμά, και ο Κύριος είπε: «Πες του να μην βάλει το χέρι του πάνω στο παιδί ούτε να του κάνει τίποτα, γιατί έχω δείξει ότι φοβάται τον Κύριο».
10 καὶ ἐκάλεσα αὐτὸν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ εἶπα αὐτῷ· Ἀβραὰμ, Ἀβραὰμ· καὶ ἐφοβήθη καὶ εἶπεν· Ἰδοὺ ἐγὼ ἐγὼ.
11 Και του είπα: Μη επιβάλεις το χέρι σου πάνω στο παιδί, ούτε να του κάνεις τίποτα· επειδή, τώρα έδειξα ότι φοβάσαι τον Κύριο, και δεν μου αρνήθηκα τον γιο σου, τον πρωτότοκο γιο σου.
12 Και ο πρίγκιπας Μαστεμά ντράπηκε· και ο Αβραάμ σήκωσε τα μάτια του και είδε, και να ένα κριάρι πιασμένο... από τα κέρατά του· και ο Αβραάμ πήγε και πήρε το κριάρι και το πρόσφερε για ολοκαύτωμα αντί για τον γιο του.
13 Και ονόμασε Αβραάμ εκείνον τον τόπο: «Ο Κύριος είδε», ώστε στο όρος «ο Κύριος είδε», λέγεται ότι είναι το όρος Σιών.
14 Και ο Κύριος κάλεσε τον Αβραάμ με το όνομά του για δεύτερη φορά από τον ουρανό, καθώς μας έκανε να φανούμε ότι μιλάμε προς αυτόν στο όνομα του Κυρίου.
15 Και είπε: Ορκίστηκα στον εαυτό μου, λέει ο Κύριος, επειδή έκανες αυτό το πράγμα, και δεν μου αρνήθηκες τον γιο σου, τον αγαπημένο σου γιο, ότι με ευλογία θα σε ευλογήσω, και με πληθυνμό θα πληθύνω το σπέρμα σου, σαν τα αστέρια του ουρανού, και σαν την άμμο που είναι στην ακρογιαλιά· και το σπέρμα σου θα κληρονομήσει τις πόλεις των εχθρών του·
16 καὶ ἐν τῷ σπέρματός σου εὐλογηθήσονται πάντα τὰ ἔθνη τῆς γῆς, ὅτι ὑπάκουσα τῇ φωνῇ μου, καὶ ἀποδείξα ἐν πάντας ὅτι ἐσύ εἶσαι πιστός ἐμοῦ εἰς πάντα ὅσα σοι εἶπα· Πήγαινε ἐν εἰρήνη.
17 Και ο Αβραάμ πήγε στους νέους του, και σηκώθηκαν και πήγαν μαζί στη Βηρ-σαβεέ, και ο Αβραάμ κατοίκησε κοντά στο Πηγάδι του Όρκου.
18 Και γιόρταζε αυτή την εορτή κάθε χρόνο, επτά ημέρες με χαρά, και την ονόμαζε εορτή του Κυρίου σύμφωνα με τις επτά ημέρες κατά τις οποίες πήγαινε και επέστρεφε ειρηνικά.
19 Και κατά συνέπεια έχει οριστεί και γραφτεί στις ουράνιες πλάκες σχετικά με τον Ισραήλ και το σπέρμα του, να τηρούν αυτή την εορτή επτά ημέρες με τη χαρά της εορτής.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 19

1 ΚΑΙ κατά τον πρώτο χρόνο, την πρώτη εβδομάδα της τεσσαρακοστής δεύτερης ιωβηλαίου, ο Αβραάμ επέστρεψε και κατοίκησε απέναντι από τη Χεβρών, δηλαδή την Κιριάθ-Αρβά, δύο εβδομάδες ετών.
2 Και κατά τον πρώτο χρόνο, την τρίτη εβδομάδα αυτής της ιωβηλαίας, συμπληρώθηκαν οι ημέρες της ζωής της Σάρρας, και πέθανε στη Χεβρών.
3 Και ο Αβραάμ πήγε να πενθήσει γι' αυτήν και να την θάψει· και τον δοκιμάσαμε [για να δούμε] αν το πνεύμα του ήταν υπομονετικό και δεν αγανακτούσε στα λόγια του στόματός του· και βρέθηκε υπομονετικός σε αυτό, και δεν ταράχτηκε.
4 Διότι με υπομονή πνεύματος συνομίλησε με τους γιους του Χετ, με σκοπό να του δώσουν τόπο για να θάψει τους νεκρούς του.
5 Και ο Κύριος έδωσε χάρη σε αυτόν μπροστά σε όλους όσους τον έβλεπαν· και παρακάλεσε με καλοσύνη τους γιους του Χετ· και του έδωσαν τη γη του διπλού σπηλαίου απέναντι από τη Μαμβρή, που είναι η Χεβρών, για τετρακόσια αργύρια.
6 Και τον παρακάλεσαν λέγοντας: Θα σου το δώσουμε δωρεάν· αλλά δεν ήθελε να το πάρει από τα χέρια τους δωρεάν, γιατί έδωσε την τιμή του τόπου, τα χρήματα στο ακέραιο, και προσκύνησε μπροστά τους δύο φορές, και μετά από αυτό έθαψε τον νεκρό του στο διπλό σπήλαιο.
7 Και όλες οι ημέρες της ζωής της Σάρρας ήταν εκατόν είκοσι επτά χρόνια, δηλαδή δύο ιωβηλαίοι και τέσσερις εβδομάδες και ένας χρόνος. Αυτές είναι οι ημέρες των χρόνων της ζωής της Σάρρας.
8 Αὐτή εἶναι ἡ δέκατη δοκιμασία μέ τήν ὁποία δοκιμάστηκε ὁ Ἀβραάμ, καί ἀποδεῖχθη πιστός, ὑπομονετικός ἐν πνεῦματι.
9 Και δεν είπε ούτε μια λέξη για τη φήμη στη γη ότι ο Θεός είχε πει ότι θα την έδινε σε αυτόν και στο σπέρμα του μετά από αυτόν, και ζήτησε ένα μέρος εκεί για να θάψει τους νεκρούς του· επειδή, βρέθηκε πιστός και καταγράφηκε στις ουράνιες πλάκες ως φίλος του Θεού.
10 Και κατά τον τέταρτο χρόνο πήρε γυναίκα για τον γιο του τον Ισαάκ, και το όνομά της ήταν Ρεβέκκα [2020 π.μ.] [κόρη του Βαθουήλ, γιου του Ναχώρ, αδελφού του Αβραάμ], αδελφή του Λάβαν και κόρη του Βαθουήλ· και ο Βαθουήλ ήταν γιος της Μελκά, η οποία ήταν η γυναίκα του Ναχώρ, αδελφού του Αβραάμ.
11 Και ο Αβραάμ πήρε για τον εαυτό του μια τρίτη γυναίκα, και το όνομά της ήταν Χετούρα, από τις θυγατέρες των δούλων του· επειδή, η Άγαρ είχε πεθάνει πριν από τη Σάρρα· και γέννησε σε αυτόν έξι γιους, τον Ζιμράμ, και τον Ιοξάν, και τον Μαδάν, και τον Μαδιάμ, και τον Ισβάκ, και τον Σουά, στις δύο εβδομάδες των ετών.
12 Και την έκτη εβδομάδα, του δεύτερου έτους, η Ρεβέκκα γέννησε στον Ισαάκ δύο γιους, τον Ιακώβ και τον Ησαύ,
13 Και [2046 π.μ.] Ο Ιακώβ ήταν άνθρωπος λείος και ευθύς, και ο Ησαύ άγριος, άνθρωπος του αγρού, και τριχωτός, και ο Ιακώβ κατοικούσε σε σκηνές.
14 Και οι νέοι μεγάλωσαν, και ο Ιακώβ έμαθε να γράφει· ο Ησαύ, όμως, δεν έμαθε· επειδή, ήταν άνθρωπος του αγρού και κυνηγός· και έμαθε πόλεμο, και όλα τα έργα του ήταν σκληρά.

15 Και ο Αβραάμ αγαπούσε τον Ιακώβ, ο Ισαάκ όμως αγαπούσε τον Ησαύ.
16 Και ο Αβραάμ είδε τα έργα του Ησαύ, και γνώρισε ότι στον Ιακώβ θα κληθεί το όνομά του και το σπέρμα του· και κάλεσε τη Ρεβέκκα και έδωσε εντολή σχετικά με τον Ιακώβ, επειδή γνώριζε ότι κι αυτή αγαπούσε τον Ιακώβ πολύ περισσότερο από τον Ησαύ.
17 Και είπε προς αυτήν· Θυγατέρα μου, φύλαξον τον υιόν μου Ιακώβ· διότι αυτός θέλει είσθαι αντί εμού επί της γης, και εις ευλογίαν εν μέσω των υιών των ανθρώπων, και εις δόξαν όλου του σπέρματος Σημ.
18 Διότι γνωρίζω ότι ο Κύριος θα τον εκλέξει για να είναι λαός για ιδιοκτησία του, πάνω από όλους τους λαούς που είναι πάνω στο πρόσωπο της γης.
19 Και ιδού, ο Ισαάκ ο γιος μου αγαπάει τον Ησαύ περισσότερο από τον Ιακώβ· αλλά βλέπω ότι εσύ αληθινά αγαπάς τον Ιακώβ.
20 Πρόσθεσε ακόμα περισσότερο την καλοσύνη σου προς αυτόν, και ας είναι τα μάτια σου πάνω του με αγάπη· επειδή, αυτός θα είναι ευλογία σε εμάς στη γη από τώρα και στο εξής σε όλες τις γενεές της γης.
21 Ας είναι δυνατά τα χέρια σου, και ας αγαλλιάσει η καρδιά σου για τον γιο σου τον Ιακώβ· επειδή, τον αγάπησα πολύ περισσότερο από όλους τους γιους μου· θα είναι ευλογημένος στον αιώνα, και το σπέρμα του θα γεμίσει ολόκληρη τη γη.
22 Αν κάποιος μπορεί να αριθμήσει την άμμο της γης, θα αριθμηθεί και το σπέρμα του.
23 Και όλες οι ευλογίες με τις οποίες ο Κύριος ευλόγησε εμένα και το σπέρμα μου θα ανήκουν στον Ιακώβ και στο σπέρμα του για πάντα.
24 Και εν τω σπέρματι αυτού ευλογηθήσεται το όνομά μου, και το όνομα των πατέρων μου, Σημ και Νωάβ και Ενώχ και Μααλαλήλ και Ενώς και Σηθ και Αδάμ.
25 Και αυτά θα χρησιμεύσουν για να θέσουν τα θεμέλια του ουρανού, και για να στερεώσουν τη γη, και για να ανανεώσουν όλους τους φωστήρες που είναι στο στερέωμα.
26 Και κάλεσε τον Ιακώβ μπροστά στα μάτια της Ρεβέκκας, της μητέρας του, και τον φίλησε, και τον ευλόγησε, και είπε:
27 «Ιακώβ, υιέ μου αγαπητέ, που αγαπά η ψυχή μου, είθε να σε ευλογήσει ο Θεός από πάνω από το στερέωμα, και είθε να σου δώσει όλες τις ευλογίες με τις οποίες ευλόγησε τον Αδάμ, τον Ενώχ, τον Νώε και τον Σημ· και όλα όσα μου είπε, και όλα όσα υποσχέθηκε να μου δώσει, είθε να τα κάνει να μένουν προσκολλημένα σε σένα και στο σπέρμα σου για πάντα, σύμφωνα με τις ημέρες του ουρανού πάνω από τη γη».
28 Και τα πνεύματα του Μαστεμά δεν θα κυριαρχήσουν πάνω σου ούτε πάνω στο σπέρμα σου για να σε απομακρύνουν από τον Κύριο, που είναι ο Θεός σου από τώρα και στο εξής για πάντα.
29 καὶ Κύριος ὁ Θεὸς ἔσται πατὴρ σοι καὶ σὺ πρωτότοκος υἱὸς καὶ τοῦ λαοῦ ἐν αἰῶσιν.
30 Πήγαινε εν ειρήνη, γιε μου. Και οι δύο έφυγαν μαζί από τον Αβραάμ.
31 Και η Ρεβέκκα αγαπούσε τον Ιακώβ με όλη της την καρδιά και με όλη της την ψυχή, πολύ περισσότερο από τον Ησαύ· ο Ισαάκ όμως αγαπούσε τον Ησαύ πολύ περισσότερο από τον Ιακώβ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 20

1 Και κατά την τεσσαρακοστή δεύτερη ιωβηλαίο, κατά το πρώτο έτος της έβδομης εβδομάδας, ο Αβραάμ κάλεσε τον Ισμαήλ, [2052 (2045?) π.μ.] και τους δώδεκα γιους του, και τον Ισαάκ και τους δύο γιους του, και τους έξι γιους της Χετούρα, και τους γιους τους.
2 Και τους πρόσταξε να τηρούν την οδό του Κυρίου· να εργάζονται δικαιοσύνη, και να αγαπούν ο καθένας τον πλησίον του, και να ενεργούν με αυτόν τον τρόπο ανάμεσα σε όλους τους ανθρώπους· να περπατούν ο καθένας έτσι σε σχέση με αυτούς, ώστε να πράττουν κρίση και δικαιοσύνη στη γη.
3 Να περιτέμνουν τους γιους τους, σύμφωνα με τη διαθήκη που είχε κάνει μαζί τους, και να μην παρεκκλίνουν δεξιά ή αριστερά από όλα τα μονοπάτια που μας είχε προστάξει ο Κύριος· και να φυλαγόμαστε από κάθε πορνεία και ακαθαρσία, [και να αποκηρύττουμε από ανάμεσά μας κάθε πορνεία και ακαθαρσία].
4 Και αν κάποια γυναίκα ή παρθένα πορνεύσει ανάμεσά σας, κάψτε την με φωτιά· και ας μην πορνεύσουν μαζί της κατά τα μάτια τους και κατά την καρδιά τους· και ας μην πάρουν για τον εαυτό τους γυναίκες από τις θυγατέρες της Χαναάν· επειδή, το σπέρμα της Χαναάν θα ξεριζωθεί από τη γη.
5 Και τους είπε για την κρίση των γιγάντων και την κρίση των Σοδομιτών, πώς είχαν κριθεί εξαιτίας της ανομίας τους και είχαν πεθάνει εξαιτίας της πορνείας τους και της ακαθαρσίας τους και της αμοιβαίας διαφθοράς τους μέσω της πορνείας.
6 «Και φυλάξτε τον εαυτό σας από κάθε πορνεία και ακαθαρσία, και από κάθε μόλυνση της αμαρτίας, για να μην κάνετε το όνομά μας κατάρα, και όλη σας τη ζωή συριγμό, και όλους τους γιους σας να εξοντωθούν με μάχαιρα, και γίνετε καταραμένοι σαν τα Σόδομα, και όλο το υπόλειμμά σας σαν τους γιους της Γομόρρας».
7 Σας παρακαλώ, γιοι μου, αγαπάτε τον Θεό του ουρανού και προσκολλάστε σε όλες τις εντολές του· και μην περπατάτε πίσω από τα είδωλά τους και πίσω από τις ακαθαρσίες τους·
8 Και μη φτιάξετε για τον εαυτό σας χωνευτούς ή γλυπτούς θεούς· επειδή, είναι ματαιότητα, και δεν υπάρχει πνεύμα μέσα τους· επειδή, είναι έργα χεριών (ανθρώπων), και όλοι όσοι ελπίζουν σε αυτά, δεν ελπίζουν σε τίποτα.
9 Μη τους λατρεύεις ούτε τους λατρεύεις, αλλά λατρεύεις τον ύψιστο Θεό και τον λατρεύεις συνεχώς· και να ελπίζεις στο πρόσωπό Του πάντοτε, και να εργάζεσαι ευθύτητα και δικαιοσύνη ενώπιόν Του, για να ευαρεστηθεί σε σένα και να σου δώσει το έλεός Του, και να σου στείλει βροχή πρωί και βράδυ, και να ευλογήσει όλα τα έργα σου που έκανες πάνω στη γη, και να ευλογήσει το ψωμί σου και το νερό σου, και να ευλογήσει τον καρπό της κοιλιάς σου και τον καρπό της γης σου, και τα κοπάδια των βοοειδών σου, και τα ποίμνια των προβάτων σου.
10 Και θα είστε ευλογία επάνω στη γη, και όλα τα έθνη της γης θα σας επιθυμήσουν, και θα ευλογήσουν τους γιους σας στο όνομά μου, για να είναι ευλογημένοι όπως εγώ.
11 Και έδωσε δώρα στον Ισμαήλ και στους γιους του, και στους γιους της Χετούρα, και τα έστειλε μακριά από τον Ισαάκ τον γιο του, και τα έδωσε όλα στον Ισαάκ τον γιο του.

12 Και ο Ισμαήλ και οι γιοι του, και οι γιοι της Χετούρας και οι γιοι τους, πήγαν μαζί και κατοίκησαν από τη Φαράν μέχρι την είσοδο της Βαβυλώνας σε ολόκληρη τη γη που είναι προς τα ανατολικά, απέναντι από την έρημο.

13 Και αυτοί αναμίχθηκαν μεταξύ τους, και το όνομά τους ονομάστηκε Άραβες και Ισμαηλίτες.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 21

1 Και κατά το έκτο έτος της έβδομης εβδομάδας αυτής της ιωβηλαίας, ο Αβραάμ κάλεσε τον Ισαάκ τον γιο του, και [2057 (2050;) π.μ.] τον πρόσταξε, λέγοντας: «Γέρασα, και δεν γνωρίζω την ημέρα του θανάτου μου, και είμαι χορτάτος από τις ημέρες μου».

2 Και ιδού, είμαι εκατόν εβδομήντα πέντε ετών, και σε όλες τις ημέρες της ζωής μου θυμήθηκα τον Κύριο, και επιδίωξα με όλη μου την καρδιά να κάνω το θέλημά Του, και να περπατήσω ευθύς σε όλους τους δρόμους Του.

3 Η ψυχή μου μίσησε τα είδωλα, <και καταφρόνησα εκείνους που τα λάτρευαν, και έδωσα την καρδιά μου και το πνεύμα μου> για να προσέχω να κάνω το θέλημα Εκείνου που με δημιούργησε.

4 Διότι αυτός είναι ο ζωντανός Θεός, και είναι άγιος και πιστός, και είναι δίκαιος πέρα από όλους, και δεν υπάρχει σε αυτόν προσωποληψία ούτε αποδοχή δώρων· επειδή, ο Θεός είναι δίκαιος, και εκτελεί κρίση σε όλους εκείνους που παραβιάζουν τις εντολές του και καταφρονούν τη διαθήκη του.

5 Και εσύ, γιε μου, τήρε τις εντολές Του και τα διατάγματά Του και τις κρίσεις Του, και μην περπατάς πίσω από τα βδελύγματα και πίσω από τα γλυπτά και πίσω από τα χυτά είδωλα.

6 Και μη φάτε αίμα από ζώα ή βοοειδή ή από κανένα πτηνό που πετάει στον ουρανό.

7 Και αν σφάξεις θυσία ως ευπρόσδεκτη ειρηνική προσφορά, σφάξε την, και χύσε το αίμα της πάνω στο θυσιαστήριο· και όλο το λίπος της προσφοράς πρόσφερε πάνω στο θυσιαστήριο μαζί με λεπτό αλεύρι και την προσφορά από άλφιτα ανακατεμένη με λάδι, μαζί με την σπονδή της· όλα αυτά μαζί πρόσφερε πάνω στο θυσιαστήριο του ολοκαυτώματος· είναι οσμή ευωδίας ενώπιον του Κυρίου.

8 Και θα προσφέρεις το λίπος της θυσίας των ευχαριστιών πάνω στη φωτιά που είναι πάνω στο θυσιαστήριο, και το λίπος που είναι στην κοιλιά, και όλο το λίπος που είναι στα εντόσθια και στα δύο νεφρά, και όλο το λίπος που είναι πάνω τους, και πάνω στην οσφύ και το συκώτι θα αφαιρέσεις, μαζί με τα νεφρά.

9 και προσφέρετε όλα αυτά σε οσμή ευπρόσδεκτη ενώπιον του Κυρίου, μαζί με την προσφορά τους από άλφιτα και μαζί με τη σπονδή τους, σε οσμή ευωδίας, τον άρτο της προσφοράς στον Κύριο.

10 Και φάτε το κρέας του εκείνη την ημέρα και τη δεύτερη ημέρα, και ας μην δύσει ο ήλιος τη δεύτερη ημέρα μέχρι να φαγωθεί, και ας μην περισσέψει τίποτα για την τρίτη ημέρα· επειδή, δεν είναι αποδεκτό [γιατί δεν είναι επιδοκιμασμένο] και ας μην φαγωθεί πλέον, και όλοι όσοι φάνε από αυτό θα φέρουν αμαρτία στον εαυτό τους· επειδή, έτσι το βρήκα γραμμένο στα βιβλία των προπατόρων μου, και στα λόγια του Ενώχ, και στα λόγια του Νώε.

11 Και πάνω σε όλες τις προσφορές σου θα σκορπίζεις αλάτι· και ας μην λείπει το αλάτι της διαθήκης από όλες τις προσφορές σου ενώπιον του Κυρίου.

12 Και όσον αφορά τα ξύλα των θυσιών, πρόσεχε μήπως φέρεις (άλλα) ξύλα για το θυσιαστήριο εκτός από αυτά: κυπαρίσσι, δάφνη, αμυγδαλιά, έλατο, πεύκο, κέδρο, σαβίνι, σύκο, ελιά, σμύρνα, δάφνη, ασπάλαθο.

13 Και από αυτά τα ξύλα τοποθετήστε πάνω στο θυσιαστήριο κάτω από τη θυσία, τέτοια που έχουν δοκιμαστεί ως προς την εμφάνισή τους, και μην τοποθετήσετε (πάνω) σχισμένα ή σκούρα ξύλα, (αλλά) σκληρά και καθαρά, χωρίς ψεγάδι, υγιή και νέα βλάστηση· και μην τοποθετήσετε (πάνω) παλιά ξύλα, [γιατί η μυρωδιά τους έχει φύγει] γιατί δεν υπάρχει πλέον άρωμα σε αυτά όπως πριν.

14 Εκτός από αυτά τα ξύλα, δεν θα βάλεις κανένα άλλο (στο θυσιαστήριο), επειδή η ευωδία διαχέεται, και η μυρωδιά της ευωδίας του δεν ανεβαίνει στον ουρανό.

15 Τηρῶ αὐτήν τὴν ἐντολήν καὶ ποιήσῃ αὐτήν, υἱέ μου, ἵνα εἶσαι εὐθύς εἰς πάντας τὰς ἔργας σου.

16 καὶ ἐν παντῷ ἔσῃ καθαρόν τὸ σῶμά σου, καὶ νίψου ὑμῖν πρὶν πλησιάσεις τὸν θυσιαστήριον, καὶ νίψου τὰς χεῖρας καὶ τὰς πόδας σου πρὶν πλησιάσεις τὸ θυσιαστήριον· καὶ ὅταν τελειώσεις τὴν θυσίαν, νίψον πάλιν τὰς χεῖρας καὶ τὰς πόδας σου.

17 Και ας μην εμφανιστεί αίμα πάνω σου ούτε στα ρούχα σου· φυλάξου, γιε μου, από το αίμα, φυλάξου πολύ· σκέπασέ το με σκόνη.

18 Και μην φάτε αίμα, γιατί είναι η ψυχή· μην φάτε καθόλου αίμα.

19 Και μην δέχεστε δώρα για το αίμα ανθρώπου, για να μην χυθεί ατιμώρητα, χωρίς κρίση· γιατί το αίμα που χύνεται είναι αυτό που κάνει τη γη να αμαρτάνει, και η γη δεν μπορεί να καθαριστεί από το αίμα του ανθρώπου παρά μόνο με το αίμα εκείνου που το έχυσε.

20 Και μη δέχεσαι δώρο ή δώρο για αίμα ανθρώπου· αίμα αντί αίματος, για να είσαι δεκτός ενώπιον του Κυρίου του Ύψιστου Θεού· επειδή, αυτός είναι η υπεράσπιση του αγαθού· και για να φυλαχθείς από κάθε κακό, και για να σε σώσει από κάθε είδους θάνατο.

21 Βλέπω, γιε μου, ότι όλα τα έργα των ανθρώπων είναι αμαρτία και ανομία, και όλα τα έργα τους είναι ακαθαρσία και βδέλυγμα και μολυσμός, και δεν υπάρχει δικαιοσύνη σε αυτούς.

22 Πρόσεχε, μήπως περπατήσεις στους δρόμους τους, και πατήσεις στα μονοπάτια τους, και αμαρτήσεις αμαρτία μέχρι θανάτου ενώπιον του Υψίστου Θεού· αλλιώς θα κρύψει το πρόσωπό του από σένα, και θα σε παραδώσει πίσω στα χέρια της παράβασής σου, και θα σε ξεριζώσει από τη γη, και το σπέρμα σου επίσης από κάτω από τον ουρανό, και το όνομά σου και το σπέρμα σου θα χαθούν από ολόκληρη τη γη.

23 Απομακρυνθείτε από όλες τις πράξεις τους και από όλη την ακαθαρσία τους, και τηρήστε το πρόσταγμα του Υψίστου Θεού, και κάντε το θέλημά Του, και να είστε ευθύς σε όλα.

24 Και θα σε ευλογήσει σε όλα τα έργα σου, και θα αναστήσει από σένα ένα φυτό δικαιοσύνης σε όλη τη γη, σε όλες τις γενεές της γης, και το όνομά μου και το όνομά σου δεν θα ξεχαστούν κάτω από τον ουρανό στον αιώνα.

25 Πήγαινε, γιε μου, εν ειρήνη. Είθε ο Ύψιστος Θεός, ο Θεός μου και ο Θεός σου, να σε δυναμώσει στο να κάνεις το θέλημά Του. Και είθε να ευλογήσει όλο το σπέρμα σου και το υπόλοιπο του σπέρματός σου στις γενεές των αιώνων, με κάθε δίκαιη ευλογία, ώστε να είσαι ευλογία σε όλη τη γη.
26 Και εξήλθε απ' αυτού χαρούμενος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 22

1 Και συνέβη την πρώτη εβδομάδα της τεσσαρακοστής τέταρτης ιωβηλαίου, στο δεύτερο έτος, δηλαδή το έτος κατά το οποίο πέθανε ο Αβραάμ, να έρθουν ο Ισαάκ και ο Ισμαήλ από το Πηγάδι του Όρκου για να γιορτάσουν τη γιορτή των εβδομάδων -δηλαδή, τη γιορτή των πρώτων καρπών της συγκομιδής- στον Αβραάμ, τον πατέρα τους, και ο Αβραάμ χάρηκε επειδή είχαν έρθει οι δύο γιοι του.
2 Διότι ο Ισαάκ είχε πολλά κτήματα στη Βηρ-σαβεέ· και ο Ισαάκ συνήθιζε να πηγαίνει να βλέπει τα κτήματά του και να επιστρέφει στον πατέρα του.
3 Και κατά τις ημέρες εκείνες ο Ισμαήλ ήρθε να δει τον πατέρα του, και ήρθαν και οι δύο μαζί, και ο Ισαάκ πρόσφερε θυσία για ολοκαύτωμα, και την πρόσφερε στο θυσιαστήριο του πατέρα του, που είχε κάνει στη Χεβρών.
4 Και πρόσφερε ευχαριστήρια προσφορά και έκανε ευφροσύνη μπροστά στον Ισμαήλ, τον αδελφό του. Και η Ρεβέκκα έφτιαξε καινούριες πίτες από το καινούριο σιτάρι, και τις έδωσε στον Ιακώβ, τον γιο της, για να τις πάει στον Αβραάμ, τον πατέρα του, από τους πρώτους καρπούς της γης, για να φάει και να ευλογήσει τον Δημιουργό των πάντων πριν πεθάνει.
5 Και ο Ισαάκ έστειλε στον Αβραάμ, μέσω του Ιακώβ, μια εξαιρετική ευχαριστήρια προσφορά, για να φάει και να πιει.
6 Και έφαγε και ήπιε, και ευλόγησε τον ύψιστο Θεό, που δημιούργησε τον ουρανό και τη γη, που έκανε όλα τα πλούσια πράγματα της γης, και τα έδωσε στα παιδιά των ανθρώπων, για να τρώνε και να πίνουν και να ευλογούν τον Δημιουργό τους.
7 «Και τώρα ευχαριστώ σε σένα, Θεέ μου, επειδή με έκανες να δω αυτή την ημέρα· ιδού, είμαι εκατόν εβδομήντα δεκαπέντε ετών, γέροντας και πλήρης ημερών, και όλες οι ημέρες μου ήσαν σε μένα ειρήνη.
8 Η μάχαιρα του εχθρού δεν με νίκησε σε όλα όσα μου έδωσες και στα παιδιά μου, όλες τις ημέρες της ζωής μου μέχρι σήμερα.
9 Θεέ μου, είθε το έλεός σου και η ειρήνη σου να είναι επάνω στον δούλο σου και στο σπέρμα των υιών του, για να είναι σε σένα έθνος εκλεκτό και κληρονομιά από όλα τα έθνη της γης από τώρα μέχρι όλες τις ημέρες των γενεών της γης, σε όλους τους αιώνες.
10 Και κάλεσε τον Ιακώβ και είπε: «Γιε μου Ιακώβ, είθε ο Θεός όλων να σε ευλογήσει και να σε ενισχύσει για να πράττεις δικαιοσύνη και το θέλημά Του ενώπιόν Του· και είθε να εκλέξει εσένα και το σπέρμα σου, για να γίνετε λαός για κληρονομιά Του, σύμφωνα με το θέλημά Του για πάντα.
11 Και συ, γιε μου Ιακώβ, πλησίασε και φίλησέ με. Και πλησίασε και τον φίλησε, και είπε: Ευλογημένος ο γιος μου Ιακώβ, και όλοι οι γιοι του Θεού του Υψίστου, σε όλους τους αιώνες. Είθε να σου δώσει ο Θεός σπέρμα δικαιοσύνης· και ας αγιάσει από τους γιους σου στο μέσο ολόκληρης της γης· ας σε λατρεύουν τα έθνη, και ας προσκυνούν όλα τα έθνη μπροστά στο σπέρμα σου.
12 Να είσαι δυνατός μπροστά στους ανθρώπους, και να ασκείς εξουσία πάνω σε όλο το σπέρμα του Σηθ. Τότε οι δρόμοι σου και οι δρόμοι των γιων σου θα δικαιωθούν, ώστε να γίνουν άγιο έθνος.
13 Είθε ο Ύψιστος Θεός να σου δώσει όλες τις ευλογίες, με τις οποίες με ευλόγησε, και με τις οποίες ευλόγησε τον Νώε και τον Αδάμ· ας αναπαύονται στην ιερή κεφαλή του σπέρματός σου από γενιά σε γενιά για πάντα.
14 Και είθε να σε καθαρίσει από κάθε αδικία και ακαθαρσία, για να συγχωρεθείς σε σένα όλες οι παραβάσεις που διέπραξες από άγνοια. Και είθε να σε ενισχύσει, και είθε να σε ευλογήσει. Και είθε να κληρονομήσεις ολόκληρη τη γη.
15 καὶ ἀνανεῖ τὴν διαθήκην αὐτοῦ μετὰ σῶν, ὥστε σὲ αὐτὸν ἔθνος κληρονομίας αὐτοῦ εἰς πάντας τὰς αἰῶνας, καὶ αὐτὸς ἔσται σοι καὶ τοῦ σπέρματός σου Θεὸς ἀληθείας καὶ δικαιοσύνης ἐν πάσαις τῇ ἡμέρᾳ τῆς γῆς.
16 Και συ, γιε μου Ιακώβ, θυμήσου τα λόγια μου· και φύλαξε τις εντολές του Αβραάμ, του πατέρα σου· αποχωρίσου από τα έθνη, και μη τρως μαζί τους· και μη πράττεις σύμφωνα με τα έργα τους, και μη γίνεις συνάνθρωπός τους· επειδή, τα έργα τους είναι ακάθαρτα, και όλοι οι δρόμοι τους είναι μολυσμός και βδέλυγμα και ακαθαρσία.
17 Προσφέρουν τις θυσίες τους στους νεκρούς, και λατρεύουν τα πονηρά πνεύματα, και τρώνε πάνω στους τάφους, και όλα τα έργα τους είναι ματαιότητα και μηδαμινότητα.
18 Δεν έχουν καρδιά για να καταλάβουν, και τα μάτια τους δεν βλέπουν ποια είναι τα έργα τους, και πώς πλανώνται λέγοντας σε ένα κομμάτι ξύλου: "Εσύ είσαι ο Θεός μου" και σε μια πέτρα: "Εσύ είσαι ο Κύριός μου και εσύ είσαι ο ελευθερωτής μου" [Και δεν έχουν καρδιά].
19 καὶ σὲ σὲ, υἱὸν μου Ἰακώβ, ὁ Θεὸς τὸν Ὕψιστον ἂν σε βοηθήσῃ, καὶ ὁ Θεὸς τοῦ οὐρανοῦ ἂν σε εὐλογήσῃ, καὶ ἀπὸ πᾶσαν τὴν ἀνομίαν αὐτῶν καὶ ἀπὸ πᾶσαν τ�
20 Πρόσεχε, γιε μου Ιακώβ, να μην πάρεις γυναίκα από σπέρμα των θυγατέρων της Χαναάν· επειδή, όλο το σπέρμα του θα ξεριζωθεί από τη γη.
21 Διότι, εξαιτίας της παράβασης του Χαμ, ο Χαναάν έσφαλε· και όλο το σπέρμα του θα εξαλειφθεί από τη γη και από όλα τα υπόλοιπα αυτής· και κανένας από αυτούς που θα προέλθουν από αυτόν δεν θα σωθεί την ημέρα της κρίσης.
22 Και όσο για όλους τους ειδωλολάτρες και τους βέβηλους
(α) Δεν θα υπάρχει ελπίδα γι' αυτούς στη γη των ζωντανών.
(β) Και δεν θα υπάρχει ανάμνηση αυτών στη γη·
(γ) Διότι θα κατέβουν στον Άδη,
(δ) Και στον τόπο της καταδίκης θα πάνε,
Όπως τα παιδιά των Σοδόμων αφαιρέθηκαν από τη γη, έτσι θα αφαιρεθούν όλοι όσοι λατρεύουν τα είδωλα.
23 Μη φοβάσαι, γιε μου Ιακώβ, και μη δειλιάζεις, γιε του Αβραάμ· ας σε φυλάξει ο Ύψιστος Θεός από την καταστροφή, και ας σε ελευθερώσει από όλους τους δρόμους της πλάνης.
24 Τόν οἶκον τούτον ἔχω ἔκτισεν ἐαυτῷ, διά νά βάλω τὸ ὄνομά μου ἐπ' αὐτῷ ἐπὶ τῆς γῆς· [δόθη σοι καὶ εἰς τὸ σπέρμα σου εἰς τὸν αἰῶνα], καὶ ὀνομασθήσεται οἶκος

Ἀβραάμ· δοθήσεται σοι καὶ εἰς τὸ σπέρμα σου εἰς τὸν αἰῶνα· ὅτι σὺ ἔκτισας τὸν οἶκόν μου καὶ στεριώσεις τὸ ὄνομά μου ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ εἰς τὸν αἰῶνα· τὸ σπέρμα σου καὶ τὸ ὄνομά σου θὰ μείνουν εἰς πᾶσας τὰς γενεὰ
25 Και έπαυσε να τον προστάζει και να τον ευλογεί.
26 Και οι δύο ξάπλωσαν μαζί σε ένα κρεβάτι, και ο Ιακώβ κοιμήθηκε στην αγκαλιά του Αβραάμ, του πατέρα του πατέρα του, και τον φίλησε επτά φορές, και η στοργή του και η καρδιά του αγαλλίασαν γι' αυτόν.
27 Και τον ευλόγησε με όλη του την καρδιά και είπε: «Ο Ύψιστος Θεός, ο Θεός των πάντων και ο Δημιουργός των πάντων, που με έβγαλε από την Ουρ των Χαλδαίων για να μου δώσει αυτή τη γη για να την κληρονομήσω για πάντα, και για να στήσω άγιο σπέρμα - ευλογημένος ο Ύψιστος για πάντα».
28 Και ευλόγησε τον Ιακώβ και είπε: «Υιέ μου, για τον οποίο αγαλλιάζω με όλη μου την καρδιά και με όλη μου την αγάπη, ας υψωθεί η χάρη σου και το έλεός σου πάνω του και πάνω στο σπέρμα του για πάντα».
29 Και μη τον εγκαταλείψεις ούτε τον περιφρονήσεις από τώρα μέχρι τις ημέρες της αιωνιότητας, και είθε να ανοιχτούν τα μάτια σου πάνω του και πάνω στο σπέρμα του, για να τον διαφυλάξεις και να τον ευλογήσεις και να τον αγιάσεις ως έθνος για την κληρονομιά σου.
30 Και ευλόγησέ τον με όλες τις ευλογίες Σου από τώρα και στο εξής μέχρι όλες τις ημέρες της αιωνιότητας, και ανανέωσε τη διαθήκη Σου και τη χάρη Σου μαζί του και με το σπέρμα του σύμφωνα με όλη την ευδοκία Σου σε όλες τις γενεές της γης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 23

1 Και έβαλε τα δύο δάχτυλα του Ιακώβ στα μάτια του, και ευλόγησε τον Θεό των θεών, και κάλυψε το πρόσωπό του, και άπλωσε τα πόδια του, και κοιμήθηκε τον αιώνιο ύπνο, και προστέθηκε στους πατέρες του.
2 Και παρά ταύτα, ο Ιακώβ ήταν ξαπλωμένος στην αγκαλιά του, και δεν ήξερε ότι ο Αβραάμ, ο πατέρας του πατέρα του, ήταν νεκρός.
3 Και ξύπνησεν ο Ιακώβ από τον ύπνον αυτού, και ιδού, ο Αβραάμ ήτο ψυχρός ως πάγος, και είπε· Πάτερ, πάτερ· και δεν υπήρχε κανείς που να μιλούσε, και ήξερε ότι ήταν νεκρός.
4 Και σηκώθηκε από τον κόρφο του και έτρεξε και ανήγγειλε στη Ρεβέκκα, τη μητέρα του· και η Ρεβέκκα πήγε στον Ισαάκ τη νύχτα, και του το ανήγγειλε· και πήγαν μαζί, και ο Ιακώβ μαζί τους, και ένα λυχνάρι ήταν στο χέρι του· και όταν μπήκαν μέσα, βρήκαν τον Αβραάμ νεκρό.
5 Και ο Ισαάκ έπεσε πάνω στο πρόσωπο του πατέρα του και έκλαψε, και τον φίλησε.
6 Και ακούστηκαν φωνές στον οίκο του Αβραάμ· και ο Ισμαήλ, ο γιος του, σηκώθηκε, και πήγε στον Αβραάμ, τον πατέρα του, και έκλαψε για τον Αβραάμ, τον πατέρα του, αυτός και ολόκληρος ο οίκος του Αβραάμ· και έκλαψαν με μεγάλο κλάμα.
7 Και οι γιοι του, Ισαάκ και Ισμαήλ, τον έθαψαν στο διπλό σπήλαιο, κοντά στη Σάρρα, τη γυναίκα του, και έκλαψαν γι' αυτόν σαράντα ημέρες, όλοι οι άνδρες του σπιτιού του, και ο Ισαάκ και ο Ισμαήλ, και όλοι οι γιοι τους, και όλοι οι γιοι της Χετούρας στους τόπους τους· και τελείωσαν οι ημέρες του κλάματος για τον Αβραάμ.
8 Και έζησε τρία ιωβηλαία και τέσσερις εβδομάδες ετών, εκατόν εβδομήντα πέντε χρόνια, και συμπλήρωσε τις ημέρες της ζωής του, γέρος και πλήρης ημερών.
9 Διότι οι ημέρες των προπατόρων, στη ζωή τους, ήταν δεκαεννέα ιωβηλαία· και μετά τον Κατακλυσμό άρχισαν να μειώνονται σε διάρκεια τα δεκαεννέα ιωβηλάια, και να μειώνονται τα ιωβηλάια, και να γερνούν γρήγορα, και να είναι γεμάτοι από τις ημέρες τους εξαιτίας πολλών θλίψεων και της πονηρίας των οδών τους, με εξαίρεση τον Αβραάμ.
10 Διότι ο Αβραάμ ήταν τέλειος σε όλα τα έργα του ενώπιον του Κυρίου, και ευάρεστος στη δικαιοσύνη όλες τις ημέρες της ζωής του· και ιδού, δεν συμπλήρωσε τέσσερα ιωβηλαία στη ζωή του, αφού είχε γεράσει εξαιτίας της ανομίας, και ήταν χορτάτος από τις ημέρες του.
11 Και όλες οι γενιές που θα προκύψουν από αυτή την εποχή μέχρι την ημέρα της μεγάλης κρίσης θα γεράσουν γρήγορα, πριν συμπληρώσουν δύο ιωβηλαία, και η γνώση τους θα τους εγκαταλείψει λόγω των γηρατειών τους και όλη η γνώση τους θα εξαφανιστεί.
12 Και κατά τις ημέρες εκείνες, αν κάποιος ζήσει ενάμιση χρόνο ιωβηλαίο, θα πουν γι' αυτόν: Έζησε πολλά χρόνια, και οι περισσότερες ημέρες του είναι πόνος και θλίψη και θλίψη, και ειρήνη δεν υπάρχει·
13 Διότι συμφορά έρχεται σε συμφορά, και πληγή σε πληγή, και θλίψη σε θλίψη, και κακές αγγελίες σε κακές αγγελίες, και ασθένεια σε ασθένεια, και όλες οι κακές κρίσεις σαν αυτές, η μία μετά την άλλη, ασθένεια και ανατροπή, και χιόνι και παγετός και πάγος, και πυρετός, και ρίγη, και νωθρότητα, και πείνα, και θάνατος, και μάχαιρα, και αιχμαλωσία, και κάθε είδους συμφορές και πόνοι.
14 Και όλα αυτά θα έρθουν σε μια πονηρή γενιά, που παραβαίνει τη γη· τα έργα τους είναι ακαθαρσία και πορνεία, και μολυσμός και βδελύγματα.
15 Τότε θα πουν: «Πολλές ήταν οι ημέρες των προπατόρων, μέχρι χίλια χρόνια, και ήταν καλές· αλλά, ιδού, οι ημέρες της ζωής μας, αν κάποιος έχει ζήσει πολλές, είναι 60 χρόνια, και αν είναι δυνατός, 60 χρόνια, και αυτές είναι κακές, και δεν υπάρχει ειρήνη στις ημέρες αυτής της κακής γενιάς».
16 Και σε εκείνη τη γενιά οι γιοι θα ελέγξουν τους πατέρες τους και τους πρεσβύτερους τους για την αμαρτία και την αδικία, και για τα λόγια του στόματός τους και τις μεγάλες κακίες που διαπράττουν, και για την εγκατάλειψη της διαθήκης που έκανε ο Κύριος μεταξύ αυτών και Αυτού, ότι θα τηρούν και θα εκτελούν όλες τις εντολές Του και τα διατάγματά Του και όλους τους νόμους Του, χωρίς να παρεκκλίνουν ούτε δεξιά ούτε αριστερά.
17 Διότι πάντες έπραξαν πονηρά, και κάθε στόμα λαλεί ανομία, και όλα τα έργα τους είναι ακαθαρσία και βδέλυγμα, και όλοι οι δρόμοι τους είναι μολυσμός, ακαθαρσία και καταστροφή.
18 Ιδού, η γη θα καταστραφεί εξαιτίας όλων των έργων τους, και δεν θα υπάρχει σπόρος από αμπέλι ούτε λάδι· επειδή, τα έργα τους είναι εντελώς άπιστα, και όλοι μαζί θα χαθούν, θηρία και κτήνη και πουλιά, και όλα τα ψάρια της θάλασσας, εξαιτίας των παιδιών των ανθρώπων.
19 Και θα μάχονται ο ένας με τον άλλον, ο νέος με τους γέροντες, και ο γέροντας με τους νέους, ο φτωχός με τους πλούσιους, ο ταπεινός με τους μεγάλους, και ο ζητιάνος με

τον άρχοντα, εξαιτίας του νόμου και της διαθήκης· επειδή, ξέχασαν την εντολή, και τη διαθήκη, και τις γιορτές, και τους μήνες, και τα Σάββατα, και τα ιωβηλαία, και όλες τις κρίσεις.
20 Και θα σταθούν <με τόξα και> σπαθιά και θα πολεμήσουν για να τους επαναφέρουν στον δρόμο· αλλά δεν θα επιστρέψουν μέχρι να χυθεί πολύ αίμα στη γη, ο ένας από τον άλλον.
21 Και όσοι έχουν διαφύγει δεν θα επιστρέψουν από την ανομία τους στην οδό της δικαιοσύνης, αλλά όλοι θα υψωθούν σε δόλο και πλούτο, για να πάρει ο καθένας όλα όσα είναι του πλησίον του, και θα ονομάσουν το μεγάλο όνομα, αλλά όχι με αλήθεια και όχι με δικαιοσύνη, και θα μολύνουν τα άγια των αγίων με την ακαθαρσία τους και τη διαφθορά της μολύνσής τους.
22 Και μεγάλη τιμωρία θα πέσει στα έργα αυτής της γενιάς από τον Κύριο, και θα τους παραδώσει σε μάχαιρα και σε κρίση και σε αιχμαλωσία, και σε λεηλασία και σε καταβρόχθιση.
23 Και θα ξυπνήσει εναντίον τους τους αμαρτωλούς των εθνών, που δεν έχουν ούτε έλεος ούτε συμπόνια, και που δεν θα σεβαστούν κανέναν, ούτε γέροντα ούτε νέους, ούτε κανέναν, επειδή είναι πιο πονηροί και ισχυροί στο να κάνουν το κακό από όλα τα παιδιά των ανθρώπων. Και θα ασκήσουν βία εναντίον του Ισραήλ και παράβαση εναντίον του Ιακώβ, και πολύ αίμα θα χυθεί στη γη, και δεν θα υπάρχει κανείς να συγκεντρώσει και κανείς να θάψει.
24 Εν ταις ημέραις εκείναις θέλουσι κραυγάσει δυνατά, και θέλουσιν φωνάξει και δεηθή, δια να σωθώσιν εκ χειρός αμαρτωλών, των εθνών· ουδείς θέλει σωθεί.
25 Και τα κεφάλια των παιδιών θα είναι λευκά με γκρίζα μαλλιά, και ένα παιδί τριών εβδομάδων θα φαίνεται σαν άνθρωπος εκατό ετών, και το ανάστημά τους θα καταστραφεί από θλίψη και καταπίεση.
26 Και κατά τις ημέρες εκείνες τα παιδιά θα αρχίσουν να μελετούν τους νόμους, και να αναζητούν τις εντολές, και να επιστρέφουν στο δρόμο της δικαιοσύνης.
27 Και οι ημέρες θα αρχίσουν να πληθαίνουν και να αυξάνονται ανάμεσα στα παιδιά των ανθρώπων, μέχρις ότου οι ημέρες τους πλησιάσουν τα χίλια χρόνια. Και σε περισσότερα χρόνια από ό,τι (πριν) ήταν ο αριθμός των ημερών.
28 Και δεν θα υπάρχει γέροντας ούτε κάποιος που να μην είναι χορτάτος από τις ημέρες του, επειδή όλοι θα είναι σαν παιδιά και νέοι.
29 Και όλες τις ημέρες τους θα τις ολοκληρώσουν και θα ζήσουν με ειρήνη και χαρά, και δεν θα υπάρχει Σατανάς ούτε κακός καταστροφέας· επειδή, όλες οι ημέρες τους θα είναι ημέρες ευλογίας και θεραπείας.
30 Και κατά τον καιρό εκείνο ο Κύριος θα θεραπεύσει τους δούλους του· και θα σηκωθούν και θα δουν μεγάλη ειρήνη, και θα διώξουν τους εχθρούς τους· και οι δίκαιοι θα δουν και θα ευγνωμονούν, και θα αγαλλιάσουν με χαρά στον αιώνα του αιώνα, και θα δουν όλες τις κρίσεις τους και όλες τις κατάρες τους πάνω στους εχθρούς τους.
31 Και τα κόκαλά τους θα αναπαυθούν στη γη, και τα πνεύματά τους θα έχουν μεγάλη αγαλλίαση, και θα γνωρίσουν ότι ο Κύριος είναι αυτός που εκτελεί κρίση, και δείχνει έλεος σε εκατοντάδες και χιλιάδες και σε όλους όσους τον αγαπούν.
32 Και συ, Μωυσή, γράψε αυτά τα λόγια· επειδή, έτσι είναι γραμμένα, και τα καταγράφουν στις ουράνιες πλάκες για μαρτυρία στις γενεές των αιώνων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 24

1 Και μετά τον θάνατο του Αβραάμ, ο Κύριος ευλόγησε τον Ισαάκ τον γιο του, και σηκώθηκε από τη Χεβρών και πήγε και κατοίκησε στο Πηγάδι του Οράματος κατά το πρώτο έτος της τρίτης εβδομάδας [2073 π.μ.] αυτής της ιωβηλαίας, επτά χρόνια.
2 Και κατά το πρώτο έτος της τέταρτης εβδομάδας άρχισε λιμός στη γη, [2080 π.μ.] εκτός από τον πρώτο λιμό, που είχε γίνει στις ημέρες του Αβραάμ.
3 Και ο Ιακώβ ετοίμασε φακές, και ο Ησαύ ήρθε πεινασμένος από το χωράφι. Και είπε στον Ιακώβ, τον αδελφό του: Δώσε μου από αυτό το κόκκινο φαγητό. Και ο Ιακώβ του είπε: Πούλησέ μου τα πρωτοτόκιά σου, και θα σου δώσω ψωμί, και λίγο από αυτό το φαγητό με φακές.
4 Και ο Ησαύ είπε στην καρδιά του: Θα πεθάνω· τι μου ωφελεί αυτή η πρωτοτοκία;
5 Και είπε στον Ιακώβ: «Σου το δίνω». Και ο Ιακώβ είπε: «Ορκίσου μου σήμερα». Και ορκίστηκε σε αυτόν.
6 Και ο Ιακώβ έδωσε στον αδελφό του τον Ησαύ ψωμί και βραστό φαγητό, και έφαγε μέχρι να χορτάσει· και ο Ησαύ καταφρόνησε τα πρωτοτόκιά του· γι' αυτό και ο Ησαύ ονομάστηκε Εδώμ, εξαιτίας του κόκκινου βραστού που ο Ιακώβ έδωσε σ' αυτόν για τα πρωτοτόκιά του.
7 Και ο Ιακώβ έγινε πρεσβύτερος, και ο Ησαύ κατέβηκε από την αξιοπρέπειά του.
8 Και η πείνα ήταν επάνω στη γη, και ο Ισαάκ αναχώρησε για να κατέβει στην Αίγυπτο κατά το δεύτερο έτος αυτής της εβδομάδας, και πήγε στον βασιλιά των Φιλισταίων στα Γέραρα, στον Αβιμέλεχ.
9 Και ο Κύριος φάνηκε σε αυτόν και του είπε: «Μην κατέβεις στην Αίγυπτο· κατώπισε στη γη που θα σου πω, και παροίκησε σε αυτή τη γη, και θα είμαι μαζί σου και θα σε ευλογήσω».
10 Διότι εις σε και εις το σπέρμα σου θέλω δώσει πάσαν ταύτην την γην, και θέλω τηρήσει τον όρκον μου, τον οποίον ορκίστηκα εις τον Αβραάμ τον πατέρα σου, και θέλω πληθύνει το σπέρμα σου ως τα άστρα του ουρανού, και θέλω δώσει εις το σπέρμα σου πάσαν ταύτην την γην.
11 Και εν τω σπέρματός σου θέλουσιν ευλογηθή πάντα τα έθνη της γης, επειδή ο πατήρ σου υπάκουσε εις την φωνήν μου και εφύλαξε τας εντολάς μου και τους νόμους μου και τα διατάγματά μου και την διαθήκην μου· και τώρα υπάκουσον εις την φωνήν μου και κατώκησεν εν τη γη ταύτη.
12 Και κατοίκησε στη Γέλαρ τρεις εβδομάδες ετών.
13 Και ο Αβιμέλεχ πρόσταξε γι' αυτόν [2080-2101 π.μ.] και για όλα όσα είχε, λέγοντας: «Όποιος τον αγγίξει ή οτιδήποτε δικό του, θα πεθάνει οπωσδήποτε».
14 Και ο Ισαάκ ενδυναμώθηκε ανάμεσα στους Φιλισταίους, και απέκτησε πολλά υπάρχοντα, βόδια και πρόβατα και καμήλες και γαϊδούρια και μεγάλο νοικοκυριό.
15 Και έσπειρε στη γη των Φιλισταίων και έφερε εκατονταπλάσια. Και ο Ισαάκ έγινε υπερβολικά μεγάλος, και οι Φιλισταίοι τον ζήλευαν.

16 Και όλα τα πηγάδια, που οι δούλοι του Αβραάμ είχαν σκάψει όσο ζούσε ο Αβραάμ, οι Φιλισταίοι τα είχαν φράξει μετά τον θάνατο του Αβραάμ και τα είχαν γεμίσει με χώμα.
17 Και ο Αβιμέλεχ είπε στον Ισαάκ: Φύγε από εμάς, επειδή είσαι πολύ πιο δυνατός από εμάς. Και ο Ισαάκ αναχώρησε από εκεί τον πρώτο χρόνο της έβδομης εβδομάδας, και παροίκησε στις κοιλάδες των Γεράρων.
18 Και έσκαψαν ξανά τα πηγάδια νερού, που είχαν σκάψει οι δούλοι του Αβραάμ, του πατέρα του, και που οι Φιλισταίοι είχαν κλείσει μετά τον θάνατο του Αβραάμ του πατέρα του· και ονόμασε αυτά τα ονόματα όπως τα είχε ονομάσει ο Αβραάμ ο πατέρας του.
19 Και οι δούλοι του Ισαάκ έσκαψαν ένα πηγάδι στην κοιλάδα, και βρήκαν ζωντανό νερό. Και οι ποιμένες των Γεράρων μάλωναν με τους ποιμένες του Ισαάκ, λέγοντας: Το νερό είναι δικό μας. Και ο Ισαάκ ονόμασε το πηγάδι «Διαστροφή», επειδή ήταν διαστρεβλωμένοι μαζί μας.
20 Και έσκαψαν ένα δεύτερο πηγάδι, και διαμάχησαν και για αυτό, και ονόμασε το όνομά του «Εχθρά». Και σηκώθηκε από εκεί και έσκαψαν ένα άλλο πηγάδι, και για αυτό δεν διαμάχησαν, και ονόμασε το όνομα αυτό «Δωμάτιο». Και ο Ισαάκ είπε: Τώρα ο Κύριος έκανε χώρο για εμάς, και αυξηθήκαμε στη γη.
21 Και ανέβηκε από εκεί στο Πηγάδι του Όρκου τον πρώτο χρόνο της πρώτης εβδομάδας της τεσσαρακοστής τέταρτης ιωβηλαίου [2108 π.μ.].
22 Και ο Κύριος εμφανίστηκε σε αυτόν εκείνη τη νύχτα, στη νέα σελήνη του πρώτου μήνα, και του είπε: Εγώ είμαι ο Θεός του Αβραάμ του πατέρα σου· μη φοβάσαι· επειδή, εγώ είμαι μαζί σου, και θα σε ευλογήσω και θα πληθύνω το σπέρμα σου σαν την άμμο της γης, για χάρη του Αβραάμ του δούλου μου.
23 Και έχτισε εκεί θυσιαστήριο, το οποίο είχε κατασκευάσει πρώτος ο Αβραάμ ο πατέρας του, και επικαλέστηκε το όνομα του Κυρίου, και πρόσφερε θυσία στον Θεό του Αβραάμ του πατέρα του.
24 Και έσκαψαν ένα πηγάδι και βρήκαν ζωντανό νερό.
25 Και οι δούλοι του Ισαάκ έσκαψαν άλλο πηγάδι, και δεν βρήκαν νερό· και πήγαν και ανήγγειλαν στον Ισαάκ ότι δεν βρήκαν νερό· και ο Ισαάκ είπε: Ορκίστηκα σήμερα στους Φιλισταίους, και αυτό το πράγμα μας αναγγέλθηκε.
26 Και ονόμασε το όνομα εκείνου του τόπου «Πηγάδι του Όρκου»· επειδή, εκεί είχε ορκιστεί στον Αβιμέλεχ και στον Οχοζάθ, τον φίλο του, και στον Φιχόλ, τον αρχηγό του στρατού του.
27 Και ο Ισαάκ γνώρισε εκείνη την ημέρα ότι, υπό την πίεση του Θεού, είχε ορκιστεί σε αυτούς να κάνει ειρήνη μαζί τους.
28 Και ο Ισαάκ καταράστηκε εκείνη την ημέρα τους Φιλισταίους, λέγοντας: Επικατάρατοι οι Φιλισταίοι μέχρι την ημέρα της οργής και της αγανάκτησης από μέσα από όλα τα έθνη· ας τους κάνει ο Θεός χλευασμό και κατάρα και οργή και αγανάκτηση στα χέρια των αμαρτωλών εθνών και στα χέρια των Κιττίμ.
29 Και όποιος διαφύγει από τη μάχαιρα του εχθρού και των Κιττίμ, ας εκριζωθεί το δίκαιο έθνος με κρίση από κάτω από τον ουρανό· επειδή, αυτοί θα είναι εχθροί και εχθροί των παιδιών μου σε όλες τις γενιές τους πάνω στη γη.
30 Και δεν θα μείνει κανένα υπόλοιπο σ' αυτούς, ούτε κάποιος που θα σωθεί την ημέρα της οργής της κρίσης· επειδή, ολόκληρο το σπέρμα των Φιλισταίων θα καταστραφεί και θα ξεριζωθεί και θα εκδιωχθεί από τη γη· και δεν θα μείνει πλέον γι' αυτούς τους Καφθωρίτες όνομα ή σπέρμα επάνω στη γη.
31 Διότι αν ανέβει στον ουρανό, από εκεί θα κατέβει· και αν ισχυροποιηθεί στη γη, από εκεί θα συρθεί έξω· και αν κρυφτεί ανάμεσα στα έθνη, από εκεί θα ξεριζωθεί· και αν κατέβει στον Άδη, εκεί θα είναι μεγάλη η καταδίκη του· και εκεί δεν θα έχει ειρήνη.
32 Και αν πάει σε αιχμαλωσία, θα τον θανατώσουν στο δρόμο με τα χέρια εκείνων που ζητούν τη ζωή του· και δεν θα του μείνει ούτε όνομα ούτε σπέρμα σε όλη τη γη· επειδή, σε αιώνια κατάρα θα αναχωρήσει.
33 Και έτσι είναι γραμμένο και χαραγμένο γι' αυτόν στις ουράνιες πλάκες, για να κάνει σε αυτόν την ημέρα της κρίσης, ώστε να ξεριζωθεί από τη γη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 25

1 Και κατά το δεύτερο έτος αυτής της εβδομάδας, σε αυτό το ιωβηλαίο, η Ρεβέκκα κάλεσε τον Ιακώβ τον γιο της και του μίλησε [2109 π.μ.], λέγοντας: «Γιε μου, μην πάρεις για τον εαυτό σου γυναίκα από τις κόρες της Χαναάν, όπως ο Ησαύ, ο αδελφός σου, που πήρε για τον εαυτό του δύο γυναίκες από τις κόρες της Χαναάν, και πικράθηκαν η ψυχή μου με όλες τις ακάθαρτες πράξεις τους· επειδή, όλες οι πράξεις τους είναι πορνεία και λαγνεία, και δεν υπάρχει δικαιοσύνη σε αυτούς, επειδή (οι πράξεις τους) είναι κακές.
2 Και εγώ, ο γιος μου, σε αγαπώ υπερβολικά, και η καρδιά μου και η στοργή μου σε ευλογούν κάθε ώρα της ημέρας και κάθε σκοπιά της νύχτας.
3 Και τώρα, γιε μου, άκουσε τη φωνή μου, και κάνε το θέλημα της μητέρας σου, και μην πάρεις για τον εαυτό σου γυναίκα από τις θυγατέρες αυτής της γης, αλλά μόνο από τον οίκο του πατέρα μου, και από την οικογένεια του πατέρα μου. Θα πάρεις για τον εαυτό σου γυναίκα από τον οίκο του πατέρα μου, και ο Ύψιστος Θεός θα σε ευλογήσει, και τα παιδιά σου θα είναι δίκαιη γενιά και άγιο σπέρμα.
4 Και τότε ο Ιακώβ μίλησε στη Ρεβέκκα, τη μητέρα του, και της είπε: Δες, μητέρα, είμαι εννέα εβδομάδων ετών, και ούτε γνωρίζω ούτε έχω αγγίξει γυναίκα ούτε έχω αρραβωνιαστεί με κάποια ούτε έχω σκεφτεί να πάρω για γυναίκα μου από τις θυγατέρες της Χαναάν.
5 Διότι θυμάμαι, μητέρα, τα λόγια του Αβραάμ, του πατέρα μας, επειδή μου πρόσταξε να μην πάρω γυναίκα από τις θυγατέρες της Χαναάν, αλλά να πάρω γυναίκα από το σπέρμα του οίκου του πατέρα μου και από τη συγγένειά μου.
6 Άκουσα από πριν ότι γεννήθηκαν θυγατέρες στον Λάβαν, τον αδελφό σου, και έβαλα την καρδιά μου σε αυτές να πάρω γυναίκα ανάμεσά τους.
7 Και γι' αυτό φυλάχτηκα στο πνεύμα μου από το να αμαρτήσω ή να διαφθαρώ σε όλους τους δρόμους μου, σε όλες τις ημέρες της ζωής μου· επειδή, για την επιθυμία και την πορνεία, ο πατέρας μου Αβραάμ μου έδωσε πολλές εντολές.
8 Και παρά όλα όσα μου έχει προστάξει, αυτά τα είκοσι δύο χρόνια ο αδελφός μου μαλώνει μαζί μου και μου μιλάει συχνά και μου λέει: Αδελφέ μου, πάρε για γυναίκα μου μια αδελφή από τις δύο γυναίκες μου· αλλά εγώ αρνούμαι να κάνω όπως έκανε αυτός.

9 Ορκίζομαι ενώπιόν σου, μητέρα, ότι όλες τις ημέρες της ζωής μου δεν θα πάρω γυναίκα από τις θυγατέρες του σπέρματος Χαναάν, και δεν θα ενεργήσω άσχημα όπως έκανε ο αδελφός μου.
10 Μη φοβάσαι, μητέρα· να είσαι βέβαιη ότι θα κάνω το θέλημά σου και θα περπατήσω με ευθύτητα, και δεν θα διαφθείρω τους δρόμους μου για πάντα.
11 Και τότε σήκωσε το πρόσωπό της στον ουρανό και άπλωσε τα δάχτυλα των χεριών της, και άνοιξε το στόμα της και ευλόγησε τον Ύψιστο Θεό, που είχε δημιουργήσει τον ουρανό και τη γη, και τον ευχαρίστησε και τον αίνεσε.
12 καὶ εἶπεν· Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς, καὶ εὐλογηθὸ τὸ ὄνομά Του τὸ ἅγιον εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ὅς ἔδωκεν μοι τὸν Ἰακὼβ υἱὸν ἀγνόν καὶ σπέρμα ἅγιον· ὅτι σὸς ἐστιν, καὶ σὸς αἰῶνας ἔσται σπέρμα αὐτοῦ, καὶ σὲ πάσας τὰς γενεὰς τοῦ αἰῶνος.
13 Ευλόγησον αυτόν, Κύριε, και θέσον εν τω στόματί μου ευλογίαν δικαιοσύνης, δια να ευλογήσω αυτόν.
14 Και εκείνη την ώρα, όταν το πνεύμα της δικαιοσύνης κατέβηκε στο στόμα της, έβαλε και τα δύο χέρια της στο κεφάλι του Ιακώβ και είπε:
15 Ευλογητός εἶ, Κύριε τῆς δικαιοσύνης καὶ Θεὸς τῶν αἰώνων, καὶ εὐλογήσεται σε ἐπὶ πᾶσαν τὴν γενεὰ τῶν ἀνθρώπων· δῶσε σοι, Υἱέ μου, τὴν ὁδὸν τῆς δικαιοσύνης, καὶ ἀποκαλύψει δικαιοσύνην εἰς τὰ σπέρματά σου.
16 Και είθε να κάνει πολλούς τους γιους σου στη ζωή σου, και είθε να αναστηθούν σύμφωνα με τον αριθμό των μηνών του έτους. Και είθε οι γιοι τους να γίνουν πολλοί και μεγάλοι πέρα από τα αστέρια του ουρανού, και ο αριθμός τους να είναι μεγαλύτερος από την άμμο της θάλασσας.
17 Και είθε να τους δώσει αυτή την καλή γη —όπως είπε ότι θα την έδινε στον Αβραάμ και στο σπέρμα του μετά από αυτόν για πάντα— και είθε να την κρατήσουν ως ιδιοκτησία τους για πάντα.
18 Και είθε να δω (γεννημένα) σε σένα, γιε μου, ευλογημένα παιδιά κατά τη διάρκεια της ζωής μου, και ευλογημένο και άγιο σπέρμα είθε να είναι όλο το σπέρμα σου.
19 Και καθώς ανακούφισες το πνεύμα της μητέρας σου κατά τη διάρκεια της ζωής της, έτσι σε ευλογεί η κοιλιά εκείνης που σε γέννησε· [η αγάπη μου] και οι μαστοί μου σε ευλογούν· και το στόμα μου και η γλώσσα μου σε υμνούν πολύ.
20 Αυξήσου και εξάπλωσέ το πάνω στη γη, και ας είναι το σπέρμα σου τέλειο στη χαρά του ουρανού και της γης για πάντα· και ας αγαλλιάσει το σπέρμα σου, και ας έχει ειρήνη στη μεγάλη ημέρα της ειρήνης.
21 καὶ ἀς διαρκῇ τὸ ὄνομά σου καὶ τὸ σπέρμα σου εἰς πάντας τὰς αἰῶνας, καὶ ὁ Ὕψιστος Θεός ἔσται Θεός αὐτῶν, καὶ ὁ Θεός τῆς δικαιοσύνης ἔσται μετ᾽ αὐτῶν, καὶ διὰ αὐτῶν ἔσται ὁ ἱερέας αὐτοῦ ἐποικοδομηθῇ εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.
22 Ευλογημένος ὁ εὐλογῆσαι ...· καὶ πάσα σάρκα ἡ καταραμένη σε ψευδῶς, ἡ ἐπικατάρατη ἔσται.
23 Και τον φίλησε και του είπε: «Είθε ο Κύριος του κόσμου να σε αγαπάει, όπως η καρδιά της μητέρας σου και η αγάπη της αγαλλιάζουν σε σένα και να σε ευλογούν». Και έπαψε να ευλογεί.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 26

1 Και κατά το έβδομο έτος αυτής της εβδομάδας, ο Ισαάκ κάλεσε τον Ησαύ, τον μεγαλύτερο γιο του, και του είπε: Είμαι [2114 π.μ.] γέροντας, γιε μου, και ιδού, τα μάτια μου έχουν σκοτεινιάσει στο να βλέπουν, και δεν ξέρω την ημέρα του θανάτου μου.
2 Και τώρα πάρε τα κυνηγετικά σου όπλα, τη φαρέτρα σου και το τόξο σου, και βγες στο χωράφι, και κυνήγησε και πιάσε με (ελάφι), γιε μου, και φτιάξε μου νόστιμο φαγητό, όπως αγαπά η ψυχή μου, και φέρε μου να φάω, και για να σε ευλογήσει η ψυχή μου πριν πεθάνω.
3 Η Ρεβέκκα όμως άκουσε τον Ισαάκ να μιλάει στον Ησαύ.
4 Και ο Ησαύ βγήκε νωρίς στο χωράφι για να κυνηγήσει και να πιάσει, και να το φέρει στο σπίτι του πατέρα του.
5 Και η Ρεβέκκα κάλεσε τον Ιακώβ, τον γιο της, και του είπε: Δες, άκουσα τον Ισαάκ, τον πατέρα σου, να μιλάει στον Ησαύ, τον αδελφό σου, λέγοντας: Κυνήγησε για μένα, και φτιάξε μου νόστιμο φαγητό, και φέρε μου ότι
6 «Να φάω και να σε ευλογήσω ενώπιον του Κυρίου πριν πεθάνω». Τώρα, λοιπόν, γιε μου, υπάκουσε στη φωνή μου σε ό,τι σε προστάζω: Πήγαινε στο κοπάδι σου και φέρε μου δύο καλά κατσίκια, και θα τα φτιάξω νόστιμα για τον πατέρα σου, όπως του αρέσει, και θα τα φέρεις στον πατέρα σου για να φάει και να σε ευλογήσει ενώπιον του Κυρίου πριν πεθάνει, και να είσαι ευλογημένος.
7 Και ο Ιακώβ είπε στη Ρεβέκκα τη μητέρα του: Μητέρα, δεν θα αρνηθώ τίποτα από όσα θα έτρωγε ο πατέρας μου, και που θα τον ευχαριστούσε· μόνο φοβάμαι, μητέρα μου, μήπως αναγνωρίσει τη φωνή μου και θελήσει να με αγγίξει.
8 καὶ ἐξεύρεις ὅτι ἐγὼ εἶμαι ὑπόλοιπος, καὶ ὁ ἀδελφὸς μου Ἡσαῦ τριχωτός· καὶ ἐμφανισθῶ ἐνώπιον αὐτοῦ ὡς κακοποιὸς, καὶ ποιήσω ἕνα ἔργον ὃν οὐκ ἔδωκεν μοι· καὶ ὀργισθήσεται ἐπ᾽ ἐμοῦ, καὶ ἐπιφέρω ἐπὶ ἑαυτὸν κατάραν καὶ οὐχὶ εὐλογίαν.
9 Και η Ρεβέκκα, η μητέρα του, του είπε: «Επάνω μου η κατάρα σου, γιε μου· μόνο υπάκουσε στη φωνή μου».
10 Και ο Ιακώβ υπάκουσε στη φωνή της Ρεβέκκας, της μητέρας του, και πήγε και έφερε δύο καλά και παχιά κατσίκια, και τα έφερε στη μητέρα του· και η μητέρα του τα έφτιαξε νόστιμα φαγητά, όπως του άρεσε.
11 Και η Ρεβέκκα πήρε τα ωραία ρούχα του Ησαύ, του μεγαλύτερου γιου της, που ήταν μαζί της στο σπίτι, και έντυσε τον Ιακώβ, τον νεότερο γιο της, με αυτά· και έβαλε τα δέρματα των κατσικιών στα χέρια του και στα γυμνά μέρη του λαιμού του.
12 Και έδωσε το κρέας και το ψωμί που είχε ετοιμάσει στα χέρια του γιου της, του Ιακώβ.
13 Και ο Ιακώβ μπήκε στον πατέρα του και είπε: «Είμαι ο γιος σου· έκανα όπως μου πρόσταξες· σήκω και κάθισε, πατέρα, και φάε από αυτό που έπιασα, για να με ευλογήσει η ψυχή σου».
14 Και είπε ο Ισαάκ στον γιο του: Πώς βρήκες τόσο γρήγορα, γιε μου;
15 Και ο Ιακώβ είπε: «Επειδή, Κύριος ο Θεός σου με έκανε να βρω».
16 καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰσαάκ· πλησίασον, ἵνα σε ψηλαφήσω, τέκνόν μου, εἰ εἶ ὁ υἱὸς μου Ἡσαῦ ἢ οὐχί.
17 Και πλησίασε ο Ιακώβ τον Ισαάκ, τον πατέρα του, και τον ψηλάφησε και είπε: Η φωνή είναι φωνή Ιακώβ, αλλά τα χέρια είναι χέρια Ησαύ.

18 καὶ οὐκ ἐγνώρισεν αὐτὸν, ὅτι ἦν οὐρανὸς ἐξαίρεση τῆς ἰδίας αὐτοῦ καὶ ὁ Ἰσαάκ οὐκ ἐγνώρισεν, ὅτι οἱ χεῖρες αὐτοῦ ἦσαν τριχωτὲς ὡς τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Ἡσαῦ, καὶ ἐυλόγησεν αὐτὸν.
19 καὶ εἶπεν· Εἶ ὁ υἱὸς μου Ἡσαῦ; καὶ εἶπεν· ὁ υἱὸς σου εἶμαι· καὶ εἶπεν· Ἔφερέ μου, τέκνον μου, ἵνα σε εὐλογήσω ἡ ψυχή μου.
20 Και του έφερε κοντά του, και έφαγε, και του έφερε κρασί, και ήπιε.
21 Και ο Ισαάκ, ο πατέρας του, του είπε: Πλησίασε και φίλησέ με, γιε μου.
22 Και πλησίασε και τον φίλησε· και μύρισε τη μυρωδιά των ενδυμάτων του, και τον ευλόγησε και είπε: «Ιδού, η μυρωδιά του γιου μου είναι σαν τη μυρωδιά ενός γεμάτου χωραφιού, που ο Κύριος ευλόγησε».
23 καὶ δοῦσαι σοι Κύριος ἀπὸ τῆς δρόσου τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἀπὸ τῆς δρόσου τῆς γῆς, καὶ ἀφθονίαν σιτοῦ καὶ ἐλαίου· λαοὶ λαοὶ σε λατρεύουσιν καὶ λαοὶ σε προσκυνήσωσιν.
24 Γίνε κύριος των αδελφών σου, και οι γιοι της μητέρας σου ας σε προσκυνούν· και όλες οι ευλογίες, με τις οποίες ο Κύριος με ευλόγησε και ευλόγησε τον Αβραάμ, τον πατέρα μου, ας μεταδοθούν σε σένα και στο σπέρμα σου στον αιώνα· επικατάρατος όποιος σε καταριέται, και ευλογημένος όποιος σε ευλογεί.
25 Και καθώς ο Ισαάκ τελείωσε να ευλογεί τον γιο του τον Ιακώβ, και ο Ιακώβ βγήκε από τον Ισαάκ τον πατέρα του, κρύφτηκε, και ο Ησαύ, ο αδελφός του, γύρισε από το κυνήγι του.
26 Και έφτιαξε κι αυτός νόστιμο φαγητό, και το έφερε στον πατέρα του, και είπε στον πατέρα του: Ας σηκωθεί ο πατέρας μου, και ας φάει από το κυνήγι μου, για να με ευλογήσει η ψυχή σου.
27 Και ο Ισαάκ, ο πατέρας του, είπε προς αυτόν: Τις είσαι; Και είπε προς αυτόν: Εγώ είμαι ο πρωτότοκος γιος σου, ο γιος σου ο Ησαύ· έκανα όπως μου πρόσταξες.
28 Και ο Ισαάκ εξεπλάγη σφόδρα, και είπε: Τις εστιν ο θηράσας και έπιασας και έφερες μοι; και εγώ έφαγα από όλα πριν έλθης, και ευλόγησα αυτόν· και ευλογηθήσεται αυτός και όλο το σπέρμα αυτού εις τον αιώνα;
29 Και καθώς ο Ησαύ άκουσε τα λόγια του πατέρα του Ισαάκ, έκλαψε με μεγάλη και πικρή κραυγή, και είπε στον πατέρα του: Ευλόγησε και εμένα, πατέρα.
30 καὶ εἶπεν αὐτῷ· ὁ ἀδελφὸς σου ἦλθεν ἐν δόλιῳ καὶ ἔλαβεν τὴν εὐλογίαν σου. καὶ εἶπεν· Ἔτι ἔγνω ὅτι ὀνομάζεται Ἰακώβ· ἰδοὺ, ἐπέκλεισεν ἐγώ δύο φορές αὐτὴν· ἔλαβεν τὰ πρωτοτόκιά μου, καὶ νῦν ἔλαβεν τὴν εὐλογίαν μου.
31 Και είπε: Δεν φύλαξες ευλογία για μένα, πατέρα; Και ο Ισαάκ απάντησε και είπε στον Ησαύ: Δες, τον έκανα κύριό σου· και όλους τους αδελφούς του τους έδωσα δούλους· και με άφθονο σιτάρι και κρασί και λάδι τον ενίσχυσα· και τώρα τι να κάνω για σένα, γιε μου;
32 Και είπε ο Ησαύ στον Ισαάκ, τον πατέρα του: «Μόνο μία ευλογία έχεις, πατέρα; Ευλόγησε και εμένα, πατέρα μου».
33 Και ο Ησαύ ύψωσε τη φωνή του και έκλαψε. Και ο Ισαάκ αποκρίθηκε και του είπε: Δες, μακριά από τη δρόσο της γης θα είναι η κατοικία σου, και μακριά από τη δρόσο του ουρανού από ψηλά.
34 και με το σπαθί σου θα ζήσεις, και θα υπηρετήσεις τον αδελφό σου· και όταν γίνεις μεγάλος, και αποτινάξεις τον ζυγό του από τον τράχηλό σου, θα αμαρτήσεις με ολοκληρωτική αμαρτία μέχρι θανάτου, και το σπέρμα σου θα ξεριζωθεί από κάτω από τον ουρανό.
35 καὶ ἔπελε ὁ Ἡσαῦ τὸν Ἰακώβ διὰ τὴν εὐλογίαν, ἣν ὁ πατὴρ αὐτοῦ εἶπεν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ· καὶ ἐλάλησθαι οἱ ἡμέραι τοῦ πένθους τοῦ πατρός μου, ἵνα ἀποθώκω τὸν ἀδελφόν μου Ἰακώβ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 27

1 Και τα λόγια του Ησαύ, του μεγαλύτερου γιου της, διηγήθηκαν στη Ρεβέκκα σε όνειρο· και η Ρεβέκκα έστειλε και κάλεσε τον Ιακώβ, τον νεότερο γιο της,
2 και του είπε: «Ιδού, ο Ησαύ, ο αδελφός σου, θα σε εκδικηθεί, θανατώνοντάς σε».
3 Τώρα, λοιπόν, γιε μου, υπάκουσε στη φωνή μου, και σήκω και φύγε προς τον Λάβαν, τον αδελφό μου, στη Χαρράν, και μείνε μαζί του λίγες ημέρες, μέχρις ότου περάσει ο θυμός του αδελφού σου, και απομακρύνει τον θυμό του από σένα, και ξεχάσει όλα όσα έκανες· τότε θα στείλω και θα σε φέρω από εκεί.
4 Και ο Ιακώβ είπε: Δεν φοβάμαι· αν θέλει να με θανατώσει, θα τον θανατώσω.
5 Αλλ’ αυτή του είπε: «Μη μείνω στερημένη και από τους δύο γιους μου ούτε μια μέρα».
6 Και ο Ιακώβ είπε στη Ρεβέκκα, τη μητέρα του: Δες, εσύ ξέρεις ότι ο πατέρας μου γέρασε, και δεν βλέπει, επειδή τα μάτια του είναι θαμπά· και αν τον αφήσω, θα φανεί κακό στα μάτια του, επειδή τον εγκαταλείπω και φεύγω από σένα· και ο πατέρας μου θα οργιστεί, και θα με καταραστεί· δεν θα πάω· όταν με στείλει, μόνο τότε θα πάω.
7 Και η Ρεβέκκα είπε στον Ιακώβ: Θα μπω μέσα και θα του μιλήσω, και θα σε εξαποστείλει.
8 Και η Ρεβέκκα μπήκε μέσα και είπε στον Ισαάκ: «Αηδιάζω τη ζωή μου εξαιτίας των δύο θυγατέρων του Χετ, που ο Ησαύ πήρε για γυναίκες του· και αν ο Ιακώβ πάρει γυναίκα από τις θυγατέρες της γης σαν κι αυτές, τι θα ζήσω ακόμα; Επειδή, οι θυγατέρες της Χαναάν είναι κακές;»
9 Και κάλεσε ο Ισαάκ τον Ιακώβ, και τον ευλόγησε, και τον νουθέτησε και του είπε: Μη πάρεις για τον εαυτό σου γυναίκα από καμία από τις θυγατέρες της Χαναάν·
10 Σήκω και πήγαινε στη Μεσοποταμία, στο σπίτι του Βαθουήλ, του πατέρα της μητέρας σου, και πάρε από εκεί γυναίκα από τις θυγατέρες του Λάβαν, του αδελφού της μητέρας σου.
11 καὶ εὐλογήσεται σε ὁ Θεὸς ὁ Παντοδύναμος καὶ αὐξάνει καὶ πληθύνει σε, ὥστε σὲ ἕναν ἕναν ἔθνος, καὶ δοῦσαι σοι τὶς εὐλογίες τοῦ πατρός μου Ἀβραάμ, εἰς σένα καὶ εἰς τὸ σπέρμα σου μετὰ σὲ σένα, καὶ κληρονομήσεις τὴν γῆν τῆς παροικίας σου καὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἣν ἔδωκεν ὁ Θεὸς τῷ Αβραάμ· ὑπάγη, υἱὸν μου, ἐν εἰρήνη.
12 καὶ Ἀπέστειλεν ὁ Ἰακώβ εἰς Μεσοποταμίαν πρὸς Λάβαν, υἱὸν Βαθουήλ τοῦ Σύρου, ἀδελφὸν Ρεβέκκας, μητρὸς τοῦ Ἰακώβ.
13 Και αφού ο Ιακώβ σηκώθηκε για να πάει στη Μεσοποταμία, λυπήθηκε το πνεύμα της Ρεβέκκας για τον γιο της, και έκλαψε.

14 Και ο Ισαάκ είπε στη Ρεβέκκα: «Μη κλαις, αδελφή μου, για τον Ιακώβ, τον γιο μου· επειδή, με ειρήνη πηγαίνει και με ειρήνη θα επιστρέψει».
15 Ο Ύψιστος Θεός θα τον φυλάξει από κάθε κακό, και θα είναι μαζί του· επειδή, δεν θα τον εγκαταλείψει όλες τις ημέρες του·
16 Διότι γνωρίζω ότι οι δρόμοι του θα ευοδωθούν σε όλα, όπου κι αν πάει, μέχρι να επιστρέψει σε εμάς με ειρήνη, και να τον δούμε με ειρήνη.
17 Μη φοβάσαι γι' αυτόν, αδελφή μου, γιατί είναι σε ευθύ δρόμο και είναι τέλειος άνθρωπος· και είναι πιστός και δεν θα χαθεί. Μη κλαις.
18 Και ο Ισαάκ παρηγόρησε τη Ρεβέκκα για τον γιο της τον Ιακώβ, και τον ευλόγησε.
19 Και ο Ιακώβ πήγε από το Πηγάδι του Όρκου για να πάει στη Χαρράν τον πρώτο χρόνο της δεύτερης εβδομάδας της τεσσαρακοστής τέταρτης ιωβηλαίου, και ήρθε στη Λουζ στα βουνά, δηλαδή στη Βαιθήλ, κατά τη νέα σελήνη του πρώτου μήνα αυτής της εβδομάδας, [21:15 π.μ.] και έφτασε στον τόπο το βράδυ και έστρεψε από τον δρόμο προς τα δυτικά του δρόμου εκείνη τη νύχτα· και κοιμήθηκε εκεί, επειδή ο ήλιος είχε δύσει.
20 Και πήρε μια από τις πέτρες εκείνου του τόπου και την έβαλε στο κεφάλι του κάτω από το δέντρο, και ταξίδευε μόνος του, και κοιμήθηκε.
21 Και είδε όνειρο εκείνη τη νύχτα, και ιδού, μια σκάλα στημένη πάνω στη γη, και η κορυφή της έφτανε στον ουρανό· και ιδού, οι άγγελοι του Κυρίου ανέβαιναν και κατέβαιναν πάνω της· και ιδού, ο Κύριος στεκόταν πάνω της.
22 καὶ ἐλάλησε πρὸς τὸν Ἰακώβ καὶ εἶπεν· ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἀβραὰμ τοῦ πατρός σου καὶ Θεὸς τοῦ Ἰσαάκ· τὴν γῆν ἣν ἔση κοιμῆσαι σοι δώσω αὐτήν καὶ τὸ σπέρμα σου μετὰ σὲ σένα.
23 Και το σπέρμα σου θα είναι σαν το χώμα της γης, και θα αυξάνεσαι προς δυσμάς και προς ανατολάς, προς βορρά και προς νότο, και σε σένα και στο σπέρμα σου θα ευλογηθούν όλες οι φυλές των εθνών.
24 Και ιδού, εγώ θα είμαι μαζί σου, και θα σε φυλάξω όπου κι αν πας, και θα σε επαναφέρω σε αυτή τη γη με ειρήνη· επειδή, δεν θα σε αφήσω μέχρι να κάνω όλα όσα σου είπα.
25 Και ξύπνησεν ο Ιακώβ από τον ύπνον αυτού και είπε· Αληθώς ούτος ο τόπος είναι ο οίκος του Κυρίου, και εγώ δεν τον ήξερα. Και εφοβήθη και είπε· Φοβερός ο τόπος αυτός, ο οποίος δεν είναι άλλος παρά ο οίκος του Θεού, και αυτή είναι η πύλη του ουρανού.
26 Και ο Ιακώβ σηκώθηκε ενωρίς το πρωί, και πήρε την πέτρα που είχε βάλει κάτω από το κεφάλι του, και την έστησε ως στήλη για σημείο, και έχυσε λάδι πάνω στην κορυφή της. Και ονόμασε το όνομα εκείνου του τόπου Βαιθήλ· το όνομα όμως του τόπου ήταν πρώτα Λουζ.
27 Και ο Ιακώβ έδωσε μια ευχή στον Κύριο, λέγοντας: Αν ο Κύριος είναι μαζί μου, και με φυλάξει σε τούτο το δρόμο που πηγαίνω, και μου δώσει ψωμί να φάω και ιμάτια να ντυθώ, ώστε να επιστρέψω στο σπίτι του πατέρα μου με ειρήνη, τότε ο Κύριος θα είναι Θεός μου· και αυτή η πέτρα, την οποία έστησα ως στήλη για σημείο σε τούτο τον τόπο, θα είναι ο οίκος του Κυρίου· και από όλα όσα μου δίνεις, θα δώσω το δέκατο σε σένα, Θεέ μου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 28

1 Και αφού έφυγε, ήρθε στη γη της ανατολής, στον Λάβαν, τον αδελφό της Ρεβέκκας, και ήταν μαζί του, και τον υπηρέτησε για τη Ραχήλ, την κόρη του, μία εβδομάδα.
2 Και κατά τον πρώτο χρόνο της τρίτης εβδομάδας [2122 π.μ.] του είπε: «Δώσε μου τη γυναίκα μου, για την οποία σε δούλεψα επτά χρόνια». Και ο Λάβαν είπε στον Ιακώβ: «Θα σου δώσω τη γυναίκα σου».
3 Και ο Λάβαν έκανε συμπόσιο, και πήρε τη Λεία, τη μεγαλύτερη κόρη του, και την έδωσε στον Ιακώβ για γυναίκα, και της έδωσε τη Ζελφά, τη δούλη του, για δούλη· και ο Ιακώβ δεν το ήξερε, γιατί νόμιζε ότι ήταν η Ραχήλ.
4 Και μπήκε μέσα σε αυτήν, και να, ήταν η Λεία· και ο Ιακώβ θύμωσε με τον Λάβαν, και του είπε: Γιατί μου έκανες έτσι; Δεν σε υπηρέτησα για τη Ραχήλ και όχι για τη Λεία; Γιατί με αδίκησες;
5 Πάρε την κόρη σου, και θα πάω· επειδή, κακό μου έκανες. Διότι ο Ιακώβ αγαπούσε τη Ραχήλ περισσότερο από τη Λεία· επειδή, τα μάτια της Λείας ήταν αδύναμα, αλλά η σωματική της διάπλαση ήταν πολύ όμορφη· η Ραχήλ, όμως, είχε όμορφα μάτια και μια όμορφη και πολύ όμορφη διάπλαση.
6 Και ο Λάβαν είπε στον Ιακώβ: Δεν γίνεται έτσι στη χώρα μας, να δίνουμε τη νεότερη πριν από τη μεγαλύτερη. Και δεν είναι σωστό να κάνουμε αυτό· επειδή, έτσι είναι γραμμένο στις ουράνιες πλάκες, να μην δίνει κανείς τη νεότερη κόρη του πριν από τη μεγαλύτερη· αλλά, πρώτα δίνει τη μεγαλύτερη και μετά από αυτήν τη νεότερη· και όποιος το κάνει αυτό, τον καταλογίζουν ενοχή στον ουρανό· και κανένας δεν είναι δίκαιος από όσους το κάνουν αυτό· επειδή, αυτή η πράξη είναι πονηρή ενώπιον του Κυρίου.
7 Και πρόσταξε τους γιους Ισραήλ να μην κάνουν αυτό το πράγμα· ούτε ας πάρουν ούτε ας δώσουν το μικρότερο πριν δώσουν το μεγαλύτερο· επειδή, είναι πολύ κακό.
8 Και είπε ο Λάβαν στον Ιακώβ: Ας περάσουν οι επτά ημέρες της γιορτής αυτής, και θα σου δώσω τη Ραχήλ, για να με υπηρετήσεις άλλα επτά χρόνια, για να ποιμάνεις τα πρόβατά μου όπως έκανες την προηγούμενη εβδομάδα.
9 Και την ημέρα που πέρασαν οι επτά ημέρες της γιορτής της Λείας, ο Λάβαν έδωσε τη Ραχήλ στον Ιακώβ, για να τον υπηρετήσει άλλα επτά χρόνια· και έδωσε στη Ραχήλ τη Βαλλά, την αδελφή της Ζελφά, για δούλη.
10 Και υπηρέτησε άλλα επτά χρόνια για τη Ραχήλ, επειδή η Λεία του είχε δοθεί δωρεάν.
11 Και ο Κύριος άνοιξε την κοιλιά της Λείας, και συνέλαβε και γέννησε στον Ιακώβ έναν γιο, και ο Ιακώβ αποκάλεσε το όνομά του Ρουβήν, τη δέκατη τέταρτη ημέρα του ένατου μήνα, κατά το πρώτο έτος της τρίτης εβδομάδας. [2122 π.μ.]
12 Η μήτρα όμως της Ραχήλ ήταν κλειστή· επειδή, ο Κύριος είδε ότι η Λεία ήταν μισητή, ενώ η Ραχήλ αγαπούσε.
13 Και ο Ιακώβ μπήκε ξανά στη Λεία, και συνέλαβε, και γέννησε στον Ιακώβ δεύτερο γιο, και ονόμασε το όνομά του Συμεών, την εικοστή πρώτη του δέκατου μήνα, και το τρίτο έτος αυτής της εβδομάδας. [2124 π.μ.]
14 Και ο Ιακώβ μπήκε ξανά στη Λεία, και συνέλαβε, και του γέννησε τρίτο γιο, και αποκάλεσε το όνομά του Λευί,

στη νέα σελήνη του πρώτου μήνα, του έκτου έτους αυτής της εβδομάδας. [2127 π.μ.]
15 Και ο Ιακώβ μπήκε ξανά μέσα σε αυτήν, και συνέλαβε, και του γέννησε τέταρτο γιο, και αποκάλεσε το όνομά του Ιούδα, στις δέκα πέντε του τρίτου μήνα, κατά το πρώτο έτος της τέταρτης εβδομάδας. [2129 π.μ.]
16 καὶ ἐξ αὐτῶν ἡ Ραχὴλ φθόνησε τὴν Λείαν, ὅτι οὐκ τεκνοποιοῦσεν, καὶ εἶπεν τῷ Ἰακώβ· Δῶσόν μοι τέκνα· καὶ εἶπεν ὁ Ἰακώβ· Ἐσὶν ἐκρίθην τὰς καρπὰς τῆς κοιλίας σου; Ἐγώ σε ἐγκατέλειψα;
17 Και είδε η Ραχήλ ότι η Λεία γέννησε τέσσερις γιους στον Ιακώβ, τον Ρουβήν και τον Συμεών και τον Λευί και τον Ιούδα, και του είπε: «Είσοδος στη Βαλλά τη δούλη μου, και θα συλλάβει, και θα μου γεννήσει γιο». Και έδωσε τη Βαλλά τη δούλη της για γυναίκα.
18 Και εισήλθε προς αυτήν, και συνέλαβε, και γέννησε προς αυτόν γιο, και ονόμασε το όνομά του Δαν, την ένατη του έκτου μήνα, τον έκτο χρόνο της τρίτης εβδομάδας. [2127 π.μ.]
19 Και ο Ιακώβ επέστρεψε στη Βαλλά για δεύτερη φορά, και συνέλαβε, και γέννησε στον Ιακώβ έναν άλλο γιο. Και η Ραχήλ αποκάλεσε το όνομά του Νεφθαλί, την πέμπτη του έβδομου μήνα, το δεύτερο έτος της τέταρτης εβδομάδας. [21:30 π.μ.]
20 Και ιδού η Λεία ότι είχε γίνει στείρα και δεν τεκνοποιούσε, ζήλεψε τη Ραχήλ, και έδωσε και τη Ζελφά τη δούλη της στον Ιακώβ για γυναίκα· και συνέλαβε, και γέννησε γιο· και η Λεία αποκάλεσε το όνομά του Γαδ, στις δωδέκατες του όγδοου μήνα, στο τρίτο έτος της τέταρτης εβδομάδας. [2131 π.μ.]
21 Και επέστρεψε μέσα σε αυτήν, και συνέλαβε, και γέννησε σε αυτόν δεύτερο γιο, και η Λεία αποκάλεσε το όνομά του Ασήρ, τη δεύτερη του ενδέκατου μήνα, στο πέμπτο έτος της τέταρτης εβδομάδας. [2133 π.μ.]
22 Και ο Ιακώβ εισήλθε στη Λεία, και συνέλαβε, και γέννησε γιο, και αποκάλεσε το όνομά του Ισσάχαρ, την τέταρτη του πέμπτου μήνα, το τέταρτο έτος της τέταρτης εβδομάδας, και τον έδωσε σε μια τροφό.
23 Και ο Ιακώβ επέστρεψε σε αυτήν, και συνέλαβε, και γέννησε δύο (παιδιά, έναν γιο και μια κόρη· και ονόμασε το όνομα του γιου Ζαβουλών, και το όνομα της κόρης Δείνα, τον έβδομο μήνα του έβδομου, τον έκτο χρόνο της τέταρτης εβδομάδας. [2134 π.μ.]
24 Και ο Κύριος έδειξε έλεος στη Ραχήλ, και άνοιξε την κοιλιά της, και συνέλαβε, και γέννησε γιο, και αποκάλεσε το όνομά του Ιωσήφ, στη νέα σελήνη του τέταρτου μήνα, του έκτου έτους, αυτής της τέταρτης εβδομάδας. [2134 π.μ.]
25 Και κατά τις ημέρες που γεννήθηκε ο Ιωσήφ, ο Ιακώβ είπε στον Λάβαν: Δώσε μου τις γυναίκες μου και τους γιους μου, και ας πάω στον πατέρα μου Ισαάκ, και ας χτίσω για τον εαυτό μου σπίτι· επειδή, τελείωσα τα χρόνια που σε δούλεψα για τις δύο θυγατέρες σου, και θα πάω στο σπίτι του πατέρα μου.
26 Και ο Λάβαν είπε στον Ιακώβ: Μείνε μαζί μου για τον μισθό σου, και ποίμανέ μου ξανά τα πρόβατά μου, και πάρε τον μισθό σου.
27 Και συμφώνησαν μεταξύ τους να του δώσει ως μισθό του εκείνα από τα αρνιά και τα κατσίκια που γεννήθηκαν μαύρα και κηλιδωμένα και άσπρα, (αυτά) θα ήταν ο μισθός του.
28 Και όλα τα πρόβατα γεννούσαν κηλιδωτά και διάστικτα και μαύρα, με ποικίλα σημάδια, και γεννούσαν ξανά αρνιά όμοια με αυτά· και όλα τα κηλιδωτά ήταν του Ιακώβ, ενώ όσα δεν ήταν ήταν του Λάβαν.
29 καὶ ἡ περιουσία τοῦ Ἰακώβ πλήθυνε σφόδρα· καὶ ἀπέκτησε βόδια καὶ πρόβατα καὶ γαϊδούρια καὶ καμήλες, καὶ δούλους καὶ δούλες.
30 Και ο Λάβαν και οι γιοι του φθόνησαν τον Ιακώβ, και ο Λάβαν πήρε πίσω τα πρόβατά του από αυτόν, και τον παρακολούθησε με κακή πρόθεση.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 29

1 ΚΑΙ αφού η Ραχήλ γέννησε τον Ιωσήφ, ο Λάβαν πήγε να κουρέψει τα πρόβατά του· επειδή, αυτά απείχαν από αυτόν δρόμο τριών ημερών.
2 Και είδε ο Ιακώβ ότι ο Λάβαν πήγαινε να κουρέψει τα πρόβατά του, και κάλεσε ο Ιακώβ τη Λεία και τη Ραχήλ, και τους μίλησε με καλοσύνη να έρθουν μαζί του στη γη Χαναάν.
3 Διότι τους διηγήθηκε πώς είχε δει τα πάντα σε όνειρο, όλα όσα του είχε πει ότι έπρεπε να επιστρέψει στο σπίτι του πατέρα του· και εκείνοι είπαν: «Σε κάθε τόπο όπου πας, θα πάμε μαζί σου».
4 Και ευλόγησε ο Ιακώβ τον Θεό του Ισαάκ του πατέρα του, και τον Θεό του Αβραάμ του πατέρα του πατέρα του· και σηκώθηκε και ανέβηκε στις γυναίκες του και στα παιδιά του, και πήρε όλα τα υπάρχοντά του, και διέσχισε τον ποταμό, και ήρθε στη γη Γαλαάδ· και ο Ιακώβ έκρυψε την πρόθεσή του από τον Λάβαν και δεν του το είπε.
5 Και κατά το έβδομο έτος της τέταρτης εβδομάδας, ο Ιακώβ στράφηκε (το πρόσωπό του) προς τη Γαλαάδ, τον πρώτο μήνα, τον εικοστό πρώτο. [21:35 π.μ.] Και ο Λάβαν τον καταδίωξε και πρόλαβε τον Ιακώβ στο όρος Γαλαάδ, τον τρίτο μήνα, τον δέκατο τρίτο.
6 Και ο Κύριος δεν τον άφησε να βλάψει τον Ιακώβ· επειδή, του φάνηκε σε όνειρο τη νύχτα· και ο Λάβαν μίλησε στον Ιακώβ.
7 Και την δέκατη πέμπτη ημέρα εκείνης, ο Ιακώβ έκανε συμπόσιο για τον Λάβαν, και για όλους όσους ήρθαν μαζί του· και ορκίστηκε ο Ιακώβ στον Λάβαν εκείνη την ημέρα, και ο Λάβαν επίσης στον Ιακώβ, ότι κανένας από τους δύο δεν θα διαβεί το όρος Γαλαάδ προς τον άλλον με κακό σκοπό.
8 Και έκανε εκεί έναν σωρό για μαρτυρία· γι' αυτό και το όνομα εκείνου του τόπου ονομάστηκε «Σωρός της Μαρτυρίας», από αυτόν τον σωρό.
9 Αλλά πριν αποκαλούσαν τη γη της Γαλαάδ γη των Ρεφαείμ· επειδή, ήταν η γη των Ρεφαείμ, και οι Ρεφαείμ γεννήθηκαν (εκεί), γίγαντες που είχαν ύψος δέκα, εννέα, οκτώ και επτά πήχεις.
10 Και η κατοικία τους ήταν από τη γη των γιων Αμμών μέχρι το όρος Ερμών, και οι έδρες του βασιλείου τους ήταν η Καρναΐμ και η Ασταρώθ, και η Εδρεΐ, και η Μισούρ, και η Βεών.
11 Και ο Κύριος τους εξολόθρευσε εξαιτίας των κακών πράξεών τους· επειδή, ήταν πολύ κακοί· και οι Αμορραίοι κατοίκησαν στη θέση τους, ασεβείς και αμαρτωλοί· και δεν υπάρχει λαός σήμερα που να έχει κάνει όλες τις αμαρτίες του στο έπακρο, και δεν έχουν πλέον μακροζωία πάνω στη γη.

12 Και ο Ιακώβ απέστειλε τον Λάβαν, και αυτός αναχώρησε για τη Μεσοποταμία, τη γη της Ανατολής· και ο Ιακώβ επέστρεψε στη γη Γαλαάδ.
13 Και διέβη τον Ιαβόκ τον ένατο μήνα, τον ενδέκατο. Και εκείνη την ημέρα ήρθε σε αυτόν ο Ησαύ, ο αδελφός του, και συμφιλιώθηκε μαζί του, και αναχώρησε από αυτόν στη γη Σηείρ. Ο Ιακώβ όμως κατοίκησε σε σκηνές.
14 Και κατά το πρώτο έτος της πέμπτης εβδομάδας αυτής της ιωβηλαίας [21:36 π.μ.] διέσχισε τον Ιορδάνη και κατοίκησε πέρα από τον Ιορδάνη, και έβοσκε τα πρόβατά του από τη θάλασσα του σωρού μέχρι τη Βαιθάν και μέχρι τη Δωθάν και μέχρι το δάσος Ακραββίμ.
15 Και έστειλε στον πατέρα του τον Ισαάκ από όλα τα υπάρχοντά του, ρούχα, και φαγητά, και κρέας, και ποτά, και γάλα, και βούτυρο, και τυρί, και μερικούς χουρμάδες της κοιλάδας.
16 Και στη μητέρα του Ρεβέκκα επίσης τέσσερις φορές το χρόνο, ανάμεσα στους μήνες, ανάμεσα στο όργωμα και στο θερισμό, και ανάμεσα στο φθινόπωρο και τη βροχή (εποχή) και ανάμεσα στο χειμώνα και την άνοιξη, στον πύργο του Αβραάμ.
17 Διότι ο Ισαάκ είχε επιστρέψει από το Πηγάδι του Όρκου και είχε ανέβει στον πύργο του Αβραάμ του πατέρα του, και κατοίκησε εκεί χωριστά από τον γιο του τον Ησαύ.
18 Επειδή, κατά τις ημέρες που ο Ιακώβ πήγε στη Μεσοποταμία, ο Ησαύ πήρε για γυναίκα του τη Μααλάθ, θυγατέρα του Ισμαήλ, και συγκέντρωσε όλα τα ποίμνια του πατέρα του και των γυναικών του, και ανέβηκε και κατοίκησε στο όρος Σηείρ, και άφησε τον πατέρα του τον Ισαάκ μόνο του στην πηγή του Όρκου.
19 Και ο Ισαάκ ανέβηκε από το Πηγάδι του Όρκου και κατοίκησε στον πύργο του Αβραάμ του πατέρα του, στα βουνά της Χεβρών.
20 Και εκεί έστελνε ο Ιακώβ όλα όσα έστελνε στον πατέρα του και στη μητέρα του κατά καιρούς, όλα όσα χρειάζονταν· και ευλόγησαν τον Ιακώβ με όλη τους την καρδιά και με όλη τους την ψυχή.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 30

1 Και κατά τον πρώτο χρόνο της έκτης εβδομάδας [21:43 π.μ.] ανέβηκε στη Σαλήμ, ανατολικά της Συχέμ, με ειρήνη, τον τέταρτο μήνα.
2 Και εκεί έφεραν τη Δείνα, τη θυγατέρα του Ιακώβ, στο σπίτι του Συχέμ, γιου του Εμμώρ του Ευαίου, του άρχοντα της γης· και κοιμήθηκε μαζί της και την μόλυνε· και ήταν κοριτσάκι, δώδεκα ετών.
3 Και παρακάλεσε τον πατέρα του και τους αδελφούς της να του δοθεί για γυναίκα. Και οργίστηκαν ο Ιακώβ και οι γιοι του εξαιτίας των ανδρών της Συχέμ, επειδή είχαν βεβηλώσει τη Δείνα, την αδελφή τους, και τους μίλησαν με κακία και τους απάτησαν και τους εξαπάτησαν.
4 Και ο Συμεών και ο Λευί ήρθαν ξαφνικά στη Συχέμ και έκαναν κρίση σε όλους τους άνδρες της Συχέμ, και σκότωσαν όλους τους άνδρες που βρήκαν μέσα σε αυτήν, και δεν άφησαν κανέναν να επιβιώσει μέσα σε αυτήν· όλους τους σκότωσαν με βασανιστήρια, επειδή είχαν ατιμάσει την αδελφή τους τη Δείνα.
5 Και έτσι ας μην ξαναγίνει από τώρα και στο εξής μια θυγατέρα Ισραήλ μιαν· επειδή, κρίση έχει οριστεί εναντί τους στον ουρανό, για να εξολοθρεύσουν με μάχαιρα όλους τους άνδρες των Συχεμιτών, επειδή έκαναν ντροπή στον Ισραήλ.
6 Και ο Κύριος τους παρέδωσε στα χέρια των γιων του Ιακώβ, για να τους εξοντώσουν με μάχαιρα και να εκτελέσουν κρίση εναντίον τους, και για να μην ξαναγίνει έτσι στον Ισραήλ, ώστε να μολυνθεί μια παρθένα του Ισραήλ.
7 Και αν κάποιος άνθρωπος θέλει στον Ισραήλ να δώσει την κόρη του ή την αδελφή του σε κάποιον άνδρα που είναι από το σπέρμα των εθνών, θα πεθάνει οπωσδήποτε, και θα τον λιθοβολήσουν με πέτρες· επειδή, επέφερε ντροπή στον Ισραήλ· και θα κάψουν τη γυναίκα με φωτιά, επειδή ατιμάστηκε το όνομα του οίκου του πατέρα της, και θα ξεριζωθεί από τον Ισραήλ.
8 Και ας μην βρεθεί μοιχαλίδα και ακαθαρσία στον Ισραήλ σε όλες τις ημέρες των γενεών της γης· επειδή, ο Ισραήλ είναι άγιος στον Κύριο· και κάθε άνθρωπος που τον βεβήλωσε, θα πεθάνει οπωσδήποτε· θα τον λιθοβολήσουν με πέτρες.
9 Διότι έτσι έχει οριστεί και γραφτεί στις ουράνιες πλάκες για όλο το σπέρμα του Ισραήλ: Όποιος το μολύνει, σίγουρα θα πεθάνει, και θα λιθοβοληθεί με πέτρες.
10 Και σε αυτόν τον νόμο δεν υπάρχει όριο ημερών, ούτε άφεση αμαρτιών, ούτε εξιλέωση· αλλά, όποιος μολύνει τη θυγατέρα του, θα ξεριζωθεί από μέσα σε ολόκληρο τον Ισραήλ, επειδή έδωσε από το σπέρμα του στον Μολόχ, και έπραξε ασεβώς για να το μολύνει.
11 Και εσύ, Μωυσή, πρόσταξε τους γιους Ισραήλ και προέτρεψέ τους να μην δίνουν τις θυγατέρες τους στα έθνη, και να μην παίρνουν για τους γιους τους καμία από τις θυγατέρες των εθνών, επειδή αυτό είναι βδελυρό ενώπιον του Κυρίου.
12 Γι' αυτόν τον λόγο, σου έγραψα μέσα στα λόγια του νόμου όλες τις πράξεις των Συχεμιτών, που έπραξαν εναντίον της Δείνας, και πώς μίλησαν οι γιοι του Ιακώβ, λέγοντας: Δεν θα δώσουμε την κόρη μας σε άνδρα απερίτμητο· επειδή, αυτό ήταν όνειδος σε εμάς.
13 Και αυτό είναι όνειδος στον Ισραήλ, στους ζωντανούς, και σε εκείνους που παίρνουν τις θυγατέρες των εθνών· επειδή, αυτό είναι ακάθαρτο και βδελυρό στον Ισραήλ.
14 Και ο Ισραήλ δεν θα απαλλαγεί από αυτή την ακαθαρσία, αν έχει γυναίκα από τις κόρες των εθνών ή αν έχει δώσει κάποια από τις κόρες του σε άνδρα που είναι από κάποιο από τα έθνη.
15 Διότι θάρθει πληγή επί πληγής, και κατάρα επί κατάρας, και κάθε κρίση και πληγή και κατάρα θα έρθει επάνω του· αν κάνει αυτό το πράγμα ή κρύψει τα μάτια του από εκείνους που πράττουν ακαθαρσία ή από εκείνους που βεβηλώνουν το αγιαστήριο του Κυρίου ή από εκείνους που βεβηλώνουν το άγιο όνομά του, (τότε) ολόκληρο το έθνος μαζί θα κριθεί για όλη την ακαθαρσία και τη βεβήλωση αυτού του ανθρώπου.
16 Και δεν θα υπάρχει προσωποληψία [και καμία προσωποληψία] ούτε θα δέχεται από τα χέρια του καρπούς και προσφορές και ολοκαυτώματα και λίπος, ούτε ευωδία ευωδίας, ώστε να το δεχτεί· και έτσι θα γίνεται κάθε άνδρας ή γυναίκα στον Ισραήλ που βεβηλώνει το αγιαστήριο.
17 Γι' αυτόν τον λόγο σε πρόσταξα, λέγοντας: Δώσε μαρτυρία αυτή στον Ισραήλ· δες πώς πέρασαν οι Συχεμίτες

και οι γιοι τους· πώς παραδόθηκαν στα χέρια δύο γιων του Ιακώβ, και τους σκότωσαν με βασανιστήρια· και τους λογαριάστηκε για δικαιοσύνη, και τους γράφτηκε για δικαιοσύνη.

18 Και το σπέρμα του Λευί εξελέγη για ιεροσύνη, και για να είναι Λευίτες, για να διακονούν ενώπιον του Κυρίου, όπως εμείς, συνεχώς, και για να είναι ευλογημένος ο Λευί και οι γιοι του στον αιώνα· επειδή, ήταν ζηλωτής να εκτελεί δικαιοσύνη και κρίση και εκδίκηση εναντίον όλων εκείνων που ξεσηκώθηκαν εναντίον του Ισραήλ.

19 Και έτσι γράφουν ως μαρτυρία υπέρ αυτού στις ουράνιες πλάκες ευλογία και δικαιοσύνη ενώπιον του Θεού των πάντων:

20 Και θυμόμαστε τη δικαιοσύνη που ο άνθρωπος εκπλήρωσε κατά τη διάρκεια της ζωής του, σε όλες τις περιόδους του έτους· μέχρι χίλιες γενιές θα την καταγράψουν, και θα φτάσει σε αυτόν και στους απογόνους του μετά από αυτόν, και έχει καταγραφεί στις ουράνιες πλάκες ως φίλος και δίκαιος άνθρωπος.

21 Όλη αυτή την αφήγηση έγραψα για σένα και σε πρόσταξα να πεις στους γιους Ισραήλ ότι δεν πρέπει να αμαρτάνουν ούτε να παραβιάζουν τα διατάγματα ούτε να παραβιάζουν τη διαθήκη που έχει οριστεί γι' αυτούς, (αλλά) να την εκπληρώνουν και να καταγράφονται ως φίλοι.

22 Ἐὰν δὲ παραβήσουσιν καὶ ἐργάσωσιν ἀκαθαρσίαν καθ' ὁδὸν, θὰ γραφτοῦσιν εἰς τὰς οὐρανίας ἐναντίον τῶν πλακῶν καὶ θὰ ἐξολοθρευθοῦν ἐκ τοῦ βιβλίου τῆς ζωῆς καὶ θὰ γραφτοῦσιν εἰς τὸ βιβλίον τῶν ἐξολοθρευμένων καὶ μετὰ τῶν ἐξοριζομένων ἐκ τῆς γῆς.

23 Και την ημέρα που οι γιοι του Ιακώβ σκότωσαν τον Συχέμ, γράφτηκε στον ουρανό ένα γράμμα υπέρ αυτών, ότι είχαν εκτελέσει δικαιοσύνη και ευθύτητα και εκδίκηση εναντίον των αμαρτωλών, και γράφτηκε για ευλογία.

24 Και έφεραν τη Δείνα, την αδελφή τους, από το σπίτι του Συχέμ, και πήραν αιχμαλώτους όλα όσα υπήρχαν στη Συχέμ, τα πρόβατά τους και τα βόδια τους και τα γαϊδούρια τους, και όλα τα υπάρχοντά τους, και όλα τα ποίμνιά τους, και τα έφεραν όλα στον Ιακώβ, τον πατέρα τους.

25 Και τους ονείδισε επειδή είχαν κατατροπώσει την πόλη με μάχαιρα, επειδή φοβόταν εκείνους που κατοικούσαν στη γη, τους Χαναναίους και τους Φερεζαίους.

26 Και ο τρόμος του Κυρίου έπεσε πάνω σε όλες τις πόλεις που είναι γύρω από τη Συχέμ· και δεν σηκώθηκαν να καταδιώξουν πίσω από τους γιους του Ιακώβ· επειδή, τρόμος είχε πέσει πάνω τους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 31

1 ΚΑΙ κατά τη νέα σελήνη του μήνα, ο Ιακώβ μίλησε σε ολόκληρο τον λαό του σπιτιού του, λέγοντας: Καθαριστείτε και αλλάξτε τα ιμάτιά σας, και ας σηκωθούμε και ας ανεβούμε στη Βαιθήλ, όπου του ορκίστηκα μια ευχή την ημέρα που έφυγα από το πρόσωπο του Ησαύ του αδελφού μου, επειδή ήταν μαζί μου και με έφερε σε αυτή τη γη με ειρήνη· και αποβάλετε τους ξένους θεούς που είναι ανάμεσά σας.

2 Και εγκατέλειψαν τους ξένους θεούς και ό,τι ήταν στα αυτιά τους και ό,τι ήταν στους λαιμούς τους, και τα είδωλα που η Ραχήλ έκλεψε από τον Λάβαν τον πατέρα της, τα έδωσε ολοκληρωτικά στον Ιακώβ. Και τα έκαψε και τα συνέτριψε και τα κατέστρεψε, και τα έκρυψε κάτω από μια βελανιδιά, που είναι στη γη Συχέμ.

3 Και ανέβηκε στη Βαιθήλ τη νέα σελήνη του έβδομου μήνα· και έχτισε θυσιαστήριο στον τόπο όπου είχε κοιμηθεί, και έστησε εκεί μια στήλη· και έστειλε μήνυμα στον πατέρα του Ισαάκ να έρθει κοντά του στη θυσία του, και στη μητέρα του Ρεβέκκα.

4 Και ο Ισαάκ είπε: Ας έρθει ο γιος μου ο Ιακώβ, και ας τον δω πριν πεθάνω.

5 Και ο Ιακώβ πήγε στον πατέρα του Ισαάκ και στη μητέρα του Ρεβέκκα, στο σπίτι του πατέρα του Αβραάμ· και πήρε μαζί του δύο από τους γιους του, τον Λευί και τον Ιούδα· και ήρθε στον πατέρα του Ισαάκ και στη μητέρα του Ρεβέκκα.

6 Και η Ρεβέκκα βγήκε από τον πύργο μπροστά του για να φιλήσει τον Ιακώβ και να τον αγκαλιάσει· επειδή, το πνεύμα της αναζωπυρώθηκε όταν άκουσε: «Ιδού, ο γιος σου, ο Ιακώβ, ήρθε». Και τον φίλησε.

7 Και είδε τους δύο γιους του, και τους αναγνώρισε, και του είπε: «Αυτοί είναι οι γιοι σου, γιε μου;» Και τους αγκάλιασε και τους φίλησε, και τους ευλόγησε, λέγοντας: «Εν υμίν θέλει δοξαστεί το σπέρμα του Αβραάμ, και σεις θέλετε γίνει ευλογία επί της γης».

8 Και ο Ιακώβ μπήκε στον Ισαάκ τον πατέρα του, στο δωμάτιο όπου ήταν ξαπλωμένος, και οι δύο γιοι του ήταν μαζί του. Και έπιασε το χέρι του πατέρα του, και σκύβοντας τον φίλησε. Και ο Ισαάκ αγκάλιασε τον λαιμό του Ιακώβ, του γιου του, και έκλαψε πάνω στον λαιμό του.

9 Και το σκοτάδι έφυγε από τα μάτια του Ισαάκ, και είδε τους δύο γιους του Ιακώβ, τον Λευί και τον Ιούδα, και είπε: Αυτοί είναι οι γιοι σου, γιε μου; Επειδή, είναι σαν εσένα.

10 Και του είπε ότι ήταν αληθινά γιοι του: «Και εσύ είδες αληθινά ότι είναι αληθινά γιοι μου».

11 Και πλησίασαν κοντά του, και γύρισε και τους φίλησε και τους αγκάλιασε και τους δύο μαζί.

12 Και κατέβηκε το πνεύμα της προφητείας στο στόμα του, και έπιασε τον Λευί από το δεξί του χέρι και τον Ιούδα από το αριστερό του.

13 Και στράφηκε πρώτος στον Λευί, και άρχισε να τον ευλογεί πρώτος, και του είπε: «Ο Θεός των πάντων, ο Κύριος όλων των αιώνων, ας σε ευλογεί και τα παιδιά σου σε όλους τους αιώνες».

14 Και είθε ο Κύριος να δώσει σε σένα και στο σπέρμα σου μεγαλοσύνη και μεγάλη δόξα, και να κάνει εσένα και το σπέρμα σου, από κάθε σάρκα, να τον πλησιάσετε για να υπηρετήσετε στο αγιαστήριό του ως άγγελοι της παρουσίας και ως άγιοι. (Ακριβώς) όπως αυτοί, έτσι θα είναι το σπέρμα των γιων σου σε δόξα και μεγαλοσύνη και αγιότητα, και είθε να τους κάνει μεγάλους σε όλους τους αιώνες.

15 Και αυτοί θα είναι κριτές και άρχοντες, και αρχηγοί όλου του σπέρματος των γιων του Ιακώβ· θα λαλούν τον λόγο του Κυρίου με δικαιοσύνη, και θα κρίνουν όλες τις κρίσεις του με δικαιοσύνη· και θα αναγγείλουν τους δρόμους μου στον Ιακώβ, και τα μονοπάτια μου στον Ισραήλ· η ευλογία του Κυρίου θα δοθεί στα στόματά τους, για να ευλογήσουν όλο το σπέρμα του αγαπημένου.

16 Η μητέρα σου σε ονόμασε Λευί, και δίκαια σε ονόμασε· θα προσκολληθείς στον Κύριο, και θα είσαι σύντροφος όλων των γιων του Ιακώβ· ας είναι δικό σου το τραπέζι του, και εσύ και οι γιοι σου θα τρώτε από

αυτό· και ας είναι γεμάτο το τραπέζι σου σε όλες τις γενεές, και η τροφή σου δεν θα λείψει σε όλους τους αιώνες.
17 Και ας προσκυνήσουν μπροστά σου όλοι όσοι σε μισούν, και ας ξεριζωθούν και ας αφανιστούν όλοι οι εχθροί σου· και ας είναι ευλογημένος όποιος σε ευλογεί, και καταραμένο κάθε έθνος που σε καταριέται.
18 Και προς τον Ιούδα είπε: «Ο Κύριος ας σου δώσει δύναμη και δύναμη για να καταπατήσεις όλους όσους σε μισούν· άρχοντας θα είσαι εσύ και ένας από τους γιους σου επάνω στους γιους του Ιακώβ· το όνομά σου και το όνομα των γιων σου ας διαδοθεί και ας διασχίσει κάθε γη και τόπο· τότε τα έθνη θα φοβηθούν μπροστά σου, και όλα τα έθνη θα τρέμουν».
19 Εν σοι θέλει είσθαι η βοήθεια του Ιακώβ, και εν σοι θέλει ευρεθή η σωτηρία του Ισραήλ.
20 Και όταν καθίσεις στον θρόνο της δόξας της δικαιοσύνης σου, μεγάλη ειρήνη θα υπάρχει σε όλο το σπέρμα των γιων του αγαπημένου σου· ευλογημένος όποιος σε ευλογεί· και όλοι όσοι σε μισούν και σε ταλαιπωρούν και σε καταριούνται, θα ξεριζωθούν και θα καταστραφούν από τη γη και θα είναι καταραμένοι.
21 Και αφού στράφηκε, τον φίλησε ξανά και τον αγκάλιασε, και χάρηκε πολύ· επειδή, είχε δει τους γιους του Ιακώβ, του γιου του, με απόλυτη αλήθεια.
22 Και βγήκε από το μέσο των ποδιών του, και έπεσε και τον προσκύνησε· και τους ευλόγησε, και αναπαύθηκε εκεί μαζί με τον πατέρα του τον Ισαάκ εκείνη τη νύχτα· και έφαγαν και ήπιαν με χαρά.
23 Και κοίμισε τους δύο γιους του Ιακώβ, τον έναν στα δεξιά του και τον άλλο στα αριστερά του, και του λογαριάστηκε αυτό για δικαιοσύνη.
24 Και ο Ιακώβ διηγήθηκε τα πάντα στον πατέρα του κατά τη διάρκεια της νύχτας, πώς ο Κύριος του έδειξε μεγάλο έλεος, και πώς τον ευόδωσε σε όλους τους δρόμους του, και τον προστάτεψε από κάθε κακό.
25 Και ευλόγησεν Ισαάκ τον Θεόν του Αβραάμ του πατρός αυτού, όστις δεν απέσυρε το έλεός αυτού και τη δικαιοσύνη αυτού από των υιών του δούλου αυτού Ισαάκ.
26 Και το πρωί ο Ιακώβ είπε στον πατέρα του Ισαάκ την ευχή που είχε κάνει στον Κύριο, και το όραμα που είχε δει, και ότι είχε χτίσει ένα θυσιαστήριο, και ότι όλα ήταν έτοιμα για να προσφερθεί η θυσία ενώπιον του Κυρίου, όπως είχε κάνει, και ότι είχε έρθει να τον ανεβάσει σε ένα γαϊδούρι.
27 Και είπε ο Ισαάκ στον Ιακώβ, τον γιο του: Δεν μπορώ να έρθω μαζί σου· επειδή, είμαι γέροντας και δεν μπορώ να αντέξω τον δρόμο· πήγαινε, γιε μου, με ειρήνη· επειδή, είμαι σήμερα εκατόν εξήντα πέντε χρόνια· δεν μπορώ πλέον να ταξιδέψω· ανέβασε τη μητέρα σου (σε γαϊδούρι) και άφησέ την να έλθει μαζί σου.
28 Και ξέρω, γιε μου, ότι ήρθες εξαιτίας μου, και ας είναι ευλογημένη η ημέρα αυτή που με είδες ζωντανό, και σε είδα κι εγώ, γιε μου.
29 Είθε να ευοδωθείς και να εκπληρώσεις τον όρκο που ορκίστηκες· και μην αναβάλλεις τον όρκο σου· επειδή, θα λογοδοτήσεις για τον όρκο· τώρα, λοιπόν, σπεύσε να τον εκπληρώσεις, και είθε να ευαρεστηθεί Εκείνος που έκανε τα πάντα, στον οποίο ορκίστηκες τον όρκο.
30 Και είπε στη Ρεβέκκα: Πήγαινε με τον γιο σου τον Ιακώβ. Και η Ρεβέκκα πήγε με τον γιο της τον Ιακώβ, και η Δεβόρρα μαζί της, και ήρθαν στη Βαιθήλ.
31 Και θυμήθηκε ο Ιακώβ την προσευχή με την οποία ο πατέρας του είχε ευλογήσει αυτόν και τους δύο γιους του, τον Λευί και τον Ιούδα, και χάρηκε και ευλόγησε τον Θεό των πατέρων του, του Αβραάμ και του Ισαάκ.
32 Και είπε: «Τώρα ξέρω ότι έχω αιώνια ελπίδα, και οι γιοι μου επίσης, ενώπιον του Θεού των πάντων». Και έτσι ορίζεται για τους δύο· και το καταγράφουν ως αιώνια μαρτυρία γι' αυτούς στις ουράνιες πλάκες πώς τους ευλόγησε ο Ισαάκ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 32

1 Και έμεινε εκείνη τη νύχτα στη Βαιθήλ· και ο Λευί είδε σε όνειρο ότι τον είχαν χειροτονήσει και τον είχαν κάνει ιερέα του Υψίστου Θεού, αυτόν και τους γιους του για πάντα· και ξύπνησε από τον ύπνο του και ευλόγησε τον Κύριο.
2 Και ο Ιακώβ σηκώθηκε νωρίς το πρωί, στις δέκατες τέταρτες αυτού του μήνα, και έδωσε δέκατο από όλα όσα ήρθαν μαζί του, από ανθρώπους μέχρι κτήνη, από χρυσάφι και από κάθε σκεύος και ένδυμα, μάλιστα, έδωσε δέκατο από όλα.
3 Και εν ταις ημέραις εκείναις η Ραχήλ έμεινε έγκυος εις τον υιόν αυτής Βενιαμίν· και ο Ιακώβ απαριθμούσε τους υιούς αυτού από αυτόν και άνω, και ο Λευί έπεσε εις την μερίδα του Κυρίου, και ο πατέρας αυτού τον έντυσε με τα ιερατικά ιεράτευμα και ενέπλεξε τας χείρας αυτού.
4 Και στις δέκα πέντε αυτού του μήνα, έφερε στο θυσιαστήριο δεκατέσσερα βόδια από τα βόδια, και είκοσι οκτώ κριάρια, και σαράντα εννέα πρόβατα, και επτά αρνιά, και είκοσι ένα κατσίκια ως ολοκαύτωμα στο θυσιαστήριο της θυσίας, πολύ ευάρεστη σε ευωδιά ενώπιον του Θεού.
5 Αυτή ήταν η προσφορά του, σύμφωνα με την ευχή που είχε ορκιστεί ότι θα έδινε το δέκατο, μαζί με τις προσφορές καρπών και τις σπονδές τους.
6 Και αφού το κατέφαγε η φωτιά, έκαψε θυμίαμα επάνω στη φωτιά, και για ευχαριστήρια προσφορά δύο βόδια και τέσσερα κριάρια και τέσσερα πρόβατα, τέσσερα τράγους και δύο πρόβατα ενός έτους και δύο κατσίκια· και έτσι έκανε κάθε μέρα για επτά ημέρες.
7 Και αυτός και όλοι οι γιοι του και οι άνδρες του έτρωγαν εκεί με χαρά για επτά ημέρες, ευλογώντας και ευχαριστώντας τον Κύριο, που τον είχε ελευθερώσει από όλες τις θλίψεις του και του είχε δώσει την ευχή του.
8 Και έδινε δέκατα από όλα τα καθαρά ζώα και έκανε ολοκαύτωμα, αλλά τα ακάθαρτα ζώα δεν τα έδωσε στον Λευί, τον γιο του, και του έδωσε όλες τις ψυχές των ανθρώπων.
9 Και ο Λευί άσκησε την ιεροσύνη του στη Βαιθήλ πριν από τον πατέρα του Ιακώβ, αντί για τους δέκα αδελφούς του, και ήταν ιερέας εκεί. Και ο Ιακώβ έδωσε την ευχή του. Έτσι, απέδωσε ξανά τη δεκάτη στον Κύριο και την αγίασε, και έγινε άγια σε αυτόν.
10 Και γι' αυτόν τον λόγο έχει οριστεί στις ουράνιες πλάκες ως νόμος για την κατανάλωση δεκάτης ενώπιον του Κυρίου από χρόνο σε χρόνο, στον τόπο όπου έχει επιλεγεί να κατοικεί το όνομά Του, και σε αυτόν τον νόμο δεν υπάρχει όριο ημερών για πάντα.
11 Αυτή η διάταξη έχει γραφτεί για να εκπληρώνεται από χρόνο σε χρόνο, τρώγοντας το δεύτερο δέκατο ενώπιον του

Κυρίου στον τόπο όπου έχει επιλεγεί, και τίποτα δεν θα περισσέψει από αυτό από φέτος μέχρι το επόμενο έτος.
12 Διότι εν τω ενιαυτώ αυτού ο σπόρος θέλει φαγωθεί μέχρι τας ημέρας της συγκομιδής του σπόρου του έτους, και το κρασί μέχρι τας ημέρας του κρασιού, και το λάδι μέχρι τας ημέρας του καιρού αυτού.
13 Και ό,τι απομείνει από αυτό και παλιώσει, ας θεωρηθεί μολυσμένο· ας καεί με φωτιά, επειδή είναι ακάθαρτο.
14 Και έτσι ας το φάνε μαζί στο ιερό, και ας μην το αφήσουν να παλιώσει.
15 Και όλα τα δέκατα των βοδιών και των προβάτων θα είναι άγια στον Κύριο, και θα ανήκουν στους ιερείς του, και θα τρώνε ενώπιόν του από χρόνο σε χρόνο· επειδή, έτσι είναι καθορισμένο και χαραγμένο σχετικά με τα δέκατα στις ουράνιες πλάκες.
16 Και την επόμενη νύχτα, την εικοστή δεύτερη ημέρα αυτού του μήνα, ο Ιακώβ αποφάσισε να χτίσει εκείνο τον τόπο και να περικυκλώσει την αυλή με τείχος και να την αγιάσει και να την κάνει άγια για πάντα, για τον εαυτό του και τα παιδιά του μετά από αυτόν.
17 Και ο Κύριος φάνηκε σε αυτόν τη νύχτα, και τον ευλόγησε και του είπε: Δεν θα ονομαστεί το όνομά σου Ιακώβ, αλλά Ισραήλ θα ονομάσουν το όνομά σου.
18 Και είπε πάλι προς αυτόν: Εγώ είμαι ο Κύριος ο κτίσας τον ουρανό και τη γη· και θα σε αυξήσω και θα σε πληθύνω σφόδρα· και βασιλιάδες θα βγουν από σένα, και θα κρίνουν παντού όπου πατήσει το πόδι των γιων των ανθρώπων.
19 Και θα δώσω στο σπέρμα σου όλη τη γη που είναι κάτω από τον ουρανό, και θα κρίνουν όλα τα έθνη σύμφωνα με τις επιθυμίες τους, και μετά από αυτό θα πάρουν στην κατοχή τους ολόκληρη τη γη και θα την κληρονομήσουν για πάντα.
20 Και τελείωσε να μιλάει μαζί του, και ανέβηκε από αυτόν. Και ο Ιακώβ κοίταξε μέχρις ότου ανέβηκε στον ουρανό.
21 Και είδε σε όραμα της νύχτας, και ιδού, άγγελος κατέβηκε από τον ουρανό με επτά πλάκες στα χέρια του, και τις έδωσε στον Ιακώβ, και τις διάβασε και γνώριζε όλα όσα ήταν γραμμένα σε αυτές, τα οποία θα συνέβαιναν σε αυτόν και στους γιους του σε όλους τους αιώνες.
22 καὶ ἔδειξε αὐτῷ πάντα τὰ γεγραμμένα ἐπὶ τῶν πλακῶν καὶ εἶπεν αὐτῷ· Μὴ οἰκοδομήσεις τὸν τόπον τούτον καὶ μὴ ποιήσεις αὐτὸν ἱερὸν αἰώνιον καὶ μὴ κατοικήσεις ἐδῶ· ὅτι οὐκ ἐστιν ὁ τόπος αὐτός· ὑπάγη εἰς τὸν οἶκον Αβραάμ τοῦ πατρός σου καὶ κατοίκησον μετὰ Ἰσαάκ τοῦ πατρός σου ἕως τῆς ἡμέρας τοῦ θανάτου τοῦ πατρός σου.
23 Διότι εν Αιγύπτω θέλεις αποθάνει εν ειρήνη, και εν ταύτη τη γη θέλεις ταφεί μετά τιμής εν τω τάφω των πατέρων σου, μετά Αβραάμ και Ισαάκ.
24 Μη φοβάσαι, γιατί όπως το είδες και το διάβασες, έτσι θα γίνουν όλα· και γράψε τα πάντα όπως τα είδες και τα διάβασες.
25 Και ο Ιακώβ είπε: Κύριε, πώς μπορώ να θυμηθώ όλα όσα έχω διαβάσει και δει; Και του είπε: Όλα θα σου τα θυμηθώ.
26 Και ανέβηκε από αυτόν, και ξύπνησε από τον ύπνο του, και θυμήθηκε όλα όσα είχε διαβάσει και δει, και έγραψε όλα τα λόγια που είχε διαβάσει και δει.
27 Και γιόρτασε εκεί άλλη μια ημέρα, και θυσίασε εκείνη σύμφωνα με όλα όσα θυσίασε τις προηγούμενες ημέρες, και ονόμασε το όνομά της «Προσθήκη». Γιατί αυτή η ημέρα προστέθηκε και τις προηγούμενες ημέρες τις ονόμασε «Γιορτή».
28 Και έτσι φανερώθηκε ότι έπρεπε να γίνει, και είναι γραμμένο στις ουράνιες πλάκες· γι' αυτό και του αποκαλύφθηκε ότι έπρεπε να το γιορτάσει και να το προσθέσει στις επτά ημέρες της γιορτής.
29 Και το όνομά της ονομάστηκε «Πρόσθεση», επειδή καταγράφηκε μεταξύ των ημερών των εορτών, σύμφωνα με τον αριθμό των ημερών του έτους.
30 Και τη νύχτα, στις 23 αυτού του μήνα, πέθανε η Δεββώρα, η παραμάνα της Ρεβέκκας, και την έθαψαν κάτω από την πόλη, κάτω από τη βελανιδιά του ποταμού. Και ονόμασε το όνομα αυτού του τόπου: «Ποταμός της Δεββώρας», και τη βελανιδιά: «Βελανιδιά του πένθους της Δεββώρας».
31 Και η Ρεβέκκα πήγε και επέστρεψε στο σπίτι της προς τον πατέρα του τον Ισαάκ. Και ο Ιακώβ έστειλε με το χέρι της κριάρια και πρόβατα και τράγους για να ετοιμάσει φαγητό για τον πατέρα του, όπως ήθελε.
32 Και ακολούθησε τη μητέρα του μέχρι που έφτασε στη γη Καμπρατάν, και κατοίκησε εκεί.
33 Και η Ραχήλ γέννησε γιο μέσα στη νύχτα, και τον ονόμασε «Υιό της θλίψης μου»· επειδή, υπέφερε γεννώντας τον· αλλά, ο πατέρας του τον ονόμασε Βενιαμίν, την ενδέκατη του όγδοου μήνα, την πρώτη της έκτης εβδομάδας αυτής της ιωβηλαίας. [2143 π.μ.]
34 Και η Ραχήλ πέθανε εκεί και θάφτηκε στη γη Εφράθ, που είναι η Βηθλεέμ. Και ο Ιακώβ έχτισε μια στήλη στον τάφο της Ραχήλ, στον δρόμο πάνω από τον τάφο της.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 33

1 ΚΑΙ ο Ιακώβ πήγε και κατοίκησε στα νότια της Μαγδαλαδρέφ. Και πήγε στον Ισαάκ, τον πατέρα του, αυτός και η Λεία, η γυναίκα του, τη νέα σελήνη του δέκατου μήνα.
2 Και ο Ρουβήν είδε τη Βαλλά, την κόρη της Ραχήλ, την παλλακίδα του πατέρα του, να λούζεται σε νερό σε κρυφό τόπο, και την αγάπησε.
3 Και κρύφτηκε τη νύχτα, και μπήκε στο σπίτι της Βαλλάς, και τη βρήκε να κοιμάται μόνη σε ένα κρεβάτι στο σπίτι της.
4 Και κοιμήθηκε μαζί της· και ξύπνησε και είδε, και να, ο Ρουβήν ήταν ξαπλωμένος μαζί της στο κρεβάτι· και ξεσκέπασε το άκρο του καλύμματός της, και τον άρπαξε, και φώναξε, και ανακάλυψε ότι ήταν ο Ρουβήν.
5 Και ντράπηκε εξαιτίας του, και άφησε το χέρι της απ' αυτόν, και έφυγε.
6 Και θρηνούσε υπερβολικά γι' αυτό το πράγμα, και δεν το ανήγγειλε σε κανέναν.
7 Και όταν ο Ιακώβ επέστρεψε και την αναζήτησε, του είπε: Δεν είμαι καθαρή για σένα, επειδή μολύνθηκα σε σένα· επειδή, ο Ρουβήν με μολύνθηκε, και κοιμήθηκε μαζί μου τη νύχτα, και κοιμόμουν, και δεν το αποκάλυψα, μέχρις ότου ξεσκέπασε το κράσπεδο μου και κοιμήθηκε μαζί μου.
8 Και ο Ιακώβ θύμωσε υπερβολικά με τον Ρουβήν, επειδή είχε κοιμηθεί με τη Βαλλά, επειδή είχε ξεσκεπάσει το κράσπεδο του πατέρα του.

9 Και ο Ιακώβ δεν την πλησίασε ξανά, επειδή ο Ρουβήν την είχε μολύνει. Και κάθε άνθρωπος που ξεσκεπάζει το κράσπεδο του πατέρα του, η πράξη του είναι υπερβολικά κακή, επειδή είναι βδελυρός ενώπιον του Κυρίου.
10 Γι' αυτόν τον λόγο είναι γραμμένο και δοσμένο στις ουράνιες πλάκες, ότι δεν πρέπει να κοιμάται κανείς με τη γυναίκα του πατέρα του, και δεν πρέπει να αποκαλύπτει το κράσπεδο του πατέρα του, επειδή αυτό είναι ακάθαρτο· θα πεθάνουν οπωσδήποτε μαζί, ο άνθρωπος που θα κοιμηθεί με τη γυναίκα του πατέρα του και η γυναίκα, επειδή έπραξαν ακαθαρσία στη γη.
11 Και δεν θα υπάρχει τίποτα ακάθαρτο ενώπιον του Θεού μας στο έθνος που εξέλεξε για τον εαυτό του ως κτήμα.
12 Και πάλι, είναι γραμμένο για δεύτερη φορά: «Επικατάρατος όποιος κοιμηθεί με τη γυναίκα του πατέρα του, επειδή αποκάλυψε την ντροπή του πατέρα του». Και όλοι οι άγιοι του Κυρίου είπαν: «Ας γίνει, ας γίνει».
13 Και εσύ, Μωυσή, πρόσταξε τους γιους Ισραήλ να τηρούν αυτόν τον λόγο· επειδή, (συνεπάγεται) τιμωρία θανάτου· και είναι ακάθαρτος, και δεν υπάρχει εξιλέωση για πάντα για τον άνθρωπο που το διέπραξε αυτό, αλλά πρέπει να θανατωθεί και να θανατωθεί, και να λιθοβοληθεί με πέτρες, και να ξεριζωθεί από ανάμεσά του λαού του Θεού μας.
14 Διότι σε κανέναν άνθρωπο που το κάνει αυτό στον Ισραήλ δεν επιτρέπεται να μείνει ζωντανός ούτε μια ημέρα στη γη, επειδή είναι βδελυρός και ακάθαρτος.
15 Και ας μην λένε: Στον Ρουβήν δόθηκε ζωή και άφεση, αφού κοιμήθηκε με την παλλακή του πατέρα του, και σε αυτήν επίσης, παρόλο που είχε άνδρα, και ο άνδρας της, ο Ιακώβ, ο πατέρας του, ήταν ακόμα ζωντανός.
16 Διότι μέχρι τότε δεν είχε αποκαλυφθεί η διάταξη και η κρίση και ο νόμος στην πληρότητά τους για όλους, αλλά στις ημέρες σου (αποκαλύφθηκε) ως νόμος εποχών και ημερών, και αιώνιος νόμος για τις αιώνιες γενεές.
17 Και για αυτόν τον νόμο δεν υπάρχει τέλος ημερών ούτε εξιλέωση γι' αυτόν, αλλά και οι δύο πρέπει να ξεριζωθούν από το μέσο του έθνους· την ημέρα που το έπραξαν, θα τους θανατώσουν.
18 Και συ, Μωυσή, γράψε το για τον Ισραήλ, για να το τηρούν και να ενεργούν σύμφωνα με αυτά τα λόγια, και να μην κάνουν αμαρτία που φτάνει μέχρι θανάτου· επειδή, Κύριος ο Θεός μας είναι κριτής, που δεν σέβεται άτομα και δεν δέχεται δώρα.
19 και πες τους αυτούς τα λόγια αυτά τής διαθήκης, για να ακούσουν και να τηρήσουν, και να φυλαχτούν απ' αυτούς, και να μην εξολοθρευτούν και ξεριζωθούν από τη γη· επειδή, ακαθαρσία και βδέλυγμα και μόλυνση και μολυσμός είναι όλοι όσοι τα πράττουν στη γη ενώπιον του Θεού μας.
20 Και δεν υπάρχει μεγαλύτερη αμαρτία από την πορνεία που κάνουν στη γη· επειδή, ο Ισραήλ είναι άγιο έθνος στον Κύριο τον Θεό του, και έθνος κληρονομιάς, και ιερατικό και βασιλικό έθνος και για δική του ιδιοκτησία· και τέτοια ακαθαρσία δεν θα εμφανιστεί ανάμεσα στο άγιο έθνος.
21 Και κατά το τρίτο έτος αυτής της έκτης εβδομάδας [21:45 π.μ.] ο Ιακώβ και όλοι οι γιοι του πήγαν και κατοίκησαν στο σπίτι του Αβραάμ, κοντά στον Ισαάκ τον πατέρα του και στη Ρεβέκκα τη μητέρα του.
22 Και αυτά ήταν τα ονόματα των γιων του Ιακώβ: Ο πρωτότοκος Ρουβήν, Συμεών, Λευί, Ιούδας, Ισσάχαρ, Ζαβουλών, οι γιοι της Λείας· και οι γιοι της Ραχήλ, Ιωσήφ και Βενιαμίν· και οι γιοι της Βαλλά, Δαν και Νεφθαλί· και οι γιοι της Ζελφά, Γαδ και Ασήρ· και η Δείνα, η κόρη της Λείας, η μονογενής κόρη του Ιακώβ.
23 Και ήρθαν και προσκύνησαν τον Ισαάκ και τη Ρεβέκκα· και όταν τους είδαν, ευλόγησαν τον Ιακώβ και όλους τους γιους του· και ο Ισαάκ χάρηκε υπερβολικά, επειδή είδε τους γιους του Ιακώβ, του νεότερου γιου του, και τους ευλόγησε.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 34

1 Και κατά το έκτο έτος αυτής της εβδομάδας αυτής της τεσσαρακοστής τέταρτης ιωβηλαίου [2148 π.μ.] ο Ιακώβ έστειλε τους γιους του να βοσκήσουν τα πρόβατά τους, και τους δούλους του μαζί τους στα βοσκοτόπια της Συχέμ.
2 Και συγκεντρώθηκαν εναντίον τους οι επτά βασιλιάδες των Αμορραίων, για να τους σκοτώσουν, κρυμμένοι κάτω από τα δέντρα, και να αρπάξουν τα κτήνη τους ως θήραμα.
3 Και ο Ιακώβ και ο Λευί και ο Ιούδας και ο Ιωσήφ ήσαν στο σπίτι μαζί με τον Ισαάκ τον πατέρα τους· επειδή, το πνεύμα του ήταν λυπημένο, και δεν μπορούσαν να τον αφήσουν· και ο Βενιαμίν ήταν ο νεότερος, και γι' αυτό το λόγο έμεινε μαζί με τον πατέρα του.
4 Και ήρθαν ο βασιλιάς της Ταφού και ο βασιλιάς της Αρέσα, και ο βασιλιάς της Σεραγάν, και ο βασιλιάς της Σηλώ, και ο βασιλιάς της Γαάς, και ο βασιλιάς της Βαιθωρών, και ο βασιλιάς της Μαανισακίρ, και όλοι όσοι κατοικούν σε αυτά τα βουνά (και) όσοι κατοικούν στα δάση στη γη Χαναάν.
5 Και ανήγγειλαν αυτό στον Ιακώβ, λέγοντας: Δες, οι βασιλιάδες των Αμορραίων περικύκλωσαν τους γιους σου, και λεηλάτησαν τα κοπάδια τους.
6 Και σηκώθηκε από το σπίτι του, αυτός και οι τρεις γιοι του και όλοι οι δούλοι του πατέρα του, και οι δούλοι του, και πήγε εναντίον τους με έξι χιλιάδες άνδρες, που κρατούσαν σπαθιά.
7 Και τους σκότωσε στα βοσκοτόπια της Συχέμ, και καταδίωξε όσους έφευγαν, και τους σκότωσε με μάχαιρα, και σκότωσε τον Αρεσά, και τον Ταφού, και τον Σαρεγάν, και τον Σελώ, και τον Αμανισακίρ, και τον Γα[γα]άς, και ανέκτησε τα κοπάδια του.
8 Και τους υπερίσχυσε, και τους επέβαλε φόρο, ώστε να του πληρώνουν φόρο, πέντε καρπούς της γης τους, και έχτισε τον Ροβήλ και τον Ταμνάταρη.
9 Και επέστρεψε εν ειρήνη, και έκανε ειρήνη μαζί τους, και έγιναν δούλοι του, μέχρι την ημέρα που αυτός και οι γιοι του κατέβηκαν στην Αίγυπτο.
10 Και κατά το έβδομο έτος αυτής της εβδομάδας [2149 π.μ.] έστειλε τον Ιωσήφ να μάθει για την ευημερία των αδελφών του από το σπίτι του στη γη Συχέμ, και τους βρήκε στη γη Δωθάν.
11 Και φέρθηκαν δόλια εναντίον του, και έκαναν πλεκτάνη εναντίον του για να τον σκοτώσουν. Αλλά, αφού άλλαξαν γνώμη, τον πούλησαν σε Ισμαηλίτες εμπόρους, και αυτοί τον κατέβασαν στην Αίγυπτο, και τον πούλησαν στον Ποτιφάρ, τον ευνούχο του Φαραώ, τον αρχιμάγειρα, ιερέα της πόλης Ελεού.
12 Και οι γιοι του Ιακώβ έσφαξαν ένα κατσίκι, και βούτηξαν τον χιτώνα του Ιωσήφ στο αίμα, και τον

έστειλαν στον Ιακώβ τον πατέρα τους τη δέκατη ημέρα του έβδομου μήνα.
13 Και πένθησε όλη εκείνη τη νύχτα, επειδή του το είχαν φέρει το βράδυ, και τον έπιασε πυρετός από πένθος για τον θάνατό του, και είπε: «Ένα κακό θηρίο κατέφαγε τον Ιωσήφ». Και όλοι οι άνθρωποι του σπιτιού του [πένθησαν μαζί του εκείνη την ημέρα, και] πένθησαν και θρηνούσαν μαζί του όλη εκείνη την ημέρα.
14 Και σηκώθηκαν οι γιοι του και η κόρη του για να τον παρηγορήσουν, αλλά δεν ήθελε να παρηγορηθεί για τον γιο του.
15 Και εκείνη την ημέρα η Βαλλά άκουσε ότι ο Ιωσήφ είχε πεθάνει, και πέθανε πενθώντας τον· και κατοικούσε στην Καφρατεφ· και η Δείνα, η κόρη του, πέθανε μετά τον θάνατο του Ιωσήφ.
16 Και ήρθαν αυτά τα τρία πένθη επάνω στον Ισραήλ σε έναν μήνα. Και έθαψαν τη Βαλλά απέναντι από τον τάφο της Ραχήλ, και έθαψαν εκεί και τη Δείνα, την κόρη της.
17 Και πένθησε για τον Ιωσήφ ένα χρόνο, και δεν έπαυσε, επειδή είπε: Ας κατέβω στον τάφο πενθώντας για τον γιο μου.
18 Γι' αυτόν τον λόγο, έχει οριστεί για τους γιους Ισραήλ να ταλαιπωρούνται τη δέκατη του έβδομου μήνα, την ημέρα που έφτασε στον Ιακώβ τον πατέρα του η είδηση που τον έκανε να κλάψει για τον Ιωσήφ, για να κάνουν εξιλέωση για τον εαυτό τους σε αυτό με ένα κατσίκι τη δέκατη του έβδομου μήνα, μία φορά το χρόνο, για τις αμαρτίες τους· επειδή, είχαν λυπήσει την αγάπη του πατέρα τους για τον Ιωσήφ τον γιο του.
19 Και αυτή η ημέρα έχει οριστεί για να θρηνούν για τις αμαρτίες τους, και για όλες τις παραβάσεις τους και για όλα τα σφάλματά τους, ώστε να μπορούν να καθαρίζονται εκείνη την ημέρα μία φορά το χρόνο.
20 Και αφού πέθανε ο Ιωσήφ, οι γιοι του Ιακώβ πήραν γυναίκες. Το όνομα της γυναίκας του Ρουβήν ήταν Αδά· και το όνομα της γυναίκας του Συμεών ήταν Αδλβαά, Χαναναία· και το όνομα της γυναίκας του Λευί ήταν Μελκά, από τις θυγατέρες του Αράμ, από το σπέρμα των γιων του Θάρα· και το όνομα της γυναίκας του Ιούδα, Βητασουήλ, Χαναναία· και το όνομα της γυναίκας του Ισσάχαρ, Χεζάκα· και το όνομα της γυναίκας του Ζαβουλών, Νιεμάν· και το όνομα της γυναίκας του Δαν, Εγλά· και το όνομα της γυναίκας του Νεφθαλί, Ρασού, από τη Μεσοποταμία· και το όνομα της γυναίκας του Γαδ, Μακά· και το όνομα της γυναίκας του Ασήρ, Ιωνά· και το όνομα της γυναίκας του Ιωσήφ, Ασενέθ, η Αιγύπτια· και το όνομα της γυναίκας του Βενιαμίν, Ιασακά.
21 Και ο Συμεών μετανόησε και πήρε μια δεύτερη γυναίκα από τη Μεσοποταμία ως αδελφούς του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 35

1 Και κατά το πρώτο έτος της πρώτης εβδομάδας της τεσσαρακοστής πέμπτης ιωβηλαίου [2157 π.μ.] η Ρεβέκκα κάλεσε τον Ιακώβ, τον γιο της, και τον διέταξε σχετικά με τον πατέρα του και σχετικά με τον αδελφό του, να τους τιμά όλες τις ημέρες της ζωής του.
2 Και ο Ιακώβ είπε: Θα κάνω όλα όσα μου πρόσταξες· επειδή, αυτό θα είναι σε μένα τιμή και μεγαλοσύνη και δικαιοσύνη ενώπιον του Κυρίου, ώστε να τους τιμήσω.
3 Και εσύ, μητέρα, ξέρεις από τότε που γεννήθηκα μέχρι σήμερα, όλα τα έργα μου και όλα όσα έχω στην καρδιά μου, ότι πάντα σκέφτομαι το καλό για όλους.
4 Και πώς να μην κάνω αυτό που μου πρόσταξες, να τιμώ τον πατέρα μου και τον αδελφό μου;
5 Πες μου, μητέρα, ποια ανομία είδες σε μένα και θα απομακρυνθώ από αυτήν, και το έλεος θα είναι πάνω μου.
6 Και του είπε: «Γιε μου, δεν είδα σε σένα όλες τις ημέρες μου τίποτα διεστραμμένο, αλλά μόνο δίκαια έργα. Κι όμως, θα σου πω την αλήθεια, γιε μου: Θα πεθάνω φέτος, και δεν θα ζήσω φέτος στη ζωή μου· επειδή, είδα σε όνειρο την ημέρα του θανάτου μου, ότι δεν θα ζήσω πέρα από εκατόν πενήντα πέντε χρόνια· και δες, έχω ολοκληρώσει όλες τις ημέρες της ζωής μου, τις οποίες πρόκειται να ζήσω».
7 Και ο Ιακώβ γέλασε με τα λόγια της μητέρας του, επειδή η μητέρα του τού είχε πει ότι θα πέθαινε· και καθόταν απέναντί του κρατώντας τη δύναμή της, και δεν ήταν αδύναμη στη δύναμή της· επειδή, έμπαινε και έβγαινε και έβλεπε, και τα δόντια της ήταν δυνατά, και καμία ασθένεια δεν την είχε αγγίξει όλες τις ημέρες της ζωής της.
8 Και ο Ιακώβ είπε προς αυτήν· Μακάριος εγώ, μητέρα, εάν οι ημέρες μου πλησιάσουν τις ημέρες της ζωής σου, και η δύναμή μου μείνει μαζί μου ως η δύναμή σου· και δεν θα πεθάνεις, επειδή αστειεύεσαι μαζί μου για τον θάνατό σου.
9 Και μπήκε στον Ισαάκ και του είπε: Μία παράκληση κάνω σε σένα· όρκισε τον Ησαύ ότι δεν θα βλάψει τον Ιακώβ ούτε θα τον καταδιώξει με εχθρότητα· επειδή, εσύ γνωρίζεις τις σκέψεις του Ησαύ ότι είναι διεστραμμένες από τη νεότητά του, και δεν υπάρχει αγαθότητα σε αυτόν· επειδή, μετά τον θάνατό σου θέλει να τον θανατώσει.
10 Και εσύ ξέρεις όλα όσα έκανε από την ημέρα που ο Ιακώβ, ο αδελφός του, πήγε στη Χαρράν μέχρι σήμερα· πώς μας εγκατέλειψε με όλη του την καρδιά, και μας κακοποίησε· τα ποίμνιά σου τα πήρε για τον εαυτό του, και όλα τα υπάρχοντά σου τα πήρε από μπροστά σου.
11 Και όταν τον παρακαλούσαμε και τον παρακαλούσαμε για ό,τι ήταν δικό μας, εκείνος το έκανε σαν να μας λυπόταν.
12 Και είναι πικραμένος εναντίον σου επειδή ευλόγησες τον Ιακώβ, τον τέλειο και ευθύ γιο σου· επειδή, δεν υπάρχει κακό σε αυτόν, αλλά μόνο αγαθότητα· και από τότε που ήρθε από τη Χαρράν μέχρι σήμερα, δεν μας έκλεψε τίποτα· επειδή, μας φέρνει τα πάντα στην εποχή τους, πάντα, και χαίρεται με όλη του την καρδιά όταν τα δεχόμαστε από τα χέρια του και μας ευλογεί· και δεν μας έχει χωρίσει από τότε που ήρθε από τη Χαρράν μέχρι σήμερα· και μένει μαζί μας συνεχώς στο σπίτι μας τιμώντας μας.
13 Και ο Ισαάκ της είπε: «Κι εγώ γνωρίζω και βλέπω τα έργα του Ιακώβ, που είναι μαζί μας, ότι με όλη του την καρδιά μας τιμά· αλλά, αγαπούσα τον Ησαύ πριν περισσότερο από τον Ιακώβ, επειδή ήταν ο πρωτότοκος· τώρα όμως αγαπώ τον Ιακώβ περισσότερο από τον Ησαύ, επειδή έπραξε πολλά κακά έργα, και δεν υπάρχει δικαιοσύνη σε αυτόν· επειδή, όλοι οι δρόμοι του είναι αδικία και βία, [και δεν υπάρχει δικαιοσύνη γύρω του]».
14 Και τώρα η καρδιά μου είναι ταραγμένη εξαιτίας όλων των πράξεών του, και ούτε αυτός ούτε το σπέρμα του θα

σωθούν, γιατί αυτοί είναι που θα καταστραφούν από τη γη και που θα ξεριζωθούν από κάτω από τον ουρανό, γιατί εγκατέλειψε τον Θεό του Αβραάμ και ακολούθησε τις γυναίκες του και την ακαθαρσία τους και το σφάλμα τους, αυτός και τα παιδιά του.

15 καὶ ἐπικαλέσαι με νὰ τὸν ὁρκίσω ὅτι οὐ μὴ θανατώσει τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ Ἰακώβ· ἀκόμα κι ἂν ὁρκισθεῖ, οὐ μὴ τηρήσει τὸν ὅρκον αὐτοῦ, καὶ οὐχ ἀγαθὸν πράττη, ἀλλὰ μόνον κακόν.

16 Αν όμως θέλει να σκοτώσει τον Ιακώβ, τον αδελφό του, θα δοθεί στα χέρια του Ιακώβ, και δεν θα ξεφύγει από τα χέρια του, [γιατί θα κατέβει στα χέρια του].

17 Και μη φοβάσαι εξαιτίας του Ιακώβ· επειδή, ο φύλακας του Ιακώβ είναι μέγας και δυνατός και τιμημένος, και επαινεμένος περισσότερο από τον φύλακα του Ησαύ.

18 καὶ ἔστειλεν ἡ Ρεβέκκα καὶ κάλεσεν τὸν Ἡσαῦ, καὶ ἦλθεν πρὸς αὐτὴν, καὶ εἶπεν αὐτῷ· ἔχω μιὰν παράκλησιν πρὸς σοι, τέκνον μου, καὶ ὑπόσχεσθαι ὅτι ποιήσεις αὐτήν, τέκνον μου.

19 Και είπε: Θα κάνω όλα όσα μου λες, και δεν θα αρνηθώ το αίτημά σου.

20 καὶ εἶπεν αὐτῷ· Σὲ ζητῶ, ὅταν ἀποθανῶ, νὰ με δεχθῇς καὶ νὰ μὲ θάψεις κοντά στὴν Σάρρα, τὴν μητέρα τοῦ πατρός σου, καὶ σὺ καὶ ὁ Ἰακώβ νὰ ἀγαπᾶτε ὁ ἀλλήλους, καὶ νὰ μὴ ἐπιθυμεῖτε κακόν ἐναντίον τοῦ ἀλλήλους, ἀλλὰ μόνον ἀγάπην ἀμοιβαίαν, καὶ ὥστε νὰ εὐημερῶτε, υἱοὶ μου, καὶ νὰ τιμᾶστε ἐν μέσῳ τῆς γῆς, καὶ οὐδεὶς ἐχθρός νὰ χαρᾶται ἐπὶ ὑμῶν, καὶ νὰ ἔστε εὐλογία καὶ ἔλεος ἐν ὄμῳ πάντων τῶν ἀγαπῶν ὑμῖν.

21 Και είπε: Θα κάνω όλα όσα μου είπες, και θα σε θάψω την ημέρα που θα πεθάνεις κοντά στη Σάρρα, τη μητέρα του πατέρα μου, καθώς επιθύμησες να είναι τα κόκαλά της κοντά στα κόκαλά σου.

22 Και τον Ιακώβ, τον αδελφό μου, θα τον αγαπήσω περισσότερο από κάθε σάρκα· επειδή, δεν έχω αδελφό σε όλη τη γη παρά μόνο αυτόν· και αυτό δεν είναι μεγάλη αξία για μένα αν τον αγαπώ· επειδή, είναι αδελφός μου, και μαζί σπαρθήκαμε στο σώμα σου, και μαζί εξελιχθήκαμε από την κοιλιά σου· και αν δεν αγαπώ τον αδελφό μου, ποιον θα αγαπήσω;

23 Και εγώ ο ίδιος σε παρακαλώ να νουθετήσεις τον Ιακώβ σχετικά με εμένα και σχετικά με τους γιους μου, επειδή ξέρω ότι σίγουρα θα είναι βασιλιάς σε εμένα και στους γιους μου, επειδή την ημέρα που ο πατέρας μου τον ευλόγησε, τον έκανε ανώτερο και εμένα κατώτερο.

24 Και ορκίζομαι σε σένα ότι θα τον αγαπώ και δεν θα επιθυμώ κακό εναντίον του όλες τις ημέρες της ζωής μου, αλλά μόνο καλό.

25 Και ορκίστηκε σε αυτήν για όλα αυτά τα πράγματα. Και κάλεσε τον Ιακώβ μπροστά στον Ησαύ, και του έδωσε εντολή σύμφωνα με τα λόγια που είχε πει στον Ησαύ.

26 Και είπε: Θα κάνω το θέλημά σου· πίστεψέ με ότι κανένα κακό δεν θα προέλθει από μένα ούτε από τους γιους μου εναντίον του Ησαύ, και θα είμαι πρώτος σε τίποτα, παρά μόνο στην αγάπη.

27 Και έφαγαν και ήπιαν, αυτή και οι γιοι της εκείνη τη νύχτα, και πέθανε, σε ηλικία τριών εβδομάδων και ενός έτους, εκείνη τη νύχτα· και οι δύο γιοι της, ο Ησαύ και ο Ιακώβ, την έθαψαν στο διπλό σπήλαιο κοντά στη Σάρρα, τη μητέρα του πατέρα τους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 36

1 Και κατά το έκτο έτος αυτής της εβδομάδας [2162 π.μ.] ο Ισαάκ κάλεσε τους δύο γιους του, τον Ησαύ και τον Ιακώβ, και ήρθαν σε αυτόν, και τους είπε: «Παιδιά μου, εγώ πηγαίνω στον δρόμο των πατέρων μου, στον αιώνιο οίκο όπου είναι οι πατέρες μου».

2 Θάψτε με, λοιπόν, κοντά στον Αβραάμ, τον πατέρα μου, στο διπλό σπήλαιο, στο χωράφι του Εφρών του Χετταίου, όπου ο Αβραάμ αγόρασε τάφο για να τον θάψει· στον τάφο που έσκαψα για τον εαυτό μου, θάψτε με εκεί.

3 Και τούτο σας προστάζω, γιοι μου, να πράττετε δικαιοσύνη και ευθύτητα στη γη, για να επιφέρει ο Κύριος πάνω σας όλα όσα είπε ο Κύριος ότι θα έκανε στον Αβραάμ και στο σπέρμα του.

4 Και να αγαπάτε ο ένας τον άλλον, γιοι μου, τους αδελφούς σας σαν άνθρωπος που αγαπά την ψυχή του, και ας επιδιώκει ο καθένας ό,τι μπορεί να ωφελήσει τον αδελφό του, και ας ενεργούν μαζί στη γη· και ας αγαπούν ο ένας τον άλλον σαν την ψυχή τους.

5 Και όσον αφορά το ζήτημα των ειδώλων, σας προστάζω και σας νουθετώ να τα απορρίψετε και να τα μισήσετε, και να μην τα αγαπάτε, γιατί είναι γεμάτα απάτη για εκείνους που τα λατρεύουν και για εκείνους που τα προσκυνούν.

6 Θυμηθείτε, γιοι μου, τον Κύριο τον Θεό του Αβραάμ του πατέρα σας, και πώς κι εγώ τον λάτρευα και τον λάτρευα με δικαιοσύνη και χαρά, για να σας πολλαπλασιάσει και να αυξήσει το σπέρμα σας σαν τα αστέρια του ουρανού σε πλήθος, και να σας στερεώσει στη γη ως το φυτό δικαιοσύνης που δεν θα ξεριζωθεί σε όλες τις γενεές για πάντα.

7 Και τώρα θα σε ορκίσω έναν μεγάλο όρκο —γιατί δεν υπάρχει όρκος μεγαλύτερος από αυτόν, με το όνομα ένδοξος και τιμημένος και μεγάλος και λαμπρός και θαυμαστός και δυνατός, που δημιούργησε τους ουρανούς και τη γη και όλα μαζί— ότι θα τον φοβάστε και θα τον λατρεύετε.

8 Και να αγαπάει ο καθένας τον αδελφό του με στοργή και δικαιοσύνη, και να μην επιθυμεί κακό εναντίον του αδελφού του από τώρα και στο εξής, για πάντα, όλες τις ημέρες της ζωής σας, ώστε να ευημερείτε σε όλα τα έργα σας και να μην καταστραφείτε.

9 Και αν κάποιος από εσάς μηχανεύεται κακό εναντίον του αδελφού του, να ξέρετε ότι από τώρα και στο εξής καθένας που μηχανεύεται κακό εναντίον του αδελφού του θα πέσει στην χείρα του, και θα ξεριζωθεί από τη γη των ζωντανών, και το σπέρμα του θα εξολοθρευτεί από κάτω από τον ουρανό.

10 Αλλά την ημέρα της αναταραχής και της κατάρας και της αγανάκτησης και του θυμού, με φλεγόμενη φωτιά που κατατρώει, όπως έκαψε τα Σόδομα, έτσι ομοίως θα κάψει τη γη του και την πόλη του και όλα όσα είναι δικά του, και θα εξαλειφθεί από το βιβλίο της παιδείας των παιδιών των ανθρώπων, και δεν θα καταγραφεί στο βιβλίο της ζωής, αλλά σε αυτό που είναι προορισμένο για καταστροφή, και θα αναχωρήσει σε αιώνια κατάρα· ώστε η καταδίκη τους να ανανεώνεται πάντα σε μίσος και σε κατάρα και σε οργή και σε βασανιστήρια και σε αγανάκτηση και σε πληγές και σε ασθένειες για πάντα.

11 Σας λέω και σας καταθέτω μαρτυρία, γιοι μου, σύμφωνα με την κρίση που θα έρθει στον άνθρωπο που θέλει να βλάψει τον αδελφό του.
12 Και μοίρασε όλη την περιουσία του στους δύο εκείνη την ημέρα, και έδωσε το μεγαλύτερο μερίδιο στον πρωτότοκο, και τον πύργο και όλα όσα ήταν γύρω του, και όλα όσα είχε ο Αβραάμ κοντά στο Πηγάδι του Όρκου.
13 Και είπε: «Αυτό το μεγαλύτερο μέρος θα το δώσω στον πρωτότοκο».
14 Και ο Ησαύ είπε: Πούλησα στον Ιακώβ και έδωσα τα πρωτοτόκιά μου στον Ιακώβ· ας δοθεί σε αυτόν· και δεν έχω κανένα λόγο να πω γι' αυτό, επειδή είναι δικό του.
15 Και ο Ισαάκ είπε: Ευλογία ας είναι επάνω σας, γιοι μου, και επάνω στο σπέρμα σας σήμερα, επειδή μου δώσατε ανάπαυση, και η καρδιά μου δεν πονάει για τα πρωτοτόκια, για να μην πράξεις εξαιτίας τους κάτι κακό.
16 Είθε ο Ύψιστος Θεός να ευλογεί τον άνθρωπο που εργάζεται δικαιοσύνη, αυτόν και το σπέρμα του στον αιώνα.
17 Και τελείωσε να τους δίνει εντολές και να τους ευλογεί, και έφαγαν και ήπιαν μαζί μπροστά του, και χάρηκε επειδή υπήρχε ένα φρόνημα μεταξύ τους, και έφυγαν από αυτόν και αναπαύθηκαν εκείνη την ημέρα και κοιμήθηκαν.
18 Και εκοιμήθη ο Ισαάκ επί της κλίνης αυτού εκείνη την ημέρα ευφραινόμενος· και εκοιμήθη τον αιώνιο ύπνο, και απέθανε σε ηλικία εκατόν ογδόντα ετών· συμπληρώθηκε είκοσι πέντε εβδομάδες και πέντε χρόνια· και τον έθαψαν οι δύο γιοι του, ο Ησαύ και ο Ιακώβ.
19 Και ο Ησαύ πήγε στη γη Εδώμ, στα βουνά Σηείρ, και κατοίκησε εκεί.
20 Και ο Ιακώβ κατοίκησε στα βουνά της Χεβρών, στον πύργο της γης της παροικίας του πατέρα του Αβραάμ, και λάτρευε τον Κύριο με όλη του την καρδιά και σύμφωνα με τις ορατές εντολές, όπως είχε διαιρέσει τις ημέρες των γενεών του.
21 Και η Λεία, η γυναίκα του, πέθανε το τέταρτο έτος της δεύτερης εβδομάδας της τεσσαρακοστής πέμπτης ιωβηλαίου, [2167 π.μ.] και την έθαψε στο διπλό σπήλαιο κοντά στη Ρεβέκκα, τη μητέρα του, αριστερά από τον τάφο της Σάρρας, της μητέρας του πατέρα του.
22 καὶ ἦλθον πάντες οἱ υἱοὶ αὐτῆς καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, διὰ νὰ πενθήσουν μετὰ αὐτοῦ τὴν Λείαν γυναῖκα αὐτῆς καὶ νὰ τὸν παρηγορήσουν διὰ αὐτῆς· ὅτι ἐκλυποῦσε αὐτ�
23 διότι ήταν άμεμπτη και ευθύς σε όλους τους δρόμους της, και τιμούσε τον Ιακώβ· και όλες τις ημέρες που έζησε μαζί του, δεν άκουσε από το στόμα της ούτε έναν σκληρό λόγο· διότι ήταν ευγενική και ειρηνική και ευθύς και έντιμος.
24 Και θυμήθηκε όλα τα έργα της, όσα είχε κάνει στη ζωή της, και την θρήνησε υπερβολικά· επειδή, την αγαπούσε με όλη του την καρδιά και με όλη του την ψυχή.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 37

1 Και την ημέρα που πέθανε ο Ισαάκ, ο πατέρας του Ιακώβ και του Ησαύ, [2162 π.μ.] οι γιοι του Ησαύ άκουσαν ότι ο Ισαάκ είχε δώσει το μερίδιο του μεγαλύτερου στον νεότερο γιο του Ιακώβ και θύμωσαν πολύ.
2 Και μάλωναν με τον πατέρα τους, λέγοντας: Γιατί ο πατέρας σου έδωσε στον Ιακώβ το μερίδιο του μεγαλύτερου και σε παρέλειψε, ενώ εσύ είσαι ο μεγαλύτερος και ο Ιακώβ ο νεότερος;
3 Και τους είπε: Επειδή πούλησα τα πρωτοτόκιά μου στον Ιακώβ για ένα μικρό μερίδα φακές, και την ημέρα που ο πατέρας μου με έστειλε να κυνηγήσω και να πιάσω και να του φέρω κάτι για να φάει και να με ευλογήσει, ήρθε με δόλο και έφερε στον πατέρα μου φαγητό και ποτό, και ο πατέρας μου τον ευλόγησε και με έβαλε υπό την χείρα του.
4 Και τώρα ο πατέρας μας μας ορκίστηκε, εμένα και αυτόν, ότι δεν θα επινοήσουμε κακό εναντίον του αδελφού του, και ότι θα μείνουμε με αγάπη και ειρήνη ο καθένας με τον αδελφό του και δεν θα διαφθείρουμε τους δρόμους μας.
5 Και του είπαν: Δεν θα σε ακούσουμε να κάνεις ειρήνη μαζί του· επειδή, η δύναμή μας είναι μεγαλύτερη από τη δύναμή του, και είμαστε ισχυρότεροι από αυτόν· θα πάμε εναντίον του και θα τον φονεύσουμε, και θα εξολοθρεύσουμε αυτόν και τους γιους του· και αν δεν έρθεις μαζί μας, θα σου κάνουμε και κακό.
6 Και τώρα ακούστε μας: Ας στείλουμε στην Αράμ και στη Φιλιστία και στον Μωάβ και στον Αμμών, και ας εκλέξουμε για τον εαυτό μας άνδρες εκλεκτούς, που είναι ένθερμοι για μάχη, και ας πάμε εναντίον του και ας πολεμήσουμε μαζί του, και ας τον εξολοθρεύσουμε από τη γη πριν δυναμώσει.
7 Και ο πατέρας τους τούς είπε: «Μην πάτε και μην κάνετε πόλεμο μαζί του, για να μην πέσετε μπροστά του».
8 Και του είπαν: «Αυτός ακριβώς είναι ο τρόπος που ενεργείς από τη νεότητά σου μέχρι σήμερα, και βάζεις τον τράχηλό σου κάτω από τον ζυγό του».
9 Δεν θα ακούσουμε αυτά τα λόγια. Και έστειλαν στην Αράμ, και στην Αδουράμ στον φίλο του πατέρα τους, και προσέλαβαν μαζί τους χίλιους πολεμιστές, εκλεκτούς άνδρες πολεμιστές.
10 Και ήρθαν προς αυτούς από τον Μωάβ και από τους γιους Αμμών, οι μισθωμένοι, χίλιοι άνδρες εκλεκτοί, και από τη Φιλιστία, χίλιοι άνδρες εκλεκτοί πολεμιστές, και από τον Εδώμ και από τους Χωραίους, χίλιοι εκλεκτοί πολεμιστές, και από τους Κιττίμ άνδρες δυνατοί πολεμιστές.
11 Και είπαν στον πατέρα τους: Πήγαινε μαζί τους και οδήγησέ τους, αλλιώς θα σε σκοτώσουμε.
12 Και γέμισε οργή και αγανάκτηση βλέποντας ότι οι γιοι του τον ανάγκαζαν να πάει μπροστά τους για να τους οδηγήσει εναντίον του Ιακώβ, του αδελφού του.
13 Ἔπειτα δὲ ἐνθυμήθη πάντα τὰ κακὰ τὰ κρυμμένα ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ ἐναντίον τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ καὶ οὐκ ἐθυμήθη τὸν ὅρκον, τὸν ὁποῖον ὑπῆρξε τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ, ὅτι οὐκ ἐβουλεύετο κακόν πάσας τὰς ἡμέρας αὐτοῦ ἐναντίον τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ.
14 Και παρά ταύτα, ο Ιακώβ δεν ήξερε ότι έρχονταν εναντίον του σε μάχη, και θρηνούσε για τη Λεία, τη γυναίκα του, μέχρι που πλησίασαν πολύ κοντά στον πύργο με τέσσερις χιλιάδες πολεμιστές και εκλεκτούς άνδρες πολεμιστές.
15 Και οι άνδρες της Χεβρών έστειλαν προς αυτόν, λέγοντας: Δες, ο αδελφός σου ήρθε εναντίον σου για να σε πολεμήσει, με τέσσερις χιλιάδες ζωνωμένους με μάχαιρες, και φέρουν ασπίδες και όπλα. Γιατί αγαπούσαν τον Ιακώβ περισσότερο από τον Ησαύ. Έτσι του είπαν, επειδή ο Ιακώβ ήταν άνθρωπος πιο γενναιόδωρος και πιο ελεήμων από τον Ησαύ.

16 Αλλά ο Ιακώβ δεν πίστευε μέχρι που έφτασαν πολύ κοντά στον πύργο.
17 Και έκλεισε τις πύλες του πύργου· και στάθηκε πάνω στις επάλξεις, και μίλησε στον αδελφό του τον Ησαύ, λέγοντας: Ευγενής η παρηγοριά με την οποία ήρθες να με παρηγορήσεις για τη γυναίκα μου που πέθανε. Αυτός είναι ο όρκος που ορκίστηκες στον πατέρα σου και στη μητέρα σου πριν πεθάνουν; Παραβίασες τον όρκο, και τη στιγμή που ορκίστηκες στον πατέρα σου, καταδικάστηκες.
18 Και ο Ησαύ απάντησε και του είπε: «Ούτε οι άνθρωποι ούτε τα ζώα της γης έχουν όρκο δικαιοσύνης, τον οποίο ορκίστηκαν για πάντα· αλλά κάθε μέρα μηχανεύονται κακό ο ένας εναντίον του άλλου, και πώς ο καθένας να θανατώσει τον εχθρό και τον αντίπαλό του.
19 Και μισείς εμένα και τα παιδιά μου για πάντα· και δεν υπάρχει κανένας δεσμός αδελφοσύνης μαζί σου.
20 Άκουσε αυτά τα λόγια που σου αναγγέλλω: Αν ο αγριογούρουνος μπορεί να αλλάξει το δέρμα του και να κάνει τις τρίχες του μαλακές σαν μαλλί, ή αν μπορεί να κάνει να βγουν κέρατα στο κεφάλι του σαν κέρατα ελαφιού ή προβάτου, τότε θα τηρήσω τον δεσμό της αδελφοσύνης μαζί σου, και αν τα στήθη χωρίστηκαν από τη μητέρα τους, γιατί εσύ δεν ήσουν αδελφός μου.
21 Και αν οι λύκοι κάνουν ειρήνη με τα αρνιά, ώστε να μην τα καταβροχθίσουν ούτε να τα βιαιοπραγήσουν, και αν οι καρδιές τους είναι προς αυτούς για καλό, τότε θα υπάρχει ειρήνη στην καρδιά μου προς εσένα.
22 Και αν το λιοντάρι γίνει φίλος του βοδιού και κάνει ειρήνη μαζί του, και αν είναι δεμένο κάτω από έναν ζυγό μαζί του και οργώνει μαζί του, τότε θα κάνω ειρήνη μαζί σου.
23 Και όταν ο κόρακας γίνει λευκός σαν το ράζα, τότε μάθε ότι σε αγάπησα, και θα κάνω ειρήνη μαζί σου, εσύ θα ξεριζωθείς, και οι γιοι σου θα ξεριζωθούν, και δεν θα υπάρχει ειρήνη για σένα.
24 Και όταν ο Ιακώβ είδε ότι ήταν τόσο κακόβουλος απέναντί του με την καρδιά του και με όλη την ψυχή του, ώστε να τον φονεύσει, και ότι είχε ορμήσει σαν αγριογούρουνο που πέφτει πάνω στο δόρυ, τρυπώντας το και σκοτώνοντάς το, και δεν οπισθοχωρεί απ' αυτό,
25 Τότε είπε στους δικούς του και στους υπηρέτες του να επιτεθούν εναντίον του και εναντίον όλων των συντρόφων του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 38

1 Και ύστερα από αυτό, ο Ιούδας μίλησε στον Ιακώβ, τον πατέρα του, και του είπε: Λύγισε το τόξο σου, πατέρα, και έστειλε τα βέλη σου και ρίξε τον εχθρό και σκότωσε τον εχθρό· και ας έχεις τη δύναμη, γιατί δεν θα σκοτώσουμε τον αδελφό σου, γιατί είναι σαν εσένα, και είναι σαν εσένα· ας του δώσουμε αυτή την τιμή.
2 Τότε ο Ιακώβ έστρεψε το τόξο του και έστειλε το βέλος και χτύπησε τον Ησαύ, τον αδελφό του, στο δεξί του στήθος και τον θανάτωσε.
3 Και έστειλε ξανά ένα βέλος και χτύπησε τον Αδώραν τον Αραμαίο στο αριστερό στήθος, τον έσπρωξε προς τα πίσω και τον σκότωσε.
4 Και τότε βγήκαν οι γιοι του Ιακώβ, αυτοί και οι δούλοι τους, χωρισμένοι σε ομάδες στις τέσσερις πλευρές του πύργου.
5 Και ο Ιούδας βγήκε μπροστά, και ο Νεφθαλί και ο Γαδ μαζί του, και πενήντα δούλοι μαζί του από τη νότια πλευρά του πύργου, και σκότωσαν όλους όσους βρήκαν μπροστά τους, και ούτε ένας από αυτούς δεν διέφυγε.
6 Και ο Λευί, ο Δαν και ο Ασήρ βγήκαν από την ανατολική πλευρά του πύργου, και πενήντα (άνδρες) μαζί τους, και νίκησαν τους πολεμιστές του Μωάβ και του Αμμών.
7 Και ο Ρουβήν, ο Ισσάχαρ και ο Ζαβουλών βγήκαν από τη βόρεια πλευρά του πύργου, και μαζί τους πενήντα άνδρες, και πάταξαν τους πολεμιστές των Φιλισταίων.
8 Και ο Συμεών, ο Βενιαμίν και ο Ενώχ, ο γιος του Ρουβήν, βγήκαν από τη δυτική πλευρά του πύργου, και πενήντα άνδρες μαζί τους, και σκότωσαν από τον Εδώμ και από τους Χορραίους τετρακόσιους άνδρες, δυνατούς πολεμιστές· και εξακόσιοι τράπηκαν σε φυγή, και τέσσερις από τους γιους του Ησαύ έφυγαν μαζί τους, και άφησαν τον πατέρα τους να κείτεται σκοτωμένος, καθώς είχε πέσει στον λόφο που είναι στην Αδουράμ.
9 Και οι γιοι του Ιακώβ τους καταδίωξαν μέχρι τα βουνά Σηείρ. Και ο Ιακώβ έθαψε τον αδελφό του στο βουνό που είναι στην Αδουράμ, και επέστρεψε στο σπίτι του.
10 Και οι γιοι του Ιακώβ πιέστηκαν σκληρά πάνω στους γιους του Ησαύ στα βουνά Σηείρ, και έσκυψαν τον τράχηλό τους, ώστε έγιναν δούλοι των γιων του Ιακώβ.
11 Και έστειλαν στον πατέρα τους (για να ρωτήσουν) αν έπρεπε να κάνουν ειρήνη μαζί τους ή να τους σκοτώσουν.
12 Και ο Ιακώβ έστειλε μήνυμα στους γιους του να κάνουν ειρήνη· και έκαναν ειρήνη μαζί τους, και έβαλαν πάνω τους τον ζυγό της δουλείας, ώστε να πληρώνουν φόρο στον Ιακώβ και στους γιους του για πάντα.
13 Και συνέχισαν να αποδίδουν φόρο υποτέλειας στον Ιακώβ μέχρι την ημέρα που κατέβηκε στην Αίγυπτο.
14 Και οι γιοι του Εδώμ δεν απαλλάχθηκαν από τον ζυγό της δουλείας, τον οποίο οι δώδεκα γιοι του Ιακώβ είχαν επιβάλει σε αυτούς μέχρι σήμερα.
15 Και αυτοί είναι οι βασιλιάδες που βασίλευσαν στην Εδώμ, πριν βασιλεύσει βασιλιάς επάνω στους γιους Ισραήλ [μέχρι σήμερα] στη γη της Εδώμ.
16 Και ο Βαλάκ, ο γιος του Βεώρ, βασίλευσε στην Εδώμ· και το όνομα της πόλης του ήταν Δαναβά.
17 Και πέθανε ο Βαλάκ, και αντ' αυτού βασίλευσε ο Ιωβάβ, ο γιος του Ζάρα από τον Βοσέρ.
18 Και ο Ιωβάβ πέθανε, και αντ' αυτού βασίλευσε ο Ασάμ, από τη γη της Θεμάν.
19 Και ο Ασάμ πέθανε, και αντ' αυτού βασίλευσε ο Αδάθ, ο γιος του Βαράδ, που πάταξε τον Μαδιάμ στο πεδίο του Μωάβ· και το όνομα της πόλης του ήταν Αβίθ.
20 Και ο Άδαθ πέθανε, και στη θέση του βασίλευσε ο Σαλμάν, από την Αμασέσκα.
21 Και ο Σαλμάν πέθανε, και αντ' αυτού βασίλευσε ο Σαούλ από τη Ρααβώθ (κοντά στον ποταμό).
22 Και πέθανε ο Σαούλ, και αντ' αυτού βασίλευσε ο Βαελουνάν, ο γιος του Αχβώρ.
23 Και πέθανε ο Βαελουνάν, ο γιος του Αχβώρ, και βασίλευσε αντ' αυτού ο Αδάθ· και το όνομα της γυναίκας του ήταν Μαϊταβίθ, κόρη του Ματαράτ, κόρης του Μεταβετζάαβ.
24 Αυτοί είναι οι βασιλιάδες που βασίλευσαν στη γη Εδώμ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 39

1 ΚΑΙ ο Ιακώβ κατοίκησε στη γη όπου ο πατέρας του παροίκησε, στη γη Χαναάν. Αύτη είναι η γενεαλογία του Ιακώβ.
2 Και ο Ιωσήφ ήταν δεκαεπτά ετών όταν τον κατέβασαν στην Αίγυπτο· και τον αγόρασε ο Πετεφρής, ο ευνούχος του Φαραώ, ο αρχιμάγειρας.
3 Και διόρισε τον Ιωσήφ επιστάτη όλου του οίκου του, και η ευλογία του Κυρίου ήρθε πάνω στον οίκο του Αιγυπτίου εξαιτίας του Ιωσήφ, και ο Κύριος τον ευόδωσε σε όλα όσα έκανε.
4 Και ο Αιγύπτιος παρέδωσε τα πάντα στα χέρια του Ιωσήφ· επειδή, είδε ότι ο Κύριος ήταν μαζί του, και ότι ο Κύριος τον ευόδωσε σε όλα όσα έκανε.
5 Και η όψη του Ιωσήφ ήταν όμορφη [και πολύ όμορφη η όψη του]. Και η γυναίκα του κυρίου του σήκωσε τα μάτια της και είδε τον Ιωσήφ, και τον αγάπησε και τον παρακάλεσε να κοιμηθεί μαζί της.
6 Αλλά δεν παρέδωσε την ψυχή του, και θυμήθηκε τον Κύριο και τα λόγια που ο Ιακώβ, ο πατέρας του, διάβαζε από τα λόγια του Αβραάμ, ότι κανένας άνθρωπος δεν πρέπει να πορνεύει με γυναίκα που έχει σύζυγο· ότι γι' αυτόν έχει οριστεί η τιμωρία του θανάτου στους ουρανούς ενώπιον του Υψίστου Θεού, και η αμαρτία θα καταγράφεται εναντίον του στα αιώνια βιβλία συνεχώς ενώπιον του Κυρίου.
7 Και ο Ιωσήφ θυμήθηκε αυτά τα λόγια και αρνήθηκε να κοιμηθεί μαζί της.
8 Και τον παρακαλούσε για ένα χρόνο, αλλά εκείνος αρνιόταν και δεν άκουγε.
9 Αλλά εκείνη τον αγκάλιασε και τον κράτησε σφιχτά μέσα στο σπίτι για να τον αναγκάσει να κοιμηθεί μαζί της, και έκλεισε τις πόρτες του σπιτιού και τον κράτησε σφιχτά· εκείνος όμως άφησε το ένδυμά του στα χέρια της και έσπασε την πόρτα και έφυγε έξω από μπροστά της.
10 Και η γυναίκα είδε ότι δεν ήθελε να κοιμηθεί μαζί της, και τον συκοφάντησε μπροστά στον κύριό του, λέγοντας: Ο Εβραίος δούλος σου, που αγαπάς, ζήτησε να με εξαναγκάσει να κοιμηθεί μαζί μου· και όταν ύψωσα τη φωνή μου, έφυγε και άφησε το ένδυμά του στα χέρια μου, ενώ τον κρατούσα, και έσπασε την πόρτα.
11 Και ο Αιγύπτιος είδε το ένδυμα του Ιωσήφ και τη σπασμένη πόρτα, και άκουσε τα λόγια της γυναίκας του, και έριξε τον Ιωσήφ στη φυλακή, στον τόπο όπου κρατούνταν οι αιχμάλωτοι, τους οποίους είχε φυλακίσει ο βασιλιάς.
12 Και ήταν εκεί στη φυλακή· και ο Κύριος έδωσε στον Ιωσήφ εύνοια ενώπιον του αρχιφύλακα και συμπόνια ενώπιόν του· επειδή, είδε ότι ο Κύριος ήταν μαζί του, και ότι ο Κύριος έκανε να ευοδώνονται όλα όσα έκανε.
13 Και τα πάντα τα παρέδωσε στα χέρια του, και ο αρχιφύλακας δεν γνώριζε τίποτα από όσα τον συνόδευαν· επειδή, ο Ιωσήφ έκανε τα πάντα, και ο Κύριος τα τελείωσε.
14 Και έμεινε εκεί δύο χρόνια. Και κατά τις ημέρες εκείνες οργίστηκε ο Φαραώ, ο βασιλιάς της Αιγύπτου, ενάντια στους δύο ευνούχους του, ενάντια στον αρχιοινοχόο και ενάντια στον αρχισιτοποιό, και τους έβαλε σε φυλακή στο σπίτι του αρχιμάγειρα, στη φυλακή όπου κρατούνταν ο Ιωσήφ.
15 Και ο αρχηγός των φρουρών της φυλακής διόρισε τον Ιωσήφ να τους υπηρετεί· και αυτός υπηρετούσε μπροστά τους.
16 Και είδαν όνειρο και οι δύο, ο αρχιοινοχόος και ο αρχισιτοποιός, και το διηγήθηκαν στον Ιωσήφ.
17 Και όπως τους το ερμήνευσε, έτσι και τους συνέβη· και ο Φαραώ επανέφερε τον αρχιοινοχόο στο αξίωμά του, και τον αρχισιτοποιό τον σκότωσε, όπως τους το είχε ερμηνεύσει ο Ιωσήφ.
18 Ο αρχιοινοχόος όμως ξέχασε τον Ιωσήφ στη φυλακή, αν και του είχε πει τι θα τον συνέβαινε, και δεν θυμήθηκε να πει στον Φαραώ πώς του το είχε πει ο Ιωσήφ, γιατί το είχε ξεχάσει.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 40

1 Και κατά τις ημέρες εκείνες, ο Φαραώ ονειρεύτηκε δύο όνειρα σε μια νύχτα σχετικά με λιμό που θα γινόταν σε όλη τη γη· και ξύπνησε από τον ύπνο του και κάλεσε όλους τους ερμηνευτές των ονείρων που ήταν στην Αίγυπτο, και τους μάγους, και τους διηγήθηκε τα δύο όνειρά του, και δεν μπόρεσαν να τα εξηγήσουν.
2 Και τότε ο αρχιοινοχόος θυμήθηκε τον Ιωσήφ και μίλησε γι' αυτόν στον βασιλιά, και τον έβγαλε από τη φυλακή, και είδε μπροστά του τα δύο όνειρά του.
3 Και είπε ενώπιον του Φαραώ ότι τα δύο όνειρά του ήταν ένα· και του είπε: «Θα έρθουν επτά χρόνια (στα οποία θα υπάρχει) αφθονία σε όλη τη γη της Αιγύπτου, και μετά από αυτά επτά χρόνια πείνας, τέτοια πείνα που δεν έχει υπάρξει σε όλη τη γη».
4 Και τώρα ας διορίσει ο Φαραώ επιστάτες σε όλη τη γη τής Αιγύπτου, και ας αποθηκεύουν τρόφιμα σε κάθε πόλη κατά τις ημέρες των ετών της αφθονίας· και θα υπάρχει τροφή για τα επτά χρόνια της πείνας· και η γη δεν θα χαθεί από την πείνα, επειδή θα είναι πολύ σφοδρή.
5 Και ο Κύριος έδωσε στον Ιωσήφ εύνοια και έλεος στα μάτια του Φαραώ· και ο Φαραώ είπε στους δούλους του: Δεν θα βρούμε άνθρωπο τόσο σοφό και φρόνιμο όσο αυτός, επειδή το πνεύμα του Κυρίου είναι μαζί του.
6 Και τον διόρισε δεύτερο σε όλο το βασίλειό του και του έδωσε εξουσία σε όλη την Αίγυπτο, και τον έκανε να καθίσει στο δεύτερο άρμα του Φαραώ.
7 Και τον έντυσε με ενδύματα από ύφανση βισού, και έβαλε μια χρυσή αλυσίδα στο λαιμό του, και (ένας κήρυκας) διακήρυξε μπροστά του «Ελ Ελ ουά Αμπιρέρ», και έβαλε ένα δαχτυλίδι στο χέρι του και τον έκανε άρχοντα σε όλο το σπίτι του, και τον μεγάλωσε, και του είπε: «Μόνο στο θρόνο θα είμαι μεγαλύτερος από εσένα».
8 Και ο Ιωσήφ βασίλευε σε όλη τη γη της Αιγύπτου, και όλοι οι άρχοντες του Φαραώ, και όλοι οι δούλοι του, και όλοι όσοι έκαναν τα πράγματα του βασιλιά, τον αγαπούσαν, επειδή περπατούσε με ευθύτητα, επειδή ήταν χωρίς υπερηφάνεια και αλαζονεία, και δεν είχε προσωποληψία, και δεν δεχόταν δώρα, αλλά έκρινε με ευθύτητα ολόκληρο τον λαό της γης.
9 Και η γη της Αιγύπτου ήταν σε ειρήνη μπροστά στον Φαραώ εξαιτίας του Ιωσήφ· επειδή, ο Κύριος ήταν μαζί του, και του έδωσε εύνοια και έλεος σε όλες τις γενιές του, μπροστά σε όλους όσους τον γνώριζαν και όσους άκουσαν γι' αυτόν· και η βασιλεία του Φαραώ ήταν εύτακτη, και δεν υπήρχε Σατανάς ούτε κακός άνθρωπος (μέσα σε αυτήν).

10 Και ο βασιλιάς αποκάλεσε το όνομα του Ιωσήφ Σεφαντιφάν, και έδωσε στον Ιωσήφ για γυναίκα την κόρη του Ποτιφάρ, κόρης του ιερέα της Ηλιούπολης, του αρχιμάγειρα.
11 Και την ημέρα που ο Ιωσήφ στάθηκε ενώπιον του Φαραώ, ήταν τριάντα ετών.
12 Και κατά το έτος εκείνο πέθανε ο Ισαάκ. Και έγινε όπως είχε πει ο Ιωσήφ στην ερμηνεία των δύο ονείρων του, σύμφωνα με το πώς το είχε πει, έγιναν επτά χρόνια αφθονίας σε όλη τη γη της Αιγύπτου, και η γη της Αιγύπτου καρποφόρησε άφθονα, ένα μέτρο (που απέφερε) οκτακόσια μέτρα.
13 Και ο Ιωσήφ συγκέντρωσε τρόφιμα σε κάθε πόλη, μέχρι που χόρτασαν από σιτάρι, μέχρι που δεν μπορούσαν πλέον να το μετρήσουν και να το μετρήσουν εξαιτίας του πλήθους του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 41

1 Και στην τεσσαρακοστή πέμπτη ιωβηλαία, τη δεύτερη εβδομάδα, (και) στο δεύτερο έτος, [2165 π.μ.] ο Ιούδας πήρε για πρωτότοκο γιο του τον Ηρ, μια γυναίκα από τις κόρες του Αράμ, που ονομαζόταν Θάμαρ.
2 Αλλ' αυτός την μισούσε και δεν κοιμόταν μαζί της, επειδή η μητέρα του ήταν από τις θυγατέρες της Χαναάν· και ήθελε να πάρει γυναίκα από τους συγγενείς της μητέρας του· αλλά ο Ιούδας, ο πατέρας του, δεν τον άφησε.
3 Και αυτός ο Ηρ, ο πρωτότοκος του Ιούδα, ήταν ασεβής, και ο Κύριος τον θανάτωσε.
4 Και ο Ιούδας είπε στον Αυνάν, τον αδελφό του: Μπες στη γυναίκα του αδελφού σου και κάνε το καθήκον του αδελφού σου προς αυτήν, και ανέστησε σπέρμα στον αδελφό σου.
5 Και ο Αυνάν γνώριζε ότι το σπέρμα δεν θα ήταν δικό του, (αλλά) μόνο του αδελφού του, και μπήκε στο σπίτι της γυναίκας του αδελφού του, και έχυσε το σπόρο στη γη, και ήταν πονηρός στα μάτια του Κυρίου, και τον θανάτωσε.
6 Και ο Ιούδας είπε στη Θάμαρ, τη νύφη του: Μείνε χήρα στο σπίτι του πατέρα σου, μέχρις ότου ο Σηλά ο γιος μου μεγαλώσει, και θα σε δώσω σε αυτόν για γυναίκα.
7 Και μεγάλωσε· αλλά η Βεδουήλ, η γυναίκα του Ιούδα, δεν επέτρεψε στον γιο της τον Σηλά να παντρευτεί. Και η Βεδουήλ, η γυναίκα του Ιούδα, πέθανε [2168 π.μ.] το πέμπτο έτος αυτής της εβδομάδας.
8 Και τον έκτο χρόνο ο Ιούδας ανέβηκε να κουρέψει τα πρόβατά του στη Τιμνά. [2169 π.μ.] Και είπαν στη Θάμαρ: «Δείτε, ο πεθερός σου ανεβαίνει στη Τιμνά για να κουρέψει τα πρόβατά του».
9 Και έβγαλε τα ρούχα της χηρείας της, και έβαλε ένα πέπλο, και στολίστηκε, και κάθισε στην πύλη που βρίσκεται δίπλα στον δρόμο προς τη Θαμνά.
10 Και καθώς ο Ιούδας προχωρούσε, τη βρήκε και τη νόμισε πόρνη· και της είπε: «Άφησέ με να μπω μέσα σε σένα». Και του είπε: «Έλα μέσα», και μπήκε μέσα.
11 καὶ εἶπεν αὐτῷ· Δὲ δὲ μοι τὸν μισθὸν μου· καὶ εἶπεν αὐτῇ· Ἐγώ οὐδὲν ἔχω εἰς τὴν χειρὴν μου ἐκτὸς τῆς δακτύλου μου καὶ τῆς περιδερίανός μου καὶ τῆς ράβδου μου τῆς χειρῆς μου.
12 καὶ εἶπεν αὐτῷ· Δῶσόν μοι ἕως ἀποστείλεις μοι τὸν μισθόν μου· καὶ εἶπεν αὐτῇ· Σὲ ἀποστείλω ἕνα ἔβραδο· καὶ ἔδωκεν αὐτῇ, καὶ εἰσῆλθεν πρὸς αὐτὴν, καὶ συνέλαβε ἐξ αὐτοῦ.
13 Και ο Ιούδας πήγε στα πρόβατά του, και αυτή πήγε στο σπίτι του πατέρα της.
14 Και ο Ιούδας έστειλε ένα κατσίκι διαμέσου του βοσκού του, ενός Αδουλλαμίτη, και δεν το βρήκε· και ρώτησε τους ανθρώπους του τόπου, λέγοντας: Πού είναι η πόρνη που ήταν εδώ; Και του είπαν: Δεν υπάρχει πόρνη εδώ μαζί μας.
15 Και επέστρεψε και του το ανήγγειλε, και του είπε ότι δεν την είχε βρει· ρώτησα τους ανθρώπους του τόπου, και μου είπαν: Δεν υπάρχει πόρνη εδώ.
16 Και είπε: Ας τα κρατήσει, για να μην γίνουμε αιτία χλευασμού. Και όταν συμπληρώθηκαν τρεις μήνες, έγινε φανερό ότι ήταν έγκυος· και ανήγγειλαν στον Ιούδα, λέγοντας: Ιδού, η Θάμαρ, η νύφη σου, είναι έγκυος από πορνεία.
17 Και ο Ιούδας πήγε στο σπίτι του πατέρα της και είπε στον πατέρα της και στους αδελφούς της: Βγάλτε την έξω και ας την κάψουν, επειδή έπραξε ακαθαρσία στον Ισραήλ.
18 Και όταν την έφεραν έξω για να την κάψουν, έστειλε στον πεθερό της το δαχτυλίδι και το περιδέραιο και τη ράβδο, λέγοντας: «Κρίνε, τίνος είναι αυτά, γιατί από αυτόν έγκυος».
19 Και ο Ιούδας το αναγνώρισε, και είπε: Η Θάμαρ είναι πιο δίκαιη από εμένα.
20 Και γι' αυτό ας μην την κάψουν. Και γι' αυτόν τον λόγο δεν δόθηκε στον Σηλά, και δεν την πλησίασε ξανά.
21 Και μετά από αυτό γέννησε δύο γιους, τον Φαρές [2170 π.μ.] και τον Ζερά, κατά το έβδομο έτος αυτής της δεύτερης εβδομάδας.
22 Και τότε συμπληρώθηκαν τα επτά χρόνια της καρποφορίας, για τα οποία ο Ιωσήφ μίλησε στον Φαραώ.
23 Και ο Ιούδας αναγνώρισε ότι η πράξη που είχε κάνει ήταν κακή, επειδή είχε κοιμηθεί με τη νύφη του, και το θεώρησε απεχθές στα μάτια του, και αναγνώρισε ότι είχε παραβεί και είχε ξεστρατίσει, επειδή είχε ξεσκεπάσει το κράσπεδο του γιου του, και άρχισε να θρηνεί και να δεάται ενώπιον του Κυρίου για την παράβασή του.
24 Και του είπαμε σε όνειρο ότι του συγχωρέθηκε, επειδή ικέτευσε θερμά και θρήνησε, και δεν το διέπραξε ξανά.
25 Και έλαβε συγχώρεση επειδή επέστρεψε από την αμαρτία του και από την άγνοιά του, επειδή αμάρτησε πολύ ενώπιον του Θεού μας· και καθένας που ενεργεί έτσι, καθένας που κοιμάται με την πεθερά του, ας τον κάψουν με φωτιά για να καεί μέσα σε αυτήν, επειδή υπάρχει ακαθαρσία και μολυσμός πάνω τους, με φωτιά ας τους κάψουν.
26 Και πρόσταξε τους γιους Ισραήλ να μην υπάρχει ακαθαρσία ανάμεσά τους· επειδή, καθένας που κοιμάται με τη νύφη του ή με την πεθερά του έπραξε ακαθαρσία· με φωτιά ας κάψουν τον άνδρα που κοιμήθηκε μαζί της, όπως και τη γυναίκα· και θα αποστρέψει την οργή και την τιμωρία από τον Ισραήλ.
27 Και στον Ιούδα είπαμε ότι οι δύο γιοι του δεν είχαν κοιμηθεί μαζί της, και γι' αυτό το λόγο το σπέρμα του είχε εδραιωθεί για δεύτερη γενιά, και δεν θα ξεριζωνόταν.
28 Διότι με απλότητα οφθαλμού είχε πάει και ζητούσε τιμωρία, δηλαδή, σύμφωνα με την κρίση του Αβραάμ, την οποία είχε προστάξει στους γιους του, ο Ιούδας είχε ζητήσει να την κάψει με φωτιά.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 42

1 Και κατά το πρώτο έτος της τρίτης εβδομάδας του τεσσαρακοστού πέμπτου ιωβηλαίου άρχισε να έρχεται η πείνα στη γη [2171 π.μ.], και η βροχή αρνήθηκε να δοθεί στη γη, γιατί δεν έπεσε τίποτα.
2 Και η γη έγινε άγονη, αλλά στη γη της Αιγύπτου υπήρχε τροφή· επειδή, ο Ιωσήφ είχε συνάξει τον σπόρο της γης στα επτά χρόνια της αφθονίας και τον είχε διατηρήσει.
3 Και οι Αιγύπτιοι ήρθαν στον Ιωσήφ για να τους δώσει τροφή· και άνοιξε τις αποθήκες όπου ήταν το σιτάρι του πρώτου έτους, και το πούλησε στον λαό της γης αντί χρυσίου.
4 <Και η πείνα ήταν πολύ έντονη στη γη Χαναάν> και ο Ιακώβ άκουσε ότι υπήρχαν τρόφιμα στην Αίγυπτο, και έστειλε τους δέκα γιους του για να προμηθευτούν τρόφιμα για αυτόν στην Αίγυπτο· αλλά τον Βενιαμίν δεν έστειλε, και οι δέκα γιοι του Ιακώβ έφτασαν <στην Αίγυπτο> ανάμεσα σε εκείνους που πήγαν (εκεί).
5 Και ο Ιωσήφ τους αναγνώρισε, αλλά εκείνοι δεν τον αναγνώρισαν· και τους μίλησε και τους ρώτησε, και τους είπε: Δεν είστε κατάσκοποι και δεν ήρθατε να εξερευνήσετε τις εισόδους της γης; Και τους έβαλε σε φυλακή.
6 Και μετά από αυτό τους άφησε ελεύθερους, και κράτησε μόνο τον Συμεών και έστειλε πίσω τους εννέα αδελφούς του.
7 Και γέμισε τα σακιά τους με σιτάρι, και έβαλε το χρυσάφι τους στα σακιά τους, και δεν το κατάλαβαν.
8 Και τους διέταξε να φέρουν τον νεότερο αδελφό τους, επειδή του είχαν πει ότι ο πατέρας τους ζούσε και ο νεότερος αδελφός τους.
9 Και ανέβηκαν από τη γη τής Αιγύπτου και ήρθαν στη γη Χαναάν· και διηγήθηκαν στον πατέρα τους όλα όσα τους είχαν συμβεί, και πώς ο κύριος της γης τους μίλησε σκληρά, και συνέλαβε τον Συμεών μέχρι να φέρουν τον Βενιαμίν.
10 Και ο Ιακώβ είπε: «Με στερήσατε από τα παιδιά μου! Ο Ιωσήφ δεν υπάρχει, ούτε ο Συμεών δεν υπάρχει, και τον Βενιαμίν θα τον πάρετε μαζί σας. Η κακία σας ήρθε πάνω μου».
11 «Και είπε: Δεν θα κατέβει ο γιος μου μαζί σας, για να μην αρρωστήσει· επειδή, η μητέρα τους γέννησε δύο γιους, και ο ένας πέθανε· και αυτόν θα μου τον πάρετε· αν, ίσως, αν έπαιρνε πυρετό στο δρόμο, θα με φέρετε σε θάνατο με λύπη στα γηρατειά μου».
12 Διότι είδε ότι τα χρήματά τους είχαν επιστραφεί σε κάθε έναν από τον σάκο του, και γι' αυτό φοβήθηκε να τον στείλει.
13 Και η πείνα επαυξήθηκε και έγινε σκληρή στη γη Χαναάν, και σε όλες τις χώρες εκτός από τη γη της Αιγύπτου, επειδή πολλά από τα παιδιά των Αιγυπτίων είχαν αποθηκεύσει τον σπόρο τους για τροφή από τότε που είδαν τον Ιωσήφ να μαζεύει σπόρο και να τον βάζει σε αποθήκες και να τον φυλάει για τα χρόνια της πείνας.
14 Και ο λαός της Αιγύπτου τρεφόταν από αυτό κατά τον πρώτο χρόνο του λιμού τους.
15 Και καθώς ο Ισραήλ είδε ότι η πείνα ήταν σφοδρή στη γη, και ότι δεν υπήρχε σωτηρία, είπε στους γιους του: Επιστρέψτε, και προμηθευτείτε για εμάς τρόφιμα, για να μην πεθάνουμε.
16 Και είπαν: Δεν θα πάμε· αν δεν έρθει μαζί μας ο νεότερος αδελφός μας, δεν θα πάμε.
17 Και ο Ισραήλ είδε ότι αν δεν τον έστελνε μαζί τους, όλοι θα χανόντουσαν εξαιτίας της πείνας.
18 Και ο Ρουβήν είπε: Δώσε τον στο χέρι μου· και αν δεν τον φέρω πίσω σε σένα, θανάσε τους δύο γιους μου αντί για την ψυχή του.
19 Και είπε προς αυτόν· Δεν θέλει ελθεί μετ' σου. Και πλησίασε ο Ιούδας και είπε· Στείλε τον μετ' εμού· και αν δεν τον φέρω πίσω σε σένα, ας είμαι εγώ ένοχος ενώπιόν σου πάσας τας ημέρας της ζωής μου.
20 Και τον έστειλε μαζί τους το δεύτερο έτος αυτής της εβδομάδας, την πρώτη ημέρα του μήνα [2172 π.μ.], και ήρθαν στη γη της Αιγύπτου με όλους όσους πήγαν, και (είχαν) δώρα στα χέρια τους, στακτή και αμύγδαλα και τερεβινθούς και αγνό μέλι.
21 Και πήγαν και στάθηκαν μπροστά στον Ιωσήφ, και είδε τον Βενιαμίν τον αδελφό του, και τον αναγνώρισε, και τους είπε: Αυτός είναι ο νεότερος αδελφός σας; Και του είπαν: Αυτός είναι. Και είπε: Ο Κύριος να σε ελεήσει, γιε μου.
22 Και τον έστειλε στο σπίτι του και έφερε έξω τον Συμεών προς αυτούς και έκανε συμπόσιο γι' αυτούς, και του πρόσφεραν το δώρο που είχαν φέρει στα χέρια τους.
23 Και έφαγαν μπροστά του, και τους έδωσε σε όλους ένα μερίδιο· αλλά το μερίδιο του Βενιαμίν ήταν επτά φορές μεγαλύτερο από το μερίδιο οποιουδήποτε από αυτούς.
24 Και έφαγαν και ήπιαν και σηκώθηκαν και έμειναν με τα γαϊδούρια τους.
25 Και ο Ιωσήφ επινόησε ένα σχέδιο για να μάθει τις σκέψεις τους σχετικά με το αν επικρατούσαν σκέψεις ειρήνης μεταξύ τους, και είπε στον οικονόμο που ήταν επιστάτης του σπιτιού του: Γέμισε όλους τους σάκους τους με τρόφιμα, και επέστρεψέ τους τα χρήματά τους στα σκεύη τους, και το ποτήρι μου, το ασημένιο ποτήρι από το οποίο πίνω, βάλε το στο σακί του νεότερου, και άφησέ τους να φύγουν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 43

1 Και έκανε όπως του είχε πει ο Ιωσήφ, και γέμισε όλους τους σάκους τους με τρόφιμα, και έβαλε τα χρήματά τους στους σάκους τους, και έβαλε το ποτήρι στον σάκκο του Βενιαμίν.
2 Και νωρίς το πρωί αναχώρησαν, και όταν έφυγαν από εκεί, ο Ιωσήφ είπε στον οικονόμο του σπιτιού του: Καταδιώξτε τους, τρέξτε και πιάστε τους, λέγοντας: Για το καλό μου ανταποδώσατε με κακό· μου κλέψατε το ασημένιο ποτήρι από το οποίο πίνει ο κύριός μου. Και φέρτε πίσω σε μένα τον νεότερο αδελφό τους, και φέρτε τον γρήγορα πριν βγω στο θρόνο μου.
3 Και έτρεξε πίσω τους και τους είπε σύμφωνα με αυτά τα λόγια.
4 Και του είπαν: «Μη γένοιτο οι δούλοι σου να κάνουν αυτό το πράγμα, και να κλέψουν από το σπίτι του κυρίου σου οποιοδήποτε σκεύος, και τα χρήματα που βρήκαμε στα σακιά μας την πρώτη φορά, τα φέραμε πίσω οι δούλοι σου από τη γη Χαναάν».
5 Πώς λοιπόν θα κλέψουμε οποιοδήποτε σκεύος; Δες, εμείς και οι σάκοι μας ψάχνουμε, και όπου βρεις το ποτήρι

στο σακί οποιουδήποτε από εμάς, ας θανατωθεί, και εμείς και τα γαϊδούρια μας θα λατρεύουμε τον κύριό σου.
6 Και είπε προς αυτούς: Όχι, τον άνθρωπο στον οποίον βρω, αυτόν μόνον θα πάρω για δούλο, και θα επιστρέψετε με ειρήνη στο σπίτι σας.
7 Και καθώς έψαχνε στα σκεύη τους, αρχίζοντας από τον μεγαλύτερο και τελειώνοντας με τον νεότερο, βρέθηκε στον σάκο του Βενιαμίν.
8 Και ξέσχισαν τα ιμάτιά τους, και φόρτωσαν τα γαϊδούρια τους, και επέστρεψαν στην πόλη και ήρθαν στο σπίτι του Ιωσήφ, και όλοι προσκύνησαν μπροστά του μπρούμυτα στη γη.
9 Και ο Ιωσήφ είπε προς αυτούς: Εσείς κάνατε κακό. Και είπαν: Τι θα πούμε και πώς θα υπερασπιστούμε τον εαυτό μας; Ο κύριός μας ανακάλυψε την παράβαση των δούλων του· ιδού, εμείς είμαστε δούλοι του κυρίου μας, και τα γαϊδούρια μας επίσης.
10 Και ο Ιωσήφ τούς είπε: «Κι εγώ φοβάμαι τον Κύριο· εσείς όμως πηγαίνετε στα σπίτια σας και ο αδελφός σας ας είναι δούλος μου· επειδή, εσείς κάνατε κακό· δεν ξέρετε ότι κάποιος ευαρεστείται στο ποτήρι του όπως εγώ με αυτό το ποτήρι; Κι όμως, μου το κλέψατε».
11 Και ο Ιούδας είπε: Κύριέ μου, ας μιλήσει, παρακαλώ, ο δούλος σου έναν λόγο στο αυτί του κυρίου μου: δύο αδελφούς γέννησε η μητέρα του δούλου σου στον πατέρα μας. Ο ένας πήγε και χάθηκε, και δεν βρέθηκε, και μόνος αυτός έμεινε από τη μητέρα του· και ο δούλος σου ο πατέρας μας τον αγαπάει, και η ζωή του είναι δεμένη με τη ζωή αυτού του παιδιού.
12 Και όταν πάμε στον δούλο σου τον πατέρα μας, και το παιδί δεν είναι μαζί μας, θα πεθάνει, και θα κατεβάσουμε τον πατέρα μας με λύπη σε θάνατο.
13 Τώρα, ας μείνω εγώ ο δούλος σου αντί του παιδιού ως δούλος στον κύριό μου, και ας πάει το παιδί μαζί με τους αδελφούς του· επειδή, εγώ έγινα εγγυητής γι' αυτόν από το χέρι του δούλου σου του πατέρα μας· και αν δεν τον φέρω πίσω, ο δούλος σου θα ακούει την κατηγορία στον πατέρα μας για πάντα.
14 Και είδε ο Ιωσήφ ότι όλοι ήταν σύμφωνοι στην καλοσύνη μεταξύ τους, και δεν μπορούσε να συγκρατηθεί, και τους είπε ότι ήταν ο Ιωσήφ.
15 Και συνομίλησε μαζί τους στην εβραϊκή γλώσσα και έπεσε στον τράχηλό τους και έκλαψε.
16 Αλλ' αυτοί δεν τον γνώριζαν, και άρχισαν να κλαίνε. Και τους είπε: «Μη κλαίτε για μένα, αλλά σπεύσατε και φέρτε μου τον πατέρα μου· και θα δείτε ότι το στόμα μου είναι αυτό που μιλάει και τα μάτια του αδελφού μου Βενιαμίν βλέπουν».
17 Διότι ιδού, αυτός είναι ο δεύτερος χρόνος της πείνας, και υπάρχουν ακόμη πέντε χρόνια χωρίς θερισμό ούτε καρπό δέντρων ούτε όργωμα.
18 Κατεβείτε γρήγορα, εσείς και οι οικογένειές σας, για να μην χαθείτε από την πείνα, και να μην λυπάστε για τα υπάρχοντά σας· επειδή, ο Κύριος με έστειλε πριν από εσάς για να τακτοποιήσω τα πράγματα ώστε να ζήσουν πολλοί λαοί.
19 καὶ εἰπῆτε τῷ πατρί μου ὅτι ζῶ ἔτι, καὶ ἰδοὺ βλέπετε ὅτι ὁ Κύριος με κατέστησε πατέρα τοῦ Φαραώ, καὶ ἄρχοντα ἐπὶ τὸν οἶκὸν αὐτοῦ καὶ ἐπὶ πάσαν τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου.
20 Και ανήγγειλε στον πατέρα μου όλη μου τη δόξα, και όλα τα πλούτη και τη δόξα που μου έδωσε ο Κύριος.
21 Και με εντολή του Φαραώ τους έδωσε άρματα και προμήθειες για το δρόμο, και έδωσε σε όλους τους πολύχρωμα ενδύματα και ασήμι.
22 Και στον πατέρα τους έστειλε ιμάτια και ασήμι και δέκα γαϊδούρια που μετέφεραν σιτάρι, και τους έστειλε να φύγουν.
23 Και ανέβηκαν και ανήγγειλαν στον πατέρα τους ότι ο Ιωσήφ ζούσε, και μετρούσε σιτάρι σε όλα τα έθνη της γης, και ότι ήταν άρχοντας όλης της γης της Αιγύπτου.
24 Και ο πατέρας τους δεν το πίστεψε, γιατί ήταν εκτός εαυτού· όταν όμως είδε τις άμαξες που είχε στείλει ο Ιωσήφ, η ζωή του αναζωπυρώθηκε, και είπε: «Αρκεί σε μένα αν ζήσει ο Ιωσήφ· θα κατέβω να τον δω πριν πεθάνω».

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 44

1 ΚΑΙ ο Ισραήλ ξεκίνησε το ταξίδι του από τη Χαρράν από το σπίτι του τη νέα σελήνη του τρίτου μήνα· και πήγε στο δρόμο του Πηγαδιού του Όρκου, και πρόσφερε θυσία στον Θεό του πατέρα του Ισαάκ την έβδομη αυτού του μήνα.
2 Και ο Ιακώβ θυμήθηκε το όνειρο που είχε δει στη Βαιθήλ, και φοβήθηκε να κατέβει στην Αίγυπτο.
3 Και ενώ σκεφτόταν να στείλει μήνυμα στον Ιωσήφ να έρθει προς αυτόν, και ότι δεν θα κατέβαινε, έμεινε εκεί επτά ημέρες, μήπως δει κάποιο όραμα για το αν έπρεπε να μείνει ή να κατέβει.
4 Και γιόρτασε τη γιορτή της συγκομιδής των πρώτων καρπών με παλιά σιτηρά, επειδή σε όλη τη γη Χαναάν δεν υπήρχε ούτε μια χούφτα σπόρος, επειδή η πείνα ήταν πάνω σε όλα τα ζώα και τα κτήνη και τα πτηνά, ακόμα και στον άνθρωπο.
5 Και την δέκατη έκτη ημέρα εμφανίστηκε σ' αυτόν ο Κύριος και του είπε: Ιακώβ, Ιακώβ. Και είπε: Ιδού εγώ. Και του είπε: Εγώ είμαι ο Θεός των πατέρων σου, ο Θεός του Αβραάμ και του Ισαάκ· μη φοβάσαι να κατέβεις στην Αίγυπτο· επειδή, εκεί θα σε κάνω μεγάλο έθνος· θα κατέβω μαζί σου, και θα σε ανεβάσω, και σε αυτή τη γη θα ταφείς, και ο Ιωσήφ θα βάλει τα χέρια του στα μάτια σου.
6 Μη φοβάσαι· κατέβα στην Αίγυπτο.
7 Και σηκώθηκαν οι γιοι του, και οι γιοι των γιων του, και έβαλαν τον πατέρα τους και τα υπάρχοντά τους σε άμαξες.
8 Και ο Ισραήλ σηκώθηκε από το Πηγάδι του Όρκου στις δέκατες έκτες αυτού του τρίτου μήνα και πήγε στη γη της Αιγύπτου.
9 Και ο Ισραήλ έστειλε τον Ιούδα πριν από αυτόν στον Ιωσήφ, τον γιο του, για να εξετάσει τη γη Γεσέν. Ο Ιωσήφ είχε πει στους αδελφούς του να έρθουν και να κατοικήσουν εκεί, για να είναι κοντά του.
10 Και αυτή ήταν η πιο καλή (γη) στη γη της Αιγύπτου, και κοντά σε αυτόν, για όλους (αυτούς) και επίσης για τα ζώα.
11 Και αυτά είναι τα ονόματα των γιων του Ιακώβ, που ήρθαν στην Αίγυπτο μαζί με τον Ιακώβ, τον πατέρα τους.
12 Ρουβήν, ο πρωτότοκος του Ισραήλ· και αυτά είναι τα ονόματα των γιων του: Ενώχ, και Φαλλού, και Εσρών, και Καρμι-πέντε.
13 Συμεών και οι γιοι του· και αυτά είναι τα ονόματα των γιων του: Ιεμουήλ, και Ιαμείν, και Ωάδ, και Ιαχίν, και Σωάρ, και Σαούλ, ο γιος της Ζεφαθίτισσας, επτά.

14 Λευί και οι γιοι του· και αυτά είναι τα ονόματα των γιων του: Γηρσών, και Καάθ, και Μεραρίφουρ.

15 Ο Ιούδας και οι γιοι του· και αυτά είναι τα ονόματα των γιων του: Σηλά, και Φαρές, και Ζερά-φουρ.

16 Ισσάχαρ και οι γιοι του· και αυτά είναι τα ονόματα των γιων του: Θωλά, και Φουά, και Ιασούβ, και Σιμβρών, πέντε.

17 ο Ζαβουλών και οι γιοι του· και αυτά είναι τα ονόματα των γιων του: Σερέδ, και Αιλών, και Ιαλεήλ-φουρ.

18 Και αυτοί είναι οι γιοι του Ιακώβ και οι γιοι τους, που η Λεία γέννησε στον Ιακώβ στη Μεσοποταμία, έξι· και η μία αδελφή τους, η Δείνα, και όλες οι ψυχές των γιων της Λείας, και οι γιοι τους, που ήρθαν μαζί με τον Ιακώβ, τον πατέρα τους, στην Αίγυπτο, ήσαν είκοσι εννέα· και ο Ιακώβ, ο πατέρας τους, μαζί τους, ήσαν τριάντα.

19 Και οι γιοι τής Ζελφάς, της δούλης τής Λείας, της γυναίκας τού Ιακώβ, η οποία γέννησε στον Ιακώβ τον Γαδ και τον Ασσούρ.

20 Και αυτά είναι τα ονόματα των γιων τους, που ήρθαν μαζί του στην Αίγυπτο. Οι γιοι του Γαδ: Σιφιών, και Αγγί, και Σουνί, και Εσβών, <και Ηρί>, και Αρηλί, και Αρόδι-οκτώ.

21 Και οι γιοι του Ασήρ: Ιμνά, και Ισβά, <και Ισβί>, και Βεριά, και Σάρα, οι έξι αδελφές τους, μία.

22 Πάντες δε αι ψυχαί ήσαν δεκατέσσερις, και πάσαι αι ψυχαί της Λείας ήσαν σαράντα τέσσερις.

23 Και οι γιοι της Ραχήλ, της γυναίκας του Ιακώβ, ο Ιωσήφ και ο Βενιαμίν.

24 Και γεννήθηκαν στον Ιωσήφ στην Αίγυπτο, πριν ο πατέρας του έρθει στην Αίγυπτο, αυτοί που γέννησε σε αυτόν η Ασενέθ, η θυγατέρα του Ποτιφάρ, ιερέα της Ηλιούπολης, ο Μανασσής και ο Εφραϊμ, τρεις.

25 Και οι γιοι τού Βενιαμίν: Βελά και Βεχέρ και Ασβήλ, Γηρά και Νεεμάν, και Εχί, και Ρως, και Μουππίμ, και Ουππίμ, και Αρδ-έντεκα.

26 Και όλες οι ψυχές της Ραχήλ ήταν δεκατέσσερις.

27 Και οι γιοι τής Βαλλάς, της δούλης τής Ραχήλ, της γυναίκας τού Ιακώβ, την οποία γέννησε στον Ιακώβ, ήταν ο Δαν και ο Νεφθαλί.

28 Και αυτά είναι τα ονόματα των γιων τους, που ήρθαν μαζί τους στην Αίγυπτο. Και οι γιοι του Δαν ήταν ο Χουσίμ, και ο Σαμών, και ο Ασουδί, και ο Ιακά, και ο Σολομών, έξι.

29 Και πέθαναν το έτος κατά το οποίο εισήλθαν στην Αίγυπτο, και στον Δαν έμεινε μόνος ο Χουσίμ.

30 Και αυτά είναι τα ονόματα των γιων του Νεφθαλί: Ιασιήλ, και Γουνί, και Ιεσέρ, και Σαλλούμ, και Ιβ.

31 Και ο Ιβ, που γεννήθηκε μετά τα χρόνια του λιμού, πέθανε στην Αίγυπτο.

32 Και όλες οι ψυχές της Ραχήλ ήταν είκοσι έξι.

33 Και όλες οι ψυχές του Ιακώβ, που μπήκαν στην Αίγυπτο, ήταν εβδομήντα ψυχές. Αυτοί είναι τα παιδιά του και τα παιδιά των παιδιών του, όλοι εβδομήντα· πέντε όμως πέθαναν στην Αίγυπτο πριν από τον Ιωσήφ, και δεν είχαν παιδιά.

34 Και πέθαναν στη γη Χαναάν δύο γιοι του Ιούδα, ο Ηρ και ο Αυνάν, και δεν είχαν παιδιά· και οι γιοι Ισραήλ έθαψαν εκείνους που χάθηκαν, και λογαριάστηκαν μεταξύ των εβδομήντα εθνών.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 45

1 Και ο Ισραήλ εισήλθε στη γη της Αιγύπτου, στη γη Γεσέν, τη νέα σελήνη του τέταρτου [2172 π.μ.] μήνα, στο δεύτερο έτος της τρίτης εβδομάδας της τεσσαρακοστής πέμπτης ιωβηλαίου.

2 Και ο Ιωσήφ πήγε να συναντήσει τον πατέρα του Ιακώβ, στη γη Γεσέν, και έπεσε στον λαιμό του πατέρα του και έκλαψε.

3 Και είπε ο Ισραήλ στον Ιωσήφ: Τώρα ας πεθάνω, αφού σε είδα· και τώρα ας είναι ευλογημένος Κύριος ο Θεός του Ισραήλ, ο Θεός του Αβραάμ και ο Θεός του Ισαάκ, που δεν αρνήθηκε το έλεός του και τη χάρη του από τον δούλο του Ιακώβ.

4 Αρκεί εις εμέ ότι είδα το πρόσωπό σου ενώ είμαι ακόμα ζωντανός· ναι, αληθινό είναι το όραμα που είδα στη Βαιθήλ. Ευλογητός Κύριος ο Θεός μου στους αιώνες των αιώνων, και ευλογημένο το όνομά του.

5 Και ο Ιωσήφ και οι αδελφοί του έφαγαν ψωμί μπροστά στον πατέρα τους και ήπιαν κρασί. Και ο Ιακώβ χάρηκε με μεγάλη χαρά, επειδή είδε τον Ιωσήφ να τρώει μαζί με τους αδελφούς του και να πίνει μπροστά του. Και ευλόγησε τον Δημιουργό όλων των πραγμάτων, ο οποίος τον είχε διατηρήσει και είχε διατηρήσει γι' αυτόν τους δώδεκα γιους του.

6 Και ο Ιωσήφ είχε δώσει στον πατέρα του και στους αδελφούς του ως δώρο το δικαίωμα να κατοικούν στη γη Γεσέν και στη Ραμεσσή και σε όλη την περιοχή γύρω από αυτήν, την οποία βασίλευσε ενώπιον του Φαραώ. Και ο Ισραήλ και οι γιοι του κατοίκησαν στη γη Γεσέν, το καλύτερο μέρος της γης της Αιγύπτου, και ο Ισραήλ ήταν εκατόν τριάντα ετών όταν ήρθε στην Αίγυπτο.

7 Και ο Ιωσήφ έτρεφε τον πατέρα του και τους αδελφούς του, καθώς και τα υπάρχοντά τους με ψωμί, όσο τους έφτανε για τα επτά χρόνια του λιμού.

8 Και η γη της Αιγύπτου υπέφερε εξαιτίας της πείνας· και ο Ιωσήφ απέκτησε όλη τη γη της Αιγύπτου για τον Φαραώ με αντάλλαγμα τρόφιμα· και απέκτησε στην κατοχή του τον λαό και τα κτήνη τους και όλα τα υπάρχοντά του για τον Φαραώ.

9 Και τα χρόνια της πείνας συμπληρώθηκαν, και ο Ιωσήφ έδωσε στον λαό της γης σπόρους και τρόφιμα για να σπείρουν (τη γη) τον όγδοο χρόνο, επειδή ο ποταμός είχε πλημμυρίσει ολόκληρη τη γη της Αιγύπτου.

10 Διότι στα επτά χρόνια του λιμού δεν είχε υπερχειλίσει και είχε ποτίσει μόνο λίγα μέρη στις όχθες του ποταμού. Τώρα όμως υπερχείλισε και οι Αιγύπτιοι έσπειραν τη γη, και έδωσε πολύ σιτάρι εκείνο το έτος.

11 Και αυτό ήταν το πρώτο έτος του [2178 π.μ.], η τέταρτη εβδομάδα του τεσσαρακοστού πέμπτου ιωβηλαίου.

12 Και ο Ιωσήφ πήρε από το σιτάρι της σοδειάς το πέμπτο για τον βασιλιά και άφησε τέσσερα για αυτούς για τροφή και για σπόρο· και ο Ιωσήφ το έκανε αυτό διάταγμα για τη γη της Αιγύπτου μέχρι σήμερα.

13 Και ο Ισραήλ έζησε στη γη της Αιγύπτου δεκαεπτά χρόνια, και όλες οι ημέρες που έζησε ήταν τρεις ιωβηλαίες, εκατόν σαράντα επτά χρόνια, και πέθανε στο τέταρτο [2188 π.μ.] έτος της πέμπτης εβδομάδας της τεσσαρακοστής πέμπτης ιωβηλαίας.

14 Και ο Ισραήλ ευλόγησε τους γιους του πριν πεθάνει, και τους είπε όλα όσα θα τους συνέβαιναν στη γη της Αιγύπτου· και τους έκανε γνωστό τι θα τους συνέβαινε

στις έσχατες ημέρες· και τους ευλόγησε, και έδωσε στον Ιωσήφ δύο μερίδια στη γη.
15 Και κοιμήθηκε μαζί με τους πατέρες του, και θάφτηκε στο διπλό σπήλαιο στη γη Χαναάν, κοντά στον Αβραάμ τον πατέρα του, στον τάφο που έσκαψε για τον εαυτό του στο διπλό σπήλαιο στη γη Χεβρών.
16 Και έδωσε όλα τα βιβλία του και τα βιβλία των πατέρων του στον Λευί, τον γιο του, για να τα φυλάξει και να τα ανανεώσει για τα παιδιά του μέχρι σήμερα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 46

1 Και συνέβη ώστε μετά τον θάνατο του Ιακώβ, οι γιοι Ισραήλ πολλαπλασιάστηκαν στη γη της Αιγύπτου, και έγιναν ένα μεγάλο έθνος, και ήταν ομόψυχοι στην καρδιά, ώστε ο αδελφός αγαπούσε τον αδελφό του και κάθε άνθρωπος βοηθούσε τον αδελφό του, και αυξήθηκαν άφθονα και πολλαπλασιάστηκαν υπερβολικά, δέκα [2242 π.μ.] εβδομάδες ετών, όλες τις ημέρες της ζωής του Ιωσήφ.
2 Και δεν υπήρξε σατανάς ούτε κακό όλες τις ημέρες της ζωής του Ιωσήφ, που έζησε μετά τον πατέρα του Ιακώβ· επειδή, όλοι οι Αιγύπτιοι τιμούσαν τους γιους Ισραήλ όλες τις ημέρες της ζωής του Ιωσήφ.
3 Και ο Ιωσήφ πέθανε σε ηλικία εκατόν δέκα ετών· δεκαεπτά χρόνια έζησε στη γη Χαναάν, και δέκα χρόνια ήταν δούλος, και τρία χρόνια στη φυλακή, και ογδόντα χρόνια ήταν υπό τον βασιλιά, κυβερνώντας όλη τη γη της Αιγύπτου.
4 Και πέθανε αυτός και όλοι οι αδελφοί του και όλη εκείνη η γενιά.
5 Και πρόσταξε τους γιους Ισραήλ πριν πεθάνει να φέρουν μαζί τους τα κόκαλά του όταν θα έβγαιναν από τη γη της Αιγύπτου.
6 Και τους έβαλε να ορκιστούν για τα κόκαλά του, επειδή ήξερε ότι οι Αιγύπτιοι δεν θα τον ξαναφέρναν έξω και δεν θα τον έθαβαν στη γη Χαναάν, επειδή ο Μακαμάρων, βασιλιάς της Χαναάν, ενώ κατοικούσε στη γη της Ασσυρίας, πολέμησε στην κοιλάδα με τον βασιλιά της Αιγύπτου και τον σκότωσε εκεί, και καταδίωξε τους Αιγύπτιους μέχρι τις πύλες του Ερμών.
7 Αλλά δεν μπόρεσε να εισέλθει, γιατί ένας άλλος, ένας νέος βασιλιάς, είχε γίνει βασιλιάς της Αιγύπτου, και ήταν ισχυρότερος από αυτόν, και επέστρεψε στη γη Χαναάν, και οι πύλες της Αιγύπτου έκλεισαν, και κανείς δεν έβγαινε και κανείς δεν έμπαινε στην Αίγυπτο.
8 Και ο Ιωσήφ πέθανε την τεσσαρακοστή έκτη ιωβηλαία, την έκτη εβδομάδα, το δεύτερο έτος, και τον έθαψαν στη γη της Αιγύπτου, και όλοι οι αδελφοί του πέθαναν μετά από αυτόν.
9 Και ο βασιλιάς της Αιγύπτου βγήκε σε πόλεμο με τον βασιλιά της Χαναάν [2263 π.μ.] την τεσσαρακοστή έβδομη ιωβηλαίο, τη δεύτερη εβδομάδα του δεύτερου έτους, και οι γιοι Ισραήλ έβγαλαν έξω όλα τα οστά των γιων του Ιακώβ εκτός από τα οστά του Ιωσήφ, και τα έθαψαν στο χωράφι, στη διπλή σπηλιά στο βουνό.
10 Και οι περισσότεροι (από αυτούς) επέστρεψαν στην Αίγυπτο, ενώ λίγοι από αυτούς έμειναν στα βουνά της Χεβρών, και ο Αμράμ, ο πατέρας σου, έμεινε μαζί τους.
11 Και ο βασιλιάς της Χαναάν νίκησε τον βασιλιά της Αιγύπτου, και έκλεισε τις πύλες της Αιγύπτου.
12 Και επινόησε μια πονηρή μηχανορραφία εναντίον των γιων Ισραήλ για να τους καταστρέψει, και είπε στον λαό της Αιγύπτου: Δέστε, ο λαός των γιων Ισραήλ έχει αυξηθεί και έχει πληθυνθεί περισσότερο από εμάς.
13 Ελάτε, λοιπόν, και ας τους φερθούμε με σύνεση πριν γίνουν πάρα πολλοί, και ας τους υποδουλώσουμε πριν έρθει ο πόλεμος εναντίον μας και πριν πολεμήσουν κι αυτοί εναντίον μας· αλλιώς θα ενωθούν με τους εχθρούς μας και θα τους αναγκάσουν να φύγουν από τη γη μας, επειδή οι καρδιές και τα πρόσωπά τους είναι στραμμένα προς τη γη Χαναάν.
14 Και διόρισε πάνω τους επιστάτες εργασίας για να τους ταλαιπωρούν με δουλεία· και έχτισαν οχυρές πόλεις για τον Φαραώ, την Πιθώμ και τη Ραμσή, και έχτισαν όλα τα τείχη και όλα τα οχυρώματα που είχαν πέσει στις πόλεις της Αιγύπτου.
15 Και τους έβαζαν να υπηρετούν με αυστηρότητα, και όσο περισσότερο τους κακοποιούσαν, τόσο περισσότερο αυξάνονταν και πολλαπλασιάζονταν.
16 Και ο λαός της Αιγύπτου βδελύχθηκε τους γιους Ισραήλ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 47

1 Και την έβδομη εβδομάδα, το έβδομο έτος, την τεσσαρακοστή έβδομη ιωβηλαία, ο πατέρας σου βγήκε [2303 π.μ.] από τη γη Χαναάν, και εσύ γεννήθηκες την τέταρτη εβδομάδα, το έκτο έτος αυτής, την τεσσαρακοστή όγδοη ιωβηλαία· αυτή ήταν η εποχή της θλίψης για τα παιδιά Ισραήλ.
2 Και ο Φαραώ, βασιλιάς της Αιγύπτου, έδωσε εντολή να ρίξουν όλα τα αρσενικά παιδιά τους που γεννιόντουσαν στον ποταμό.
3 Και τους έριξαν μέσα για επτά μήνες μέχρι την ημέρα που γεννήθηκες
4 Και η μητέρα σου σε έκρυψε τρεις μήνες, και ανήγγειλαν γι' αυτήν. Και σου έφτιαξε μια κιβωτό, και την σκέπασε με πίσσα και άσφαλτο, και την τοποθέτησε στις πλάκες στην όχθη του ποταμού, και σε έβαλε μέσα σε αυτήν επτά ημέρες. Και η μητέρα σου ερχόταν τη νύχτα και σε θήλαζε, και την ημέρα η Μαριάμ, η αδελφή σου, σε φύλαγε από τα πουλιά.
5 Και κατά τις ημέρες εκείνες η Θαρμούθ, η θυγατέρα του Φαραώ, ήρθε να λουστεί στον ποταμό, και άκουσε τη φωνή σου να κλαίει, και είπε στις δούλες της να σε φέρουν έξω, και σε έφεραν σε αυτήν.
6 Και σε έβγαλε από την κιβωτό, και σε σπλαχνίστηκε.
7 Και η αδελφή σου είπε προς αυτήν· Να πάω να καλέσω προς σε μία από τις Εβραίες γυναίκες, για να θηλάσει και να θηλάσει αυτό το βρέφος για σένα;
8 Και είπε προς αυτήν· Πήγαινε. Και υπήγε και κάλεσε την Ιωχαβέδ, τη μητέρα σου, και έδωσε τον μισθό της, και σε θήλασε.
9 Και ύστερα, όταν μεγάλωσες, σε έφεραν στην κόρη του Φαραώ, και έγινες γιος της, και ο Αμράμ ο πατέρας σου σε δίδαξε γραφή, και αφού συμπλήρωσες τρεις εβδομάδες, σε έφεραν στην βασιλική αυλή.
10 Και ήσουν τρεις εβδομάδες ετών στην αυλή μέχρι τον καιρό [2351-] που βγήκες από τη βασιλική αυλή και είδες έναν Αιγύπτιο να χτυπάει τον φίλο σου, που ήταν [2372

π.μ.] από τα παιδιά του Ισραήλ, και τον σκότωσες και τον έκρυψες στην άμμο.
11 Και τη δεύτερη ημέρα, εσύ και δύο από τους γιους Ισραήλ μαλώνατε μαζί, και είπες σε αυτόν που αδικούσε: Γιατί χτυπάς τον αδελφό σου;
12 Και θύμωσε και αγανάκτησε, και είπε: Ποιος σε έκανε άρχοντα και κριτή επάνω μας; Μήπως νομίζεις ότι θα με σκοτώσεις όπως σκότωσες χθες τον Αιγύπτιο; Και εσύ φοβήθηκες και έφυγες τρέχοντας εξαιτίας αυτών των λόγων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 48

1 Και κατά το έκτο έτος της τρίτης εβδομάδας της τεσσαρακοστής ένατης ιωβηλαίου αναχώρησες και κατοίκησες <στη γη Μαδιάμ> πέντε εβδομάδες και ένα έτος. Και επέστρεψες στην Αίγυπτο τη δεύτερη εβδομάδα του δεύτερου έτους, κατά την πεντηκοστή ιωβηλαίο.
2 Και εσύ ο ίδιος γνωρίζεις τι σου είπε στο [2410 π.μ.] Όρος Σινά, και τι ήθελε να κάνει μαζί σου ο πρίγκιπας Μαστεμά όταν επέστρεφες στην Αίγυπτο <καθ' οδόν, όταν τον συνάντησες στο κατάλυμα>.
3 Δεν επεδίωξε με όλη του τη δύναμη να σε σκοτώσει και να ελευθερώσει τους Αιγυπτίους από το χέρι σου, όταν είδε ότι είχες σταλεί για να εκτελέσεις κρίση και εκδίκηση εναντίον των Αιγυπτίων;
4 Και σε έσωσα από το χέρι του, και έκανες τα σημεία και τα τέρατα που στάλθηκες να κάνεις στην Αίγυπτο ενάντια στον Φαραώ, και ενάντια σε όλο το σπίτι του, και ενάντια στους δούλους του, και στον λαό του.
5 Και ο Κύριος εκτέλεσε μεγάλη εκδίκηση εναντίον τους για χάρη του Ισραήλ, και τους πάταξε με (πληγές) αίματος και βατράχων, ψείρων και σκυλομυγών, και κακοήθων ελκών που ξεσπούσαν σε πληγές· και τα κτήνη τους με θάνατο· και με χαλάζι, με το οποίο κατέστρεψε όλα όσα φύτρωναν γι' αυτά· και με ακρίδες που κατέφαγαν το υπόλειμμα που είχε απομείνει από το χαλάζι, και από το σκοτάδι· και <με τον θάνατο> των πρωτοτόκων ανθρώπων και ζώων, και πάνω σε όλα τα είδωλά τους ο Κύριος πήρε εκδίκηση και τους έκαψε με φωτιά.
6 Και όλα στάλθηκαν διαμέσου του χεριού σου, για να αναγγείλεις (αυτά τα πράγματα) πριν γίνουν· και μίλησες με τον βασιλιά της Αιγύπτου μπροστά σε όλους τους δούλους του και μπροστά στον λαό του.
7 Και όλα έγιναν σύμφωνα με τα λόγια σου· δέκα μεγάλες και τρομερές κρίσεις ήρθαν επάνω στη γη της Αιγύπτου, για να κάνεις εκδίκηση επάνω της για τον Ισραήλ.
8 Και ο Κύριος έκανε τα πάντα για χάρη του Ισραήλ, και σύμφωνα με τη διαθήκη του, την οποία είχε ορίσει με τον Αβραάμ, για να πάρει εκδίκηση εναντίον τους, καθώς τους είχαν φέρει με τη βία σε δουλεία.
9 Και ο πρίγκιπας Μαστεμά στάθηκε εναντίον σου και ζήτησε να σε ρίξει στα χέρια του Φαραώ, και βοήθησε τους Αιγύπτιους μάγους,
10 Και σηκώθηκαν και έπραξαν ενώπιόν σου τα κακά που τους επιτρέψαμε να κάνουν, αλλά τα φάρμακα δεν επιτρέψαμε να γίνουν από τα χέρια τους.
11 Και ο Κύριος τους πάταξε με κακοήθη έλκη, και δεν μπόρεσαν να σταθούν· επειδή, τους εξολοθρεύσαμε, ώστε να μην μπορούν να κάνουν ούτε ένα θαύμα.
12 Και παρά όλα αυτά τα σημεία και τα θαύματα, ο πρίγκιπας Μαστεμά δεν ντράπηκε, επειδή πήρε θάρρος και φώναξε στους Αιγυπτίους να σας καταδιώξουν με όλες τις δυνάμεις των Αιγυπτίων, με τα άρματά τους, και με τα άλογά τους, και με όλα τα στρατεύματα των λαών της Αιγύπτου.
13 Και στάθηκα ανάμεσα στους Αιγύπτιους και στον Ισραήλ, και ελευθερώσαμε τον Ισραήλ από την χείρα του, και από την χείρα του λαού του, και ο Κύριος τους οδήγησε μέσα από τη μέση της θάλασσας σαν να ήταν στεριά.
14 Και όλους τους λαούς, που έφερε για να καταδιώξουν τον Ισραήλ, ο Κύριος ο Θεός μας τους έριξε στο μέσο της θάλασσας, στα βάθη της αβύσσου κάτω από τους γιους Ισραήλ. Όπως ο λαός της Αιγύπτου έριξε τα παιδιά του στον ποταμό, έτσι και εκδικήθηκε 1.000.000 από αυτούς, και 1.000 δυνατοί και δραστήριοι άνδρες εξοντώθηκαν εξαιτίας ενός θηλάζοντος βρέφους από τα παιδιά του λαού σου, που είχαν ρίξει στον ποταμό.
15 Και τη δέκατη τέταρτη ημέρα και τη δέκατη πέμπτη και τη δέκατη έκτη και τη δέκατη έβδομη και τη δέκατη όγδοη, ο πρίγκιπας Μαστεμά δέθηκε και φυλακίστηκε πίσω από τα παιδιά του Ισραήλ για να μην τα κατηγορήσει.
16 Και στις δέκατη ένατη τους αφήσαμε ελεύθερους για να βοηθήσουν τους Αιγυπτίους και να καταδιώξουν τα παιδιά του Ισραήλ.
17 Και σκλήρυνε τις καρδιές τους και τους έκανε σκληρούς· και η σκευωρία επινοήθηκε από τον Κύριο τον Θεό μας, για να πατάξει τους Αιγυπτίους και να τους ρίξει στη θάλασσα.
18 Και την δέκατη τέταρτη τον δέσαμε για να μην κατηγορήσει τους γιους Ισραήλ την ημέρα που ζήτησαν από τους Αιγυπτίους σκεύη και ενδύματα, σκεύη ασημένια και χρυσά και χάλκινα, για να λεηλατήσουν τους Αιγυπτίους σε αντάλλαγμα για τη δουλεία στην οποία τους είχαν αναγκάσει να υπηρετήσουν.
19 Και δεν οδηγήσαμε τους γιους Ισραήλ από την Αίγυπτο με άδεια χέρια.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 49

1 Θυμήσου την εντολή που σου έδωσε ο Κύριος σχετικά με το Πάσχα, να το γιορτάσεις στην εποχή του τη δέκατη τέταρτη του πρώτου μήνα, να το σφάξεις πριν από το βράδυ, και να το φάνε τη νύχτα το βράδυ της δέκατης πέμπτης από τη δύση του ηλίου.
2 Διότι αυτή τη νύχτα —την αρχή της γιορτής και την αρχή της χαράς— τρώγατε το πάσχα στην Αίγυπτο, όταν όλες οι δυνάμεις του Μαστεμά είχαν απελευθερωθεί για να σφάξουν όλα τα πρωτότοκα στη γη της Αιγύπτου, από τον πρωτότοκο του Φαραώ μέχρι τον πρωτότοκο της αιχμάλωτης δούλης στον μύλο, και μέχρι τα βοοειδή.
3 Και τούτο είναι το σημείο που τους έδωσε ο Κύριος: Σε κάθε σπίτι, στο ανώφλι του οποίου έβλεπαν αίμα αρνιού ενός έτους, δεν έπρεπε να μπουν στο σπίτι για να σφάξουν, αλλά να περάσουν από εκεί, για να σωθούν όλοι όσοι ήταν στο σπίτι, επειδή το σημείο του αίματος ήταν στο ανώφλι του.
4 Και οι δυνάμεις του Κυρίου έκαναν τα πάντα σύμφωνα με τον τρόπο που τους πρόσταξε ο Κύριος· και πέρασαν από όλους τους γιους Ισραήλ, και η πληγή δεν ήρθε πάνω

τους για να εξολοθρεύσει από ανάμεσά τους καμία ψυχή, ούτε από κτήνος ούτε από άνθρωπο ούτε από σκύλο.
5 Και η πληγή ήταν σφοδρή στην Αίγυπτο, και δεν υπήρχε σπίτι στην Αίγυπτο όπου να μην υπήρχε νεκρός, και κλάμα και θρήνος.
6 Και ολόκληρος ο Ισραήλ έτρωγε το κρέας του πασχαλινού αρνιού, και έπινε το κρασί, και υμνούσε, και ευλογούσε, και ευχαριστούσε τον Κύριο τον Θεό των πατέρων τους, και ήταν έτοιμοι να βγουν από τον ζυγό της Αιγύπτου, και από την πονηρή δουλεία.
7 Και να θυμάσαι αυτή την ημέρα όλες τις ημέρες της ζωής σου, και να την τηρείς από χρόνο σε χρόνο όλες τις ημέρες της ζωής σου, μία φορά το χρόνο, την ημέρα της, σύμφωνα με όλο τον νόμο του, και να μην την αναβάλλεις από μέρα σε μέρα ή από μήνα σε μήνα.
8 Διότι είναι αιώνιος νόμος, χαραγμένος στις ουράνιες πλάκες για όλους τους γιους Ισραήλ, να τον τηρούν κάθε χρόνο, την ημέρα του, μία φορά το χρόνο, σε όλες τις γενεές τους· και δεν υπάρχει όριο ημερών, επειδή αυτό είναι καθορισμένο για πάντα.
9 Και ο άνθρωπος που είναι απαλλαγμένος από ακαθαρσία, και δεν έρθει να την γιορτάσει κατά την ημέρα της, για να προσφέρει ευπρόσδεκτη προσφορά ενώπιον του Κυρίου, και να φάει και να πιει ενώπιον του Κυρίου κατά την ημέρα της γιορτής της, ο άνθρωπος που είναι καθαρός και κοντά του θα εξολοθρευτεί· επειδή, δεν πρόσφερε την προσφορά του Κυρίου στον ορισμένο καιρό της, αυτός θα πάρει την ενοχή επάνω του.
10 Ας έρθουν οι γιοι Ισραήλ και ας κάνουν το πάσχα την ημέρα του καθορισμένου χρόνου του, τη δέκατη τέταρτη ημέρα του πρώτου μήνα, ανάμεσα στα βράδια, από το τρίτο μέρος της ημέρας μέχρι το τρίτο μέρος της νύχτας, επειδή δύο μέρη της ημέρας είναι αφιερωμένα στο φως και ένα τρίτο στο βράδυ.
11 Αυτό είναι που ο Κύριος σε πρόσταξε να το τηρείς ανάμεσα στα βράδια.
12 Και δεν επιτρέπεται να το σφάξουν σε οποιαδήποτε περίοδο του φωτός, αλλά κατά την περίοδο που πλησιάζει το βράδυ, και ας το φάνε την ώρα του εσπερινού, μέχρι το τρίτο μέρος της νύχτας, και ό,τι περισσέψει από όλη τη σάρκα του από το τρίτο μέρος της νύχτας και μετά, ας το κάψουν στη φωτιά.
13 Και δεν θα το μαγειρέψουν με νερό ούτε θα το φάνε ωμό, αλλά ψημένο στη φωτιά· θα το φάνε με επιμέλεια· το κεφάλι του με τα εντόσθιά του και τα πόδια του θα τα ψήσουν στη φωτιά, και δεν θα σπάσουν κανένα κόκκαλό του· επειδή, από τους γιους Ισραήλ κανένα κόκκαλο δεν θα συνθλιβεί.
14 Γι' αυτόν τον λόγο ο Κύριος πρόσταξε τους γιους Ισραήλ να τηρούν το πάσχα την ημέρα της καθορισμένης ημέρας του, και να μην σπάσουν κανένα κόκαλό του· επειδή, είναι ημέρα γιορτής, και ημέρα προσταγμένη, και δεν επιτρέπεται να μεταβαίνει κανείς από ημέρα σε ημέρα, και από μήνα σε μήνα, αλλά την ημέρα της γιορτής ας τηρείται.
15 Και πρόσταξε τους γιους Ισραήλ να τηρούν το πάσχα σε όλες τις ημέρες τους, κάθε χρόνο, μία φορά το χρόνο, την ημέρα της καθορισμένης ημέρας του, και θα έρθει σε ανάμνηση ευάρεστη ενώπιον του Κυρίου, και δεν θα έρθει πάνω τους καμία πληγή για να σκοτώσει ή να πατάξει κατά το έτος εκείνο, κατά το οποίο θα γιορτάζουν το πάσχα στην εποχή του από κάθε άποψη, σύμφωνα με την εντολή Του.
16 Και δεν θα το φάνε έξω από το αγιαστήριο του Κυρίου, αλλά μπροστά στο αγιαστήριο του Κυρίου· και ολόκληρος ο λαός της συναγωγής του Ισραήλ θα το γιορτάζει στον καθορισμένο καιρό του.
17 Και κάθε άνθρωπος που θα έρθει την ημέρα της, θα το φάει στο αγιαστήριο του Θεού σου ενώπιον του Κυρίου, από είκοσι ετών και πάνω· επειδή, έτσι είναι γραμμένο και καθορισμένο να το τρώνε στο αγιαστήριο του Κυρίου.
18 Και όταν οι γιοι Ισραήλ μπουν στη γη που πρόκειται να κληρονομήσουν, στη γη Χαναάν, και στήσουν τη σκηνή του Κυρίου στο μέσο της γης σε μία από τις φυλές τους, μέχρις ότου οικοδομηθεί το αγιαστήριο του Κυρίου στη γη, ας έρθουν και ας γιορτάσουν το πάσχα στο μέσο της σκηνής του Κυρίου, και ας το σφάξουν ενώπιον του Κυρίου από χρόνο σε χρόνο.
19 Και στις ημέρες που θα οικοδομηθεί ο οίκος στο όνομα του Κυρίου στη γη της κληρονομιάς τους, θα πάνε εκεί και θα σφάξουν το πάσχα το βράδυ, κατά τη δύση του ηλίου, στο τρίτο μισό της ημέρας.
20 Και θα προσφέρουν το αίμα του στο κατώφλι του θυσιαστηρίου, και θα βάλουν το λίπος του πάνω στη φωτιά που είναι πάνω στο θυσιαστήριο, και θα φάνε το κρέας του ψημένο σε φωτιά στην αυλή του οίκου, που έχει αγιαστεί στο όνομα του Κυρίου.
21 Και δεν θα γιορτάσουν το Πάσχα στις πόλεις τους ούτε σε κανέναν τόπο παρά μόνο μπροστά στη σκηνή του Κυρίου ή μπροστά στον οίκο Του, όπου κατοικεί το όνομά Του· και δεν θα απομακρυνθούν από τον Κύριο.
22 Και εσύ, Μωυσή, πρόσταξε τους γιους Ισραήλ να τηρούν τα διατάγματα του πάσχα, όπως σου προστάχθηκε· ανήγγειλε σε αυτούς κάθε χρόνο και την ημέρα των ημερών του, και τη γιορτή των αζύμων, ότι θα τρώνε άζυμα επτά ημέρες, (και) ότι θα τηρούν τη γιορτή της, και ότι θα φέρνουν προσφορά κάθε ημέρα κατά τις επτά ημέρες της χαράς ενώπιον του Κυρίου στο θυσιαστήριο του Θεού σας.
23 Διότι εορτάσατε ταύτην την εορτήν με βιασύνην, όταν εξήλθατε από την Αίγυπτο, μέχρις ότου εισήλθατε στην έρημο Σουρ· διότι την ολοκληρώσατε στην ακτή της θάλασσας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 50

1 ΚΑΙ μετά από αυτόν τον νόμο, σου έκανα γνωστές τις ημέρες των Σαββάτων στην έρημο Σινά, που είναι ανάμεσα στην Αιλίμ και στο Σινά.
2 Και σου είπα για τα Σάββατα της γης στο όρος Σινά, και σου είπα για τα ιωβηλαία έτη στα σάββατα των ετών· αλλά το έτος αυτού δεν σου είπα μέχρις ότου μπείτε στη γη που θα κληρονομήσετε.
3 Και η γη θα τηρεί τα σάββατά της, ενώ κατοικούν σε αυτήν, και θα γνωρίζουν το ιωβηλαίο έτος.
4 Γι' αυτό, όρισα για σένα το έτος, τις εβδομάδες και τα χρόνια και τα ιωβηλαία. Σαράντα εννέα ιωβηλαία είναι από τις ημέρες του Αδάμ μέχρι σήμερα, [2410 π.μ.] και μία εβδομάδα και δύο χρόνια. Και απομένουν ακόμη σαράντα χρόνια για να μάθουν τις [2450 π.μ.] εντολές του Κυρίου, μέχρι να περάσουν στη γη Χαναάν, διασχίζοντας τον Ιορδάνη προς τα δυτικά.

5 Και τα ιωβηλαία θα περάσουν, μέχρις ότου ο Ισραήλ καθαριστεί από κάθε ενοχή πορνείας, και ακαθαρσίας, και μολύνσεως, και αμαρτίας, και πλάνης, και κατοικήσει με εμπιστοσύνη σε ολόκληρη τη γη, και δεν θα υπάρχει πλέον Σατανάς ούτε κακός, και η γη θα είναι καθαρή από τότε για πάντα.
6 Και ιδού η εντολή περί των Σαββάτων —τις έχω γράψει για σένα— και όλες οι κρίσεις των νόμων της.
7 Έξι ημέρες θα εργάζεσαι· την έβδομη όμως ημέρα είναι Σάββατο του Κυρίου του Θεού σου· σε αυτήν δεν θα κάνετε καμία εργασία, εσείς και οι γιοι σας, και οι δούλοι σας, και οι δούλες σας, και όλα τα κτήνη σας, και ο ξένος που είναι μαζί σας.
8 Και όποιος κάνει οποιαδήποτε εργασία σε αυτήν θα πεθάνει· όποιος βεβηλώσει εκείνη την ημέρα, όποιος κοιμηθεί με τη γυναίκα του ή όποιος πει ότι θα κάνει κάτι σε αυτήν, ότι θα ξεκινήσει ένα ταξίδι σε αυτήν για οποιαδήποτε αγορά ή πώληση· και όποιος αντλήσει νερό σε αυτήν, το οποίο δεν είχε ετοιμάσει για τον εαυτό του την έκτη ημέρα, και όποιος σηκώσει οποιοδήποτε φορτίο για να το μεταφέρει από τη σκηνή του ή από το σπίτι του, θα πεθάνει.
9 Δεν θα κάνετε καμία εργασία την ημέρα του Σαββάτου, εκτός από ό,τι έχετε ετοιμάσει για τον εαυτό σας την έκτη ημέρα, για να φάτε και να πιείτε και να αναπαυθείτε, και να τηρήσετε το Σάββατο από κάθε εργασία εκείνη την ημέρα, και να ευλογήσετε τον Κύριο τον Θεό σας, που σας έδωσε ημέρα γιορτής και ημέρα άγια· και ημέρα της αγίας βασιλείας για ολόκληρο τον Ισραήλ είναι αυτή η ημέρα ανάμεσα στις ημέρες τους για πάντα.
10 Διότι μεγάλη είναι η τιμή που έδωσε ο Κύριος στον Ισραήλ, ώστε να τρώνε και να πίνουν και να χορταίνουν κατά την εορταστική αυτή ημέρα, και να αναπαύονται από κάθε κόπο που ανήκει στον κόπο των παιδιών των ανθρώπων, εκτός από το κάψιμο λιβανιού και την προσφορά προσφορών και θυσιών ενώπιον του Κυρίου για ημέρες και για τα Σάββατα.
11 Μόνον τούτο το έργον θέλει γίνη τα Σάββατα εν τω αγιαστήριω Κυρίου του Θεού σου, δια να εξιλάσουν τον Ισραήλ με θυσίαν αδιάκοπα από ημέρας εις ημέραν, εις ενθύμιον ευάρεστον ενώπιον του Κυρίου, και δια να τους δέχεται πάντοτε από ημέρας εις ημέραν, καθώς έχεις προσταχθεί.
12 Και κάθε άνθρωπος που κάνει οποιαδήποτε εργασία σε αυτό, ή πηγαίνει ταξίδι, ή καλλιεργεί το αγρόκτημά του, είτε στο σπίτι του είτε σε οποιονδήποτε άλλο τόπο, και όποιος ανάψει φωτιά, ή καβαλήσει οποιοδήποτε θηρίο, ή ταξιδέψει με πλοίο στη θάλασσα, και όποιος χτυπήσει ή σκοτώσει οτιδήποτε, ή σφάξει θηρίο ή πουλί, ή όποιος πιάσει ζώο ή πουλί ή ψάρι, ή όποιος νηστέψει ή πολεμήσει τα Σάββατα:
13 Όποιος κάνει κάτι από αυτά το Σάββατο θα πεθάνει, ώστε οι γιοι Ισραήλ να τηρούν τα Σάββατα σύμφωνα με τις εντολές που αφορούν τα Σάββατα της γης, όπως είναι γραμμένο στις πλάκες, τις οποίες μου έδωσε για να γράψω για εσάς τους νόμους των εποχών, και τους καιρούς σύμφωνα με την κατανομή των ημερών τους. Με αυτό ολοκληρώνεται η καταμέτρηση της κατανομής των ημερών.